

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ

ಪ್ರಥಮ ಭಾಷಾಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ

೧೦

ಹತ್ತನೇಯ ತರಗತಿ

೨೦೧೫

ಕರ್ನಾಟಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಂಖ್ಯ (ರಿ.)

ನಂ.೪, ೧೦೦ ಅಡಿ ವರ್ತುಲ ರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ
ಮೂರನೆಯ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೮೫

ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಡಾ. ಸಿ.ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥ, ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು-೧೬

ಮೌ. ಎನ್. ತಮ್ಮಣಗೌಡ, ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ನಂ. ೨೧೫, ೪ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ೧ನೇ ಹಂತ, ವಿಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು.

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ವಿ. ರಂಗಪ್ಪಯ್ಯಮೊಳ್ಳೆ, ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಶ್ರೀ ನಿವಾಸ ಚಿತ್ರಪಾಡಿ, ಸಾಲೀಗ್ರಾಮ, ಉಡುಪಿ ತಾಲೂಕು.

ಶ್ರೀ ಬೆಳವಾಡಿ ಮಂಜುನಾಥ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಸ.ಪ.ಪ್ರೋ. ಕಾಲೇಜು, ಮೂಗ್ರಿಹಳ್ಳಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ತಾಲೂಕು.

ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಭಟ್, ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ವಿಶೇಷ ಪ.ಪ್ರೋ. ಕಾಲೇಜು, ವಿಟ್ಟಿ, ಬಂಟವ್ವಳ ತಾಲೂಕು.

ಶ್ರೀ ನೆಂಪು. ನರಸಿಂಹ ಭಟ್, ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಪರ್ಕಣ ಅಂಚೆ, ಕಾಕಣ ತಾಲೂಕು.

ಪರಿಶೀಲಕರು

ಮೌ. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯ, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ರಾಗಿಣಿ, ಹಂಪಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೧೦೯

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರು

ಮೌ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ್, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಸಂಕ್ರಮಣ ಪ್ರಕಾಶನ, ಎಲಚೇನಹಳ್ಳಿ, ಜಿ.ಆರ್. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೫೬೫೬

ಡಾ. ಕೆ. ಮರುಳಿಧ್ವನಿ, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ನಂ. ೧೧೨, ೧೨ನೇಯ ಕ್ರಾಸ್, ಜಿ.ಆರ್. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೫೬೫೬

ಮೌ. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯ, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ರಾಗಿಣಿ, ಹಂಪಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮೌ. ಅ.ರಾ.ಮಿತ್ರ, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಕೆ.ಎಚ್.ಬಿ. ಕಾಲೋನಿ, ಯಲಹಂಕ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಡಾ. ವಿಷ್ಣು ಎಂ. ಶಿಂದೆ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗ, ಕನಾಂಟಿಕ ರಾಜ್ಯ ಮಹಿಳಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ವಿಜಯಪುರ.

ಮುಖ್ಯ ಸಂಯೋಜಕರು

ಮೌ. ಜಿ.ಎಸ್. ಮುದಂಬಿಡಿತ್ತಾಯ, ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ರಚನೆ, ಕನಾಂಟಿಕ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೫೬೫೬

ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

ಶ್ರೀ ನಾಗೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್, ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನಾಂಟಿಕ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೫೬೫೬

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರು (ಪ್ರಭಾರಿ), ಕನಾಂಟಿಕ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೧೦೫

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕರು

ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ, ಹಿರಿಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನಾಂಟಿಕ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೫೬೫೬

೧೦೦ಿನೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರ್ಶ್ಯಕ್ತಮವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿತವಾದ ಕನಾಂಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುವಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕನಾಂಟಕ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕ ಸಂಘವು ೨೦೧೦ ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳ ರಚನಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ೧೨ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೋರ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ೨ ಮಾದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದಿಗೆ ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೆ ೧೦ ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಕೋರ್ ವಿಷಯಗಳಾದ ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿರುತ್ತವೆ.

೧೦೦ಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರ್ಶ್ಯಕ್ತಮವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

- ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸುವುದು
- ಕಂಠಪಾಠ ವಿಧಾನದಿಂದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು
- ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಪರ್ಶ್ಯಕ್ತಮವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುವುದು
- ಜಾನ್ನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಲಿಕು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು
- ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ನೇತಿಯನ್ನಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದು
- ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಂದಿನ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು
- ವಿಷಯಗಳ ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಮೇರಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಗಡ್ಯಾಷ್ಟಿಯ ಜೋಡನೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು
- ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಜಾನ್ನವನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವುದು.
- ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೇ ಜಾನ್ನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದು.

ನೂತನ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನ ವಿಧಾನದಿಂದ ಅಂತರ್ಗತ ವಿಧಾನ (Integrated Approach), ರಚನಾತ್ಮಕ ವಿಧಾನ (Constructive Approach) ಹಾಗೂ ಸುರುಳಿಯಾರದ ವಿಧಾನ (Spiral Approach) ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಚೆಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾನ್ನ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ನೂತನ ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಹೊರಕವಾಗಿವೆ. ತನ್ನಾಲ್ಕ ಅವರನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸ್ವಸ್ಥಸಮಾಜದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ.

ಭಾವಾಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಗಳಾದ ಆಲಿಸುವುದು, ಮಾತನಾಡುವುದು, ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದು ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಗಂಧಗಳಿಂದ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರವಾರು ಸಾಮಾಜಿಕಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕೌಶಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ವ್ಯಾಕರಣ, ಸೌಂದರ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಶಂಸಾ ಮನೋಭಾವ, ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪರ್ಶ್ಯಪಸ್ತುಕವು ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆಗೆ ಒಂದು ಹೊರಕವಸ್ತುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು,

ಮುಕ್ತ ಮನೋವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಬೇಳೆಸಲು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಿಶ್ರರೂಂದಿಗೆ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಸಂವರ್ಧನೆಯೇ ಕಲಿಕೆ ಗುರಿಯೆಂದು ಅಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮುಕ್ತಜಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಕಲೆ (learning to learn) ಹಾಗೂ ಕಲಿತುದುದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ (learning to do) ಯನ್ನು ಮುಕ್ತಜಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕಗಳು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ವಾವಾಗಿವೆ. ಇತರ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕಗಳಂತೆಯೇ ಈ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಸಾಮಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದರೂಂದಿಗೆ ಇಂನೇ ತರಗತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಹಂತದ ಅಂತ್ಯದಾಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಪಟ್ಟಿಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ-೧೦ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮ ಭಾಷೆಯ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ರಚನೆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು ರಚನಾ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ವಾಗೋಳ್ಳುವ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಕಾಲ ಮರಣವನ್ನಷ್ಟಿದ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಪಕರಾದ ಡಾ. ಸಿ.ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರರವರನ್ನು ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ಸಂಘ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ನಾರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಕದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕರಿಗೆ, ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಕಲಾಕಾರಿಗೆ, ಪರಿಶೀಲಕರಿಗೆ, ಸಂಯೋಜಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಕವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುದ್ರಕರಿಗೆ ತನ್ನ ಹೃತ್ಕೊರ್ವೆಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಈ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ಸಂಘ ಅಭಾರಿಯಿಗಿದೆ.

ಮೆ.ಜಿ.ಎಸ್. ಮುಡಂಬಡಿತ್ತಾಯ

ಮುಖ್ಯ ಸಂಯೋಜಕರು
ಪರ್ಯವಸ್ತು ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಹಾಗೂ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ರಚನೆ
ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ಸಂಘ (ರ.)
ಬೆಂಗಳೂರು

ನಾಗೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಕನಾರ್ಟಿಕ ಪರ್ಯಪ್ರಸ್ತಕ ಸಂಘ (ರ.)
ಬೆಂಗಳೂರು

ನೋಥನೆಗೆ ಮನ್ಯ....

ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ನೋಥನೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಪಠ್ಯವು ತಾಯ್ದುಡಿಯ ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಕ್ಷಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತಾಯ್ದುಡಿಯನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವೇಕ್ಷಣೀಯ. ಈ ಅವೇಕ್ಷಣೀಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಗ್ರಹಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಕೆ ಸಂತಪನವನ್ನು ನೀಡುವಂತಿರಬೇಕು. ಜ್ಞಾನಾರ್ಥಕನೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ನೇರವೇರಬೇಕು. ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯ ನಿರ್ಧಾರಿತ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೌಲೀಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಎನ್.ಸಿ.ಎಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕೆ.ಸಿ.ಎಫ್ ಇಂಂಡಿಯನ್ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಹಲ್ಡಿಡಿಶಾಸನದಿಂದ ಮೊದಲ್ಲೊಂದು ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ತಾಯ್ದುಡಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ಕಿರುಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಇಂಪನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸವಿಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಾಳಿನಮೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಧೀಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಬಾಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಚಯ, ನಾಡು-ನುಡಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹಿರಿಯರ ಜಿಂತನೆ, ವೈಚಾರಿಕ ಜಿಂತನೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಬರಹಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೀತನಾಟಕವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಲಿಂಗಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಅಲಂಕಾರ ಮತ್ತು ಭಂದಂಸನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯಮೋಷಕ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಗ್ರಹಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪಠ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುನ್ಯಾರಿ, ಅಧ್ಯೋಸಿ ಓದಿ, ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್ಷ, ಪದ-ಅಥವ, ಪತಾಧಾರಿತ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಸ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಮುನ್ನ ಅಧ್ಯೋಸಿ ಓದಿ ಶೀಫ್‌ಕೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ/ಪದ್ಯದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಪದಗಳನ್ನು ಓದುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಓದುವಿಕೆಯನ್ನು ವಿಚಿತಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇದರದು. ಅಭಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿನುಷ್ಟಿದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನಪತ್ರಿಕೆಯ ತಯಾರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಪಠ್ಯಮೋಷಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಬದು ಪಾಠಗಳಿಂದ ಹತ್ತು ಅಂಕಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾಠದಿಂದ ತಲ್ಲಾ ಏರಡು ಅಂಕಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕೇಳುವಾಗ ಒಂದು ಅಂಕದ ಏರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಾ ಏರಡು ಅಂಕಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು.

ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ-೧೦ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷಾ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರವು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಹಲವಾರು ದಿವಸಗಳ ಚಿಂತನಮಂಧನಗಳ ಘಲವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ-೯ರ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ, ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ -೧೦ರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ ಪರವಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿ ನಮನಗಳು.

ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ-೧೦ ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಕಾಲಮುರಣಿವನ್ನು ಸರಳ, ಸಂಭಾವಿತ ಸುಸಂಸ್ಥಾತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಡಾ. ಸಿ. ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರಪರಣನ್ನು ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕದಿಂದ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇನು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ, ಬೆಂಬಲ, ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ಸಂಖಾರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ.ಟಿ.ಗುರುಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸಂಯೋಜಕರಾದ ಪ್ರೋ. ಮುದಂಬಡಿತ್ಯಾಯರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಶೆಟ್ಟಿರವರಿಗೂ ಈ ಪಠ್ಯರಚನೆಯ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಳ್ಳಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಹಿರಿಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಪಾಂಡುರಂಗ ರವರಿಗೂ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರದ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷಣಾಗಿ ಓದಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹಿಮಾಳೀತಿ ನೀಡಿದ ಸಿ.ಟಿ.ಇ. ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಿಗೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೂ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಪ್ರೌ. ಎನ್. ತಮ್ಮಣಿ ಗೌಡ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಸಿರಿ ಕನ್ನಡ-೧೦, ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತರ ರಚನಾ ಸಮಿತಿ

ಪರ್ಯಾಪ್ತಧಾನ ಅಧ್ಯಯನ

ಪಾಠಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಗದ್ಯಭಾಗ	ಕವಿಗಳು/ಲೇಖಕರು	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
೦೧	ಶಬರಿ	ಪ್ರ. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	೦೧
೦೨	ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು	ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್	೦೪
೦೩	ಜೀವನದೃಷ್ಟಿ	ವಿ.ಕೃ.ಗೋಕಾರ್	೦೫
೦೪	ಧರ್ಮಸಮದೃಷ್ಟಿ	ಶಾಸನ (ಸಂಗ್ರಹ)	೦೯
೦೫	ಭಾಗ್ಯಶೀಲಿ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ	ಡಿ. ಎಸ್. ಜಯಪ್ಪಗಳ	೧೦
೦೬	ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಆಕ್ಷರ	ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ	೧೪
೦೭	ವೃಕ್ಷಸೂಕ್ತ	ದುರ್ಗಸಿಂಹ	೧೬
೦೮	ವ್ಯಾಪ್ತಾಗಿತೆ	ಎ. ಎನ್. ಮೂಲಿಕರಾವ್	೧೮

ಪದ್ಯಭಾಗ

೦೧	ಎಮ್ಮನುಡಿಗೇಳಾ	ಆದಿಕವಿ ಪಂಪ	೨೨
೦೨	ಹಕ್ಕಿಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ	ದ. ರಾ. ಬೇಂಡೆ	೨೬
೦೩	ಹಲಗಲಿ ಬೇಡರು	ಜಾನಪೆದ (ಸಂಗ್ರಹ)	೩೧
೦೪	ವಚನ ಸೌರಭ	ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಬಸವಣ್ಣ	೩೮
೦೫	ಸಂಕಲ್ಪಗಿತೆ	ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	೧೦೪
೦೬	ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು	ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ	೧೧೦
೦೭	ವೀರಲವ	ಲಂಪ್ಪೀಶ	೧೧೦
೦೮	ಸಾಧನಕತೆ	ದು. ಸರಸ್ವತಿ, ಇಂದುಮತಿ ಲಮಾಣಿ	೧೧೮

ಪರ್ಯಾಪ್ತಧಾನ ಅಧ್ಯಯನ

೦೧	ವಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ	ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ	೧೨೨
೦೨	ಸಾಮಘಲಕ	ನಿಮ್ಮಲ	೧೨೬
೦೩	ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನೆಗಳು	ಸಂಗ್ರಹ	೧೨೯
೦೪	ಪಾರಿವಾಳ	ಸು.ರಂ. ಎಕ್ಕಂಡಿ	೧೪೨
೦೫	ಜನಪದ ಒಗಟುಗಳು	ಸಂಗ್ರಹ	೧೪೬
	ಪತ್ಯಾಧಾರಿತ ಪದಕೋಶ		೧೪೬

ಗಢ್ಯಪಾಠ - ೦೧

ಶಬರಿ

- ಪ್ರ. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್

ಮುನ್ತ್ಯಯಾರಿ : ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಮನೋಹರವಾದುದು. ಅಭಿನಯ, ದೃಶ್ಯ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಸಂಗೀತಗಳಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತನಾಟಕವೂ ಒಂದು. ಗಢ್ಯ ಪರ್ಯಾಪ್ತಧಾನದ ಕೂಡಿದ ಇದರಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಹಾಗೂ ಗೀತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕಥೆಯ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವ ಮೇಳದವರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ನಾಟಕದ ಸೋಗಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯಗಳು. ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೀತನಾಟಕಗಳೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಕಲೆಗಳ ಸಂಗಮವಾದ ಗೀತನಾಟಕ ಸಂಭಾಷಣಾಯುಕ್ತವಾದುದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರದ ಹಿರಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಗುಣ ಈ ಗೀತನಾಟಕದ್ವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯೇತಿ ಓದಿ

ಗೀತನಾಟಕ,	ಮೇಳ.	ಮತಂಗ,	ಶ್ರಮಣಿ,	ದಶರಥ,
ಸಿದ್ಧರು,	ಮರುಳು,	ಮಧುಪಕ್ಷ,	ಸನ್ಗಂಗಳ,	ಗಢ್ಯದಿಸು

(ಮತಂಗಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಾಲೆಯ ಮುಂದಿನ ವನದಲ್ಲಿ ಶಬರಿ ಹಂಬಲುಗೊಂಡಿದ್ದಾಳಿ. ಶ್ರಮಣಿಯಂತೆ ರೂಪ; ಪೃಥ್ವಿ, ಚೀರ ಕೃಷ್ಣಾಜೀನಾಂಬರೆ ; ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ.)

ಶಬರಿ : ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ ನಾ ನಿಂತಿರುವೆ | ರಾಮಾ ನೀನೆನಂದೈತರುವೆ
ನೀನಿಹುದೆಲ್ಲೋ ನಾನರಿಯೆ | ನಿನ್ನೆಡೆಗೈದುವ ಬಳಿಯರಿಯೆ
ನೀ ಬಹೆ ಎನ್ನುವ ನೆಚ್ಚಿಸೂಳು | ನಾನಹೆ ಬಯಕೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಸೂಳು !! ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ....
[ಶಬರಿ ಬನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.]

ರಾಮ : ದೊರೆವಳೇ ಸೀತೆ | ಭೂಮಿಜಾತೆ ಆತ್ಮ ಕಾಮಕಲ್ಪಲತೆ
ದೊರೆವಳೇ ಜೀಲುವೆ ? | ಎರೆವೆ ಎರೆವೆ ಗಿರಿವನವೇ, ಪೇಳಿರಿ ನಾನರೆವೆ
ದೊರೆವಳೇ ? ದೊರೆಯಳೇ ?
ಅವಳ ನೆಲೆ ಯಾರು ಅರಿಯಿರೇ, ಪೇಳಿ ಎನ್ನರಸಿ ದೊರೆಯಳೇ ?
ಈ ಬೇಗೆ ಕೆಡದಲಾ | ನನ್ನೆದೆಯ ಬಿಡದಲಾ ಈ ಜಗವ ಸುಡದಲಾ ಹಾ ! ಹಾ ! ಹಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : ತಾಳಿಕೋ ಅಣ್ಣ ತಾಳಿಕೋ | ಸೂರ್ಯನೇ ತೇಜಗಡೆ ತೇಜಕೆಡೆಯಾರು ?
ರಾಮನೇ ಧೈಯಗಡೆ ಸ್ವಾಯಂಕರಿಕೆಡೆಯಾರು ?

ರಾಮ : [ಸ್ವಾಯಂಕರಿ] ಅವಳ ನೆನಪಿನ ಸೆಳಿತಕ್ಕನ್ನಾತ್ಮ ಸಿಲ್ಲೆ | ಎನ್ನ ಬಗೆಗನಿವಾರ್ಯವೀ ಶೋಕದುಲ್ಲೇ
ಇಗ್ನೋ ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಾಪಸರ ಬೀಡು

ಇದ ನೋಡಿ ಮರುಕೊಳಿಸಿತೆನಗವಳ ಪಾಡು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಅಹುದು ದಿಟ ಬೆಂತುಕೊಟವೆ ಮನಕೆ ಬಹುದು | ಜತೆಯೊಳಿಗೆಯಿದ್ದ ಬಗೆಯ ತಹುದು. ಹಾ ! ಪಾಪಿ, ನಾ ಆಕೆಯನು ಒಂಟಿಯೋಳಿ ಬಿಟ್ಟೆ | ಎನ್ನಹಂಕೃತಿಗೆಯೇ ಮನ್ಮಖನೆಯ ಕೊಟ್ಟೆ.

ರಾಮ

: ಮರುಗದಿರು ತಮ್ಮಯ್ಯ ಆದುದಾಯಿತ್ತು | ನಿಮ್ಮನಿಂತಾ ದ್ವೇವ ಮರುಳು ಮಾಡಿತ್ತು. ದನುಪೇಳ್ಳ ದಾರಿಯೋಳಿ ನಾವು ಬಂದಿಹೆವೆ ? | ಶ್ರಮಣಿಯಾಶ್ರಮವಿದುವೆ ? ಅಗೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಅತ್ಯ ಆವುದೀ ಮರುಳು ? | ನಮ್ಮಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರು ಏನಿದರ ಮರುಳು ?

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಮರೆಗೆ ಬಾ ಅಣ್ಣಿಯ್ಯ, ಪರಿಕಿಸುವ ಮುನ್ನ | ಇದಿರುಗೋಳಿ ನಾವಿದನು ಏನಹುದೋ ಬನ್ನ [ಮರೆಯೋಳಿರುವರು. ಶಬರಿ ತಳಿರು ಹೂ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲಗಳನ್ನು ತಲೆ ಕಂಪಳು ಕ್ಷೇಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಬರುವಳು.]

ಶಬರಿ

: ರಾಮ ಬಾರದೇ | ನನಗೇನು ತೋರದೇ !!ಪ್ರ!! ಅವ ಸವಿದಲ್ಲಿದೆ ಸವಿಯಾಗದ ಈ | ಕಡುಸವಿ ಹಣ್ಣಿನೇಗೆಯ್ಯೆಂ ಮಧುಕರ ಗೀತದ ಮಧು ಉಂರಿರುವೀ | ಮಧುಪರ್ಕವ ನಾನಾರೀವೆಂ || ರಾಮ ಬಾರದೇ.... ಬಾ ರಾಮಾ, ಬಾ ರಾಮಾ, ಬಾರ್ತ್ಯ | ಬಾ ಬಾ ಬಗೆಯಿರುಳಿನಿ ಹೆರೆಯೇ ಕೋ ಕೋ ಹಣ್ಣಿ ಕೋ ಹಣ್ಣಿ ಕೋ | ಎಲ್ಲವ ಕೋ ಎನ್ನೊಳ್ಳಮೋರೆಯೇ ರಾಮ ಬಾರದೇ | ನನಗೇನು ಸೇರದೇ.

[ಪರಿಶಾಲಿಯೋಳಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.]

ರಾಮ

: ಎಗಿನಿತು ಹಂಬಲಿಪ ಈ ಜಟಿಲಕಬರಿ | ಆ ಉದರಮುಖನೋರೆದ ಶ್ರಮಣಿ ಶಬರಿ. ಉಪಕಾರವಿನಿತಿಲ್ಲ ಈಕೆಗೆನ್ನಿಂದ | ಆದೋಡೆಯು ನೆನೆಯುತ್ತಿಹಳೆನಿತ್ತಿಯಿಂದ ! ನಾಚುತಿಹನೀ ಮಾಜ್ಯೆಯೇ ನಲುಮೆಯಿಂದ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ನಿನ್ನನೋಡದೆ ಇಂತು ಮರುಳಾದ ಈ ಸಿದ್ದೆ ! ಇನ್ನು ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ಏನಪ್ಪಣೋ ವ್ಯಾದ್ದೆ !

ರಾಮ

: ರೂಪಕೂ ನಾಮ ಮುಗಿಲಾತ್ತಿ ಸುರಭಿಯದು | ಎನ್ನ ಕಾಣುತಲಿವಳ ಬೆರಗು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ನಿತ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿಹನು ಬೆರಗು ತಣೆಯದಿದೆ | ಪರಿಕಿಸುವ ಬಾ ಇದನು ಶ್ರಮಣಿಯಾಶ್ರಮದೆ.

ರಾಮ

: ನಡೆ ಮುಂದೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಇಂದು ನೀನೆ ಮುಂದೆ | ನಾನಿರುವೆ ಹಿಂದೆ |

ಮೊದಲ ದಿಟ್ಟಿಗೆ ನೀನು | ಬಳಿಕ ನಾನು – [ಹೋರಡುವರು.]

[ಒಳತೆರೆ ಎದ್ದು ವಿಶಾಲವಾದ ಶಬರಿಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ತೋರುವುದು.ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಹಿಂಬದಿಗೆ ವೇದಿಯಿದೆ.ಅದರ ಸುತ್ತ ಆಶ್ರಮದ ಸಿದ್ಧರು ಅಲಂಕರಿಸಿಹೋದ ಹೂಪು ಇನ್ನೂ ಬಾಡುದಂತಿವೆ. ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶಬರಿ ನಿನ್ನ ರಾಮನಿಗೆಂದು ಆರಿಸಿ ತಂದ, ಈಗ ಬಾಡಿ ಹೋಗಿರುವ ಹೂ ಹಣ್ಣು ತಳಿರುಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸದನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಈ ತೆರ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.]

ಶಬರಿ

: ನಿನ್ನಳಮೆ ಮೃದುತೆಯನು ಅವನ ಸರ್ವಕೆ ತೆರದೆ | ಬರಿಗಾಳಿಗಾರಿರುವ ನಿನ್ನ ಚೆಂದಳರೇ, ತುಂಬಿ ಬಂಬಲ ಹೊಗಲ್ಲಿಗಿಂಬಾದ ಕಂಪಿನಿಂ – |

ದವನಸುವನುದ್ದಿಷಿಸದೆ ಸೊರಗಿದಲರೇ,
 ಅವನ ಪ್ರಾಣಮುತ್ತಿಗೆ ಬರದೆ ರುಚಿ ಹದ ಕೆಟ್ಟು |
 ಹುಳುವಿಗಾಸರೆಯಾದ ಎಲೆ ವನ್ನ ಫಲವೇ
 ಏಸಲಾಗದೆ ಇಂತು ಮಾಸಲಾಗುವ ಇವನು |
 ಮರಮರಳಿ ಹೊಸತರಿಂದಣಿಗೈವ ಭಲವೇ
 [ಮಾಲೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ.]
 ಎಂದು ಕಾಂಬೆ ನಾ ರಾಮನ | ನೆಂದು ಕಾಂಬೆ ನಾ !!ಪ್ರ!!
 ದಶರಥನ ಮತ್ತನಂತೆ | ಸಾಧು ಜನರ ಮಿತ್ತನಂತೆ
 ಧೀರ ಶೂರ ಏರ ಗಂ_ | ಭೀರ ಸದ್ಗುಣ ಸಾರನಂತೆ - ಎಂದು ಕಾಂಬೆ ನಾ . . .
 ಅಂಜಿಸುವವರಂಜುವಂತೆ | ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಬರುವನಂತೆ
 ಆದೊಡೆ ಬಲು ಸೌಮ್ಯನಂತೆ | ಹಸುಳೆಯಂತೆ ಕಾಂಬನಂತೆ - ಎಂದು . . .
 ಅರಸುತನವ ತೋರೆದನಂತೆ | ತವಸಿತನವ ಕೊಂಡನಂತೆ
 ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಬನಕೆ ಬರಲು | ಮನದಿ ಭಯವೆ ಇಲ್ಲವಂತೆ - ಎಂದು . . .
 ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಿನಿರುಳ ಕಳೆವ | ಸುಪ್ರಭಾತದಂಥವನನು
 ಗುರುಸಿದ್ಧರೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂಥ | ಸನ್ಧಂಗಳ ಮೂರುತಿಯನು - ಎಂದು . . .

[ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆಗೆ ಮುದ್ದಿಕ್ಕುವಳು]

ರಾಮ : [ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ಅದನ್ನು ತುಂಬಿ ನಿಂತು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಿಂಬದಿಗಿರಲು] ತಾಯಿ, ದಾರಿಗರಿಗೆ ಬೀಡಿಲ್ಲಿ ದೂರೆಪುದೇ?

ಶಬರಿ : [ನಡುಗುವೆದೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೊದಲು ಬೆರಗು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ] ನೀ ರಾಮನೇ, ಮಹಾಪುರುಷ!

ರಾಮ : ಅಹಮ ತಾಯಿ, ಅಹಮದು, ರಾಮನೆಂಬರು ನನ್ನ ; ಈತ ನನ್ನನುಜ ಸೌಮಿತ್ರಿ.

ಶಬರಿ : ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿರೆ ನೀವು - | ರಾಮನೇ ನೀನು ! -

[ಶಬರಿ ತುಂಬ ಸಡಗರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಮುಂದೆ ಮೇಳದವರು ಹಾಡುವ ಹಾಡು ಅವಳು ಗೈದ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.]

ಕಂಡಳು ಶಬರಿ | ರಾಮ ಬಂದು ನಿಂದಿರುವುದ ॥ ಪ ॥
 ಕಂಡ ಬೆರಗು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ | ಸನಿಯಕ್ಕೆದಿ ಮೈಯ ಮುಟ್ಟಿ
 ಪದದಿ ಕೆಡೆದು ಕೈಯ ಕಣ್ಣಿ | ಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಹನಿಯ ಸುರಿಸಿ!!
 ಬನ್ನಿರೆಂದು ಗದ್ದಿಸುತ್ತ | ಅಯ್ಯೋ ಏನೂ ಅಣಿಯೆ ಇಲ್ಲ
 ನಿನ್ನೆಯಪ್ಪ ಚೆನ್ನವಿಲ್ಲ | ಎನ್ನುತ ಬಲು ಹಂಬಲಾಂತು !!.....
 ತನ್ನ ಬಗೆಯ ಬಯಕೆಯಂತೆ | ಬಗೆಯ ಬಗೆಯ ಕಂಪನಿಡುವ
 ವನಮಾಲೆಯ ಕೊರಳಿಗಟ್ಟು | ಅಬ್ಜು ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ!!

ಇದು ರುಚಿ ಇದರಪ್ಪು ರುಚಿಯ | ಹಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲ ಜಗದೊಳಿಂದು
ನಿಮಗೆ ಎಂದೆ ತಂದನೆಂದು | ತಾನೆ ಅವರ ಕೈಯೊಳಿತ್ತು!!
ಮಾಜೆಯಿಂದ ಸುಪ್ರಸನ್ನ | ರಾಗಿ ರಾಜಕುವರರಂದು
ಮಂದಹಾಸ ಶೋರೆ, ನೋಡಿ | ಧನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಕೊಡಿ!!

[ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಬರಿ ತನ್ನ ಅಂತಸ್ಸುವಿವನ್ನು ಶೋರುಪುದಕ್ಕೆ ಈ ತೆರ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ನತ್ಯಸುತ್ತಾಳೆ.]

ಸುಖಿ ನಾ ಸುಖಿ ನಾ ಸುಖಿ ನಾನು
ಬರಿ ಸುಖಿ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಸುಖಿ ನಾನು . . . || ಪ ||
ನಾನಿಲ್ಲದ ನಾನಾಗಿಹೆನು | ಆಸೆ ತೀರಿ ಹಾಯಾಗಿಹೆನು
ಹಂಬಲನಳಿದಿಹೆ ತುಂಬಿರುವೆನು ನಾ | ಸುಮೃದ್ಧಿಯೇ ಬಲು ಸುಖಿ ನಾನು!! ಸುಖಿ ನಾ...
ಹೊಳಿ ಕಡಲಿಗೆ ಸೇರುವ ತೆರದಿ | ನಾವೆ ರೇವಿಗೆ ಬಹ ತೆರದಿ
ಬಗೆ ಬಗೆ ಹಾರ್ಡೆಕೆಯ ಪಟ್ಟವಿಳಿಸಿ | ನಿಂತಿದೆ ಮನ ಇದೆ ಬಿಡುವೆನಿಸಿ !! ಸುಖಿ ನಾ...
ನಿಮ್ಮ ನೋಡುತ ಸುಖಿ ನಾನು | ನಿಮ್ಮನೆ ನುಡಿಸುತ ಸುಖಿ ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ತಳಿವು ನಿಮ್ಮಾನಂದದಿ ಸುಖಿ | ನಿಮ್ಮಡೆ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಸುಖಿ ನಾನು !! ಸುಖಿ ನಾ ...
ಇಂದಾಗಿಹೆ ನಾ ಬಲು ಹಗುರ | ನೀಡಿಹುದೋ ಪರ ತನ್ನ ಕರ
ನಿನ್ನ ನಾಳೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆನಗೆನೆ | ಈ ನಲವೇ ಜಿರವೆಂಬ ತೆರ !!
ಸುಖಿ ನಾ ಸುಖಿ ನಾ ಸುಖಿ ನಾನು | ಬರಿ ಸುಖಿ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಸುಖಿ ನಾನು !!

- ರಾಮ :** ನಿನ್ನಾದರದೊಳು ಸುಖಿ ನಾವು | ನಿನ್ನೇ ಸೋಗದೊಳು ಸುಖಿ ನಾವು
ಕಾಡಿನೋಳೀ ಸವಿ ಕಾಣುವ ಮಣ್ಣಕೆ | ನಿನಗೆಂದೆಂದಿಗು ಇಂಣಿ ನಾವು !!
- ಶಬರಿ :** [ರಾಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಸೋಗದ ಉನ್ನಾದವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹದಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು
ನೋಡುತ್ತೆ ಹೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ]
ಬಲು ಸಂತಸ ಬಲು ಸಂತಸ ಬಲು ಸಂತಸವೆನಗೆ
ನನ್ನಾಸೆಯ ಜಾಡ ಹಿಡಿದು ಬಂದಿರೆಲ್ಲೆ ಕೊನೆಗೆ
ದಣಿದಿರಯ್ಯ, ತಣಿದಿರಾ | ಹಸಿವು ತೃಷ್ಣೆಯನುಳಿದಿರಾ ?
ಬಡವೆ, ಒಬ್ಬಳೇನಗ್ಗೆವೆ, ನನಗೆ ಮರುಕ ತಳಿದಿರಾ ?
- ರಾಮ :** ಕಣ್ಣ ನೀರಿದೇಕೆ ತಾಯೆ, ತುಸವೂಣೆಯವಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮಯೋಧ್ಯೇಯರಮನೆಯೊಳು ಇದಕು ಲೇಸು ಸಲ್ಲ.
ಇಂದು ಹಳುವ ಮರೆತೆವು | ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಯನರಿತೆವು
ಇನಿತಾದರ ಶೋವ್ ನಿನ್ನನಬ್ಜೆಯೆಂದೆ ಕುರಿತೆವು.

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ರೂಪಿನಂತೆ ಮಾತು ಕೂಡ ಎನಿತುದಾರವಾಗಿದೆ!
 ಧನ್ಯೇ ನಾನು ಸಿದ್ಧರ ವರವಿಂದು ನನಗೆ ಘಲಿಸಿದೆ.
 ನಿಮ್ಮ ಕಂಡ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ; | ಹಿಂಗೊಯಿತ್ತಲ್ಲ ಚಿಂತೆ.
 ಗುರುವ ಮಾಜೆ ಗೈದ ತಣಿವು ನನಗೆ ಸಂದಿತಿಂತೆ.

ರಾಮ : ಇಂಥ ಶಿಷ್ಯೆಯರ್ಥ ಪಡೆದ ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳಿಂಥರೋ
 ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆ ಎಂಥ ಶಾಂತದಾಂತರೋ.
 ಅಳ್ಳಲನ್ನಲ್ಲ ಮರೆಸಿ ಶಾಂತಿಯೋಂದ ತೋರುವೀ ಬನ -
 ಇದರ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮಶುದ್ಧ ನೀನು ! ಸುದಿನವೀ ದಿನ

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ನನ್ನ ಮೋಗಳಲೇಕೆ ರಾಮ, ಎಲ್ಲ ಅವರ ಕರುಣೆ !
 ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಪಾದ ಬೆಳ್ಳಸಿ ನನ್ನ ಕಂಡ ಕರುಣೆ.
 ನೀವು ಬಹಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣೆ ನಲ್ಲಿಯಮುದು ಎಂದು
 ಸಿದ್ಧರೋರೆದ ಮಾತು ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತಿಂದು

(ಹಾಡುವಳು)

ಕೋಟಿಕರಗಳಿಂ ರವಿಯತ್ತಿರುವೀ | ನೀಲದಾಚೆ ಗಮನ, ನನಗೀ
 ಮಾಯೆಯಾಚೆ ಪಯಣ || ಪ ||
 ಹಾರಬಯಸ್ಸೀ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ | ತೇಲ ಬಯಸ್ಸೀ ಬಿಳಿಮುಗಿಲಂತೆ
 ಕಾಮೋದವ ಸೆಳೆಮಿಂಚಿನ ತರದೊಳು | ಭವ ಬಿಡೆ ಬಯಸಿಹೆನಿಂತೆ !! ಕೋಟಿ ಕರಗಳಿಂ...

ರಾಮ : ಮಾತೆಯ ತೆರ ನೀನೆಮ್ಮಾದರಿಸುತ್ತ
 ಬಳಿಕೀ ತೆರ ನುಡಿಯೆತಾಯೇ | ನಿನಗೀ ಬಗೆ ಸರಿಯೆ !!.....

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ಪುಣ್ಯ ಲೋಕ ದೂರೆಯಲೆಂದು ಹರಕೆಯಿಡನಗೆ.

ರಾಮ : ಇನಿತು ತ್ರಿಯವ ಗೈದ ನಿನಗೆ ಸಾವೆ ನಮ್ಮ ಕಾಣ್ಣ !

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ಮರಣವಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಭೋ ಇದುವೆ ನನ್ನ ಮಾಣ್ಣ !

ರಾಮ : ಮನ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಎದೆಯೊಪ್ಪದಲಾ !

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ನೀನೋಲಿದೊಪ್ಪಲು ದಿವ ತಪ್ಪದಲಾ !

ರಾಮ : ಬೆರಗಾಗಿಹೆ ನಾ ನಿನಗೆ | ಅಸ್ತು ಎಂಬೆ ನಲ್ಲಿಗೆ
 ಅಸ್ತು ಅಸ್ತು ಪೋಗವ್ವಾ ನಿನ್ನಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗೆ.

ಶರ್ವ ತಬರಿ : ನಮೋ ನಮೋ ನಿಮಗೆ ನಮೋ | ಬನಕೆ ನಮೋ ಮಲಗೆ ನಮೋ ಎಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲಕು ಶರಣ.
 (ವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪ್ತವಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನ ಬಲವಂದು ಹಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಪೇತಿಸುತ್ತಾಳೆ.)

ನೀ

ರಾಮ

: ಹೆಚ್ಚು ರೀತಿಯನರಿಯಬಹುದೇ ! ಅವರ ಬಗೆ ಬಲು ಸೋಜಿಗ !
ಎಂಥ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂಥ ಶ್ರೀತಿ ! ಇವಳ ಮರೆವುದೆ ಈ ಜಗ?

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಆರು, ಎತ್ತೆ, ಏಕೆ ಎನ್ನದೆ ! ಹಸುಳಿಯಂದದಿ ಒಲೆದಳು
ಕಾಣುತಲೆ ಬಹು ನಲಿದಳಳ್ಳಾ ! ನಲಪೂಳಿಮೃನೆ ಮರೆತಳು.

ರಾಮ

: ಬೆಳಕಿಗೊಲಿದವರೂ ಉರಿವ ಬಶಿಯ ! ಕರುಕ ಕಾಣರು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಬಾಳ ಸುತ್ತಿಹ ದೇವ ತೇಜವ ! ಕಾಂಬರಿಗೆ ಇದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಅಸುರನೆಡರಿಂ ಕಾದು ತನ್ನಿಂಡೆ- ! ಗೆಮ್ಮು ಸೆಳೆದೀ ಅರ್ಥಗೆ,
ಎನನೆಂಬೆನು ಅಣ್ಣ, ಇಂತೆಯೆ ! ನೆನೆಯುತಿರಬಹುದತ್ತಿಗೆ.

ರಾಮ

: ಇರಬಹುದು ಇರಬಹುದು-ಸೀತೇ ! ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ ಚಂದ್ರಾನನೇ !
ಎಲ್ಲಿರುವೆ, ಎಂತಿರುವೆ, ನಿನ್ನನು ! ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಕಾಂಬನೇ?

ಲಕ್ಷ್ಮಣ

: ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮುಗಳನು ! ಎಲ್ಲಿರಲೆ ಅದೆ ತವರೆನೆ
ಮೊರೆವಲ್ಪೆ, ಧೃತಿಯಾನು, ಜಿಂತಿಸು ! ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹವಣಾನೆ.

ರಾಮ

: ಅಹುದಹುದು ಮರೆತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ! ಪಂಚಭೂತದಿ ಬೆರೆಯುತ
ಶಬರಿ ಸೀತೆಗೆ ರಕ್ಷಿಯಿಡಲಿ ! ಮೋವ ಬಾ ನೆರವರಸುತ.

- ತೆರೆ -

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್ಷ

ಪೃ.ತಿ.ನ, ಕಾವ್ಯನಾವುದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಗಿರುವ ಪುರೋಹಿತೆ
ತಿರುನಾರಾಯಣಾಯಂಗಾಯ್ ನರಸಿಂಹಾಜಾಯ್ (ಕ್ರಿ.ಶ.೮೦೫) ಇವರು ಮಂಡಜಿಲ್ಲೆ
ಮೇಲುಕೋಟೆಯವರು. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಾಗಿ, ಮೈಸೂರು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಷಂಟು ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ನವೋದಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ಅವರು ಗದ್ದಾಂಟಕ,
ಕವಿತೆ, ಸಣ್ಣಕತೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಚಾರಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತನಾಟಕ
ಇವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಪ್ರಕಾರ, ಅಹಲ್ಯೆ, ಶಬರಿ, ವಿಕಾಸಕವಿಜಯ, ಹಂಸದಮಯಂತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ರೂಪಕಗಳು,
ಹಣತೆ, ರಸಸರಸ್ವತೆ, ಗಣೇಶದರ್ಶನ, ಶಾರದಯಾಮಿನಿ, ಶ್ರೀಹರಿಚರಿತೆ, ರಘಸಪ್ತಮಿ ಇವರ ಪ್ರಮುಖ
ಕೃತಿಗಳು. ಹಂಸದಮಯಂತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ರೂಪಕಗಳ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಶ್ರೀಹರಿಚರಿತೆ
ಕಾವ್ಯಕೃತಿಗೆ ಪಂಪಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಟ್. ಪದವಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ.
ಜಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಲಿಂರಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಜಿಜಿನೆಯ ಅವಿಲಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

[ಅಧಾರ : ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ]

ಶಬರಿ ಗೀತನಾಟಕ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ಪ್ರರುಪನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥಳಾಗುವೆನೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಶಬರಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಕಾತರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀರಾಮದರ್ಶನ ಆಕೆಗೆ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಿರನ್ನು ಆದರ ಆತಿಧ್ಯಾದಿಂದ ಸತ್ತರಿಸಿ. ಗೌರವಿಸಿದ ಶಬರಿ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಹಂಬಲ ತೀರಿದನಂತರ ಬಾಳು ಅರ್ಥಹಿಂನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಂವೇದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಶಬರಿಯ ಮುಗ್ಧತೆ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಸರಳ, ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಹಿತ-ಮಿತ ಮೃದುವಚನ, ಲಕ್ಷ್ಮಿನ ವಿನಯದ ಸಹಚರತೆ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.

ಪ್ರ.ತಿ.ನ. ವಿರಚಿತ ‘ಶಬರಿ’ ಗೀತನಾಟಕವನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗ ಮತ್ತು ನಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಏಕಾಂಕನಾಟಕಗಳು ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಥೆ

ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯವು ಭಾರತೀಯರ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು. ಶ್ರೀರಾಮನ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳ ಸೇಳತಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣುವುದೆ ಜೀವನದ ಏಕೈಕ ಗುರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಶಬರಿಯೂ ಒಬ್ಬಳು. ಈಕೆ ಮತಂಗ ಯಜಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದವಳು. ಮತಂಗರು ದಿವ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ರಾಮಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ರಾಮನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳು. ಸೀತಾಪಹರಣದ ಅನಂತರ ಶೋಕತಪ್ತರಾದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಿರು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಹುತ್ತಿರುವಾಗ ತಪಸ್ಸಿಗಳಾದ ದನು ಎಂಬವರ ಸೂಚನೆಯಿಂತೆ ಮತಂಗಾಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ಕಾತರಿಸಿ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೆ ರೂಪಗೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದ ಶಬರಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯದ್ಯೇವ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿ, ಧನ್ಯತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ಶಬರಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭವೇ ಈ ಗೀತ ನಾಟಕ.

ಪದವಿಂಗಡಣಾ ಓದು

ನೀನು + ಎಂದು + ಇತರುವೆ ; ನಿನ್ನ + ಎಡೆಗೆ + ಇದುವೆ ; ನಾನು + ಎರೆವೆ; ತೇಜಕೆ + ಎಡೆ; ಈಕೆಗೆ + ಎನ್ನಿಂದ; ಬೀಡು + ಇಲ್ಲಿ; ನಮ್ಮು + ಅಯೋಧ್ಯೆಯ + ಅರಮನೆಯೊಳು; ಇನಿತು + ಆದರ; ಎನಿತು + ಉದಾರ ; ನಿನ್ನ + ಅಭೀಷ್ಠ ; ತನ್ನ + ಎಡೆಗೆ + ಎಮ್ಮು; ನೆನೆಯುತ + ಇರಬಹುದು + ಅತಿಗೆ ; ಧೃತಿಯ + ಆನು.

ಪದ- ಅರ್ಥ

ಜೀರ (ಶ್ಲೋ) - ಸೀರೆ (ದ್ವಿ) - ನಾರುಬಟ್ಟೆ, ಎಡೆ - ಸ್ಥಳ, ಬಳಿ - ದಾರಿ, ಅರಿ - ತಿಳಿ, ನೆಚ್ಚು - ನಂಬು, ಬಯಕೆ - ಇಚ್ಛೆ, ಭೂಮಿಜಾತೆ - ಸೀತೆ, ಎರೆ - ಬೇಡು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು, ಬೇಗೆ - ದುಃಖವೆಂಬ ಬೆಂಕಿ, ತೇಜ - ಕಾಂತಿ, ಉಲ್ಲೇ - ಆಕಾಶದಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುವ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ಆಕಾಶಕಾಯ, ಶ್ರಮಣಿ - ತಪಸ್ಸಿನಿ, ಮರುಳು - ಮೋಡಿ, ಬನ್ನ - ಕಷ್ಟ, ತೊಂದರೆ. ಸರಿ - ಸಿಹಿ, ಕಡು - ಅತಿ, ಮಧುಕರ - ದುಂಬಿ, ಮಧುಪಕ್ಷ - ಅತಿಧಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಮೋಸರು, ತುಪ್ಪ, ನೀರು, ಜೀನುತ್ಪಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ

ನೀವಿಶ್ರಿತ ಪಾನೀಯ, ಪರೆ - ಚಂದ್ರ, ಅರ್ತಿ - ತ್ವಿತಿ, ಸುರಭಿ - ಕಾಮಧೇನು, ದಿಟ್ಟಿ (ಧ್ವ) - ದೃಷ್ಟಿ (ಶ್ಲ). ತಪಸಿ(ಧ್ವ) - ತಪಸ್ಸಿ(ಶ್ಲ), ಬೆರಗು - ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸನಿಯ - ಸಮೀಪ. ಐದಿ - ಹೋಗಿ, ಪದ - ಪಾದ, ಅಣಿ - ಸಿದ್ಧತೆ, ಕಂಪು - ಸುವಾಸನೆ, ರೇವು - ಬಂದರು, ತಣೆವು - ತೈಪ್ಪಿ, ಜಿರ - ಶಾಶ್ವತ, ಆದರ - ತ್ವಿತಿ, ತೈಷೆ - ಭಾಯಾರಿಕೆ, ತುಸ-ಸ್ವಲ್ಪವೂ; ಉಣಿಯು-ಕೊರತೆ; ಲೀಸು - ಉತ್ತಮ, ಹಳ್ಳು- ಕಾಡು, ಅಬ್ಜಿ - ತಾಯಿ, ಅಳಲು - ದುಃಖ, ಮೋಗಳು - ಹೋಗಳು, ನಲ್ಲಿ - ತ್ವಿತಿ, ಸಿದ್ಧ - ತಪಸ್ಸಿ, ಕರ - ಕೈ, ಕರುಕ - ಉರಿದ ಬಹ್ತಿಯ ಕಪ್ಪು ಭಾಗ, ಆನನ - ಮುಖಿ, ಧೃತಿ - ಧೃಯ್ಯ, ಹವಳಿ - ಸಿದ್ಧತೆ, ನೆರವು - ಸಹಾಯ: ಅಸುರ - ರಾಕ್ಷಸ, ಆನು - ತಾಳು, ಎಂಥರೋ - ಎಂತಹವರೋ, ವೇದಿ-ಹೋಮ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ, ಬಂಬಲ - ಗುಂಪು.

ಪಶ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

- ಶಬರಿ** : ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಯ ಬಿಲ್ಲುರೊಡೆಯನ ಮಗಳಾದ ಶಬರಿ ಪ್ರಾಯಪ್ರಬುಧಧಾದಾಗ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ತರುಣನೊಡನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮದುವೆಯ ದಿನದ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅನೇಕ ಕುರಿ, ಆಡುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವುಗಳ ಜೀತಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶಬರಿ ದುಃಖಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಅಪ್ಪೊಂದು ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೊಲೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಮನನೊಂದು ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಾ ಬೆಳೆಗಾಗುವಾಗ ಮತಂಗ ಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಮ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ.
- ಮತಂಗ** : ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಣಿ. ಯಷ್ಟುಮೂಕ ಪರವತದ ಬಳಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ವಾಲಿಯು ದುಂದಬಿಯೆಂಬ ರಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂಡು ಮದೋನ್ನತನಾಗಿ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಎಸೆದಾಗ ಯಷ್ಟಾಶ್ರಮವು ಕಲುಷಿತಗೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದ ಕುದ್ರನಾದ ಮತಂಗಮನಿ ವಾಲಿಯು ಈ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಲಿ ಎಂದು ಶಪಿಸಿದ. ವಾಲಿಯಿಂದ ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದನು. ಶಬರಿಯ ಮತಂಗರ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಭೂಮಿಜಾತೆ : ಭೂಮಿಯ ಮಗಳು. ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಸಂತಾನ ಘಲಕ್ಕಾಗಿ ಪುತ್ರಕಾರ್ಮಣ್ಯ ಮಾಡಿ ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೋರತ ಶಿಶುವೆ ಸೀತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೀತೆಗೆ ಭೂಮಿಜಾತೆಯೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು.

ಚಿತ್ತಕೊಟ : ಒಂದು ಪರವತ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪರೋಣಿ ನದಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣಯೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಮೂತ್ತಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಭರತನು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆತನ ಪಾದಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆದನು.

- ದಶರಥ** : ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಅರಸು. ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಭರತ, ಶತ್ರುಘ್ನ ಈತನ ಮಕ್ಕಳು. ಕೌಸಲ್ಯೆ ಸುಮಿತ್ರೆ, ರ್ಯಾಕೆ ಈತನ ಮಡದಿಯರು.
- ಸೌಮಿತ್ರಿ** : ದಶರಥನ ಎರಡನೆಯ ಮಡದಿಯಾದ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ. ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಗನಾದುದರಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಎಂದು ಈತನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.
- ದನು** : ದಂಡಕಾರಣ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಬಂಧ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಷಸ. ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾವಸು ಎಂಬ ಗಂಧರ್ವನಾಗಿದ್ದ. ಈತ ಸ್ಥಳಲಶಿರನೆಂಬ ಪುನಿನಿಯನ್ನು ಅಪಮಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ. ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರನ ವಚ್ಚಾಯಿಧದ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ ಇವನ ಮುಖಕುಸಿದು ಹೊಟ್ಟಿಯೋಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಈತನಿಗೆ ಉದರಮುಖ ಎಂಬ ಹೆಸರುಬಂತು. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಶಾಪವಿಮೋಜನೆಯಾಯ್ತು. ಶಬರಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಈತ ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿ ಸವ್ಯಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.
- ಜಟಿಲಕಬರಿ** : ಜಟಿಲ-ಜಡೆಯಾಕಾರದ, ಕಬರಿ - ತುರುಬು = ಜಡೆಯಾಕಾರದ ತುರುಬುಳ್ಳವಳು - ಶಬರಿ.
- ಮೇಳ** : ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಒಂದು ವರ್ಗ. ಹಿಂದ್ರೇಳ ಸಹಿತ ಇವರು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕದ ಸ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ಬಲವಂದು** : ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ (ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ) ಸುತ್ತುಬಂದು ಎಂದರ್ಥ. ದೇವರಿಗೆ, ತುಳಸಿಕಟ್ಟಿಗೆ, ಕಾಮಧೇನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ, ಹೋಮಕುಂಡ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತುವರಿಯುವಾಗ ಅವು ನಮ್ಮ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿಯಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತುವರಿಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದರೆ (ಎಡಬಂದು) ಅದು ಅಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಅ. ಹೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಶ್ರೀರಾಮನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರೇನು?
- ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಶಬರಿ ಏನನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಳು ?
- ಮತಂಗಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ತಪಸ್ಸಿನಿ ಯಾರು?
- ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ಮತಂಗಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸೂಚಿಸಿದವರು ಯಾರು?
- ‘ಶಬರಿ’ ಗೀತನಾಟಕದ ಕಛ್ರೆ ಯಾರು?

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು/ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಇ. ರಾಮನು ಗಿರಿವನವನ್ನು ಏನೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು?
- ಈ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂತೋಷಿಸಿದನು?
- ಇ. ರಾಮನ ಸ್ವಾಗತಕ್ಕಾಗಿ ಶಬರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೇನು?
- ಇ. ಶಬರಿಯು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಇ. ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಶಬರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರು?

ಇ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಇ. ಶಬರಿಯ ಜಿಂತೆ ಹಿಂಗಿಹೋದ ಸಂದರ್ಭದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ
- ಈ. ಶಬರಿಯ ಸಡಗರ, ಸಂತೋಷ ಮೇಳಿದವರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ?
- ಇ. ನಂಬಿಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ಶಬರಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಿಜವಾಗಿದೆ?

ಈ. ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

- ಇ. “ಆವುದೀ ಮರುಳು? ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಹುದು”
- ಈ. “ನಾಚುತಿಹೆನೇ ಮೂಜ್ಜೀಯೇ ನಲುಮೆಯಿಂದ”
- ಇ. “ತಾಯಿ, ದಾರಿಗಿರಿಗ ಬೀಡಿಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದೇ?”
- ಇ. “ರೂಪಿನಂತೆ ಮಾತು ಕೂಡ ಎನಿತುದಾರವಾಗಿದೆ!”
- ಇ. “ಬೆಳಕಿಗೊಲಿದವರ್ಾ ಉರಿವ ಬ್ರಹ್ಮಿಯ ಕರುಕ ಕಾಣರು.”

ಉ. ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ

ಅ

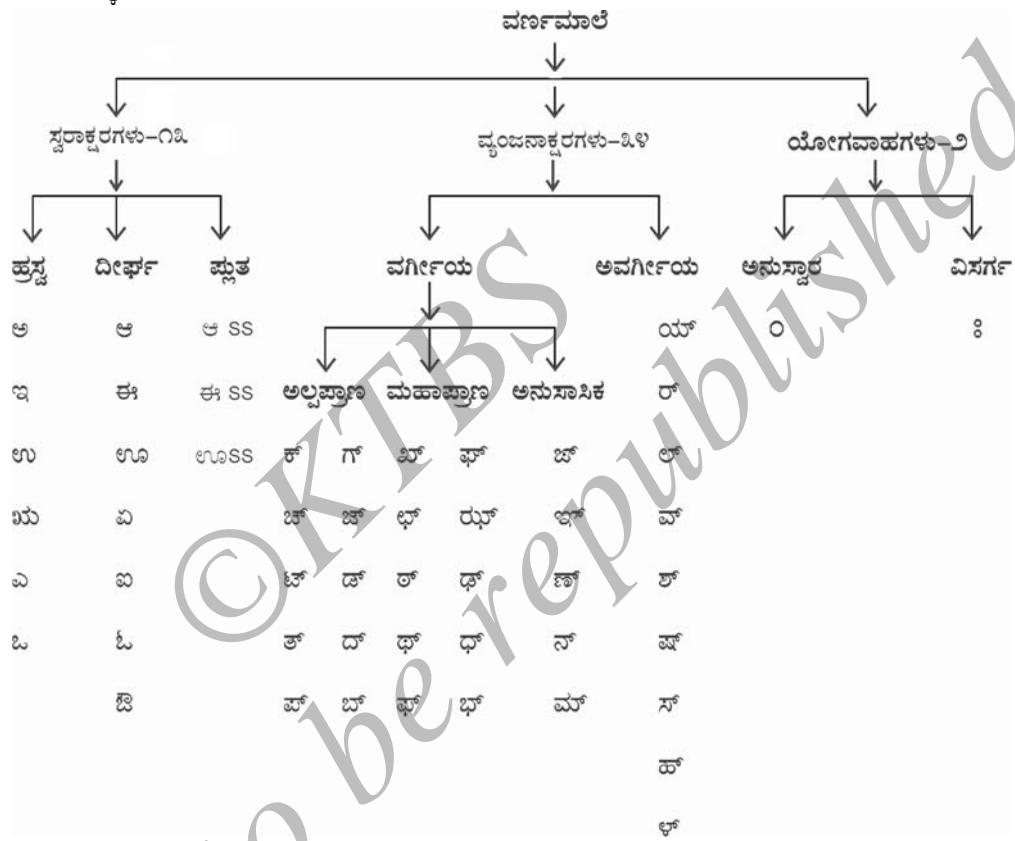
- ಇ. ಮತಂಗ
- ಈ. ಮು.ತಿ.ನ.
- ಇ. ದಶರಥ
- ಇ. ಚಿತ್ರಕಾಟ
- ಇ. ಭೂಮಿಜಾತೆ

ಒ

- ಸೀತೆ
- ಆಶ್ರಮ
- ಮೇಲುಕೋಟೆ
- ಪರವತ
- ರಾಮ

ಸ್ವೇದಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಈಗಾಗಲೇ ಎಂಟು ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತನೇಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದಸ್ಸು ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಮನರವರಲೋಕನದೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳು

ಒಂದು ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಆಗುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಗುಣಿತಾಕ್ಷರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ : ಕ್+ಅ= ಕ ; ಕ್+ಆ=ಕಾ ; ಯ್+ಉ=ಯು ಇತ್ತಾದಿ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತನೇ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಎರಡು ಯೋಗವಾಹಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳು

ಎರಡು ಅಥವಾ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಂಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವರ ಸೇರಿ ಆಗುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಒತ್ತಕ್ಕರ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಸಜಾತೀಯ ಮತ್ತು ವಿಜಾತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

పజాతీయ సంయుక్తరగళు – అష్ట, అక్ష, అజ్ఞ ఇత్యాది

విజాతీయ సంయుక్తరగళు – ఉష్ణ, అస్త, అక్షర ఇత్యాది

కన్నడ అంకేగళు

భారతీయ భాషగళల్లి బహుతేక భాషగళు స్ఫ్రంత అంకేగళన్ను హొందివే. ర, ల, ఇ ఇత్యాదిగళు కన్నడద అంకేగళు. హాగెయే కాలు, అధ్వ, ముక్కలు ఎంబుదన్ను సూచిసలూ కన్నడదల్లి ప్రత్యేక సంకేతగళివే. | (కాలు) || (అధ్వ) ||| (ముక్కలు) ఇవే ఆ సంకేతగళు.

ప్రభంధ రచన

యావుదాదరోందు సూక్త విషయవన్ను ఆరిసికోండు అదక్క సంబంధిసిదంత వివేజిసుత్త హత్తారు వాక్యవ్యందగళన్ను బరెయబహుదు. ఇంతక బరెహవు అవిందవాగి కలాత్కవాగి అనుభవమావకకేంబంత సుందరవాగి రూపితగొళ్ళపుదన్ను ప్రభంధ ఎన్నబహుదు. ఆయ్య మాడిద విషయద బగ్గ తూకవాగి, లఘువాగి బరెయబుదు. అవరవర మనోధమ్, అనుభవ, సంస్కృతగళ మేలి అన్నయిసుత్తదే. గడియార, విమాన, పేన్న ముంతాద విషయగళ బగ్గ ప్రభంధగళన్ను బరెయబుదాదరే అపు వస్తునిష్ట ప్రభంధగళేనిసుత్తవే. ఇంతక ప్రభంధగళన్ను హత్తారు మంది బరెదరూ ఎల్లపూ ఒందే తెరనాగిరుత్తవే. విచార వ్యేవిధ్వవిరువుదిల్ల. ‘మళ బంద మారనేయదిన’, ‘అపనకరవస్తు’, ‘అపాక్షినల్లి’ ముంతాద విషయగళ కురితు బరెదాగ బరెహగారన అనుభవద ఇతిమితిగళు వ్యక్తవాగుత్తవే. నిరూపణేయల్లి హోసహోస భావనేగళన్ను నిరీక్షిసంబహుదు. ‘సారిగె రాజ్యికరణ’, ‘ష్వాసాయ యోజనాగళు’, ‘తిక్ష్ణణమాధ్యమ’ ముంతాదవు విచారపరప్రభంధగళు. హగాగి ప్రభంధగళన్ను వస్తునిష్ట, భావనిష్ట మత్తు విచారపర ఎంబుదాగి వింగడిసంబహుదు.

ఓందే కావ్య, మహాకావ్యగళన్ను ప్రభంధగళేందే కరెయుత్తిద్దరు. ఆదరే ఇందు ఖచితవాగి గద్యప్రాకారదల్లి ప్రభంధ సాహిత్యచే మలుసాగి బేళీయుత్త బందు సాహిత్యద నానా ప్రకారగళల్లి ఒందేనిసి తన్నదే తద వితిష్ట స్వాన పడేదిద. ప్రభంధకారను సహ్యదయనన్ను ఆత్మీయ గేలేయనంత మాడికోండు తన్న విచారగళేడగే కరెదోయువను. అష్టరమటిగే ఆతనిగె స్వాతంత్యపిదే.

ప్రభంధరచనిగే సూక్త విషయవన్ను మోదలు ఆయ్యమాడికోళ్ళబేకు. బళిక పీఎికే, విషయనిరూపణే, ఉపసంహార ఎంబ మూరు విభాగగళల్లి బరెవణిగే సాగబేకు. హిఁగె బరెవణిగే సాగుత్తిరువాగ ప్రభంధద అవిందతగే తొడకాగబారదు, భావనేగళు కలసుమేలోగరవాగబారదు. అంతయే భాషయూ స్వష్ట శుద్ధవాగిరబేకు.

ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣಾವಿಧಾನ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು, ಸನ್ನಿಹಿತ, ವಿಚಾರ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತ ರಸಭಾವನೆಗಳ ಗಾರುಡಿ ಇರಬೇಕು. ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹ, ವಿಷಯವಿಸ್ತಾರ, ಸರಳ ಶೈಲಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ಸುಸಂಬದ್ಧತೆ, ವಿಷಯದ ತಾರ್ಕಿಕ ಜೋಡಣೆ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳು ಸತ್ಯಮಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದಾಗ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಬಂಧ ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿತೀಯ ಸಂಯುಕ್ತರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಸೂರ್ಯ, ತಮ್ಮ, ಶ್ರಮಣಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಪುತ್ರ, ಎನ್ನ, ಪ್ರವೇಶ, ಹಣ್ಣು, ಹೊಗಳ್ಳು ಸದ್ಗುಣ, ಅಹಂಕೃತಿ, ಮೆಚ್ಚು, ಕೈಯೋಳು, ಅಗ್ನಿ, ಮೃದು.
೨. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅವಗೀರ್ಣಯ ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಕೊಟುವ, ಮನ್ವಣಿಯ, ಮರುಕೊಳಿಸು, ಕೆಡದಲೂ, ಶಬರಿ, ಅಹುದು, ಬಂಬಲ, ಹೊಳೆ, ಹಾಯಾಗಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ “ಕಿಸಾಗೋತಮ್” ಮತ್ತು ಪು.ತಿ.ನ. ಅವರ “ಅಹಲ್ಯೆ” ಗೀತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಓದಿ.

ವಿ.ಸೀ. ಅವರ ‘ಶಬರಿ’ ಪದ್ಯವನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿ ಕಂತಪಾಠಮಾಡಿ.

* * * * *

ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು

- ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್

ಮುನ್ಹಯಾರಿ : ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಕಥನವೂ ಒಂದು. “ದೇಶ ನೋಡು ಕೋಶ ಓದು” ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಪ್ರವಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ನೋಡಿದ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸುವುದೋಂದು ಕಲೆ. ಈ ಕಥನಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರಾದ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರಾಗಿರುವಂತೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರವಾಸಕಥನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದವರಪ್ರಾ ನಾವಿನ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೌಗಂಧ್ಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಗೊರೂರು ಖಾದಿಯ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಸ್ಯಲೇವನದೋಂದಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಷ್ಟೇಸಿ ಓದಿ :

ಹೈದ್ರೋಗೀಕರಣ, ದಯೋಽಧನ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅವಾಂತರ, ದಿಗ್ಭೂಮೆ, ಆವರಣ
ಲಕ್ಷ್ಯ, ತೋರಣ, ಜಬಾಗಿ, ರಾಟೆ, ರಂಜಿಸು

ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಕರಣ, ಹೈದ್ರೋಗೀಕರಣ, ಅಳುಶತ್ರೀ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಮೊಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿಟ್ಟಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುವು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಕ್ಷಣಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಮಗೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಾಪ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಳಿಯ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ವಿದ್ಯೂತ್ ಒಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ‘ಆಫ್’ ಮಾಡಿ ಹೋದರು. ಮನೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೊರಟಿರೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲ ಸ್ವೀಚ್ಚಾಗಳನ್ನೂ ‘ಆಫ್’ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಅಳಿಯ, ಮಗಳು, ಮಗು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮನೆಯ ಯಾವುದೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ಕೊಯ್’ ಶಬ್ದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದ್ವನಿಯ ಶ್ರುತಿಯಂತೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೂಗತೊಡಗಿತು. ನಾವು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ತಕ್ಷಣ ಮನೆಯನ್ನೇಲ್ಲ ಸುತ್ತಿ ನೋಡಿದೆವು. ಅಮೆರಿಕ, ಕೆನಡಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮರದಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ದಯೋಽಧನನು ಅರಗಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮೆರಿಕ, ಕೆನಡಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಭಯ ಅಪಾಯ ಹಚ್ಚು.

ಆ ಕೊಂಬಿನ ಸದ್ಯ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ವಿದ್ಯೂತ್ ಒಲೆಯ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಸ್ವೀಚ್ಚಾಗಳೂ ‘ಆಫ್’ ಆಗಿವೆಯೆಂದೇ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಳು. ವಿದ್ಯೂತ್ ಒಲೆ

ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವವಿತ್ತು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಒಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ವಿಚ್ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಒಲೆಗಳ ಸ್ವಿಚ್ ಜೋಡಣೆ ಹೊಸ ತರಹ. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಅಂತಿ, ಗರೆ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಏನೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಹೆಂಡತಿ “ಮಗ್ನಿಲು ಮನೆಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ತೋರಿಸಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು” ಎಂದಳು.

ನಾನು ಬಲಗಡೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆ. ಬೀಗ ಹಾಕಿತ್ತು. ಎಡಗಡೆಯ ಎರಡು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದೆ, ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೇ ವಿರಳ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥಿಂದ ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಗರಹೊಡೆದವರಂತೆ ನುಗ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗದ್ದಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನೆಯೋಳಗಿನ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೊಂಬು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರ ಶಾಲೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಅದಾಗ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಹುಡುಗರನ್ನು ವಿರಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ “ಆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಹುಡುಗರನ್ನೋ, ಮೇಷ್ಟನ್ನೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಮನೆಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದರೂಳಗಾಗಿ ಬನ್ನಿ!” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ. ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಚಕ್ಕಿ, ಯಂತ್ರದಿಣಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿರುವಾಗ, ನಾನು ಯಾಕೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅವಳು ನನ್ನನ್ನೇ ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ “ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಆರಿಸುವವರನ್ನೇ ಕರೆಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.” ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾನು ಸ್ಕೂಲಿನತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಯಾವನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನನ್ನೋ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಶಾಲಾ ಆವರಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುದುರನೆ ನೋಡುತ್ತ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟೇ ಹೋದರು.

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಬಾಲಕನ ಕಡೆ ಇದ್ದದರಿಂದ, ನಾನು ಅವನ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅವನೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು, ನನಗೆ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೂಲಿನ ಒಳ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲ ಗುಜುಗುಜು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸೇರಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಮೀಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬ್ಯಾಡ್‌ಮೀಂಟನ್‌ಟೆನ್‌ಸ್ ಕೋಟ್‌ ಹಾಲ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು.

ಆ ಟೆನ್‌ಸ್ ಹಾಲ್‌ನ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊರಡಿ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಾಲವಾದುದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ರಕ್ಷಣೆ ಕೋರಿ ಓಡಿದ್ದರೆಂಬುದು, ನಾನು ಟೆನ್‌ಸ್ ಕೋಟ್‌ ಹಾಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಾಲಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹುಡುಗರನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೆಲ್ಲ ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ನಾನೇ ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆ. ಆಗ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ದಾರಿಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ

ಕೆಲ್ಲಿಗಳೂ ಸಹ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಮೊರ್ಚಾವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟು ಜನರ ಕೆಣ್ಣಿನ ತೋರಣದ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ, ನಾನೊಬ್ಬಿ ಅಪರಾಧಿಯೋ, ಪ್ರಮುಖನೋ, ವಿಚಿತ್ರಪ್ರಾಣಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ವೇಷ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಆ ದಿನ ನಾನು ಅಗಲವಾದ ಎಂಟುವರೆ ಹೊಳೆ ಉದ್ದದ ಖಾದಿ ಕಚ್ಚಿಪಂಚೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಖಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ದಪ್ಪನೂಲಿನ ಬಟ್ಟೆಯೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗಲವಾದ ಕೆಂಪು ಕಂಬಿ, ಕಂಬಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜರಿಗೆರೆಗಳು. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅತಿ ಜರ್ಬಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಡುತ್ತುಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಧಡೂತಿಯಾಗಿದೆ, ಬಚ್ಚಿಗಿರುತ್ತೇ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಚಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಉಣಿಯ ಶಾಲು, ಮಫ್ಫ್ರೂ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಡಿಲವಾದುದರಿಂದ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾವಿಬಳ್ಳಿದ ನೀಳವಾದ ಜುಬ್ಬಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧಾಳಾದ ಕೆಂಪು ನಾಮ, ತೆಲೆ ಮೇಲೆ ಕೆದರಿನಿಂತಿದ್ದ ಬಿಳಿಕೊದಲು, ಬಿಳಿ ಗಡ್ಡೆ, ಮೀಸೆ, ಕಾಲಿಗೆ ದಪ್ಪನಾದ ಏಕ್ಕಡ - ನನ್ನ ಮೈ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಏಳಿಂಟು ಬಣ್ಣಗಳು, ಹೊಳಪು ಎಲ್ಲ ನೋಡಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಕ್ಕರು. ತಕ್ಷಣ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ಪೈಡ್ ಪೈಪರ್, ಸಾಂತಾಕ್ಕಾಸ್ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೂಗಿದರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರು ನಿಮ್ಮ ಉಡುಪು ಸ್ಪೆಲ್ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. “It is your dress-some what unusual” ದಯವಿಟ್ಟು ಕುಲಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಗಬೇಕು? ಎಂದು ಕಚ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ “ನಿಮಗೆ ಚಳಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೇ. ನಾನು “ನೀವು ಗಾಂಧಿ ಹೆಸರು ಕೇಳಿರುವಿರಾ?” ಎಂದೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ “ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದರು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ “ನಿಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಾಠವಿದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದನು. “ನಾನು ಗಾಂಧಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು. ಭಾರತದ ಹವೆ ಬಹಳ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದಲೇ ಜೀವಿಸಬಹುದು. ಈ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದವರು ಗಾಂಧಿಜಿ. ಇದು ಮೊರ್ಚಾವಾಗಿ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯಂತ್ರದ ಸೋಂಕು ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ. ನಾನು ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಹುಡುಗರೂ ಬಂದು ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು. ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು “ಕೈಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೋಲೇ” ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವನಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾನು ರಾಟೆ(ಚರಕ)ಯಿಂದ ನೂಲುವುದು, ಮಗ್ಗದಿಂದ ನೇಯುವುದು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಹಂಡತಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಷ್ಟೇ ದಿಗ್ರಿಮೆಯಾಯಿತು.

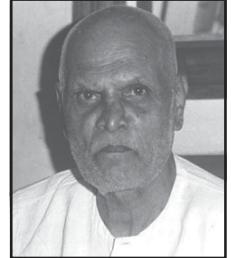
ನನ್ನ ಹಂಡತಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು “ಚೆನ್ನಾಯ್ಯು, ಬಂದ ಕೆಲಸವೇ ಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಮನೆ ಉರಿದು ಹೋಗುತ್ತೇ” ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಆಗ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರ್ಯದ ಚ್ಚಾನೋದಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ “ಈಕೆ ನನ್ನ ಹಂಡತಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ನೋಡಿ ಆ ಎದುರು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆ ಏನೋ ತೋಂದರೆ ಹೊಡುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಬಂದು ಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸುವರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹುಡುಗರ ಪೈಕಿ ಬಲಿಷ್ಟನಾದವನನ್ನು

ಹೀಗೆ ಕರೆದು “ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಬಾ” ಎಂದರು. ಆ ಹುಡುಗ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹೋರಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ನೆಟ್‌ನೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ. ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಮುಳ್ಳಿಗೆ ಆ ದ್ವನಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದರ ಸ್ವಿಚ್‌ನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಅಮುಕಿದ, ಕೂಡಲೇ ದ್ವನಿ ನಿಂತಿತು. ಆ ಸ್ವಿಚ್‌ನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳು ಆಫ್ ಮಾಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಶಂಖವಾದ್ಯ ಮೂರ್ಕೆಸ್ತಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಅನಂತರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಇದಾದ ಅನಂತರ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕುದಿನ ಅದೇ ಸ್ವಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವುದೂ ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಜಾನಪದ ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳು, ಗಾದೆಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನೂ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ರಂಜಿಸಿದವು. ಆ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋರಟಾಗ ಅವರಿಂದ ಅಶ್ವಂತ ಆಶ್ರೀಯವಾದ ಬೀಳೆಷ್ಟುಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೧೪) ಇವರು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೊರೂರಿನವರು. ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದ ಇವರು ಗುರಾತ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯರಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಳ್ಳರೆ, ಗಾಂಧಿತ್ಯಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ನವೋದಯ ಗದ್ಯಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರಾದ ಇವರು ಸಣ್ಣಕತೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಪ್ರವಾಸಕಥನ ಕಾದಂಬರಿ. ಜೀವನಚರಿತೆ, ಅನುವಾದವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗರುಡಗಂಬದಾಸಯ್ಯ, ಮರವಣಿಗೆ, ಹೇಮಾವತಿ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಪುನಜನ್ನ, ನಮ್ಮ ಉರಿನ ರಸಿಕರು ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು ಕೃತಿ ಪ್ರವಾಸಕಥನವಾಗಿದ್ದು. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಭಾಜನವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಂಗ್ ಪದವಿ ಪಡೆದಿರುವ ಗೊರೂರರು ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ತರೀಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಜಾನಪದ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ೧೯೮೨ರಲ್ಲಿ ಶಿರಸಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದ್ದ ಅಖಿಲ ಭಾರತದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

[ಆಧಾರ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ]

ಪ್ರವಾಸವು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಜೀವನದ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿಜಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅರಿವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅದರ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಸುತ್ತೇ ಗಾಂಧಿತ್ಯಪ್ರಸ್ತಾವಿದಿಯ ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕದ ಸ್ವಾಯಾಕ್ಷರಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಗೊರೂರರ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಂತ ಸೋಗಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ.

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ವಿರಚಿತ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಈ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಹವಾಸ-ಒಡನಾಟ; ಸ್ವಾರ್ಥಿನ-ವಶ ; ಮಗ್ಗಲು - ಬದಿ; ಗರ(ಧ್ವ)-ಗ್ರಹ(ತ್ತ); ದೃಷ್ಟಿ - ನೋಟ; ಅಪರಾಧಿ - ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ; ಭಾಸ - ಅನ್ವಿಸು ; ಜರು - ಭಜರಿ ; ಧಡೂತಿ - ದಪ್ಪ; ಎಕ್ಕಡ - ಚಪ್ಪಲಿ; ಅವಾಂತರ - ಗೊಂದಲ ; ದಿಗ್ರಿಮೆ - ಗಾಬರಿ; ನೆಟ್ಟಗೆ - ನೇರವಾಗಿ ; ಪೈಕಿ-ಸಂಬಂಧಿಕ; ಬಲಿಷ್ಠ - ಬಲಶಾಲಿ ; ಪತ್ತೆ - ಶೋಧ, ಯಂತ್ರದ ಏಣಿ - ಲಿಫ್ಟ್.

ಪತ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

- ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ : ಯಂತ್ರಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು, ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣ.
- ವಿದ್ಯುದೀಕರಣ : ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು.
- ಜೀವೋಂಗೀಕರಣ : ಸಂಘಟಿತವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಿಕೆ.
- ಪೈಡ್ ಪೈಪರ್ : ಅಮೇರಿಕದ ಜನಪದ ಕಥೆ ಆಧಾರಿತ ಹಾಸ್ಯಮಯ ನಾಟಕ, John Wolf gang Van Goethe ಎಂಬವನು ಈ ನಾಟಕದ ಕಛೇರ್.

-ಸಾಂತಾಕ್ಷಾಸ್ : ಸ್ವೇಂಟ್ ನಿಕೋಲಾಸ್ ಎಂಬವರು ಜರುವಿನಿಯ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಷಪರಾಗಿದ್ದರು. ಜನಪರ ಕಾಳಜಿ ಇದ್ದ ಇವರು ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಸ್ತಮಾಸ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುವ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಮುಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿತಿನಿಸು, ಚಾಕಲೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಸಂತಸದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಅವರ ಸ್ಕೂರಣಾರ್ಥ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಮುದುಕನ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡು (ಸಾಂತಾಕ್ಷಾಸ್‌ನನ್ನು ಹೋಲುವಂತೆ) ಮುಕ್ಕಳನ್ನು ಕುಣಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಗ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು?
 - ಇ. ಅಮೇರಿಕ, ಕೆನಡಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಅಪಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಏಕೆ?
 - ಈ. ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ಕೂಲಿನತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಲು ಕಾರಣವೇನು?
 - ಉ. ಅಮೇರಿಕದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಗಗಳು ಯಾವುವು?
 - ಊ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊರೂರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು?
- ಆ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಗ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗೊರೂರರನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನು?
 - ಇ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗೊರೂರರು ಮರೆತದ್ದು ಏಕೆ?
 - ಈ. ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡೀತು ಎಂದು ಆತಂಕ ಪಟ್ಟದ್ದು ಏಕೆ?

- ೪. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.**
- ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಹೇಗೆದ್ದವು ?
 - ಖಾದಿ ಬಟ್ಟೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಗೊರೂರು ಅಮೇರಿಕದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು?
 - ವಿದ್ಯುತ್ ಒಲೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಗೊರೂರು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡರು?
- ೫. ಸಂದರ್ಭಸಹಿತ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.**
- “ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಆರಿಸುವವರನ್ನೇ ಕರೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ”.
 - “ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಾಠವಿದೆಯಲ್ಲ”.
 - “ಇದು ಮೂರ್ಖವಾಗಿ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಾದ ಬಟ್ಟೆ”.
 - “ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಬಾ”.
 - “ಕೈಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೋ”.
- ೬. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.**
- ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಗೊರೂರರ ಕೃತಿ _____
(ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು, ಹೇಮಾವತಿ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಪುನರ್ಜನ್ಮ, ಮೆರವಣಿಗೆ)
 - ದುರ್ಲೋಧನನು ಪಾಂಡವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ _____
(ಮಣಿನಮನೆ, ಇಟ್ಟಿಗೆಮನೆ, ಅರಗಿನಮನೆ, ಕಲ್ಲಿನಮನೆ)
 - ಗೊರೂರರನ್ನು ಕಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಾಲಿನ ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದ _____ ಹಾಲ್ಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು.
(ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಕೋರ್ಟ್, ಬ್ಯಾಡ್‌ಮಿಂಟನ್‌ಕೋರ್ಟ್, ಹ್ಯೂಕೋರ್ಟ್, ಕಬಡಿಕೋರ್ಟ್)
 - ಅಮೇರಿಕದವರ _____ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವುದು ಗೊರೂರರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.
(ಜೀವನ, ಪರ್ಯಾಯ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಚೋಧನ)

ಸ್ವೇಚ್ಛಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಸಂಧಿಗಳು :

ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಸಂಧಿ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಲೋಪ, ಆಗಮ, ಆದೇಶ ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಂಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಮತ್ತು ಆಗಮ ಸಂಧಿಗಳು ಸ್ವರಸಂಧಿಗಳೆಂತಲೂ ಆದೇಶ ಸಂಧಿಯು ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಯೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸರ್ವಣಿಕೀಯ, ಗುಣ, ವ್ಯಾಧಿ, ಯಣ್ಣ, ಜಶ್ವಾ ಶ್ವಾಸ, ಅನುನಾಸಿಕ ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಧಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಣಿಕೀಯ, ಗುಣ, ವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ಯಣ್ಣ ಸಂಧಿಗಳು ಸ್ವರಸಂಧಿಗಳೆಂತಲೂ ಜಶ್ವಾ ಶ್ವಾಸ ಅನುನಾಸಿಕ ಸಂಧಿಗಳು ವ್ಯಂಜನ ಸಂಧಿಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :

- ತೋಪ - ಉರುರು, ಬಲ್ಲನೆಂದು, ಮಾತಂತು, ಸಂಪನ್ಮೂರಾದ
- ಅಗಮ - ಕೈಯನ್ನು, ಮಳೆಯಿಂದ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮರವನ್ನು, ಮಗುವಿಗೆ
- ಅದೇಶ - ಮಳೆಗಾಲ, ಮೃದೂರು, ಬೆಂಬತ್ತು, ಕಡುವೆಣ್ಣು, ಮೆಲ್ಲುತ್ತು
- ಸರ್ವಜೀವಿ - ಮಹಾತ್ಮೆ, ಗಿರಿಶ, ಸುರಾಸುರ, ವಧೂಪೇಶ
- ಸೂರ್ಯ - ದೇವೇಂದ್ರ, ಜಾನ್ಮಿಶ್ವರ, ಸೂರ್ಯೋದಯ, ಮಹಷ್ಯ, ಮಹೇಶ
- ವೃಧಿ - ಏಕೆಕೆ, ಜನ್ಯೇಕ್ಯೆ, ವನೊಷಧಿ, ಅಷ್ಟೇಶರ್ಯೆ
- ಯಣ್ಣ - ಅತ್ಯವಸರ, ಜಾತ್ಯತೀತ, ಹೋಟ್ಯಾಂಶರ, ಹೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ.
- ಜಶ್ವ - ವಾಗ್ದೀವಿ, ಅಜಂತ, ಷಡಾನನ, ದಿಗಂತ, ಅಜ್ಞಿ
- ಶಜ್ಞ - ಪಯಶ್ಯಯನ, ಶರಜ್ಞಂದ್ರ, ಜಗಜ್ಞಾತೀ, ಬೃಹಜ್ಞತ್ತ
- ಅನುನಾಸಿಕ - ಷಣ್ಣಿಲಿ, ಸನ್ನಾನ, ವಾಜ್ಯಯ, ಉನ್ನಾದ, ತನ್ನಯ

ದ್ವಿರುಕ್ತಿ

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ :

- ಮುಕ್ಕಳು ಓಡಿಟ್ಟಿ ದಣಿದರು.
- ಈಗೀಗ ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾಳೆ.
- ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳು ಬಿದ್ದವು.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿ, ಈಗ, ದೊಡ್ಡ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ಪ್ರಯೋಗವಾದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು ಹೀಗೆ—

ಸೂತ್ರ :— ಒಂದು ವಿಶೇಷಾಧಿಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನೋ, ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೋ, ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಪದಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:

ಉತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ	- ಹೌದು ಹೌದು, ನಿಲ್ಲನಿಲ್ಲ, ಬಂದೆಬಂದೆ
ಅಧಿಕೃದಲ್ಲಿ	- ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ, ಹೆಚ್ಚಿಹೆಚ್ಚಿ
ಪ್ರತಿಯೋಂದು	- ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕೇರಕೇರಿಗಳನ್ನು
ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ	- ಅಗೋಳಗೋ, ಬನ್ನಿಬನ್ನಿ
ಆಷ್ಟುಯುದಲ್ಲಿ	- ಅಬ್ಬಿಬ್ಬಿ, ಅಹಹಾ
ಆಷ್ಟೇಪದಲ್ಲಿ	- ಬೇಡಬೇಡ, ನಡೆನಡೆ

ನಿಷೇಧದಲ್ಲಿ	- ಸಾಕು ಸಾಕು
ಒಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ	- ಹೊದ್ದೊದ್ದು, ಆಗಲಿ ಆಗಲಿ, ಇರಲಿ ಇರಲಿ.
ಅವಸರದಲ್ಲಿ	- ಓಡುಂಡು, ನಡೆನಡೆ

ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ರೂಪಗಳು ಇವೆ.

ಮೊದಲುಮೊದಲು	- ಮೊತ್ತಮೊದಲು / ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು
ಕಡೆಗೆಕಡೆಗೆ	- ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ / ಕಚೆಕಚೆಗೆ
ನಡುವೆನಡುವೆ	- ನಟ್ಟನಡುವೆ / ನಡುನಡುವೆ
ಬಯಲುಬಯಲು	- ಬಟ್ಟಬಯಲು
ತುದಿತುದಿ	- ತುತ್ತತುದಿ
ಕೊನೆಗೆಕೊನೆಗೆ	- ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ
ಮೆಲ್ಲನೆಮೆಲ್ಲನೆ	- ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ

ಜೋಡುನುಡಿ : ಮೇಲ್ಮೈಟಕ್ಕೆ ದ್ವಿರುಕ್ತಿಗಳ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ದ್ವಿರುಕ್ತಿಗಳಿಂದು ಹೇಳುವ ವಾಡಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಡುನುಡಿಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಿರುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇಪದ ಎರಡು ಭಾರಿ ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳು ಜೋಡಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧದ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ೧. ಎರಡೂ ಪದಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ೨. ಎರಡು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವಿದ್ದು, ಎರಡನೆಯ ಪದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡೂ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿರುವಂತಹವು : ಸತಿಪತಿ, ಕೆನೆಮೊಸರು, ಹಾಲ್ಜೀನು, ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಇತ್ಯಾದಿಪದಗಳು.

ಮೊದಲ ಪದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಿರುವಂತಹವು : ಕಾಫಿಗೀಣಿ, ಹುಳಮುಪ್ಪಡಿ, ದೇವರುಗೀವರು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

ಕಾಗೀಗ, ತಿರುತಿರುಗಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ, ಒಬ್ಬೆಬ್ಬಿ, ಸೊಪ್ಪಸದೆ, ಹುಳಹುಪ್ಪಡಿ (ದ್ವಿರುಕ್ತಿ ಪದಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ)

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರರ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು, ಡಾ.ಪ್ರಭುಶಂಕರರ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿ.

జೀವನದೃಷ್ಟಿ

- ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾರ್ಕೆ

ಮನಸ್ತಯಾರಿ : ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪರ್ಚಿತ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಜೀವಿ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕೆಲವರು - ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿನ ಕಮಲದಂತೆ-ಭಾವನಾಜೀವಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗದಂತೆ ತಮ್ಮಿಂದಾಗಬಹುದಾದ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಅಂತಮುರ್ಚಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆ ಬಗೆಗೆ ಇವರ ಚಿಂತನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಮುರ್ಚಿಯಾದ ಅಂತರ್ಜೀವಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೂ ಸಾಧಕನಿಗೂ ಇರುವ ಮನೋಭಾವನೆಗಳ ಅಂತರವನ್ನು ಸೂಲವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯೇತಸಿ ಒದಿ

ಆತ್ಮ,	ಸರ್ವಜ್ಞ,	ಅಂತರ್ಜೀವಿ,	ಸಾಹಿತಿ,	ಕಲೋಪಾಸಕ,	ಮನುಕುಲ
ಮರ,	ತಪಸ್ಸು	ಗೃಹಸಾಶ್ವತಮು,	ಉಪಾಸನೆ,	ಸಾನ್ವಧೂತಿ,	

‘ಆತ್ಮಾನಂ ಸರ್ವ ಭೂತೇಮ, ಸರ್ವ ಭೂತಾನಿಕಾತ್ಮನಿ’ ಎಂದು ಗೀತೆಯು ಹೇಳಿದೆ. ‘ತನ್ನಂತ ಪರರ ಬಗೆದೋಡೆ ಕೈಲಾಸ ಬಿನಾಣಾಮಕ್ಕು’ ಎಂದು ಸರ್ವಜ್ಞನು ಉಸಿರಿದ್ದಾನೆ. ‘To see ourselves as others see us’ ಉಳಿದವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುವರೋ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಬನ್ನೀ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೂ ಅನ್ಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಫನವಿದೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಿಗೆ ಉಳಿದವರ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವನ್ನೇ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲು ಹೊರಟ ಅವನಿಗೆ ಉಳಿದವರ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವನ್ನು ಹೊರುವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಧ್ಯೇಯಗಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯಲುದು; ಸುಲಭವಾಗಿ ರಕ್ತತಂತ್ರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಕಾಣಬಲ್ಲ. ತನ್ನಿಂದ ಆದಪ್ಪು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಾರದೆಂದು ಅವನು ಎಚ್ಚರಪಡಬಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಾಂತಕರಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉಳಿದ ಹೃದಯಗಳ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅವಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಹವಣಿಸುವುದು ಅವನ ಸಹಜ ಸಿದ್ಧಿಯಾಚಿಗಿನ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮನದ ಮೋಗಸಾಲೆಯನ್ನು ಓರಣವಾಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯೂ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಭವ್ಯತೆಯು ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಅಂತರ್ಜೀವಿಗೆ ಪರರ ಹಂಗೆಲ್ಲಿ?

ಬಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಇದು ; ಕಲೋಪಾಸಕನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಣೆಯೂ ಇರಬಾರದು. ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಹೊಣೆಯು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ. ಅವನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಲಿ, ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ—ಅವನು ಕಲೋಪಾಸಕನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಅವನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಿಬಿಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗು ನೈತಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹಿತಿಗೆ— ಇಲ್ಲವೆ ಅಂತರ್ವಿಷ್ವಿಗೆ— ಇಂಥ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡಬಹುದೆ? ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಸ್ವೇಷಿತರಿಗೆ, ನರಹಿಂಧಿತರಿಗೆ ಇಂಥ ಜೀವಿಯೂ ಕೆಲವೊಂದು ಕರ್ತವ್ಯಗಳಿಂದ ಬಧ್ಯನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಕಲೋಪಾಸಕನೂ ಬಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮನುಕುಲದ—ಒಂದು ಫೆಟ್‌ಕೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಲೋಪಾಸಕನೆಂದು ಕಲಾಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲದೆ ಓವರ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸವೂ ಕಾಲನಿಯತಿಗನುಸರಿಸಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಪರಾಂತಃಕರಣಪ್ರವೇಶಿಯಾಗಿ ಜನತೆಯ ಮನವನ್ನೂ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನೂ ಅವನು ತಿಳಿದಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂಡನೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ಬರುವುದೋ ಅವರ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ನೋಯಿಸದಂತೆ—ತನ್ನನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿಯಾದರೂ ಉಳಿದವರ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಹಾಗು ಹಿತಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಂತೆ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು. ಒಂದು ರತ್ನಪಾತ್ರವಿದೆ. ಸಾಧಕನಿಗೆ, ಅಂತರ್ಜೀವಿಗೆ— ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದಂದು ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿವೆ. ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳು, ವಿಹಾರಗಳು, ಅನ್ನಭತ್ತಗಳು—ಇವು ಏವರ್ಥಿಗಳಿರುವುದು ಇಂಥವರಿಗಾಗಿ ಹಾಗು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗಾಗಿ. ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಏವಾಂತಿಕದೆ. ಇಂಥ ಸಾಧಕರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಯೋಗಕ್ಕೆಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡವರೂ ಉಂಟು.

ಇದು ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸಾಧಕನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು? ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅವನೆಂದಿಗೂ ಭಾರ ಹಾಕಿರಬಾರದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೈಯಿತ್ತಿಕೊಡದೆ ಅವನು ಏನನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು. ದಾತ್ಯವಿನ ಮನವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಕೇಳಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಮಗ್ರಿ—ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಸಾಧನೆ—ತಪಸ್ಸು, ಮರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಆಂತರಿಕ ಜೀವಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂದು ಬಾಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉದರನಿವಾಹಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ತೂಕತಪ್ಪದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವನು ಯೋಗಸ್ಥನೂ, ಗೃಹಸ್ಥನೂ ಕೂಡಿಯೇ ಆಗಿ ಇಂದು ಬಾಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥಶ್ರಮವು ಧನ್ಯವೆಂದು ಕಾಲಿದಾಸನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಬಬ್ಬ ಶುಷ್ಕ-ಆರಣ್ಯಕ-ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೂರದ ಗುಡ್ಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣಿಗೆ. ಗೃಹಸ್ಥಶ್ರಮದ ಅಗ್ನಿದಿವ್ಯಗಳು ಆರಣ್ಯಕರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು?

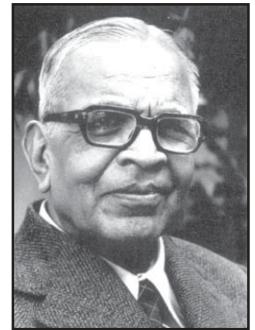
ಅದರೂ ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥಶ್ರಮವು ಧನ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಅಂತರ್ ಜೀವಿಗೆ ರಾಜಯೋಗ ಹಾಗು ಕರ್ಮಯೋಗದ ಮಾರ್ಗಗಳಿರಡೂ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಅಂತಃಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿ ತಂದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸುವ ರತ್ನರಸಿಕರು ಅವನ ಸುತ್ತಣ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚೆಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಡಿಯಟ್ಟೊಡನೆ ಅವನ ತಲೆಗೆ ದಂಡ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆಮೈ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅವನು ದಂಡವನ್ನು ತೆರಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಮ್ಮುಕ್ತದರ್ಶನದ ಸಮಶೂಕವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಅವನಿಗೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸದೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೂ ಪೂರ್ಣತೆ ಇಲ್ಲ. ಹೆರವರ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಗುಣಬ್ರಹ್ಮದ ಉಪಾಸನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ಬಗೆಯಬೇಕಾದ ಕಾರಣ-ತನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪರರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ದೃವಿಕತೆಯು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆಯೆಂದು, ಇಂಥ ಒಂದು ಸೂಳಿಭಾವನೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಥಿಸುವ ಜಾಣ್ಯಯೇ ಒಂದು ಕಲೆ, ಕರ್ಮಕುಶಲತೆ. ಇಂದಿನ ಕಲೋಪಾಸಕನೂ ಅಂತರ್ಜೀವಿಯೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಪುನರ್ಖರ್ಚಣನೆಯಲ್ಲಿ ರಶ್ಯದ ಸಮಾಜಾವಾದವೂ ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾವಾದವೂ ರೂಪಗೊಂಡು ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಧ್ಯಂತೆ ಇಂದಿನ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ ಧ್ಯಾಯ ಹಾಗು ಅನ್ವಯ ಹಿತದ್ವಿಷಿಗಳ ಪ್ರಜ್ಞಿಯ ಸಮೂಲನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಸವೇ ಜೀವನ. ರಸದ ಸೂಕ್ತತೆ ವಿಶಾಲತೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಯರಹಿತ ವಿಕಾಸವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಜೀವನ. ಸಮರಸವೇ ಸಹಜೀವನ. ಬರಿ ಸ್ವಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಸಾಗುವ ಜೀವನರಥಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಾಲಿಯ ಭೀತಿಯಿದೆ. ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಅದರ ಜೋಡಣಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದುದು.

ಇಂಥ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ: ಒಂದು ತನ್ನಿಂದ ಹೆರವರಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಧಿಯೂ ಆಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಪಡುವ ಕಣ್ಣು; ಇನ್ನೊಂದು ತನ್ನ ಅಳವಿನಲ್ಲಿ ಹೆರವರ ಬಿಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಇಲ್ಲವೆ ಆತ್ಮಿಕ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಸದಾ ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಕಣ್ಣು. ಅಂತೇ ದೇವರು ಸಾರತಃ ಧ್ಯಾಯ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆದ ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮಾನವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಅಂತರಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೆ.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ವಿನಾಯಕ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಡಾ.ವಿನಾಯಕ ಕೈಷ್ಟ್‌ಗೋಕಾರ್ಕ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೧೯) ಇವರು ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸವಣಾರಿನವರು. ಪುಣೆಯ ಘಗ್ನೂರ್ ಸನ್ಯಾಸಾರ್ಥಕ ಕಾಲೇಜು, ಧಾರವಾಡದ ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಧಾಪಕರಾಗಿ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನವ್ಯಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ವಿ.ಕೃಗೋಕಾರ್ಕ ಅವರು ಸಮುದ್ರಿತೆಗಳು. ಹಯ್ಣ, ಉಗಮ, ಇಚ್ಛೋದು, ಸಮರಸವೇ ಜೀವನ, ಭಾರತಸಿಂಧುರಶ್ಮಿ ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳ ಕರ್ತೃ. ಇವರ ದ್ವಾರ ಪ್ರಧಿವೀಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಟ್ ಪದವಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಸಮಗ್ರಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೂ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ.

ಸಂಪ ಜೀವಿಯಾದ ಮಾನವನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚಂತಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸಹಜೀವನ ಮಾನವನ ಹುಟ್ಟಿಸುಣ. ಆದರೆ ಅಂತಮ್ಮ ಶಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದವರನ್ನು ಶ್ರೀತಿ, ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬಲ್ಲವನಾದರೂ ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಕೇಮ ವಿಚಾರಿಸುವ ವ್ಯಯಕ್ತಿ ವಿದ್ಯಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳಿತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸಮಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ವಿ.ಕೃ.ಗೋಕಾಕ್ ವಿರಚಿತ ಜೀವನಪಾಠಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಜೀವನದೃಷ್ಟಿಗಳ್ಯಾಗಿ ಅಯ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪದ-ಅಥವ್

ಪರರು-ಅನ್ಯರು, ಬಗೆ-ತಿಳಿ, ಬಿನ್ನಾಣ (ಧ್ವ)-ವಿಜ್ಞಾನ (ತ್ವ) - ಅಂದ, ಸೋಗಸು, ಹೊಕ್ಕು-ಪ್ರವೇಶಿಸು ; ಧ್ಯೇಯ-ಗುರಿ, ಅಂತಹಕರಣ-ಮನಸ್ಸು ; ಹವಣಿಸು-ಅಲೋಚಿಸು ; ಮೋಗಸಾಲೆ(ಧ್ವ)-ಮುಖಿಶಾಲೆ (ತ್ವ) - ಮನೆಮುಂದಿನ ಬಾವಡಿ ; ತನ್ನಗುಂಗು-ಸ್ವಚಿಂತನೆ, ಕಲ್ಯಾಣ-ಒಳಿತು, ಸವಲತ್ತು-ಸೌಲಭ್ಯ, ದಾತ್ಯ(ತ್ವ)-ದಾತಾರ (ಧ್ವ) - ದಾನಿ ; ಯೋಗಸ್ಥಿ-ಯೋಗತೆಯಳ್ಳವ ; ಅಗ್ನಿವ್ಯ - ಕರಿಣವಾದ ಪರಿಣೈ ; ಧನ್ಯ-ಕೃತಾರ್ಥ; ಗತ್ಯಂತರ-ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯ; ಹರವರ-ಅನ್ಯರ; ಉಪಾಸನೆ-ಮೂರಜಿ; ಗುಪ್ತ-ರಹಸ್ಯ; ಒಗ್ಗಲೀ-ಒಂದುಗಾಲಿ, ಒಂದು ಚಕ್ರ; ಏಹಿಕ-ಲೋಕಿಕ ; ಸಾರತಃ-ನಿಣಾಯ.

ಪತ್ಯಾಧಾರ ಓಪ್ಪಣಿ

ಆತ್ಮಾನಾಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು, ಸರ್ವಭೂತಾನಿಚಾತ್ಮಾವಿ : ಯೋಗಿಯಾದವನು ಆಶ್ರಯನ್ನು ಸರ್ವಭೂತಗಳಲ್ಲಿ (ಜೀವಿ) ಸರ್ವಭೂತಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ (ಧ್ಯಾನಯೋಗ).

ಅಗ್ನಿವ್ಯ : ದೋಷಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡವ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ನಿದೋಽಷಿತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದು ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ.

ಕರ್ಮಯೋಗ : ಯಾವುದೇ ಘಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು (ಕೆಲಸವನ್ನು) ಮಾಡುವುದು. ಸಾಂಖ್ಯ, ಕರ್ಮ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ಧ್ಯಾನ ಯೋಗಗಳನ್ನೇಂಳಗೊಂಡ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕರ್ಮಯೋಗದ ಸ್ವಿವರವಿದೆ. ಕರ್ಮಕ್ಷೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾಘಲೀಷುಕದಾಷನ್ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ಜನಜನಿತವಾದುದು.

ರಾಜಯೋಗ : ನಾಲ್ಕು ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಹತಯೋಗದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ; ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬಹುದಾದ ಯೋಗ.

ಸಮುಕ್ತದಶನ : ಜ್ಯೇಷ್ಠಮತದ ಬಗೆ ಇರುವ ವಿಶ್ವಾಸ. (ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಿ)

ಸರ್ಗಣಾಬ್ರಹ್ಮ : ಸತ್ಯ ರಚೋ, ತರ್ಮೋ ಎಂಬ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮೆ

ಗೃಹಶಾಶ್ವತಮ : ಬ್ರಹ್ಮಚಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಸಂನಾಯ ಎಂಬ ಜತುರಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಶ್ರಮ. ಮಣ್ಣಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಆಶ್ರಮ. ಗೃಹಸ್ಥನಾದವನು ಮನಸೆಗೆ ಒಂದ ಅತಿಧಿಯನ್ನು ದೇವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಸಪತ್ನೀಕನಾಗಿ ಸತ್ಯರಿಸಬೇಕಾದುದು ಗೃಹಶಾಶ್ವತಮದ ಧರ್ಮ.

ಬನ್ನೋಕವಿ : ರಾಬಟೋಂಬನ್ನೋ ಎಂಬ ಈಗ ಸ್ವಾರ್ಥಲ್ಯಾಂಡಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವಿದೆ?
 - ಅಂತರೋಜೀವಿಗೆ ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ?
 - ಅಂತರೋಜೀವಿಯ ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ?
 - ಧರ್ಮಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ರತ್ನಪಾಠ ಏನು?
 - ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವು ಧನ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು?
- ಆ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಅಂತರೋಜೀವಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಕ್ತಗತವಾಗದ ಸಂಗತಿ ಯಾವುದು?
 - ಕಲೋಪಾಸಕನ ಕರ್ತವ್ಯ ಏನು?
 - ಸಾಧಕನ ಯೋಗಕ್ಕೇಮವನ್ನು ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು?
 - ಸಹಾನುಭಾತಿಗಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳಾವುವು?
- ಇ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಜೀವನದೃಷ್ಟಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಂತರೋಜೀವಿಯ ವೃತ್ತಿತ್ವ ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ?
 - ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಲೋಪಾಸಕನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿ.ಕೃ.ಗೋಕಾಕ್ ಹೇಗೆ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ?
- ಈ.** ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- “ತನ್ನಂತೆ ಪರರ ಬಗೆದೊಡೆ ಕೈಲಾಸ ಬಿನಾಣಿಮಕ್ಕು”.
 - “ತನ್ನ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಅಂತಜೀವಿಗೆ ಪರರ ಹಂಗಲ್ಲಿ?”
 - “ಕಲೋಪಾಸಕನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಣೆಯೂ ಇರಬಾರದು.”
 - “ದಾತ್ರೇವಿನ ಮನವನ್ನು ಹತ್ತಸಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.”
 - “ಜೀವನರಥಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಾಲಿಯ ಭೀತಿಯಿದೆ.”
- ಉ.** ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಅ	ಬ
ಇ. ಕಲೋಪಾಸಕ	ಬಹಿರಂಗ
ಇ. ವಿನಾಯಕ	ಖಯಿ
ಇ. ಅಂತರಂಗ	ಗುಣಸಂಧಿ
ಇ. ದೂರದ ಗುಡ್ಡ	ಕಲಾವಿದ
ಇ. ಆರಣ್ಯಕ	ಕಣ್ಣಿಗೆ ನುಣ್ಣಿಗೆ
ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾಕ್

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಕಾಲ

ಧಾರುಗಳಿಗೆ 'ಉತ್ತ' ಎಂಬ ಕಾಲಸೂಚಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸೇರಿದಾಗ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲರೂಪವೂ 'ದ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸೇರಿದಾಗ ಭೂತಕಾಲರೂಪವೂ 'ವ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸೇರಿದಾಗ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲರೂಪವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲಸೂಚಕದ ಜೊತೆಗೆ ಆಖಾತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಪುರುಷವಾಚಕಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:

ಕಾಲ	ಉತ್ತಮಪುರುಷ	ಮಧ್ಯಮಪುರುಷ	ಅನ್ಯಪುರುಷ
ವರ್ತಮಾನಕಾಲ	ತಿನ್ನತ್ತೇನೆ.	ತಿನ್ನತ್ತಿ	ತಿನ್ನತ್ತಾನೆ.
ಭೂತಕಾಲ	ತಿಂದನು	ತಿಂದೆ	ತಿಂದನು
ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ	ತಿನ್ನವೆನು	ತಿನ್ನವೆ	ತಿನ್ನವನು.

ಕಾಲ ಪಲ್ಲಟ : ಒಂದು ಕಾಲದ ಶ್ರೀಯಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲದ ಶ್ರೀಯಾರೂಪದಿಂದ ಹೇಳುವುದೇ ಕಾಲಪಲ್ಲಟ, ಹೀಗೆ ಕಾಲ ಪಲ್ಲಟವಾಗುವಾಗ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದ ಶ್ರೀಯಾಪದಗಳು ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಶ್ರೀಯಾಪದಗಳು ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವುದು.

ಉದಾ : ೧. ವರ್ತಮಾನಕಾಲವು ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

-ಅವನು ಒಳಗೆ ಉಟ ಮಾಡುವನು (ಉಟಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಂದಾಗಬೇಕು)

೨. ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

-ಅವಳು ಮುಂದಿನ ವಾರ ಬರುತ್ತಾಳೆ (ಬರುವಳು ಎಂದಾಗಬೇಕು)

ಪತ್ರಲೇಖನ

ಕಃಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಚಾಲಜ್, ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಪತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಿದ ಕೆಲವು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ವಿನಂತಿ ಪತ್ರ :

ನಿಮ್ಮ ಬೀದಿಗೆ ದಾರಿದೀಪ ಹಾಕಿಸುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ.

ವಾಮದಪದವು,

೧೦-೬-೧೦೧೪.

ರಾಮಜಂದ್ರ,

ಗಿರಿಸದನ,

ಚನ್ನೆಲ್ಲೋಡಿಗ್ರಾಮ,

ಅಂಚೆ : ವಾಮದಪದವು

ಬಂಡ್ವಾಳತಾಲೂಕು

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ

- ಇವರು

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಚೇರಿ,
ವಾಮದಪದವು,
ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲೂಕು,
ದಢ್ಣೊ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ.
ಮಾನ್ಯರೇ,

- ಇವರಿಗೆ ಬರೆದ ಮನವಿ ಪತ್ರ.

ವಿಷಯ : ಬೀದಿ ದೀಪ ಅಳವಡಿಸುವ ಕುರಿತು.

ವಾಮದಪದವಿನಿಂದ ಚೆನ್ನೈತ್ತೋಡಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರಸೇಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಶ್ಯ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಸ್ತೆ ನಿಮಾಣಗೊಂಡು ಈಗಳೇ ಹದಿನೆಂದು ವೆಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ. ಚೆನ್ನೈತ್ತೋಡಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಈ ರಸ್ತೆ ಘಟುವಿವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರಸ್ತೆ ಹೊಂಡಷ್ಟುವಾಗಿರುವರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯ ಹಾದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ವರ್ತಿಯಿಂದ ದಾರಿದೀಪ ಹಾಕಿಸಬೇಕಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ—

ಇತಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,
ಸಹಿ.....
(ರಾಮಚಂದ್ರ)

(ಉರಿನ ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಜನರು ಈ ವಿನಂತಿ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.)

ಇವರಿಗೆ—

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು	
ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಚೇರಿ	
ವಾಮದಪದವು ಅಂಚೆ	
ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲೂಕು	
ದಢ್ಣೊ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ - ೫೯೭೩೩೧	

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

R. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- A. ಅಂತರ್ಜಾಲೀಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ)
- A. ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಸುವ ರತ್ನರಸಿಕರು ಅಂತರ್ಜಾಲೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. (ವರ್ತಮಾನಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ)
- B. ಅವನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಳುತ್ತಾನೆ. (ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ)

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

ವಿನಾಯಕರ 'ಸಮರಸವೇ ಜೀವನ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ.

* * * *

ಮುನ್ಸುಯಾರಿ : ಪ್ರಾಚೀನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಇರುವ ಆಕರ್ಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು. ದಾನ-ದತ್ತಿಶಾಸನಗಳು, ವೀರಗಲ್ಲುಗಳು, ಮಾಸ್ತಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಹಿಂದೂ, ಕ್ರೀಸ್ತ, ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಬೌದ್ಧ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಪಾರಸಿಕರ ಉದ್ಯಾನದಂತಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಮತೀಯ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಏತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೂಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಯಂತ್ರಿರುವ ಶಾಸನವೋಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಾಸನಗಳು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಕವಾಗಿವೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅಧ್ಯೇತಿ-ಒಂದಿ

ಪಾಷಂಡ,	ಮಹಾಬದವಾಮುಖಾಗ್ನಿ	ಮಂಡಳೀಶ್ವರ,	ರಾಯರಗಂಡ,
ಭವ್ಯಜನಂಗಳು,	ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯಗಳು	ಚಂದ್ರಾಕ್ಷರಾಘಾಯಿ	

ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾ ಸಹಿತಂ

ಪಾಷಂಡ ಸಾಗರ ಮಹಾಬದವಾಮುಖಾಗ್ನಿಃ

ಶ್ರೀರಂಗರಾಜ ಚರಣಾಂಬುಜ ಮೂಲದಾಸಃ

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಲೋಕ ಮುನಿಮಂಟಪ ಮಾರ್ಗದಾಯಿ

ರಾಮಾನುಜೋ ವಿಜಯತೇ ಯತಿರಾಜರಾಜಃ

ಶರ್ಕರಾಂಬಂನೆಯ ಕೀಲಕ ಸಂವತ್ಸರದ ಭಾದ್ರಪದ ಶು॥ ೧೦ ಬೃ॥ ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಮಂಡಳೀಶ್ವರಂ ಅರಿರಾಯ ವಿಭಾಡ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪುವ ರಾಯರಗಂಡ ಶ್ರೀ ವೀರಬುಕ್ಕರಾಯನು ಪೃಥ್ವೀರಾಜ್ಯವ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಆನೆಯಗೊಂದಿ ಹೊಸಪಟ್ಟಣ ಪೆನುಗೊಂಡೆ ಕಲ್ಲೀಹದ ಪಟ್ಟಣವೋಳಗಾದ ಸಮಸ್ತ ನಾಡ ಭವ್ಯಜನಂಗಳು ಆ ಬುಕ್ಕರಾಯಂಗೆ ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ಅನ್ಯಾಯಂಗಳನು ಬಿನ್ನಹಂ ಮಾಡಲಾಗಿ ಕೋವಿಲ್ ತಿರುಮಲೆಪೆರುಮಾಳ್ ಕೋವಿಲ್ ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಕಳಾಚಾರ್ಯರೂ ಸಕಳ ಸಮಯಿಗಳೂ ಸಕಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕರೂ ಮೋಷಿಕರೂ ತಿರುಪಟಿ ತಿರುವಿಡಿ ತಣ್ಣೀರವರೂ ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಜನಂಗಗಳೂ ಸಾವಂತ ಬೋವಕ್ಕಳೂ ತಿರಿಕುಲ ಜಾಂಬುವಕುಲವೋಳಗಾದ ಹದಿನೆಂಟು ನಾಡ

ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಕೈಯಲು ಮಹಾರಾಯನು ವೈಷ್ಣವ ದರ್ಶನಕ್ಕೆಯೂ ಜ್ಯೇನದರ್ಶನಕ್ಕೆಯೂ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಯನು ವೈಷ್ಣವರ ಕೈಯಲು ಜ್ಯೇನರ ಕೈವಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು ಈ ಜ್ಯೇನದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಮರ್ಯಾದೆಯಲು ಪಂಚಮಹಾವಾದ್ಯಂಗಳೂ ಕಳತ್ವೂ ಸಲುವುದು ಜ್ಯೇನದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರ ದೇಸೆಯಿಂದ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೂ ವೈಷ್ಣವ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವರು ಈ ಮರ್ಯಾದೆಯಲು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದೋಳಗುಳ್ಳಂತಹ ಬಸಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಶಾಸನವ ನಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುವರು ಚಂದ್ರಾಕಣಸಾಧಾಯಿಯಾಗಿ ವೈಷ್ಣವ ಸಮಯವು ಜ್ಯೇನದರ್ಶನವ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹೇವು ವೈಷ್ಣವರೂ ಜ್ಯೇನರೂ ಒಂದು ಭೇದವಾಗಿ ಕಾಣಲಾಗದು ಶ್ರೀ ತಿರುಮಲೆಯ ತಾತಯ್ಯಂಗಳು ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯದ ಭವ್ಯ ಜನಂಗಳ ಅನುಮತದಿಂದ ಬೆಳುಗುಳದ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಅಂಗರಕ್ಷಿಸೋಸುಕ ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯದೋಳಗುಳ್ಳಂತಹ ಜ್ಯೇನರ ಬಾಗಿಲುಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಉಹಣಕೊಟ್ಟು ಆ ಎತ್ತಿದ ಹೊನ್ನಿಂಗೆ ದೇವರ ಅಂಗರಕ್ಷಿಗೆ ಯಿಪ್ಪತ್ತಾಳನೂ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಹೊನ್ನಿಂಗೆ ಜೀರ್ಣಜಿನಾಲಯಂಗಳಿಗೆ ಸೋದೆಯನಿಕ್ಕವುದು ಈ ಮರಿಯಾದೆಯಲು ಚಂದ್ರಾಕಣರುಳ್ಳನ್ನಂತಹ ತಪ್ಪಲೀಯದ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟು ಕೇರಿಂದಿಯನೂ ಪುಣ್ಯವನೂ ಉಪಾಜ್ಞಸಿಕೊಂಬಿದು ಈ ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯನು ಆವನೊಬ್ಬನು ಏಂಬೆಂದವನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಯಪ್ಪನು.

ಭಾವ - ಆಕರ್ತ

ಧರ್ಮಸಮದೃಷ್ಟಿ ಶಾಸನ (ರಜಿಲ್) ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅರಸ ಏರ ಬುಕ್ಕರಾಯನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಮತಧರ್ಮದ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೇನರು ಹಾಗೂ ವೈಷ್ಣವರು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ವಿಧಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯಿದು. ಏರ ಬುಕ್ಕರಾಯನ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನೂ ಧರ್ಮಸಮಸ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಈ ಶಾಸನ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪೆನುಗೊಂಡೆಯ ಜ್ಯೇನರು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದಾಗ ಬುಕ್ಕರಾಯನು ವೈಷ್ಣವರು ಹಾಗೂ ಜ್ಯೇನ ಪ್ರಮುಖಿರ ಕೈವಿಡಿದು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂದೂ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಜ್ಯೇನಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪರಸ್ಪರರು ಪೂರ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕೆಂದೂ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿದಂತಾಗುವುದೆಂದೂ ರೂಪಿಸಿದ ಶಾಸನ ಇದಾಗಿದೆ.

ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಬಾಷ್ಟ ಕೃತಿಯಿಂದ ಈ ಪಾಠಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪದವಿಂಗಡಣಾ ಓದು

ಮಹಾಬದವಾಮುವಿ + ಅಗ್ನಿ, ಚರ್ಮ + ಅಂಬುಜ., ರಾಮ + ಅನುಜ., ಶ್ರೀಮತ್ + ಮಹಾಮಂಡಳ + ಶತ್ರೂಂ., ಮಾಡಲ್ + ಅಗಿ., ಸಕಳ + ಅಚಾರ್ಯರೂ., ತಿರು + ಹಿಡಿ., ಭೇದ + ಇಲ್ಲ + ಎಂದು., ಕೈ+ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು, ದಸೆ+ಇಂದ, ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ + ಆದರೂ., ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ + ಆಗಿ.. ರಾಜ್ಯದ+ಒಳಗೆ+ಉಳ್ಳ+ಅಂತಹ, ಚಂದ್ರ + ಅಕರಣಸಾಧಾಯಿ + ಆಗಿ., ಭೇದ + ಆಗಿ., ಕಾಣಲ್ + ಆಗದು..

ಅಂಗರಕ್ಷೆಗೆ + ಓಸುಕ., ರಾಜ್ಯದ + ಒಳಗೆ + ಉತ್ತ + ಅಂತಹ., ಬಾಗಿಲು + ಕಟ್ಟಳೆ + ಆಗಿ., ಯಿಪ್ಪತ್ತು + ಆಳನೂ., ಸಂತೆ+ಇಟ್ಟು, ಜೀರ್ಣಜಿನ + ಆಲಯಂಗಳಿಗೆ., ಸೊದೆಯನ್ + ಇಕ್ಕೆವುದು., ಮರಿಯಾದ + ಅಲು., ಚಂದ್ರ + ಅರ್ಕರ್ + ಉತ್ತ + ಅನ್ನಂ. ತಪ್ಪಲ್ + ಈಯದೆ., ಉಪ + ಆರ್ಚಿಸಿಕೊಂಬುದು., ಆವನ್ + ಒಬ್ಬನು., ಮಾರಿದ + ಅವನು..

ಪದ-ಅಥವ್

ಪಾಷಂಡ - ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರೋಧಿಸುವವ, ನಾಸ್ತಿಕ; ಬಡವಾ - ಹೆಣ್ಣುಕುದುರೆ; ಬಡವಾಮುಖಾಗ್ನಿ - ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ಬೆಂಕಿ; ಚರಣ - ಪಾದ; ಅಂಬುಜ - ತಾವರೆ; ವಿಜಯತೆ - ಗೆಲುವಾಗಲಿ; ಯತಿ - ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವನು, ಯೋಗಿ; ಕೇಲಕ ಸಂವಶ್ತರ - ಪ್ರಭವಾದಿ ಶಿಂ ಸಂವಶ್ತರಗಳಲ್ಲಿಂದು. ಶು|| - ಶುದ್ಧ, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ; ಬೃ|| - ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ; ನಾಡು - ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ; ಈಶ್ವರ - ಒಡೆಯ; ಭವ್ಯ ಜನಂಗಳ್ - ಜೈನಧರ್ಮಾಯರು; ಬಿನ್ವಹ(ಧ್ವ) - ವಿಜ್ಞಾಪನೆ(ತ್ತ); ಸಮಯಿ - ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು; ಮೋಷಿಕ - ಅಕ್ಷಸಾಲಿ; ಸಕಳ - ಎಲ್ಲ; ತಿರುಪಟೀತಿರುವಿಡಿ ತಣ್ಣೀರವರು - ರಾಚಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನೀರು ಹರಿಸುವವರು; ಜಲಗಾರರು; ಸಾವಂತ(ಧ್ವ)-ಸಾಮಂತ(ತ್ತ); ಬೋವಕ್ಕು - ಮುಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಜನರು. ತಿರಿಕುಲ - ಅಲೆಮಾರಿಗಳು; ಜಾಂಬವಕುಲ - ಕರಡಿಗುರುತಿನ ದ್ವಿಜವುಳ್ಳ ದೊರೆಯ ಕುಲದವರು, ಆಜಾನು ಬಾಹುಗಳು; ಬಸ್ತಿ - ಬಸದಿ; ಶಾಸನವ ನಡು - ಅಪ್ರಾಣ ಮಾಡು; ಚಂದ್ರಾರ್ಕಸಥಾಯಿ - ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಇರುವ ತನಕ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರು; ಬಹೆವು - ಬರುತ್ತೇವೆ; ಅನುಮತ - ಸಮೃತಿ; ಕಟ್ಟಳೆ - ನಿಯಮ; ಸೊದೆ(ಧ್ವ) - ಸುಧೆ(ತ್ತ) - ಅಮೃತ; ಸೊದೆಯ ನಿಕ್ಕೆವುದು - ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು; ಉಪಾರ್ಜಿಸು - ಸಂಪಾದಿಸು; ಗ್ರಾಮೀಣ - ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ತಡಿ(ಧ್ವ) ತಟ(ತ್ತ) - ದಡ; ಹೋಹರು - ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಪತ್ಯಾಧಾರ ಟಪ್ಪಣಿ

ಬಡವಾಮುಖಾಗ್ನಿ : ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಖದಿಂದ ಹೊರಟ ಬೆಂಕಿ. ಉವ್ರ ಎಂಬ ಖುಷಿಯು ಅಯೋನಿಜ ಪ್ರತ್ಯಾಪನ್ನು ಪಡೆಯಲಪೇಕ್ಕಿಸಿ ಒಂದು ದಭ್ರಯ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ತನ್ನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಮಧ್ಬಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಜ್ವಾಲಾಮಾಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಓರ್ವಪ್ರತ್ಯನು ಜನಿಸಿ ತನ್ನ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ದಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಅನಾಹತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವನಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಡವಾಮುಖವನ್ನು ಸಾಫ್ವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಅಗ್ನಿಗೆ ಬಡವಾಮುಖಾಗ್ನಿ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಕೇಲಕ ಸಂವಶ್ತರ : ಭಾರತೀಯ ಕಾಲಗಳನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಸಂವಶ್ತರಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಇಂತಹ ಅರುವತ್ತು ಸಂವಶ್ತರಗಳಿದ್ದು ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಲ್ವತ್ತರಡನೆಯದು. ಜಾಂದ್ರಯಗಾದಿಯಿಂದ (ಚೈತ್ರಮಾಸದ ಮೊದಲದಿನ) ಹೊಸ ಸಂವಶ್ತರ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

೩೦ ಸಂಪತ್ತರಗಳು

೧. ಪ್ರಭವ	೨೧. ಸರ್ವಚಿತು	೩೧. ಪ್ಲವಂಗ
೨. ವಿಭವ	೨೨. ಸರ್ವಧಾರಿ	೩೨. ಕೀಲಕ
೩. ಶುಕ್ಲ	೨೩. ವಿರೋಧಿ	೩೩. ಸೌಮ್ಯ
೪. ಪ್ರಮೋದೂತ	೨೪. ವಿಕೃತಿ	೩೪. ಸಾಧಾರಣ
೫. ಪ್ರಚೋತ್ಸೃತಿ	೨೫. ಖಿರ	೩೫. ವಿರೋಧಿಕೃತು
೬. ಅಂಗೀರಸ	೨೬. ನಂದನ	೩೬. ಪರಿಧಾವಿ
೭. ಶ್ರೀಮುಖ	೨೭. ವಿಜಯ	೩೭. ಪ್ರಮಾದೀ
೮. ಭಾವ	೨೮. ಜಯ	೩೮. ಆನಂದ
೯. ಯುವ	೨೯. ಮನೈಧು	೩೯. ರಾಕ್ಷಸ
೧೦. ಧಾತು	೩೦. ದುಮುಕಿ	೪೦. ನಳ
೧೧. ಶಶ್ವರ	೩೧. ಹೇವಿಳಂಬಿ	೪೧. ಪ್ರೌಗಳ (ಪಿಂಗಳ)
೧೨. ಬಹುಧಾನ್ಯ	೩೨. ವಿಳಂಬಿ	೪೨. ಕಾಳಯುಕ್ತಿ
೧೩. ಪ್ರಮಾದಿ	೩೩. ವಿಕಾರಿ	೪೩. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ
೧೪. ವಿಕ್ರಮ	೩೪. ಶಾವರ್	೪೪. ರೌದ್ರಿ
೧೫. ವೃಷ (ವಿಷ)	೩೫. ಪ್ರವ	೪೫. ದುಮುಕಿ
೧೬. ಚಿತ್ರಭಾನು	೩೬. ಶುಭಕೃತು	೪೬. ದುಂಡಭಿ
೧೭. ಸ್ವಭಾನು	೩೭. ಶೋಭಕೃತು	೪೭. ರುಧಿರೋದ್ಗಾರಿ
೧೮. ತಾರಣ	೩೮. ಕ್ಷೋಧಿ	೪೮. ರಕ್ತಾಕ್ಷ
೧೯. ಪಾರ್ಥಿವ	೩೯. ವಿಶ್ವಾವಸು	೪೯. ಕ್ಷೋಧನ
೨೦. ವ್ಯಯ	೪೦. ಪರಾಭವ	೫೦. ಅಕ್ಷಯ (ಕ್ಷಯ)

- ಶ್ರೀ : ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಚಾಂದ್ರಮಾಸದ ಪ್ರತಿಪದೆ (ಪಾಢ್ಯ) ಯಿಂದ ಹುಣಿಮೆಯವರೆಗಿನ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನಗಳನ್ನು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಶುದ್ಧಪಕ್ಷವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೆ ಹುಣಿಮೆಯ ಮರುದಿನದಿಂದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯವರೆಗಿನ ಇಂದಿನಗಳನ್ನು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಬಹುಳಪಕ್ಷ ವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ. ಎಂತಲೂ ಬಹುಳ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಿ. ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ. ಎಂದೂ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

• ಬ್ಯಾ : - ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ, ಅಥವಾ ಗುರುವಾರ

- ವಾರದ ಏಳು ದಿನಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.
- ಭಾನುವಾರಕ್ಕೆ ರವಿವಾರ. ‘ರ’
- ಸೋಮವಾರಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರವಾರ. ‘ಚ’
- ಮಂಗಳವಾರಕ್ಕೆ ಕುಜವಾರ ‘ಕು’
- ಬುಧವಾರಕ್ಕೆ ಸೌಮ್ಯವಾರ ‘ಸೌ’
- ಗುರುವಾರಕ್ಕೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರ ‘ಬೃ’
- ಶುಕ್ರವಾರಕ್ಕೆ ಭೃಗುವಾರ ‘ಭೃ’
- ಶನಿವಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಿರವಾರ ‘ಸ್ವಿ’

ಕೆಲವು ವಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿದೆ.

ಉದಾ:

ಭಾನುವಾರ	- ಆದಿತ್ಯವಾರ
ಸೋಮವಾರ	- ಇಂದುವಾರ
ಮಂಗಳವಾರ	- ಭೌಮವಾರ
ಶುಕ್ರ	- ಭಾಗವವಾರ
ಶನಿ	- ಮಂದವಾರ

ಪಂಚಮಹಾವಾಢಗಳು : ತಾಳ, ಹಳಗ, ಗಂಟ, ಮೌರಿ, ಸನಾದಿ.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

೧. ಬುಕ್ಕರಾಯನ ಹಿರಿಮೆ ಏನು?
೨. ಬುಕ್ಕರಾಯನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಳಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಯಿತು?
೩. ನಾಡ ಭವ್ಯ ಜನರು ಬುಕ್ಕರಾಯನ ಬಳಿ ಏನೆಂದು ಬಿನ್ನಕ ಮಾಡಿದರು?
೪. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರೋಡನೆ ಮಹಾರಾಜನು ಏನು ಹೇಳಿದನು?
೫. ರಾಯನು ವಿಧಿಸಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ವಿಾರಿದರೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇನು?

ಆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕೆಂದು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

೧. ‘ಧರ್ಮಸಮದ್ವಾಷ್ಟು’ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಚಾರ್ಯರ ಗುಣವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗಿದೆ?

೭. ಬುಕ್ಕರಾಯನು ನಡೆಸಿದ ಧರ್ಮಸಭೆಗೆ ಯಾರನ್ನೆಲ್ಲ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು?

೮. ಜೈನರ್ಥಮದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬುಕ್ಕರಾಯನು ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳೇನು?

೯. ಎಂಟು ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

ಬುಕ್ಕರಾಯನು ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದನು?

೧೦. ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಸ್ವಿವರಿಸಿ :

ಇ. “ಪಾಷಂಡ ಸಾಗರ ಮಹಾಬಡವಾಮುಖಾಗ್ನಿಃ”

ಈ. “ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದೊಳಗುಳ್ಳಂತಹ ಬಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಶಾಸನವ ನಟ್ಟಿ ಪಾಲಿಸುವರು”

ಇ. “ಮಿಕ್ಕ ಹೊನ್ನಿಂಗೆ ಜೀರ್ಣಜೀನಾಲಯಂಗಳಿಗೆ ಸೋದೆಯನಿಕ್ಕವುದು.”

ಇ. “ಈ ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಳೆಯನು ಆವನೋಬ್ರಹ್ಮ ಮಿಂಚಿದವನು ರಾಜಧೋಹಿಯವನು.”

೧೧. ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಪದವನ್ನು ತುಂಬಿ.

ಇ. ರಾಮಾನುಜೋ _____ ಯತ್ತಿರಾಜರಾಜಃ.

ಈ. ಜೈನರ್ಥಮನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಮಯರ್ಥದೆಯಲು _____ ಕಳಶವೂ ಸಲುವುದು.

ಇ. ವೈಷ್ಣವರೂ ಜೈನರೂ ಒಂದು _____ ಕಾರಣಾಗಿದು.

ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಲೇಖನ ಚಿಹ್ನೆ

ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖನಚಿಹ್ನೆಗಳ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಲೇಖನ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿಲ್ಲದ ಬರೆವಣಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡದೆ ತೋಡಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದುಂಟು. ಹಾಗಾಗಿ ಲೇಖನ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ :- (.) ಒಂದು ಪೂರ್ಣಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾಕ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಯನ ವಿರಾಮ :- (;) ಅನೇಕ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಥಾನವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿದ್ದಾಗ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳು ಮುಗಿದಾಗಲ್ಲೂ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಉದಾ :- ತಾವು ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ; ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಅಲ್ಲೂವಿರಾಮ :- (,) ಸಂಬೋಧನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಗೂ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಬರುವಾಗ ಕೊನೆಯ ವಿಶೇಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವುಗಳ ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲೂವಿರಾಮ ಬಳಸಬೇಕು.

ಉದಾ :- ಬಟ್ಟಿಗಿರಣಿ, ರಟ್ಟಿ, ಪೆನ್ನಿಲ್, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ತಯಾರಿಕಾ ಫಟಕಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ :- (?) ಪ್ರಶ್ನರೂಪದ ಪದ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಭಾವಸೂಚಕ :- (!) ಹಷ್ಟ, ಅಶ್ವಯು, ಸಂತೋಷ, ವಿಷಾದ, ದುಃಖ ಮುಂತಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದಗಳ ಮುಂದೆ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಉದಾ :- ಅಯ್ಮ್ಯಾ! ಹೀಗಾಗ ಬಾರದಿತ್ತು!

ಉದ್ದರಣಾ ಚಿಹ್ನೆ :- ("") ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೇ ಯಥಾವಶ್ತಾಗಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಉದಾ :- “ಶೀಕ್ಷಣವು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸ್ವತ್ತಾಗದೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಆಜನ್ಮಿಸಿದ್ದ ಹಕ್ಕಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಸರ್.ಎಂ. ವಿಶೇಶರಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು.

ವಾಕ್ಯವೇಷನ ಚಿಹ್ನೆ :- (‘’) ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಾಗ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

ಉದಾ :- ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್’, ‘ಪಷ್ಟಿಯನ್’, ‘ಪೂರ್ಜೋಜ್‌ಗಿಂಸ್’ ಭಾಷೆಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆವರಣ ಚಿಹ್ನೆ :- () ಒಂದು ಪದವನ್ನೋ ವಾಕ್ಯವನ್ನೋ ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದವನ್ನೋ ವಾಕ್ಯವನ್ನೋ ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ :- ನೀರನ್ನ ವಿಭజಿಸಿದರೆ ಆಘ್ಯಾಜನಕ (ಆಕ್ಷಿಜನ್) ಜಲಜನಕ (ಹೈಡ್ರೋಜನ್)ಗಳು ಉತ್ತಮಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಚಿಹ್ನೆ :- (:-) ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ವಿವರಣೆ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಕ್ಯರಚನೆ

ಇಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ :

१. ಭೀಮನು ದುಷ್ಪನಾದ ಬಕನನ್ನು ಕೊಂಡನು.
२. ಮಹಾಶಕ್ತನಾದ ದೇವರು ಸಮಸ್ತಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವನು.
ಈ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಮ, ದೇವರು ಎಂಬ ಪದಗಳು ಕರ್ತೃಪದಗಳು, ಸಮಸ್ತಲೋಕ, ಬಕ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಕರ್ಮಪದಗಳು, ಕಾಪಾಡುವನು, ಕೊಂಡನು ಎಂಬ ಪದಗಳು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಹಿಗೆ ——————

ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪದ ಸಮೂಹವೇ ವಾಕ್ಯ ಎಂದೆನಿಸುವುದು.

ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಾಗುವುದುಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ತೃಪದ ಅಥವಾ ಕರ್ಮಪದ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು ಇಲ್ಲದೆಯೂ ವಾಕ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಇದೆ.

ಉದಾ:- ರ. ಈಗ ಬಂದನು (ಕರ್ತೃ ಪದ ಇಲ್ಲ)

ಉ. ಅವನು ಈಗತಾನೆ ತಿಂದನು (ಕರ್ಮಪದ ಇಲ್ಲ)

ಇ. ಹುಡುಗ ಬುದ್ಧಿವಂತ (ಕ್ರಿಯಾಪದ ಇಲ್ಲ)

ಇಂತಹ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರಥ್ಯಕ್ತ ವಾಕ್ಯಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ವಾಕ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳು

ರ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಕ್ಯ

ಈವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಅ. ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬಿತ್ತು.

ಆ. ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ವೀರೇಶ್ವರ ಪಾಠಕ್ ಮಲೇರಿಯಾದಿಂದ ಬಳಲಿದರು.

ಇ. ವೀರೇಶ್ವರ ಪಾಠಕ್ರರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಈ ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪೂರ್ಣಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ—
ಒಂದು ಪೂರ್ಣಕ್ರಿಯಾಪದದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಕ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಪದ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು ಸಾಪೇಕ್ಷ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬರಬಹುದು.

ಉದಾ:- ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಬಿ, ವೀರೇಶ್ವರ ಪಾಠಕ್ರರವರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ದುಪ್ಪರಿಣಾಮ
ಚೀರಿ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಹೊಂದುವೆಂತೆ ಆಯಿತು.

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕ್ರಿಯಾಪದವಿದ್ದು ಹಬಿ, ಬೀರಿ ಎಂಬ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ಕೂಡಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಕ್ಯವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇ. ಸಂಯೋಜಿತ ವಾಕ್ಯ :

ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಬಿತ್ತು; ಆದ್ದರಿಂದ ವೀರೇಶ್ವರ ಪಾಠಕ್ರರವರು ಮಲೇರಿಯಾದಿಂದ
ಬಳಲಬೇಕಾಯ್ತು; ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಯ್ತು.

ಈ ವಾಕ್ಯ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು
ಸಂಯೋಜನೆಗೊಂಡು ಒಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ—

ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಅನೇಕ ಉಪವಾಕ್ಯಗಳೊಡನೆ ಒಂದು ಪೂರ್ಣಾಭಿಪ್ರಾಯದ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ
ಅದು ಸಂಯೋಜಿತ ವಾಕ್ಯವೆನ್ನು ಸುವುದು.

ಇ. ಮಿಶ್ರವಾಕ್ಯ :

ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೋಟಾರು ಕಾರಿಣನೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಲು ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರು
ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಿದರಾದರೂ ಅವರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ
ತಿಳಿದಾಗ ಅವರು ಬಹುವಾಗಿ ಮರುಗಿದರು.

ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹುವಾಗಿ ಮರುಗಿದರು ಎಂಬ ಪ್ರಧಾನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ೧- ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೋಟಾರು ಕಾರ್ಬಿನ್‌ಯನ್ನು ಸಾಫ್ಟ್‌ಸಲ್ ವಿಶೇಷರ್ಯಾನವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು; ೨- ಅವರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳು ಉಪವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹೀಗೆ—

ಒಂದು ಅಥವಾ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧೀನಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಮಿಶ್ರವಾಕ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪತ್ರ

ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ‘ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು’ ಇದರ ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ.

ಅಶೋಕನಗರ,
೦೯-೦೯-೨೦೧೨.

ಪ್ರಮಿಾಳ,
ಹತ್ತನೇಯ ತರಗತಿ
ಸರಕಾರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ
ಅಶೋಕನಗರ
ಶಿವಮೇಗ್ಗ

— ಇವರು

ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯದಶಿಗಳು,
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು.
ಮಾನ್ಯರೇ,

— ಇವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರ.

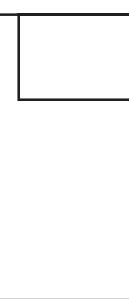
ವಿಷಯ : ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾದ ‘ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟನೆ’ ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಬಗೆ.

ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟನೆ ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳು ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯಿರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ವಿ.ಪಿ.ಪಿ. ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಂಡಿಯನ್ನು ಮುಂಗಡರೂಪವಾಗಿ ಈ ಪತ್ರದ ಜೊತೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಇತಿ ತಮ್ಮ ನಂಬುಗೆಯ,
ಸಹಿ.....
(ಪ್ರಮಿಾಳ)

ಇವರಿಗೆ—

ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಪಂಪ ಮಹಾಕವಿ ರಸ್ತೆ
ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳ ತತ್ವಮ-ತದ್ವವ ಬರೆಯಿರಿ.
ವರ್ಣ, ಶ್ರೀ, ರಾಯ, ವೀರ, ಭಕ್ತ, ಬಿನ್ನಹ, ದನೆ, ಚಂದ್ರ, ಸೋದೆ.
೨. ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.
ಸಂವಾದ, ಸಮಸ್ತ, ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಕೈಪುಡಿ.
೩. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಹೇಸರಿಸಿ.
ಮಂಡಳೀಶ್ವರ, ಸರ್ಕಾರಾಚಾರ್ಯ, ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಕೈವಿಡಿದು, ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ಭೇದವಾಗಿ, ಕಾಣಲಾಗದು, ಜಿನಾಲಯ, ತಪ್ಪಲೀಯದೆ, ಚಂದ್ರಾಕ್ರಿ, ಶ್ರೀಮನ್ನಹಾ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಒದು

ನೀವು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸನಗಳ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

* * * *

ಭಾಗ್ಯಶ್ಲಿಪಿ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ

– ಡಿ. ಎಸ್. ಜಯಪ್ಪಗೌಡ

ಮನುಷ್ಯಾರಿ : ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಧಕರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಕರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಣಗಾರಿಕೆ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಾಚಿಂತನೆ, ಭಲವರ್ಣತಿಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧನೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಅಡ್ಡಾತಂಕಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥಹ ಅಪರೂಪದ ಸಾಧಕರನ್ನು ಸಮಾಜ ನಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಕೈಕೆರಿಕವಾಗಿ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಜನತೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರು ಒಬ್ಬರು. ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿ, ದಿವಾನರಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇವರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆಯ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಶರೀಯ.

ಅಧ್ಯೇತಿ ಓದಿ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ, ಹರಿಕಾರ, ಪಾಳಿಯಗಾರ, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ, ಅನ್ನೇಷಣೆ, ಮನ್ಸೂಂತರ,
ಅನುಪ್ಪಾನ, ಜಲಾಶಯ, ಮನೋಷ್ಟೀಯ, ಸ್ವಯಂಬಾಲಿತ

“ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವವರು ಮತ್ತು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಲಾರದವರೆಂಬ ದೊಡ್ಡನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಈ ಮಾತಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರತಾಗಿದ್ದಿರಿ. ತಾವು ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿರಿ; ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿ. ಅದನ್ನು ನಾವು ತಮ್ಮಿಂದ ಕಲಿಯೋಣ”. ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದರು. ಅವರ ಒಂದೊಂದು ಮಾತುಗಳು ಸರ್. ಎಂ. ವಿ. ಅವರಿಗೆ ಅಕ್ಕರಶಃ ಸಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರು ಭಾರತದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮತೆಯ ಹರಿಕಾರರಾಗಿ ವಾಸ್ತವ ಚಿಂತನೆ, ನಿಸ್ಸಾಧ್ಯ ನಡತೆ, ಸುಸಂಗತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮುಂದಾದವರು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ಉತ್ತರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಇಂ ರಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವರ್ಣಕಲ್ಪಕ ಮ್ಯಾ ಅವರ ಎರಡನೆಯ ಮಗನಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ಪೂರ್ವಜರು ಮೂಲತಃ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಾಡಲು ಜಿಲ್ಲೆ ಗಡ್ಡಲೂರು ತಾಲೂಕಿನ ‘ಮೋಕ್ಷಗೂಂಡಂ’ ಅಗ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕನ್ನಾಡಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮುದ್ದೆನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಆವತಿ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದ ಪಾಳಿಯಗಾರ ಭ್ರಾಹೇಗೌಡ ಮುದ್ದೆನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಬಂಡಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಇವರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದನು. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಪೂರ್ವಜರು ಈ ರಾಜರಲ್ಲಿ

ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ 'ಮೋಕ್ಷಗೊಂಡಂ' ಎಂಬ ಅವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಳದ ಹಸರು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪೆರಕಟಲಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಜ್ಞ ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಮುರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಪ್ರಾಧಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಿಕ್ಕೆಬಳ್ಳಾಮುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಇವರ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ನಾಧಮುನಿನಾಯ್ದು ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸನ್ನಡತೆ, ಶಿಸ್ತ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಸೋದರಮಾವ ಎಬ್ಬೆ. ರಾಮಯ್ಯ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವೆಸ್ಸಿಯನ್ ಪ್ರೈಡಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಡಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯಟ್ ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದರು. ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮನಿಷ್ಟರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಢನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಾನಾದ ಪ್ರತಿಭೆ, ಮನೋಸ್ಥ್ಯಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಮೈಸೂರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಸಿ. ರಂಗಾಚಾಲುರವರು ನೀಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮೂನಾದ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕ ಸಾಫ್ಟ್‌ದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಜೀವ್ ಬಕ್ಸ್ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರು ಉಲ್ಲಾಸ ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬ್ಯೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಖಾನಾದೇಶ ಮತ್ತು ನಾಸಿಕ್ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯತ್ತಿದ್ದ ಪಂಚಾನಂದಿಯ ನೀರಾವರಿ ಕಾಲುವೆಗೆ ತೂಬು ಮೇಲ್ಲಾಲುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಿಸಿ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಮುಂಬ್ಯೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸಿಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸುಕ್ಷಮ್ಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೆಡಿಯವ ನೀರಿನ ಪೂರ್ಕೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂರ್ಕಿಸಿದರು. ಅಂದಿನ ಮುಂಬ್ಯೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಲಾಡ್‌ಎ ಸಂಡ್ ಹಾಸ್ಟ್ ಅವರು ಇವರನ್ನು ಮುಕ್ತ ಕಂತದಿಂದ ಹಾಡಿಹೊಗಳಿದರು. ಮೂನಾದ ಮುಧಾ ಕಾಲುವೆಗೆ ನೀರಿನ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಪೀಪ್ ಜಲಾಶಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂಬಾಲಿತ ಭಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದರು. ಸ್ವಯಂಬಾಲಿತ ಭಾಗಿಲುಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಕಿರಿಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿತು. ಇದನ್ನೇ ಮುಂದೆ ಗ್ರಾಮೀಯರೊನ ತಿಗ್ರಿ ಜಲಾಶಯಕ್ಕೂ ಮೈಸೂರಿನ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರ (ಈಗಿನ ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆಯ) ಜಲಾಶಯಕ್ಕೂ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂಬ್ಯೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸ್ವಾನಿರ್ಪರಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಈ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಪ್ರಾಧಿಕ ಭಾರತೀಯರು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ವ್ಯಜಪ್ತಿನಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಖಿಚಿನಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್, ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬೇಟಿ ನೀಡಿದರು. ಪುಟಿಯುವ ಚೈತನ್ಯ, ನಾಳೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಂದೇ ಮಾಡು, ಇಂದು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಈಸಿ ಮತ್ತು ಮೂಸಿ ನದಿಗಳ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಅಪಾರ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಎರಡು ನದಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿದರು. ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಭಾರತದ ಸುಯೋಜಿತ ನಗರಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರ್ವೆಡೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಕಾವೇರಿ ನದಿಗೆ ಕನ್ನಂಬಾಡಿ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭ, ರೈಲ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕ್ರಮ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯೋಜನೆ, ಮಾರಿಕಣಿವೆ ಜಲಾಶಯದ ನೀರು ಹಂಚಿಕೆಯ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮರುಜೀವ, ಇವೆಲ್ಲ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರುಹು. ಇವುಗಳಿಗೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಕಾರ್ಯನೀತಿ, ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿನ ಆಡಳಿತ, ಜನರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮೂರ್ವಣಿಸಿದ್ದಿಂದ ಹೇಗೆರಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದು. ಇವು ಇವರು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ “ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಯಾವುದೇ ವರ್ಗದ ಕಾಮಗಾರಿಯ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕುಶಲತೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಇತರ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಪಡೆಯುವಷ್ಟೇ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಜಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಾರಾಜರಾಗಿದ್ದ ನಾಲ್ಕಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರು ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ದಿವಾನರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಮನ್ಯಂತರಕ್ಕೆ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದರು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಿ ಕಚೇರಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದಕ್ಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಂತ ಮಾಡಿ ಅಜಮಾಯಿಸಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದರು. ಸಮರ್ಥ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನೀಡಿದರು. ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರು. ಆದರ್ಥ ಮರುಷರೊಬ್ಬರು ದಿವಾನರಾದದ್ದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂಲ್ಯ ವಿಶೇಷವೇ ಸರಿ ಎಂದು ಜನರು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಗಾಂಧಿಜಿ ಅವರು ಮೈಸೂರಿನ ಆಡಳಿತ ರೀತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂತದಿಂದ ಹೊಗಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ‘ಮೈಸೂರು ಮಾದರಿ’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಆಡಳಿತ ಮಾದರಿ ಜನ್ಮತಾಳಿತು.

ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪರಿಹಾರವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಸಂಜೀವಿನಿ ಎಂಬುದನ್ನರಿತಿದ್ದ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಱೆರಿಗಿ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಮದ್ರಾಸ್ ವಿಶೇಷಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಇದನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕಣಾದ ಅಂತಿಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ರೂಪಗೊಳಿಸಿದರು.

ಮೈಸೂರು ವಿಶೇಷಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಾಫನೆ ಇವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಘಲಶ್ರುತಿ. “ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವಿರಬೇಕು. ಅದು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸೊತ್ತಾಗದೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಅಜನ್ಸಿಂದ್ದ ಹಕ್ಕಾಗಬೇಕು” ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಇವರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೆಕಾನಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಾಲೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಇವರು ಗೃಹಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೂ ಮೇರ್ಮಾನ ನೀಡಿದರು. ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸ ಬೆಳೆಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕಿದರು. ಏಕೇಕ್ರತೆ ಕನಾಂಟಕದ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಬಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಒಲವನ್ನು ಮನಗಂಡು ‘ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು’ ಸಾಫಿಸಿದ್ದ ಇವರ ಕಾಲದ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆ.

ವಿಶೇಷರ್ಹರ್ಯ ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಅಗ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀಡಿದ್ದರು. “ಕೈಗಾರಿಕೆಕರಣ ಇಲ್ಲವೇ ಅವನತಿ” ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಭದ್ರವತಿಯ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕು ಕಾರ್ಬಿನನೆಯನ್ನು ಸಾಫಿಸುವುದು ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಂಚಿನ ಕಾರ್ಬಿನ, ಮೂಳೆ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರಿಕಾ ಸಾಧನ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಬಿನ, ಜಿಷ್ಟಿ ತಯಾರಿಕಾ ಫಟಕ, ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಬಿನಗಳು ಸಾಫಿತವಾದವು. ಸೋಮ ಹಾಗೂ ಲೋಹ ತಯಾರಿಕೆ, ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ಡಿಪೋ, ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಬಟ್ಟಿ ಗಿರಣಿ, ಕಾಗದದ ತೀರುಳು, ರಟ್ಟಿ, ಪೆನ್ನಿಲ್, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳ ತಯಾರಿಕಾ ಫಟಕಗಳು -ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡವು.

ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿ ಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಣಕಾಸು ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಱೆಂಬಿ ರಲ್ಯಿ ಮೈಸೂರು ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದರು. ಅನವಂತರ ಉಳಿತಾಯ ಬ್ಯಾಂಕೋಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಫೀಡರ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಹೂಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರ್ಧಿಗಳು ರಚಿತಗೊಂಡವು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವವಿಮಾ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ರೈತರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕರಕುಶಲ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡಲು ಸಹಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಳವಧಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕೋಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಆದಾಯ ತರುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಕೋನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ವಿಶೇಷರ್ಹರ್ಯ ಅವರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಎರಡನೆಯ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಹೊಸ ಅರಮನೆ, ಸಿ. ರಂಗಾಚಾಲ್ ಸಾರ್ಕ ಮರಭವನ, ಅರಮನೆ ವಿಸ್ತರಣೆ, ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಆಸ್ತ್ರಾಲ್, ಲಲಿತಮಹಲ್ ಅರಮನೆಯ ತಳಹದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಅರಮನೆಯ ಕಚೇರಿ ಸಮುಚ್ಚಯಗಳು ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡವು. ಶಿವನಸಮುದ್ರ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಜನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಆಸ್ತ್ರೇಲಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಹೋಗಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಹೀಗೆ ವಿಶೇಷರ್ಹರ್ಯ ಅವರು ಹೊಸಯುಗದ ಹರಿಕಾರರಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಧನಕ್ಕೆ ನವಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿದರು.

ಗೊಮೃಟವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ದಾರ್ಶನಿಕ ನೇತಾರರಾಗಿ ‘ಆಡು ಮುಟ್ಟದ ಸೋಪ್ಪಿಲ್’ ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತಿನಂತೆ ಬೆಳೆದ ವಿಶೇಷರ್ಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ‘ಸರ್’ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು. ಅವರ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಅತ್ಯಾನ್ತ ಭಾರತ ರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಹಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಸದಸ್ಯತ್ವ ಹಾಗೂ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದವು. ಮಹಾನ್ ಆಡಳಿತಗಾರರಾದ ಇವರ ಶತಮಾನೋತ್ತಮವದ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅಂಚಜೆಟ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾಧನದ ದಿವಾನ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಅನಂತರವೂ ದೇಶಸೇವೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಿದರು. ತಮ್ಮ ಪರಿಪಕ್ವ ಅನುಭವವನ್ನು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಅವರ ‘ರಿಕನ್ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಂಗ್’ ಇಂಡಿಯಾ, ‘ಪ್ಲಾನ್ ಎಕಾನಮಿ ಫಾರ್ ಇಂಡಿಯ’ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ ‘ಮೆಮ್ಮಾರ್ನ್ (Memoirs) ಆಫ್ ಮೈ ವರ್ಕೆಂಗ್ ಲೈಫ್’, ‘ನೇಷನ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಪ್ಲಾನ್ ಫಾರ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಕೃತಿಗಳು. ಸೆಪ್ಪಂಬರ್ ೧೯೫೧, ೧೯೬೦ ರಂದು ಶತಮಾನೋತ್ತಮವ ಅಭಿನಂದನೆ ‘ಎಂ. ವಿ.’ ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೭೨ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನೋತ್ತಮವ ಅಭಿನಂದನೆ ‘ಎಂ. ವಿ. ಅವರು ೧೯೬೧ ರಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಜೀವನಾಧರಿಸಿದರು. ಇವರ ಹುಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬಿದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ‘ಎಂಜೆನಿಯರ್ ಡಿನಾಚರಣೆ’ ಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ತೃ - ಭಾವ - ಆಕರ್

ಡಿ. ಎಸ್. ಜಯಪ್ಪಗೌಡ (೧೯೬೮) ಇವರು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ದಾರದಹಳ್ಳಿಯವರು. ದಾರದಹಳ್ಳಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗೌಡ ಜಯಪ್ಪಗೌಡ ಎಂಬುದು ಇವರ ಪೂರ್ವ ಹೆಸರು. ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಇವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನಾಟಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಸ್ಥಾಗಳು. ಕನಾಟಕದ ಕಡಲಾಚಿಯ ಸಂಪರ್ಕಗಳು. ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರು. ಜನಪದ ಆಟಗಳು, ದಿವಾನ್ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶೇಷರ್ಯ್ಯನವರ ಕಾರ್ಯ - ಸಾಧನೆಗಳು ಶ್ರೀಯತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು. ಕನಾಟಕದ ಕಡಲಾಚಿಯ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಕೃತಿಗೆ ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಧಾರವಾಡ ಕನಾಟಕ ಸಂಘದ ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

[ಆಧಾರ - ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧಕರು. ಕ.ಸಾ.ಪ. ಪ್ರಕಟಣೆ]

ಪರಿಶ್ರಮ, ಪ್ರತಿಭೆ, ನಿಷ್ಟೆಯಿದ್ದರೆ, ಧೈಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆಂಬ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವಿದ್ದರೆ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಬಡತನದ ಬವಣೆಯಾಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾರದು. ವೃಕ್ಷತ್ವದ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲಾರವು. ವೃಕ್ಷಿಯು ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿ ಲಭಿಸಿದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ಪಂಥದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಜೀವಂತ ಆದರ್ಶ ವೃಕ್ಷತ್ವದ ಪರಿಚಯ ಮಾದರಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಬಹುಮುಖಿತ್ವದ ಅನುಭವವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಡಿ.ಎಸ್. ಜಯಪ್ಪಗೌಡ ವಿರಚಿತ ದಿವಾನ್ ಸರ್.ಎಂ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಳು ಎಂಬ ಸಂಶೋಧನೆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ‘ಭಾಗ್ಯಶಿಲ್ಪ ಸರ್.ಎಂ.ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ - ಅರ್ಥ

ದೂಡಣೆ - ನಿಂದನೆ; ಶತಮಾನೋತ್ಸವ - ನೂರು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಉತ್ಸವ; ಹರಿಕಾರ - ಮುಂದಾಳು; ಸುಸಂಗತ - ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಪಾಳೆಯಗಾರ - ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸೀಮೆಯ ಅಧಿಪತಿ, ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತುಂಡರಸ; ಹಂಬಲ - ಬಯಕೆ; ಸ್ವೇರ್ಯ - ದೃಢತೆ; ವೈಜ್ಞಾನಿಕ - ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಕಾಮಗಾರಿ - ಕೆಲಸ; ಮುಕ್ತಕಂತ - ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸು; ತಾಂತ್ರಿಕ - ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಅಸ್ತಿಭಾರ - ಬುನಾದಿ ; ಸಮುಚ್ಚಯ - ಸಮೂಹ; ಗೊಮ್ಮೆಟಿವ್‌ಕೆಂಪ್ - ಉನ್ನತ ವೈಕೆಂಪ್; ಗಿರಣೆ - ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ, ನೂಲು ಮಾಡುವ, ಧಾನ್ಯ ಬೇಸುವ ಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಟ್ಟಡ, ಮಿಲ್ಲು.

ಪರ್ಯಾಧಾರೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಪ್ರಾನಿಟರಿ - (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದ) - ನಿರ್ಮಲೀಕರಣ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ದಿವಾನ್ - (ಪರ್ಸಿಯನ್ ಪದ) - ಸಚಿವ, ಮಂತ್ರಿ, ಹಿರಿಯ, ಮುಖ್ಯಕಾರಭಾರಿ.

ಮನ್ಮಂತರ - (ಕಂಕ್ಕಾತ ಪದ) - ಒಬ್ಬ ಮನುವಿನ ಕೂಲ

ಅಜಮಾಂಬಿಸಿ - (ಪರ್ಸಿಯನ್ ಪದ) ಗಳಿಸಿದ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಉಂಬಳಿ - ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಮಿ

ಅವತಿ - ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ಉರು. ಇಲ್ಲಿನ ಪಾಳೆಯಗಾರ ವಂಶಕ್ಕೆ ‘ಅವತಿವಂಶ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

ಆ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಯವರು?

ಇ. ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮ್ಹಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿದ್ದು ಏಕೆ?

ಈ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು?

಍. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ದಿವಾನರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದವರು ಯಾರು?

ಐ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಹುಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಯಾವ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ?

ನೀ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

೧. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?
೨. ನೆಹರೂ ಅವರು ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?
೩. ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಯಾವುದು?
೪. ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಏನೆಂದು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು?
೫. ಹಣಕಾಸು ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಾವುವು?

ಇ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

೧. ಮುಂಬ್ಯ ಮತ್ತು ಮೊನಾ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
೨. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಮೈಸೂರು ದಿವಾನರಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ.
೩. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ತೀಳಿಸಿ.

ಈ. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಶಾರಸ್ವತನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

೧. “ತಾವು ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ”
೨. “ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಕಿರಿಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿತು”
೩. “ಆದರೆ ಪುರುಷರೊಬ್ಬರು ದಿವಾನರಾದದ್ದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷವೇ ಸರಿ”.
೪. “ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವಿರಬೇಕು. ಅದು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಸ್ವತಾಗದೆ ಪ್ರಗತಿಪರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಆಜನ್ಮಣಿದ್ದ ಹಕ್ಕಾಗಬೇಕು”
೫. “ಮಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ”

ಉ. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಪದದಿಂದ ತುಂಬಿರಿ.

೧. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಹೈದರಾಬಾದ್ ನಗರವನ್ನು _____ ನಗರಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.
೨. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರ ಪ್ರಾಧಿಕಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ _____ ದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.
೩. ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರು ಮುಂಬ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ _____ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.
೪. ಮುಂಬ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಗವನರ್‌ ಆಗಿದ್ದ _____ ಅವರು ವಿಶೇಷರಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂತದಿಂದ ಶಾಖಾಸಿದರು.
೫. ಭಾರತಸರಕಾರವು ವಿಶೇಷರಯ್ಯನವರಿಗೆ _____ ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಸಮಾಸಗಳು

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:-

१. ಅಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾದ ತೋರೆಯ ಹರಿಯತ್ತಿತ್ತು
२. ಬಸವನು ಕಾಲಿನ ಬಳಿಗಳನ್ನು ತಂದನು
३. ಕೊಡಿನ ಜನರು ಕರೆಗಳ, ಕಟ್ಟಿಗಳ, ಬಾವಿಗಳ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದನೆಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ‘ಹಿರಿದಾದ, ತೋರೆ’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ‘ಹೆದ್ದೋರೆ’ ಎಂದೂ ಏರಡನೆಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ‘ಕಾಲಿನ ಬಳಿಗಳನ್ನು’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ‘ಕಾಲುಬಳೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಮೂರನೆಯ ವಾಕ್ಯದ ‘ಕರೆಗಳ, ಕಟ್ಟಿಗಳ, ಬಾವಿಗಳ’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ‘ಕರೆಕಟ್ಟಿಬಾವಿಗಳು’ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ—

ಏರಡು ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಅಥವಾಕ್ಷನುಸಾರವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ (ಅಥವಾಕ್ಷ ಲೋಪ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಒಂದೇ ಪದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ‘ಸಮಾಸ’ ರಚನೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ರಚನೆಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಸ್ತಪದ ಅಥವಾ ಸಮಾಸದ ಮೊದಲ ಪದವು ಪೂರ್ವಪದವೆಂತಲೂ ಏರಡನೆಯ ಪದವು ಉತ್ತರ ಪದವೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ತಪದವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ‘ವಿಗ್ರಹವಾಕ್ಯ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಮಾಸ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತಪದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದವನ್ನೇ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಹೊರತು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅದು ‘ಅರಿಸಮಾಸ’ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದ ಕವಿಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗಮಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾ ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಪದಅಥವಾಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಸ, ಉಭಯಪದಅಥವಾಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಸ, ಅನ್ಯಪದ ಅಥವಾಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಸ ಎಂಬ ಪ್ರಭೇದಗಳಿವೆ. ಈ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ವಿಧದ ಸಮಾಸಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪುರುಷ, ಕರ್ಮಧಾರಯ, ದ್ವಿಗು, ಬಹುವೀಹಿ, ಅಂಶಿ, ದಂಢ್ಣ, ಕ್ರಿಯಾ ಮತ್ತು ಗಮಕ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಂಟೂ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನೇನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ತಪ್ಪುರುಷ ಸಮಾಸ : ಬೆಟ್ಟದ + ತಾವರೆ = ಬೆಟ್ಟದಾವರೆ

ತಲೆಯಲ್ಲಿ + ನೋವೆ = ತಲೆನೋವೆ

ಕರ್ಮಧಾರಯ ಸಮಾಸ: ಇನಿದು + ಮಾವು = ಇಮ್ಮಾವು
 ಮೆಲ್ಲಿತು + ಮಾತು = ಮೆಲ್ಲಾತು
 ಹೊಸದು + ಕನ್ನಡ = ಹೊಸಗನ್ನಡ

ದ್ವಿಗುಸಮಾಸ : ಮೂರು + ಗಾವುದ = ಮೂಗಾವುದ
 ಮೂರು + ಕಣ್ಣ = ಮುಕ್ಕಣ್ಣ
 ಸಪ್ತಗಳಾದ + ಸ್ವರಗಳು = ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳು

ಒಹುವೈಹಿಸಮಾಸ : ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣ ಉಳ್ಳವನು ಆವನೋ ಅವನು - ಹಣೆಗಣ್ಣ - ಶಿವ.
 ಮೂರು ಕಣ್ಣ ಉಳ್ಳವನು ಆವನೋ ಅವನು - ಮುಕ್ಕಣ್ಣ - ಶಿವ.
 ಜಕ್ಕೆಪು ಪಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆವನಿಗೋ ಅವನು - ಜಕ್ಕೆಪಾಳೆ - ವಿಷ್ಣು

ಅಂಶಿಸಮಾಸ : ಕ್ಯಾಯ + ಅಡಿ = ಅಂಗ್ಯಾ
 ತಲೆಯ + ಹಿಂದು = ಹಿಂದಲೆ
 ಕಣ್ಣ + ಕಡೆ = ಕಡೆಗಣ್ಣ

ಘಂಟಃಸಮಾಸ : ಗಿರಿಯೂ + ವನವೂ + ದುರ್ಗವೂ = ಗಿರಿವನದುರ್ಗಾಳು
 ಕರಿಯೂ + ತುರಗವೂ + ರಥವೂ = ಕರಿತುರಗರಥ

ಕ್ರಿಯಾಸಮಾಸ : ಮೈಯನ್ನು + ಮುಚ್ಚ = ಮೈಮುಚ್ಚ
 ಕಣ್ಣಿಂ + ತೆರೆ = ಕಕ್ಷೆರೆ
 ಕಣ್ಣಿನಿಂದ + ಕೆಡು = ಕಂಗೆಡು

ಗಮಕಸಮಾಸ : ಅದು + ಕಲ್ಲು = ಆಕಲ್ಲು
 ಇದು + ಬೆಕ್ಕು = ಈಬೆಕ್ಕು
 ನೆಯ್ಯಾದು + ವಸ್ತ = ನೆಯ್ಯಾವಸ್ತ

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳ ತತ್ವಮ-ತದ್ವವ ಬರೆಯಿರಿ.
 ವಂಶ, ಸಾಫನ, ಯಶ, ಪಟ್ಟಣ, ಕಾರ್ಯ
೨. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯೇಶ್ವ ಪದಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
 ಡಿಮ್ಲೊಮಾ, ಅಜಮಾಯಿಷಿ, ದಿವಾನ, ಪ್ರೌಢ, ಶಿಕ್ಷಣ, ನಡೆಸು, ಸೋಪು, ಕಾಶಾನೆ,
 ಕಾಗದ, ಕಚೇರಿ

ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷರ

- ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ

ಮುನ್ಯಯಾರಿ : ತೀಕ್ಷಣ, ವಿಚ್ಛಾನ, ನಗರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವೈಕಾರಿಕ ಚಿಂತನೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಅಸಮಾನತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದನಿಯಿತ್ವವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ವಾಣವಾಯಿತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಅಡ್ಡಿ ಮೌಧ್ಯವೇ. ಮೌಧ್ಯಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವೆಂಬುದು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮೌಧ್ಯದ ಗೋಡೆಯನ್ನೂಡೆ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾದ ಬುದ್ಧಿ, ಬಸವಣ್ಣ, ಅಂಬೇಢರ್ ಮೊದಲಾದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರ ಸದಿಂತನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಮತೆಯನ್ನು ಮೃಗಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾಯ. ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಬಹುದೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ಆಶಯ.

ಅಧ್ಯೇತಸಿ ಓದಿ

ಆವಾಹಿಸು ಮೂಳಾಂವಸ್ಥೆ	ಅಂದೋಲನ ಮಹೋನ್ವತ್ತ	ಕಾಲವಶ ಚಾವಣಿ	ಆರ್ಥಕತೆ ಜಾಗತಿಕರಣ	ಕ್ಷೋಭಿ
-----------------------	---------------------	----------------	---------------------	--------

ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಬೀಜ
ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷರ
ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳ ಫಲ ಹೊಡುವುದು

ಕವಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ ಒಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಮಂಚಮ್ಮೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಯ ಒಳಗಿಂದ ನನ್ನ ದೇವರು ಒಡಮೂಡುತ್ತದೆ— ಒಂದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನರಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ದೇವತೆಗೆ ಗುಡಿಕಟ್ಟಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಾ ಚಾವಣಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಆ ಗುಡಿ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬನ ಮೈಮೇಲೆ ಆ ದೇವತೆ ಮಂಚಮ್ಮೆ ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡು “ನಿಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾ” ಎಂದು ಅಭಿರುಕ್ತ ಜನ ತಮ್ಮ ಕೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿ ಕತ್ವಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಆ ದೇವತೆ ಹಾಗೂ ಆ ಜನರ ನಡುವೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

‘ಫನ್ಯಯ್ಯಾ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ?’

“ನಿನಗೊಂದು ಗುಡಿಮನೆ ಕಟ್ಟಾ ಇದ್ದೀವಿ ತಾಯಿ”

“ಒಹೋ, ನನಗೇ ಗುಡಿಮನೆ ಕಟ್ಟಾ ಇದ್ದೀರೋ ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಉಂಟಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾ?”

“ನನಗಿಲ್ಲ ತಾಯಿ”— ಅಲ್ಲಿಬ್ಬ ಹೇಳಾನ್ನೇ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆ ಆಗುವವರೆಗೆ ನನಗೂ ಮನೆ ಬೇಡ’

—ಹೀಗೆಂದ ಮಂಚಮ್ಮೆದೇವಿ ಮನೆಮಂಚಮ್ಮಾಗುತ್ತಾಜೆ!

ಚಾವಣಿ ಇಲ್ಲದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮನೆಮಂಚಮ್ಮೆ ಇಂದು ಪೂರ್ಜಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ರೀತಿ ಚಾವಣಿ ಇಲ್ಲದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರುಣ್ಯ ಸಮರೆಯ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದೇ ನನ್ನ ದೇವರಾಗುತ್ತದೆ.

* * * *

ಬುದ್ಧನಂತರ ಎಲ್ಲ ಸಹಸ್ರಮಾನವನ್ನೂ ಮೀರಿದವನು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಈ ಸಹಸ್ರಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಚನ ಆಂದೋಲನದ ಆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಗಳು. ಹುಡುಕಿದರೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕನಾರಟಕದ ಈ ಮಾದರಿ ಬಹುಶ: ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ! ಈ ವಚನಧರ್ಮವನ್ನು ಜಾತಿಯ ಬಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಇದು ಬೆಳ್ಕಾಗಬಹುದೇನೋ. ಇದು ಜಾತಿಯಾದರೆ ಕೆಟ್ಟಿ ಜಾತಿ; ಧರ್ಮವಾದರೆ ಮಹೋನ್ವತ್ ಧರ್ಮ.

ಅಮೇಲೆ ಪರಮಹಂಸ. ಒಂದು ದೇಹ ಮನಸ್ಸು ಅದೆಷ್ಟು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬಹುದೋ ಅದಷ್ಟೂ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಪರಮಹಂಸ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದೆ, ಒಳಿತುಗಳನ್ನೂ ಹೊಡಿಸುತ್ತೆ ಹೊಡಿಸುತ್ತಾ ಹೊದ ಪರಮಹಂಸ ಹಾಗೂ ನಾನು ಹಟ್ಟಿವ ಹೊದಲು ಕಾಲವಶವಾದ ಗಾಂಥಿ- ಒಂದು ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಗಳಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಾ ಗಳಿಗೆಯಿಂದ ಗಳಿಗೆ ಎಡಪುತ್ತ ಸತ್ಯ ಸಮಾನತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಸಮಷ್ಟಿಯೇ ಆದ ಗಾಂಥ ಜೊತೆಗೆ ಅಂಬೇಢ್ರರ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಖುಷಿ ಐನಾಸ್ಪಿನ್.

ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ಪೋ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿದು. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಶತಮಾನಗಳ ಜತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತೋ ಇರುವವನು. ಟಾಲ್‌ಸ್ಪಾಯ್, ಶೇಕ್‌ಪ್ರಿಯರ್ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನೆಲದ ಪಂಪ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಕವಿ ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕವಿತೆ, ಕುವೆಂಪುರವರ ‘ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು’ ಮಣ್ಣದಂತೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

* * * *

ಬುದ್ಧನ ಕಾರುಣ್ಯ ನನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ ಕೊತ್ತ ಬಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿವರೋಗಿರ ಡಾ. ಅಶೋಕ ಪ್ರೈ (ಮನೋವೈದ್ಯರು) ಅವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಒಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ- ಕೆಲವು ಜನ ಒಂದು ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಟೆಲಿವಿಷನ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಜನ ಇದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವಿರುವರು ಎಂದಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಗ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೊಲೆ ದೃಶ್ಯ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರ ದುಃಖಿದ ಭಾವನೆಯು ಇದನ್ನು ನೋಡದೆ ಇರುವ ಪಕ್ಕದ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಗುಡಗೊಳ್ಳುತ್ತದಂತೆ. ಅದೇ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ನೃತ್ಯ ದೃಶ್ಯ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಖುಷಿ ಭಾವನೆಯು ಪಕ್ಕದ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನೋಡದ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಇದ್ದವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಶೋಷಣೆ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುವುದಂತೆ.

ಈ ನಿಜ ಏನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಜೀವಿಯೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಜೀವಿಗೆ ಆಗುವ ದುಃಖ ದುಮಾನ್ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಪನ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೇನೇ. ಈ ಅನುಕಂಪನ ಇಡೀ ಜೀವಸಂಕುಲವನ್ನೇ ಒಂದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಬುದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಮೂಡಿರಬಹುದು.

ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆ ದೇಶ ಅಸೂಯೆಗಳಿಂದ ಕ್ಷೋಭಿಗೊಂಡು ನರಭೂತಿರುವ ಜಗತ್ತು- ಅದು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುವುದು- ತನ್ನ ಆಳದ ಒಳ ಸಮಷ್ಟಿ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ. ಈ ಸಮಷ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಮನುಷ್ಯರು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಮೂರ್ಖಾರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಎಳೆ ಹಿಡಿದು ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನೂ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ಜಾಗತೀಕರಣ.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್ಷ

ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೯) ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಂಜನಗೂಡು ಶಾಲುಕು ದೇವನೂರಿನವರು. ಮೈಸೂರಿನ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾಸಂಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಇವರು ಬಂಡಾಯ ಮತ್ತು ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುಮಾತಿನ ದ್ವಿಷಿತಕ್ಕಿರುವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿದ ಶಬ್ದಶಿಲ್ಪಿ ಇವರು.

ದ್ವಾರವನೂರು, ಒಡಲಾಳ, ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಮಾಪೋ, ನಂಬಿಕೆಯನೆಂಟ, ನೋಡು ಮತ್ತು ಶೊಡು, ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷರ ಶ್ರೀಯುತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು. ಇವರ ಕುಸುಮಬಾಲೆ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಒಡಲಾಳ ಕೃತಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಪರಿಷತ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾರಣಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

[ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಧುನಿಕ ಬರಹಗಾರರು-ಅಧಾರ]

ಭಾರತದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜೀವನ, ಬಡತನ, ವೌಷಧದಿಂದಾಗಿ ಮೇಲು-ಕೀಳು ಭಾವನೆ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ಕಾರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಅಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಬಡಲಾವಣೆಗಳು ಬಹಿರಂಗ ರೂಪದವು. ಅಂತರಂಗದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಸಾಧ್ಯ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಮಹನೀಯರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇವನೂರ ಮಹಾದೇವ ವಿರಚಿತ ‘ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಕ್ಷರ’ ಎಂಬ ವೈಚಾರಿಕ ಬಿಡಿಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಈ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ-ಅಧ್ಯ

ಚಿಂತಕ-ಹೋಸ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವನು, ಅಂದಾಜಿಸು-ಉಹೆ ಮಾಡು, ಆವಾಹಿಸು-ಮೈಲೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊ, ಒಡಮೂಡು-ಹುಟ್ಟು, ಗುಡಿಮನೆ-ಚಿಕ್ಕ ದೇವಸಾಧನ.

ಪಶ್ಚಾದಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ವ್ಯಾಸ : ಪರಾಶರನ ಮಗನಾದ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾಭಾರತ’ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವನು. ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ವೇದವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಬುದ್ಧ : ಶುದ್ಧೋದನನ ಮಗ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ. ಇವನಿಗೆ ಬೋಧಿವ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾನ್ ಚಿಂತಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಇವನು ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಸಾಫರ್ಕ.

ಪೇಕ್ಷಿಪಿಯರ್ : ಜಗತ್ತಿನ ಮಹೋನ್ವತೆ ನಾಟಕಕಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಕಾರ. ಇವನ ಹ್ಯಾಮ್ಲೆಟ್, ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆಟ್, ಜೂಲಿಯಸ್ ಸೀಸರ್, ಒಫ್‌ಲೊ ಮುಂತಾದ ದುರಂತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ಟಾಲ್ ಸ್ಟ್ರೋಯ್ : ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಮಹಾನ್ ಮೇಧಾವಿ. ಇವನ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ‘ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ’ ಇವನ ಮೇರುಕೃತಿ.

ಐನ್ ಸ್ಟೈನ್ : ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಇವನ ‘ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ’ ಎನ್ನುವ ತತ್ತ್ವವು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದಿನ ಚಿಂತಕರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಇವನು ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಖುಷಿಸದ್ದುಶಾಂತಿ ಕಾರಣ ಖುಷಿ ಐನ್ ಸ್ಟೈನ್ ಎಂಬ ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

A. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ:

- ಮನೆಮಂಚಮ್ಮೆ ಯಾರು?
- ಮನೆ ಮಂಚಮ್ಮನ ಕತೆ ಹೇಳಿದ ಕವಿ ಯಾರು?
- ‘ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು’ ಯಾರು ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿ?
- ಅಶೋಕ ಪೈ ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಯಾವುದು?
- ದೇವನೂರರ ‘ನನ್ನ ದೇವರು’ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯಕರಿಸಿ.

B. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಅಶೋಕ ಪೈ ಹೇಳಿದ ಸಂಶೋಧನಾ ಸತ್ಯವೇನು?
- ‘ವಚನಧರ್ಮ’ದ ಬಗೆಗೆ ದೇವನೂರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು?
- ಪರಮಹಂಸರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂಥದ್ದು?
- ಇಂದಲ್ಲ-ನಾಳೆ ಘಲ ಕೊಡುವ ಅಂಶಗಳಾವುವು?

C. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳೇನು?
- ಕವಿ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಕತೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

2. ಸತ್ಯ-ಧರ್ಮ-ಸಮಾನತೆಯ ಬಗೆಗೆ ದೇವನೂರು ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಾವುವು?

ಈ. ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ.

ಇ. “ಪನ್ನಯಾ ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ?”

ಉ. “ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆ ಆಗುವವರಿಗೆ ನನಗೂ ಮನೆ ಬೇಡ.”

ಇ. “ಯಾವ ಜೀವಿಯೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನಿಲ್ಲ.”

ಉ. “ನಾವು ಮನುಷರು.”

ಇ. “ಈ ಸಮಷ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.”

೩. ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ

ಗ. ಕುವೆಂಪು

-

ಮಹಾಭಾರತ

ಇ. ವಚನ ಅಂದೋಳನ

-

ಮಹಾದೇವ

ಇ. ದೇವನೂರ

-

ರಾಜನೆಯ ಶತಮಾನ

ಉ. ವ್ಯಾಸ

-

ಮುಂಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು.

-

ರಾಮಾಯಣ

ಸೃಜಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಷಾ
ತದ್ವಿತಾಂತಗಳು

ಈ. ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಗ. ಮೋಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಇದ್ದಾನೆ.

ಇ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುವನು ಬಂದನು.

ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮೋಸವನ್ನು ಎಂಬ ಪದದ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವವನು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಗಾರ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮೋಸಗಾರ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಅಂದರೆ ಮೋಸವನ್ನು + ಗಾರ = ಮೋಸಗಾರ ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪದರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೋಸ ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ ಪದದ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದ ಅನ್ನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯವನ್ನು ತೇಗೆದು ಗಾರ ಎಂಬ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಸಗಾರ ಎಂಬ ತದ್ವಿತಾಂತ ಪದರಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಎರಡನೆಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಡಾ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆದು ಕನ್ನಡವನ್ನು (ಪ್ರಕೃತಿಪದ) + ಇಗ (ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯ) = ಕನ್ನಡಿಗ ಎಂಬ ತದ್ವಿತಾಂತ ಪದರಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ತದ್ವಿತಾಂತ : ನಾಮಪದಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಗಾರ, ಕಾರ, ಇಗ, ಆಡಿಗ, ವಂತ, ಇಕ ಮುಂತಾದ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಗಳು ಸೇರಿ ತದ್ವಿತಾಂತಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ರಚನೆಯಾಗುವ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಯಗಳಲ್ಲಿ ತದ್ವಿತಾಂತನಾಮ, ತದ್ವಿತಾಂತಭಾವನಾಮ ಮತ್ತು

ತದ್ವಿತಾಂತ ಅವ್ಯಯಗಳೆಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ.

ತದ್ವಿತಾಂತ ನಾಮಗಳು : ನಾಮಪದಗಳಿಗೆ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನಯಗಳು ಸೇರಿ ಆಗುವ ಪದಗಳೇ ತದ್ವಿತಾಂತನಾಮಗಳು.

ಉದಾ:- (ಪುಲ್ಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ)

ಬಳೆಯನ್ನು	+	ಮಾರುವವನು	=	ಬಳೆಗಾರ
ಕೋಲನ್ನು	+	ಹಿಡಿಯುವವನು	=	ಕೋಲುಕಾರ
ಕನ್ನಡವನ್ನು	+	ಬಲ್ಲವನು	=	ಕನ್ನಡಿಗ
ಸಿರಿಯನ್ನು	+	ಉಳ್ಳವನು	=	ಸಿರಿವಂತ

(ಸ್ತೀಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ)

ಬಳೆಯನ್ನು	+	ಮಾರುವವಳು	=	ಬಳೆಗಾರ್ತಿ
ಕೋಲನ್ನು	+	ಹಿಡಿಯುವವಳು	=	ಕೋಲುಕಾರ್ತಿ
ಕನ್ನಡವನ್ನು	+	ಬಲ್ಲವಳು	=	ಕನ್ನಡಿತ್ತಿ
ಸಿರಿಯನ್ನು	+	ಉಳ್ಳವಳು	=	ಸಿರಿವಂತೆ

ಹೀಗೆ—

ಇತಿ, ಇತಿ, ಗಿತಿ, ತಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ತೀಲಿಂಗ ರೂಪದ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನಯಗಳು ಸೇರಿ ಸ್ತೀಲಿಂಗದ ತದ್ವಿತಾಂತಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ತದ್ವಿತಾಂತ ಭಾವನಾಮಗಳು :

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

- ಬಡತನ, ಸಿರಿತನಗಳು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ
- ನಮಗೆ ಅದೊಂದು ಹಿರಿಮೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಡತನ, ಸಿರಿತನ, ಹಿರಿಮೆ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಬಡವನ ಭಾವ-ಬಡತನ ಸಿರಿವಂತನ ಭಾವ - ಸಿರಿತನ, ಹಿರಿದರ ಭಾವ - ಹಿರಿಮೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ತನ, ಮೇ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ...

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಷಟ್ಟೀ ವಿಭಕ್ತಿಂತ ನಾಮಪದಗಳ ಮುಂದೆ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ - ತನ,- ಇಕೆ, -ಪ್ರ, -ಮೆ ಇತ್ಯಾದಿ ತದ್ವಿತ ಪ್ರಶ್ನಯಗಳು ಸೇರಿ ತದ್ವಿತಾಂತ ಭಾವನಾಮಗಳೆನಿಸುವುವು.

ಉದಾ:- ಜಾಣನ (ಭಾವ) ತನ - ಜಾಣತನ

ಚೆಲುವಿನ (ಭಾವ) ಇಕೆ - ಚೆಲುವಿಕೆ

ಕರಿದರ (ಭಾವ) ಪ್ರ - ಕಪ್ಪು

ತದ್ವಿತಾಂತಾವ್ಯಯ

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

- ಇವನು ಭೀಮನಂತೆ ಬಲಶಾಲಿ
- ಶಾಲೆಯ ತನಕ ಬನ್ನಿ
- ಆಕೆಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವಳು

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೀಮನಂತೆ, ಶಾಲೆಯತನಕ, ಆಕೆಗಿಂತ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಭೀಮನ + ಅಂತೆ, ಶಾಲೆಯ + ತನಕ, ಆಕೆಗೆ + ಇಂತ ಎಂದಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ....

ನಾಮಪದಗಳ ಮುಂದೆ ಅಂತೆ, ಪೋಲ್, ಪೋಲು, ತನಕ, ವರೆಗೆ, ಇಂತ, ಆಗಿ, ಓಸುಗ ಮುಂತಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು ಸೇರಿ ತದ್ವಿತಾಂತಾವ್ಯಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾಮಪದದಲ್ಲಿರುವ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು ಲೋಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾ:

ಅಂತೆ	: ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಅವನಂತೆ
ಪೋಲ್	: ಚಂದ್ರನಪೋಲ್, ಅವನಪೋಲ್
ಪೋಲು	: ನನ್ನಪೋಲು, ಅವಳಪೋಲು
ಪೋಲು	: ಮನೆಯಪೋಲು, ಇದರಪೋಲು
ಪೋಲ್	: ಕರಡಿಯಪೋಲ್, ನದಿಯಪೋಲ್
ತನಕ	: ಮನೆಯತನಕ, ಹಿಮಾಲಯದತನಕ
ವರೆಗೆ	: ಶಾಲೆಯವರೆಗೆ, ಪಟ್ಟಣದವರೆಗೆ
ಮಟ್ಟಿಗೆ	: ಇವಳಮಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಂದರನಮಟ್ಟಿಗೆ
ಓಸುರ	: ನನಗೋಸ್ಸರ, ಬೆಕ್ಕಿಗೋಸ್ಸರ
ಸಲುವಾಗಿ	: ಅಜುವನನ ಸಲುವಾಗಿ, ಕಟ್ಟಡದ ಸಲುವಾಗಿ
ಇಂತ	: ರಾಧೆಗಿಂತ, ಅದಕ್ಕಿಂತ
ಆಗಿ	: ನಿನಗಾಗಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ
ಓಸುಗ	: ಮದುವೆಗೋಸುಗ, ಕಾಗೆಗೋಸುಗ

ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಗ. ತದ್ವಿತಾಂತಗಳೆಂದರೇನು?

ಇ. ತದ್ವಿತಾಂತ ಭಾವನಾಮಗಳೆಂದರೇನು? ಉದಾಹರಣೆ ಸಹಿತ ವಿವರಿಸಿ.

ಪತ್ರಿಕಾವರದಿ

“ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ”

ತುಮಕೂರು: ನ.ಗಳಿಃ- “ಭಾರತದ ಪ್ರಥಾನಿ ಜವಾಹರಲಾಲರು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲು ಕರೆಯಿತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ ನೆಹರೂರವರ ಚಿಂತನೆಯಂತೆ ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳದಿನದ ಸಂಭೂತಿದಿಂದಾಗಿ ನೆಹರೂರವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಿದಂತಾಯ್ತು” ಎಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸಕರು ಹೇಳಿದರು.

ಇಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಷ್ಟ್ರದ್ವಜವನ್ನು ಅರಳಿಸಿದರು. ವಿವಿಧ ಸ್ವರ್ದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾದವರಿಗೆ ಶಾಸಕರು ಬಹುಮಾನ ವಿಶರಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಹಾತೀಕ್ಷಕರಾದ್ಯಾಯನವರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಸಹಾತೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹುಮುದ ವಂದಿಸಿದರು. ಜಿತ್ತುಕೆಲಾತೀಕ್ಷಕರ ರೋಬಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಗೇತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾರಂಭ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದಿತು.

.....
(ವರದಿಗಾರರ ಸಹಿ)

ಭಾಷಾ ಚರ್ಚಾವಣಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.
ಕಕ್ಷಾಬಿಕ್ಕಿ, ಆರಂಭಿಸು, ಪ್ರಯತ್ನಿಸು, ಫಾಸಿಗೊಳಿಸು
೨. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ.
ಒಳಿತು, ಸಮಷ್ಟಿ, ಪುಣ್ಯ, ಬೆಳಕು, ಧರ್ಮ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ದೇವನೂರರ ಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ.
೨. ದೇವನೂರರ ‘ಎದೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಳ್ಳರ’ ಮತ್ತು ‘ಯಾರ ಜಟಿಗೂ ಸಿಗದ ನವಿಲುಗಳು’ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ವೃಕ್ಷಸಾಕ್ಷಿ

- ದುರ್ಗಸಿಂಹ

ಮುನ್ತಯಾರಿ : ಮೌಲಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಬಂದು ಇಂದು ಗ್ರಂಥಸ್ಥರೂಪ ಪಡೆದಿರುವ ಕನ್ನಡ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ ಅಶ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಪ್ರಕಾರ. ಮನರಂಜನೆಯ ಜೋತಿಗೆ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳಾದ ಸತ್ಯ, ಪ್ರೇಮ, ಅಹಿಂಸೆ, ತ್ಯಾಗ, ನಿಸ್ಸಾರ್ಥಕಸೇವೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ದೇವತೆಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಯಕ್ಷ ಯಕ್ಷಿಗಳಿಯರು, ಅಸುರರು, ಮುಂತಾದ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಕಥೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಸಿಂಹನ ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳು ಅಭಾಲವೃದ್ಧರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿಷ್ಣುಶಿವನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಂಚತಂತ್ರ ಕೃತಿಯನ್ನು ದುರ್ಗಸಿಂಹನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಉಳವಡಿಸಿ ಚಂಪೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಾನೆ. ಪಂಚತಂತ್ರ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾ.

ಅಧ್ಯೇತಾ ಓದಿ

ವಣಿಕ್ಕುತ್ತರ್ವಾ,	ಪರದ್ವರ್ವಾಗಿ,	ಬೀರುಕ್ಕೆ,	ಕುಟಿ,	ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣಾ,
ಅಶ್ವತಪೂರ್ವಂ,	ಕಟ್ಟೇಕಾಂತ,	ಪಟುವಗೆ,	ನೀರದಾಗಮ,	ಶಿತಕಂತ,
ಅಬ್ಲೋದರ,	ಬೇಳಾರಿ,	ಕಂತಗತಪೂರ್ಣ		

ಮಧುರಾ ನಗರದೊಳಗೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಂ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯಮೆಂಬರ್ವರ್ವಾ ವಣಿಕ್ಕುತ್ತರ್ವಾ ಪುದುವಿನೊಳ ಪರದ್ವರ್ವಾಗಿ ಶಿರಿದವ್ವ ಪೊನ್ನ ಪಡೆದು ಮಗುಳ್ಳ ಬಂದು ನಿಜಜನ್ಮಭೂಮಿಯವ್ವ ಮಧುರಾಪುರದ ಬಹಿರುದ್ಯಾನವನದೊಳಗೆ ಬೀಡಂ ಬಿಟ್ಟಧರಾತ್ಮಿಯೋಳಾ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ದುಭುಂದ್ರಿಯವ್ವ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರೆದು ಪೊನ್ನಂ ಪಚ್ಚಕೊಳ್ಳಮೆನೆ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಪಾಪಬುದ್ಧಿಯಾಗಲ್ಪಗೆದಿಂತೆಂದಂ : ನಾವೀ ಪೊನ್ನಂ ಪಚ್ಚಕೊಂಡು ಮನೆಯೋಳಾ ಸ್ವೇಚ್ಚೆಯಿಂದಿರ್ವವರಲ್ಲಂ ಮತ್ತಂ ಪರದ್ವರ್ವಾಗಲ್ಪೇಯ್ಯಮದುಕಾರಣದಿಂ ನಿನಗಮೆನಗಂ ಬೀರುಕ್ಕೆ ತಕ್ಷನಿತು ಪೊನ್ನಂ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಪೊನ್ನನೆಲ್ಲಮನಿಲ್ಲಿಯೆ ಮಡಂಗುವಮೆನೆ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಾ ಹಾಪಕರ್ಮನಂ ತನ್ನ ಮನದನ್ನನೆಂದೆ ಬಗೆದುಮದಕೊಡಂಬಕ್ಕೊಂದು ಮಹಾವರ್ವಿಟಪಿಯ ಕೆಲದೊಳಾ ಪೊನ್ನಂ ಪೂರ್ಣ ಮಜ್ಜದಿವಸಮಿರ್ವರುಂ ಪೊಟಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಇಷ್ಟವಿಷಯ ಸುಖಿಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಿರು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಂ ವಂಚಿಸಿ ಪೊಗಿ ಪೊನ್ನನೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ಕುಟಿಯಂ ಮನ್ನಿನಂತೆ ಪೂರ್ಣ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಂದು ಬೀರುಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನಿಲ್ಲವಿನ್ನುಂ ಕಿಟೆದು ಪೊನ್ನಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಂ ಬನ್ನಿಮೆಂದೊಡಂಗೊಂಡು ಪೊಗಿ ಪೂರ್ಣದೆಯೋಳಾ ಪೊನ್ನಂ ಕಾಣದೆ ಇನ್ನುಸಿರದಿದೊಡೆ ಅನ್ವತಂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವರ್ವದೆಂದು ಪೊನ್ನನೆಲ್ಲಮಂ ನೀನೆ ಕೊಂಡೆಯೆಂಬುದುಂ

ಅತಿಕುಟಿಲಮನಂ ಧನಲು

ಬ್ರಹ್ಮತೀಯಂದಂ ದುಷ್ಪಬ್ರಾಧಿ ನುಡಿದಂ ಪುಸಿಯಂ

ಮತಿಗೆಟ್ಟಿ ‘ತಸ್ಕರಸ್ಯಾ

ನೃತಂ ಬಲಂ’ ಎನಿಪ ವಾಕ್ಯವಂ ನೆನೆಯುತ್ತಂ

ಅಂತು ದುಷ್ಪಬ್ರಾಧಿ ಮುನ್ನಮೇ ಹಾ ! ಹಾ ! ಕೆಟ್ಟಿನೆಂದು ಭಾಯಂ ಬಸಿಣಂ ಪೋಯ್ದುಕೊಂಡು ಪುಯ್ಯಿಟ್ಟಿ ಧರ್ಮಬ್ರಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳವನಿಟ್ಟಿ ಕಾಪಟಿದು ಕಾತರಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಿಡಲ್ಲಿಡಿದು ನೀಂ ಗೆಲೆ ಭಾಯಾದ್ಯರ ಪೋಗಲ್ಲಡೆಯೆ ವಿಚಾರಂಗಿಯ್ಯಮೆಂದು ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿವರುಂ ತತ್ಪರಂಜಮೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರಂ ನುಡಿದು ಕಡೆಯೋಳ ದುಷ್ಪಬ್ರಾಧಿಯಂತೆಂದಂ : ಪೋನ್ನೆಲ್ಲಮನೀತನೆ ಕಳಿದುಕೊಂಡದಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿಯುಂಟನೆ ಸಭಾಸದರ್ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಪೇಟಿನೆ ಪೋನ್ನಂ ಮುಡಗು ವಾಗ್ಳೀತನುಮಾನುಮಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ್ ಪೆಟರಿಲ್ಲ. ತತ್ತ್ವಾಧಾನಸ್ಥಿತಮಪ್ಪ ವಟವ್ಯಾಕಮೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಂಬುದುಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರ್ ವಿಸ್ತೃಯಂಬಟ್ಟಿ ಈತನ ಮಾತು ಆಶ್ರುತಪೂರ್ವಮೀ ಜೋದ್ಯಮಂ ನೋಡುವಮೆಂದು ಧರ್ಮಬ್ರಾಧಿಯಂ ಕರೆದು ನೀನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆಂದೊಡಾತಂ ವ್ಯಾಕಂ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಮುನ್ನಂ ಪೇಟ್ಟರುಂ ಕೇಳಿರುಮಿಲ್ಲಮ್.

ವಾ || ಮನುಷ್ಯರ ಸುಕೃತದುಷ್ಟಾತಂಗಳು ದ್ಯುವಗಳಜೆಗುಮದಜೆಂದೀ ಸಾಕ್ಷಿಯುಮುಚಿತಂ. ಮರನಂ ನುಡಿಸುವುದು ಪರಮಗಹನಮೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆನೆ ಧರ್ಮಬ್ರಾಧಿ ಕರಮೋಳಿತ್ತು ಕೈಕೊಂಡನೆನೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣದವರಂದು ಪೋಯ್ತಿ ಪೋಡುದು, ನಾಳೆ ಪೋಗಿ ಕೇಳಿಮೆನೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲ್ಲರುಂ ಪೋದರ್, ಅನ್ನೆಗಂ ದುಷ್ಪಬ್ರಾಧಿಯಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮಾಯನ ಕಯ್ಯಂ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟೇಕಾಂತಕ್ಕುಯ್ಯು ತದ್ವಾತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಶಿಳೆಯೆ ಪೇಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮಾಂದು ವಚನಮಾತ್ರದಿಂ ನಮ್ಮ ಪರಿಗ್ರಹಮೆಲ್ಲಂ ಪಲಪುಕಾಲಂ ಪಸಿಯಂದು ಬಾಟ್ಟಂತರ್ಥಂ ಸಾರ್ಥಕದು ನೀವಾ ಮರದ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಂಗಿದ್ದರ್ ಧರ್ಮಬ್ರಾಧಿಯೆ ಪೋನ್ನಂ ಕೊಂಡುಯ್ಯನೆಂದು ನುಡಿಯಂಬುದುಮಾತನಿಂತೆಂದಂ.

ಪರಧನಹರಣಮುಂ ವಿಶ್ವಾಸಫಾತುಕವುಂ ಸಾಫಿದೋಹಮುಂ ಇವೆಲ್ಲಮೇಗೆಯ್ಯಂ ಕಿಡಿಸುಗುಮಿಂತಪ್ಪದೆಲ್ಲಮಂ ನೀನಜೆದೆರ್ನ್ನಮಂ ಸಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿ ನುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಸಲ್ಪಗೆದೆ. ನಿನ್ನ ಪಟುವಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಮನೆಲ್ಲಮನಜೆವ ಬಗೆ. ಎನ್ನೊ ದುಷ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳ್ಣ ನಮ್ಮ ನಿವಾಹಮಂ ಕಿಡಿಸದೆನ್ನಂದುದಂ ಗಯ್ಯಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಯನೋಡಬಂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಗಿರಿಯನೆಯ್ಯಂಪುದುಂ

ಉ॥ ಮೇದಿನಿಯಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೆ ಪರ್ವಿದುದಾತ್ನಭೋವಿಭಾಗಮಾ
ಜ್ಞಾದಿತದಿಜ್ಞಾಖಿಂ ವ್ಯವಹಿತಾವಿಲದೃಷ್ಟಿಪಥಂ ತಮಾಲ ಭೃಂ
ಗೋದರ ನೀರದಾಗಮ ಘನ ಪ್ರಕರಾಂಜನ ಪುಂಜ ಕೋಕಿಲ
ಬ್ರೋದರಕಾಯಕಾಂತಿ ಶಿಶಿಕಂತಗಳಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಂ ತಮಂ

ಅಂತು ಕವಿದ ಕಟ್ಟಲೆಯೋಳ ದುಷ್ಪಬ್ರಾಧಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಂ ಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಮಾಣಿನೆಂದುಯ್ಯಂತುಯ್ಯು ಬಳಾರಿಯ ಮನೆಯಂ ಪರಕೆಯ ಕುಣಿಯಂ ಪುಗಿಸುವಂತೆ ವಟವಿಟಪಿ ಕೋಟಿರಕುಟೀರಾಂತರಮಂ ಪುಗಿಸಿ ಬವರಮಂ ಗೆಳ್ಳಿನೆಂದು ರಾಗಿಸಿ ಮನೆಗೆವಂದು ನಿದ್ರಾಂಗನಾಸಕ್ತನಾದಂ.

ಆದಿತ್ಯೋದಯಮಾಗಲೊಡಂ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ದೇವಗುರು ದ್ವಿಜಪೂಜೆಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತಂ ತಡೆಯೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಮುಖಮಂ ತೊಳೆಯದೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣಕ್ಕಿಂತೆಂದರು:

ಪ್ರತ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಂದನಿಲ್ಲ ಹಿರಿದು ಪೋಟ್ಯಿ ಪೋದುದು ಎನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯಮಾವುದೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಿರು ಗಂ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಬರವಂ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಳ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರ್ ನಡೆಯಿಂ ನಿಮ್ಮಿರ್ವರ ಬವರಹುಂ ತಿದರ್ಮವಹೆಂದು ವಟವ್ಯಾಕದ ಸಮೀಕ್ಷೆ ವಂದಷ್ಟುವಿಧಾಚರ್ಚನೆಯಿಂದಚಿರ್ ಸಿ ತದನಂತರಮಾಯಿರ್ವರಹುಂ ನುಡಿಸಿ ಬಟೆಕ್ಕು ಮರನನಿಂತೆಂದರ್ :

ನೀನಪ್ಪೊಡೆ ಯಕ್ಷಾದಿ ದಿವ್ಯದೇವತಾವಾಸಮುಂ ಸೇವ್ಯಮುಮಪ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಮದುಕಾರಣದಿಂ ನಿನ್ನಂ ಸಾಫ್ಟ್‌ಮಾಡಿ ಕೇಳುಪೆವು. ನೀಂ ತಪ್ಪದೆ ನುಡಿಯೆಂದು ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ಯಾಸಿರದಿರ್ವರುದುಂ ಪೋಟಲೊಳಿಂಗಿರ್ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯ ತಂದೆ ಪ್ರೇಮಮತಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟಿ ಧರ್ಮಗತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು, ‘ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಯಿಷ್ಯಂ ಕುಂದುಗುರ್’ ಎಂದು ನುಡಿವಂತೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯೇ ಧನಹುಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನೆಂದು ನುಡಿವುದುಂ ನೆರವಿಯಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣಮುಂ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟಿರೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ, ಚೋದ್ಯಮಿದು ದ್ಯೈವವಲ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಂತಪ್ಪೊಡೆ ಸತ್ಯಮನೇಕೆ ನುಡಿಯದು, ಇದೇನಾನುವೋಂದು ಕೃತಿಮಾಗಲೇವೇಟ್ಯಾಮೆಂದಾ ಮರನನಂ ಬಿಲವಂದು ನೋಡಿ ಹಿರಿದಪ್ಪ ಪೋಟಲುಮನಲ್ಲಿಯೆ ಮನುಷ್ಯಸಂಚಾರಮಾಗಿರ್ ದುಹುಂ ಕಂಡು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣಗಿರ್ಂತೆಂದಂ ಹಸಿಯದ ಬೇಹಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾಂ ಬೇಹಾರಿಯಪ್ಪದಜೀಂದ್ರಮೃ ವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಧನಹುಂ ಬಂಚೆಸಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಮನೆಗುಯ್ಯಾನಂಬನ್ನಿರ್ಗಂ ನೇಂಸಮೂರ್ದಿದೊಡುಯ್ಯಾಲಿಂಬಿಲ್ಲದೆ ಮರದ ಪೋಟಲೊಳಿಗಿಟ್ಟು ಬಂದು ಮಜುದಿವಸಂ ಪೋಗಿ ನೋಟ್ಯಾನ್ನಿರ್ಗರ ಆ ಪೋನ್ನನೋಂದು ಪನ್ನಗಂ ಸುತ್ತಿಪಟ್ಟಿರ್ಮಾಡೆ ಕೊಳ್ಳಲಂಜಿ ಪೋದೆಂ. ನೀಮಿಲ್ಲಿರ್ದಂತೆ ನೋಡುತ್ತಮಿರಿಂ; ಪೋಟಲೊಳಗೆ ಪೋಗೆಯನಿಕ್ಕ ಪಾವಂ ಪೋಟಮಡಿಸಿ ಕಳ್ಳುಕೊಂಡೊಡವೆಯಂ ಕುಡುವನೆಂದು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಪುಲ್ಲಂ ಪುಳಿಯಂ ತರಿಸಿಯಾ ಪೋಟಲೊಳಗಡಸಿ ತುಂಬಿ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯ ಮನೆಯೊಳ್ಳ ಕಿಳ್ಳನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಕಿಳ್ಳನಿಕ್ಕುಲೊಡಂ ಪೋಗೆ ಸುತ್ತಿಯುರಿಯಟ್ಟಲ್ ಪ್ರೇಮಮತಿ ಧೃತಿಗೆಟ್ಟಿ ಪುಯ್ಯಾಲಿಟ್ಟು ಪೋಟಲೊಳಗಿಂದಂ ಸುರ್ಜಿರುಣ್ಣ ಕಂಳಗತಪ್ರಾಣನಾಗಿರ್ವರುದುಂ ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರ್ ಕಂಡು ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯ ತಂದೆಯಪ್ಪದುಂ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲಂದಜಿದು ಈ ಪಾಪಕರ್ಮನಪ್ಪ ದುಪ್ಪತ್ತನಿಂ ನಿನಗಿಂತಪ್ಪ ದುಹರಣಂ ಸಮನಿಸಿದುದೆಂದು ನುಡಿವುದುಂ.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ದುರ್ಗಸಿಂಹ [ಕ್ರಿ.ಶ.೧೦೩೧] ಕಿಸುಕಾಡು ನಾಡಿನ ಸಯ್ಯಡಿಯವನು. ಒಂದನೆಯ ಜಗದೇಕಮಲ್ಲನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದರಂಡನಾಯಕನೂ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಮತಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯನಾದ ಈತ ಸಯ್ಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹರಿಹರಭವನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ‘ಪಂಚತಂತ್ರ’ ಎಂಬ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯದ ಕರ್ತೃ, ಪಂಚತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೇದ, ಪರೀಕ್ಷಾ, ವಿಶ್ವಾಸ, ವಂಚನಾ ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯ ಎಂಬ ಐದು ತಂತ್ರಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿದ ಉಲ ಉಪಕರ್ತೆಗಳಿವೆ. ಕಾವ್ಯವು ಉಖಿ ಪದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ೨೫೦ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ‘ಪೃಷ್ಟಸಾಫ್ಱ’ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕರೆ.

* * *

ಗುಣಾಧ್ಯನಿಂದ ಪೈಶಾಚಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಬೃಹತ್ತಾರ್ಥ ವಸುಭಾಗಭಟ್ಟನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಚತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಆಕರ್ತ. ತಾನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೃತಿಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಪಂಚತಂತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ದುರ್ಗಸಿಂಹ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

* * *

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಗುಂಡ್ರೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಐತಾಳರು ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ದುರ್ಗಸಿಂಹ ಕವಿಯ ಕಣಾಕಟಕ ಪಂಚತಂತ್ರಂ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಆರಿಸಿಲಾಗಿದೆ.

ಪದವಿಂಗಡಣಾ ಓದು

ಮಧುರಾ ನಗರದ + ಒಳಗೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯುಂ + ಎಂಬರ್ + ಇವರ್ + ವರೀಕ + ಪುತ್ರರ್ ಪುದುವಿನೋಳ್ ಪರದು + ಪೋಗಿ ಫಿರಿದು + ಅಪ್ಪ ಪೋನ್ನು ಪಡೆದು ಮಗುಟ್ಟು ಬಂದು ನಿಜಜನ್ಮಭೂಮಿ + ಅಪ್ಪ ಮಧುರಾಪುರದ ಬಿಹರ್ + ಉದ್ಯಾನವನದ + ಒಳಗೆ ಬೀಜಂ ಬಿಟ್ಟು + ಅರ್ಥರಾತ್ರಿಯೋಳ್ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ದುರ್ಬಿದ್ಧಿ + ಅಪ್ಪ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯುಂ ಕರೆದು ಪೋನ್ನಂ ಪಚ್ಚಕೋಳ್ಜಂ + ಎನೆ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಪಾಪಬುದ್ಧಿ + ಆಗಲ್ + ಬಗೆದು + ಇಂತು + ಎಂದಂ; ನಾವು + ಈ ಪೋನ್ನಂ ಪಚ್ಚಕೋಂಡು ಮನೆಯೋಳ್ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ + ಇರ್ವರ್ + ಅಲ್ಲಂ ಮತ್ತಂ ಪರದು + ಪೋಗಲ್ + ಬೇಟ್ಟುಂ + ಅದುಕಾರಣದಿಂ ನಿನಗಮ್ + ಎನಗಂ ಬೀಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕು + ಅನಿತು ಪೋನ್ನಂ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಪೋನ್ನನ್ + ಎಲ್ಲಮನ್ + ಇಲ್ಲಿಯೆ ಮದಂಗುವಮ್ + ಎನೆ, ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ + ಆ ಪಾಪಕರ್ಮನಂ ತನ್ನ ಮನದನ್ನನ್ + ಎಂದೆ ಬಗೆದುಮ್ + ಅದಕ್ಕೆ + ಒಡಂಬಟ್ಟು + ಬಂದು ಮಹಾವರ್ತಿವಿಟಪಿಯ ಕೆಲದೋಳ್ ಪೋನ್ನಂ ಪ್ರಾಯ್ಯ ಮಜುದಿವಸಮ್ + ಇವರುಂ ಪ್ರೌಢಂ ಪ್ರೌಕ್ಷು ಇಷ್ಟ ವಿಷಯ ಸುವಿಂಗಳನ್ನ್ + ಅನುಭವಿಸುತ್ತ + ಇರ್ದು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂ ವಂಚಿಸಿ ಪೋಗಿ ಪೋನ್ನನ್ + ಎಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ಕುಟೀಯಂ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಪ್ರಾಯ್ಯ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಗೆ + ಬಂದು ಬೀಯಕ್ಕೆ ಪೋನ್ನು + ಇಲ್ಲ + ಇನ್ನುರ್ ಕಟೀದು ಪೋನ್ನಂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಜಂ ಬನ್ನಿಮ್ + ಎಂದು + ಒಡಂಗೋಂಡು ಪೋಗಿ ಪ್ರಾಯ್ಯ + ಎಡೆಯೋಳ್ ಪೋನ್ನಂಕಾಣದೆ ಇನ್ನು + ಉಸಿರದೆ + ಇದೋಡೆ ಅನ್ವಯತಂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವಪ್ಪುದು + ಎಂದು ಪೋನ್ನನ್ + ಎಲ್ಲಮಂ ನೀನೆಕೊಂಡೆ + ಎಂಬುದುಂ ಕಂದ - ಅತಿಕುಟಿಲಮನಂ ಧನಲುಭ್ರತೆಯಿಂದಂ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ನುಡಿದಂ ಪುಸಿಯಂ ಮತಿ + ಕೆಟ್ಟು ತಸ್ಕರಸ್ಸೆ + ಅನ್ವಯತಂ ಬಿಲಂ ಎನಿಪ ವಾಕ್ಯವಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಂ

ಅಂತು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಮನ್ನಮೆ ಹಾ ! ಹಾ ! ಕಟ್ಟನೆಂದು ಬಾಯಂ ಬಸಿಜಂ ಪೋಯ್ಯುಕೊಂಡು ಪುಯ್ಲು + ಇಟ್ಟು ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಕಳವನ್ + ಇಟ್ಟು ಕಾಪು + ಅಟೆದು ಕಾತರಿಸಿ ನುಡಿಯೆ ತತ್ತ್ವ + ಕೂರ್ಮೆ + ಕಿಡಲ್ + ನುಡಿದು ನೀರು ಗೆಲೆ ಬಾಯ್ + ಆದರ್ ಪೋಗಲ್ + ಪಡೆಯೆ ವಿಕಾರಂ + ಗೆಯ್ಯಮ್ + ಎಂದು ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು + ಇವರುಂ ತತ್ತ್ವ + ಪ್ರಪಂಚಮ್ + ಎಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರಂ ನುಡಿದು ಕಡೆಯೋಳ್ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ + ಇಂತು + ಎಂದಂ + ಪೋನ್ನು + ಎಲ್ಲಮನ್ + ಈತನೆ

ಕೆಳೆದು ಕೊಂಡ + ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ + ಉಂಟು + ಎನೆ ಸಭಾಸದರ್ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಪೇಟ್ + ಎನೆ ಪೋನ್ನಂ ಮಡಗುವಾಗಳ್ + ಈತನಮ್ + ಆನಮ್ + ಅಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ್ ಪೆಟ್ರ್ + ಇಲ್ಲ, ತತ್ತ್ವ + ಸನ್ಯಾಸಾನಸ್ಥಿತಮ್ + ಅಪ್ಪ ವಟವ್ಹಕ್ಕಮೇ ಸಾಕ್ಷಿ + ಎಂಬುದುಂ ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರ್ ವಿಸ್ಯಯಂ + ಪಟ್ಟು ಈತನ ಮಾತು ಆಶ್ರುತಪೂರ್ವಮ್ + ಈ ಜೋಡ್ಯಮಂ ನೋಡುವಮ್ ಎಂದು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯಂ ಕರೆದು ನೀನ್ + ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುದು + ಎಂದೊಡೆ + ಆತಂ ವ್ಹಕ್ಕಂ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದು ಮುನ್ನಂ ಪೇಟ್ರ್ರುಂ ಕೇಳ್ಳಿರುಂ + ಇಲ್ಲಮ್

ವ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಕೃತದುಷ್ಟತಂಗಳಂ ದ್ಯವಗಳ್ + ಅಜೆಗುಮ್ + ಅದಜೆಂದ + ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯಮ್ + ಉಚಿತಂ. ಮರನಂ ನುಡಿಸುವುದು ಪರಮಗಹನಂ + ಈ ಸಾಕ್ಷಿಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುದು + ಎನೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಕರಂ + ಒಳ್ಳಿತ್ತು. ಕೈಕೊಂಡನ್ + ಎನೆ ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣದವರ್ + ಅಂದು ಪೋಟ್ಯು ಪೋದುದು, ನಾಳೆ ಪೋಗಿ ಕೇಳ್ಳಿಮ್ + ಎನೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ + ಎಲ್ಲರುಂ ಪೋದರ್, ಅನ್ನೆಗಂ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ + ಅಯ್ಯನ ಕಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟು + ಏಕಾಂತಕೈ + ಉಯ್ದ ತತ್ತ್ವ + ವೃತ್ತಾಂತಮ್ + ಎಲ್ಲಮಂ ತೆಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಯ್ಯಾ ನಿವ್ಯ್ಯ + ಬಂದು ವಚನ ಮಾತ್ರದಿರಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಗ್ರಹಂ + ಎಲ್ಲಂ ಪಲವುಕಾಲಂ ಪಸಿಯದೆ + ಉಂಡು ಬಾಟ್ಯಿಂತ + ಅಧರಂ ಸಾದರಪ್ಪುದು ನೀವ್ + ಆ ಮರದ ಪೋಟಲೊಳ್ಳು + ಅಡಂಗಿ + ಇದ್ದರ್ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯೆ ಪೋನ್ನಂ ಕೊಂಡು + ಉಯ್ದನ್ + ಎಂದು ನುಡಿಯಿಮ್ + ಎಂಬುದುಮ್ + ಆತನ್ + ಇಂತು + ಎಂದಂ

ಪರಧನ ಹರಣಮುಂ ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕಮುಂ ಸ್ವಾಮಿದ್ವೈಹಮುಂ ಇವೆಲ್ಲಮ್ + ಏಗೆಯ್ದುಂ ಕಿಡಿಸುಗುಮ್ + ಇಂತು + ಅಪ್ಪದ + ಎಲ್ಲಮಂ ನೀನ್ + ಅಚೆದು + ಇದ್ದರ್ + ಎನ್ನುಮಂ ಸಾಕ್ಷಿಮಾಡಿ ನುಡಿಸಿ ಕಿಡಿಸಲ್ + ಬಗೆದೆ, ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟು + ಬಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಮನ್ + ಎಲ್ಲಮನ್ + ಅಚೆವ ಬಗೆ, ಎನಲ್ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಕೇಳ್ಳಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾರಪಮಂ ಕಿಡಿಸದೆ + ಎನ್ನ + ಎಂದುದಂ ಗೃಯೆಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ + ಒಡಂಬಡಿಸುತ್ತ + ಇರ್ಫನಮ್ ಆದಿತ್ಯನ್ + ಆಪರಗಿರಿಯನ್ + ಎಯ್ದುವುದುಂ.

ಮೇದಿನಿಯಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೆ ಪರ್ವಿದ + ಉದಾತ್ತ + ನಬ್ಬೋವಿಭಾಗಮ್ + ಆಚ್ಛಾದಿತ + ದಿಷ್ಟುವಿಂ ವ್ಯವಹಿತ + ಅಶ್ವಿಲದ್ವಿಷ್ಪಾಥಂ ತಮಾಲ ಭೃಂಗೋದರ ನೀರದಾಗಮ ಘನ ಪ್ರಕರ + ಅಂಜನ ಪುಂಜ ಕೋಕೆಲ + ಅಬ್ಜ್ಲೋದರಕಾರುಕಾಂತಿ ಶಿತಿಕಂತಗಳ + ಅಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಂ ತಮಂ ಅಂತು ಕವಿದ ಕಟ್ಟಿಲೆಯೊಳ್ಳು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯಂ ಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಮಾಣಿನೆಂದು + ಉಯ್ದಿಂತ + ಉಯ್ದು ಬಳಾರಿಯ ಮನೆಯಂ ಪರಕೆಯ ಕುಜೆಯಂ ಪುಗಿಸುವಂತೆ ವಟವಿಟಪಿಕೋಟಿರಕುಟೀರ + ಅಂತರಮಂ ಪುಗಿಸಿ ಬವರಮಂ ಗೆಲ್ಲನ್ + ಎಂದು ರಾಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ + ಬಂದು ನಿದ್ರಾಂಗನಾ + ಆಸಕ್ತನಾದಂ.

ಆದಿತ್ಯ+ಉದಯಮ್ + ಆಗಲೊಡಂ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ದೇವಗುರು ದ್ವಿಜಪ್ರಜಾಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತುಂ ತಡೆಯೆ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿ ಮುಖಿಮಂ ತೊಳೆಯದೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣಕೈ + ಇಂತು + ಎಂದಂ:

ಪ್ರತ್ಯೇಧಿ ಬಂದನ್ + ಇಲ್ಲ, ಪಿರಿದುಂ ಪೋಟ್ಯು ಪೋದುದು, ಎನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯಮ್ + ಆವುದು + ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ + ಇರ್ಫ + ಅನ್ನೆಗಂ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಬರವಂ ಕಂಡು + ಆಕ್ಷಣದೊಳ್ಳು ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರ್

ನೀನಡಯಿಂ ನಿಮ್ಮ + ಇವರ ಬವರಮಂ ತಿದುವಮ್ + ಎಂದು ವಟವ್ಹಕೆದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ವಂದು + ಅಪ್ಪವಿಧ + ಅಚ್ಚನೆಯಿಂದ + ಅಚ್ಚಸಿ + ತತ್ತ + ಅನಂತರಮ್ + ಆ + ಇವರುಮಂ ನುಡಿಸಿ ಬಟ್ಟಕ್ಕೆ + ಆ ಮರನನ್ + ಇಂತೆಂದರ್.

ನೀನ್ + ಅಪ್ಪೊಡೆ ಯಕ್ಕೆ + ಆದಿ ದಿವ್ಯದೇವತಾ + ಆವಾಸಮುಂ ಸೇವ್ಯಮುಂ + ಅಪ್ಪ ವ್ಹೆಕಮ್ + ಅದುಕಾರಣದಿಂ ನಿನ್ನಂ ಸಾಕ್ಷಿಮಾಡಿಕೇಳುಪೆವು. ನೀಂ ತಪ್ಪದೆ ನುಡಿ + ಎಂದು ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣಂ ಧರ್ಮಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ಯು + ಉಸಿರದೆ + ಇಪ್ಪುದುಂ ಪೋಟಲ + ಒಳಗೆ + ಅಡಂಗಿ + ಇದ್ದ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ತಂದೆ ಪ್ರೇಮಮತಿ ಮತಿ + ಕೆಟ್ಟಿ ಧರ್ಮಗತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ‘ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿ + ಆದ ಮನುಷ್ಯನ + ಆಯುಷ್ಯಂ ಹುಂದುಗುಂ’ ಎಂದು ನುಡಿವಂತೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯೆ ಧನಮಂ ತೆಗೆದುಹೊಂಡನ್ + ಎಂದು ನುಡಿವುದುಂ ನೆರವಿಯುಂ ಧರಾಧಿಕರಣಮುಂ ಚೋದ್ಯಂ + ಪಟ್ಟಿರೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಚೋದ್ಯಂ + ಇದು ದ್ಯುವಮ್ + ಅಲ್ಲ + ಅಕ್ಕಮ್ + ಅಂತೆ + ಅಪ್ಪೊಡೆ ಸತ್ಯಮನ್ + ಏಕೆ ನುಡಿಯದು, ಇದು + ಏನಾನುಮ್ + ಬಂದು ಕೃತಿಮಮ್ + ಆಗಲೆವೇಯ್ಯಮ್ + ಎಂದು + ಆ ಮರನಂ ಬಲ + ಬಂದು ನೋಡಿ ಪಿರಿದು + ಅಪ್ಪ ಪೋಟಲುಮನ್ + ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಚಾರಮ್ + ಆಗಿ + ಇದ್ದರುಮಂ ಕಂಡು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣಗೆ + ಇಂತು + ಎಂದಂ ಹುಸಿಯದ ಬೇಹಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ನಾಂ ಬೇಹಾರಿ + ಅಪ್ಪದು + ಅದಚೆಂದ + ಎಮ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಿಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ + ಅಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ + ಆಗಿ ಧನಮಂ ಬಂಚಿಸಿಕೊಂಡು + ಎನ್ನ ಮನೆಗೆ + ಉಯ್ಯನ್ + ಎಂಬ + ಅನ್ನೆಗಂ ನೇಸರ್ + ಮೂಡಿದೊಡೆ + ಉಯ್ಯಲ್ + ಇಂಬು + ಇಲ್ಲದೆ ಮರದ ಪೋಟಲ + ಒಳಗೆ + ಇಟ್ಟಿ ಬಂದು ಮಜ್ಜು ದಿವಸಂ ಹೋಗಿ ನೋಟ್ಟಿ + ಅನ್ನೆಗಂ ಆ ಪೂನ್ನನ್ + ಬಂದು ಪನ್ನಗಂ ಸುತ್ತಿಪಟ್ಟು + ಇದೋಡ ಕೊಳಲ್ + ಅಂಜಿ ಪೋದೆಂ ನೀಂ + ಇಲ್ಲಿ + ಇದ್ದರ್ + ಅಂತೆ ನೋಡುತ್ತುಮ್ + ಇರಿಂ ಹೊಟಲ + ಒಳಗೆ ಪುಗೆಯನ್ + ಇಕ್ಕೆ ಪಾವಂ ಪೋಟಮಡಿಸಿ ಕೆಳ್ಳುಕೊಂಡ + ಒಡವೆಯಂ ಕುಡುವನ್ + ಎಂದು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಪುಲ್ಲಂ ಪುಳ್ಳಿಯಂ ತರಿಸಿ + ಆ ಪೋಟಲ + ಒಳಗೆ + ಅಡಸಿ ತುಂಬಿ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಮನೆಯೋಳಿ ಕಿಳಕ್ಕನ್ + ಇಕ್ಕುವಂತೆ ಕಿಳಕ್ಕನ್ + ಇಕ್ಕಲ್ + ಒಡಂ ಪುಗೆ ಸುತ್ತಿ + ಉರಿ + ಅಟಲ್ ಪ್ರೇಮಮತಿ ಧೃತಿ + ಕೆಟ್ಟಿ ಪುಯ್ಯಲ್ + ಇಟ್ಟಿ ಪೋಟಲ + ಒಳಗಿಂದಂ ಸುರುಳ್ಳಿ + ಉರುಳ್ಳಿ ಕಂಠಗತ ಪ್ರಾಣನ್ + ಆಗಿಪ್ರಾದುಂ ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರ್ ಕಂಡು ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ತಂದೆ + ಅಪ್ಪದಂ ಸಂದೆಯಂ + ಇಲ್ಲಂ + ಎಂದು ಅಟಿದು ಈ ಪಾಪಕಮನ್ + ಅಪ್ಪ ದುಷ್ಪತ್ವನಿಂ ನಿನಗೆ + ಇಂತು + ಅಪ್ಪ ದುರುಪರಣಂ ಸಮನಿಸಿದು + ಎಂದು ನುಡಿವುದುಂ.

ಪದ-ಅಧ್ಯ

ವಣಿಕ್ಕುತ್ತರ್ - ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ; ಪುದು - ಜತೆ; ಪರದು - ವ್ಯಾಪಾರ; ಪಿರಿದಪ್ಪ - ಬಹಳಪ್ಪ; ಪೋನ್ನು - ಸಂಪತ್ತು, ಹಣ; ನಿಜಜನಭೂಮಿ - ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಾರು; ಬಹಿರುದ್ಯಾನವನ - ಹೊರವಲಯದ ಮರಗಿಡಗಳ ಹೂದೋಟ; ಬೀಡಂಬಿಡು - ತಂಗು; ಪಚ್ಚ - ಹಂಚು; ಬೀಯ(ಧೃ) - ವ್ಯಯ(ತ್ವ), ವಿಚ್ಚ; ಮಡಂಗು - ಇದು; ಮನದನ್ನ - ಸ್ವೇಹಿತ; ಒಡಂಬಡು - ಒಪ್ಪು; ಮಹಾವಟವಟಪಿ - ದೂಡ್ದಾದ ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರ; ಪೂಟ್ - ಹೂಳು; ಕುಟ್ - ಹೊಂಡ; ಪೋಟಲ್ - ನಗರ; ಕೆಲವಾನುಂ - ಕೆಲವು; ಕಿಟೆದು - ಸ್ವಲ್ಪ; ಉಸಿರ್ - ಹೇಳು; ವಪ್ಪದು - ಬರುವುದು;

ಕಂದ - ಅತಿಕುಟಿಲಮನ - ಅತಿಯಾದ ಮೋಸದ ಮನಸ್ಸು; ಲುಭ್ರತೆ - ದುರಾಸೆ; ತಸ್ಕರ - ಕಟ್ಟಿ
ಅನ್ವತೆ - ಅಸತ್ಯ.

ಬಾಯ್ - ಬಾಯಿ; ಬಸಿರ್ - ಹೊಟ್ಟೆ; ಪ್ರೋಯ್ಯ್ಯುಕೊಂಡು - ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳತೆ; ಪ್ರಯಿಣ್ಯು - ಬೊಬ್ಬಿ
ಹಾಕಿ. ಕಳವನಿಡು - ಕಟ್ಟತನ ಆರೋಪಿಸು; ಕಾಪು - ರಕ್ಷಣೆ; ತತ್ತ್ವ-ಆ; ಶಾಮ್ರ್ಯ - ಸ್ವೇಹ; ಕಿಡು -
ನಾಶವಾಗು; ಬಾಯಾದ್ಯ - ಶಾಗಾಡಿ; ಪ್ರೋಗಲ್ಡಿ - ಹೋಗಲು ಅನುವಾಗು; ತತ್ಪರಂಚಂ -
ಈವರೆಗೆ ನಡೆದ ಫುಟನೆ; ಕಳಿದುಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ - ಕದ್ದುದಕ್ಕೆ; ಪೆಜರ್ - ಬೇರೆಯವರು; ತನ್ನಿಧಾನಸ್ಥಿತ
- ಆಲ್ರಿರುವ; ಜೋಡ್ಯೆ - ಅದ್ಭುತ; ಕೈಕೊಳ್ಳು - ಸಮೃತಿಸು;

ವಾ|| ಪರಮ ಗಹನ - ನಿಗೂಢ; ಕರಮ್ - ತುಂಬಾ; ಪ್ರೋಟ್ಯುಪ್ರೋಗು - ಕತ್ತಲಾಗು; ಅಯ್ಯ - ತಂದೆ;
ಕಟ್ಟೆಕಾಂತ - ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ; ಪರಿಗ್ರಹ - ಮನೆಯವರು; ಪಸಿಯದುಂಡು-ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ;
ಬಾಟ್ಯಂತರ್ಥಂ - ಬಾಳುವಪ್ಪು ಸಂಪತ್ತು;

ಹರಣ - ಕದಿಯು; ಕಡಿಸು - ಕೆಟ್ಟಿಸು; ಪಟ್ಟ - ಕೆಟ್ಟಿಸು; ಬಗೆ - ಯೋಚನೆ; ಅಟಿ - ನಾಶ; ನಿವಾರ
- ತಂತ್ರ; ಎನ್ನಿಂದುದಂ - ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು; ಆದಿತ್ಯ - ಸೂರ್ಯ; ಅಪರಗಿರಿ - ಅಸ್ತಮಾನದ ಬೆಟ್ಟು
ಪಚ್ಚಿಮುದಬೆಟ್ಟು ;

ಉ|| ಮೇದಿನಿ - ಭೂಮಿ; ಕ್ರಮಕ್ರಮದೆ - ಮೆಲ್ಲಿಮೆಲ್ಲನೆ. ಪರ್ವಿದ-ಹಣಿಧಿ. ಆಚ್ಚಾದಿತ - ಆವರಿಸಿದ.
ದಿಜ್ಯುವಿ - ದಿಕ್ಕುಗಳು; ವ್ಯವಹಿತ - ಮುಚ್ಚಿದ; ತಮಾಲ - ಕತ್ತಲೆ; ಭೃಂಗೋದರ - ಹೊಗೆತುಂಬಿ;
ನೀರದ - ಮೋಡ; ಪ್ರಕರಾಂಜನ ಮುಂಜ - ಕಾಡಿಗೆಯಮ್ಮು ಕಪ್ಪಾದ) ಕೋಕಿಲಾ(ತ್ತ)
- ಕೋಗಿಲೆ(ಧ್ವ); ಅಬ್ಜೋದರ ಕಾಯಕಾಂತಿ - ವಿಷ್ಪುವಿನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ;

ಕಟ್ಟಲೆ - ಕತ್ತಲೆ; ಉಯ್ಯ - ಒಯ್ಯು; ಉಯ್ಯ್ಯು - ಒಯ್ಯು; ಬಳಾರಿ - ಮಾರಿ; ಕೋಟರಕುಟೀರ-
ಮರದ ಪ್ರೋಟರೆ; ಪುಗಿಸು - ಹೊಗಿಸು; ಬವರ - ಜಗಳ; ರಾಗಿಸಿ - ಖಿಷಿಪಟ್ಟು; ನಿದ್ರಾಂಗನಾಸಕ್ತ -
ನಿಧ್ಯಮಾಡಲು ಆಶಿಸಿದವ;

ಪ್ರತ್ಯೇಧಿಂ - ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಬರವಂ - ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು; ವಂದು - ಬಂದು; ಅಷ್ಟವಿಧ - ಎಂಟುಬಗೆಯ;
ಧರ್ಮಶ್ರವಣ - ಧರ್ಮ ವಿಜಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸುವುದು; ನೆರವಿ - ಜನಸಮಾಹ; ಕೃತಿಮು -
ಮೋಸ; ಬಲವಂದು - ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬಂದು; ಹುಸಿ - ಸುಳ್ಳು; ಬೇಹಾರಿ(ಧ್ವ) - ವ್ಯಾಪಾರಿ(ತ್ತ); ಬಂಚಿಸು
- ವಂಚಿಸು; ನೇಸರ್ - ಸೂರ್ಯ; ಇಂಬು - ಅವಕಾಶ; ಪ್ರೋಟಲ್ - ಪ್ರೋಟರೆ; ಪನ್ನಗ - ಹಾವು; ಪುಳ್ಳಿ
- ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಉರಿಯಟ್ಟಲ್ - ಬೆಂಕೆ ಉರಿಯಲು; ಸಂದರ್ಭ(ಧ್ವ) - ಸಂದೇಹ (ತ್ತ); ದುಪ್ಪತ್ತ -
ದುಪ್ಪವುತ್ತ; ಸಮನಿಸು - ಸಂಭವಿಸು.

ಪತ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಧರ್ಮಾಧಿಕರಣರ್ : - ನ್ಯಾಯತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವವರ ಸಮಾಹ.

ಅಶ್ವತ ಪೂರ್ವ : - ಅಶ್ವತ - ಕೇಳಿದಿರುವ, ಪೂರ್ವ - ಈ ಹಿಂದೆ = ಈ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿಲ್ಲದ.

ಅಬ್ಜೋದರ : - ಅಪ್ಪ - ನೀರು, ಜ - ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಅಬ್ಜು - ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು - ಕಮಲ, ಉದರ -
ಹೊಟ್ಟೆ, ಅಬ್ಜೋದರ - ಉದರ (ನಾಭಿ)ದಲ್ಲಿ ಕಮಲ ಉಳ್ಳವ - ವಿಷ್ಪು.

ಶಿತಿಕಂತ : - ಶಿತಿ - ನೀಲ, ಕಂತ - ಕುತ್ತಿಗೆ, ಶಿತಿಕಂತ - ನೀಲಬಣ್ಣದ ಕುತ್ತಿಗೆ ಉಳ್ಳವ = ಶಿವ.

ಶ್ರೀ ಶಿತಿಕಂಠಗಳಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭಂ ತಮಂ :- ಶಿತಿಕಂಠ - ಶಿವ, ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭಂ - ಹೋಲಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ತಮಂ - ಕತ್ತಲೆ = ಶಿವನ ಕೃತಿಗಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಪ್ಪಾದ

ಅಭ್ಯಾಸ

ಅ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ:

- ‘ವ್ಯಕ್ತ ಸಾಕ್ಷಿ’ ಕರೆಯನ್ನು ಯಾವ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ?
- ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯು ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದನು?
- ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರು ಏಕೆ ವಿಸ್ತೃಯ ಹೊಂದಿದರು?
- ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದನು?
- ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರು ವಟವ್ಯಕ್ತದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬಂದರು?

ಆ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು/ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ:

- ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಗೆ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವ ಸಲಹೆಯಿತ್ತನು?
- ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ತಂಡಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದನು?
- ಧರ್ಮಾರ್ಥಿಕರಣರು ವಟವ್ಯಕ್ತಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಿದರು?

ಇ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು/ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ:

- ‘ವ್ಯಕ್ತ ಸಾಕ್ಷಿ’ ಪಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮೆಚ್ಚುವ ಪಾತ್ರ ಯಾವುದು? ಏಕೆ?
- ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ತಂತ್ರ ಅವನಿಗೆ ತಿರುಗುಬಾಣವಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ಈ) ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಸ್ವಾರಸ್ಕೃತಿಕರೆಯಿರಿ:

- “ಪೂನ್ಯನೆಲ್ಲಮಂ ನೀನೆ ಕೊಂಡೆ”
- “ಈತನ ಮಾತು ಅಶ್ವತಪೂರ್ವಾರ್ಥ”
- “ನಿನ್ನ ಪಟುವಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಮನೆಲ್ಲಮನಣಿವ ಬಗೆ”
- “ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಯುಷ್ಯಂ ಕುಂದುಗುಂ”
- “ಹೀಸಿಯದ ಬೇಹಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ.”

ಉ) ಹೊದಲೆರಡು ಪದಗಳಿರುವ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

- ವಡ್ಡಾರಾಧನೆ - ಶಿವಕೋಣ್ಯಾಚಾರ್ಯ : : ಪಂಚತಂತ್ರ _____ .
- ಕಬ್ಜಿ - ಕಾವ್ಯ : : ಬೇಹಾರ _____ .
- ಅನೃತ - ಸುಜ್ಞ : : ಕೃತಿಮ _____ .
- ಬಂದಲ್ಲದೆ - ಲೋಪ : : ಧೃತಿಗಣ್ಯ _____ .
- ದೃವಭಕ್ತಿ - ತತ್ವರೂಪ : : ಅಬ್ಜ್ಞಾದರ _____ .

ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಇ(ರ)ಳ-ಹುಳ-ಕ್ಕುಳ :

ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮೂರು ರೀತಿಯ ‘ಳ’ ಕಾರಗಳಿದ್ದವು. ಅವೇ ಇಳ, ಹುಳ, ಕ್ಕುಳ.

‘ಇ’ ಈ ‘ಳ’ ಕಾರವೇ ಇಳ. ಸೂಟ್ ಪದಕ್ಕೆ ಸರದಿ, ಪಾಳಿ ಎಂಬರ್ಥವಿದೆ.

‘ಳ’ ಅಕ್ಷರವೇ ಹುಳ. ಎಳ- ಚಿಕ್ಕ, ಸಣ್ಣ; ಕೆಳ- ಪ್ರಕ್ಕವಾಗು, ಮಾಗು ಎಂಬ ಅರ್ಥವ್ಯಳ್ಳ ಪದಗಳಿವು.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ‘ಲ’ ಕಾರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ‘ಳ’ ಕಾರ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕ್ಕುಳ. ಮಂಗಲ-ಮಂಗಳ; ಪಿಂಗಲ- ಪಿಂಗಳ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇದೇ ರೀತಿ ‘ರ’ ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ರೀತಿಯ ‘ರ’ ಕಾರಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ರೇಫ್, ಮತ್ತು ಶಕಟರೇಫ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ರ’ ಅಕ್ಷರವೇ ರೇಫ್ ಮತ್ತು ‘ಇ’ ಅಕ್ಷರವೇ ಶಕಟರೇಫ್. ಈ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತು.

ಉದಾ : ಏರ್ - ಹತ್ತು; ಏಜ್ - ಗಾಯ

ನೇರೆ - ಸಮೀಪ, ಅಕ್ಷಪಕ್ಕ ; ನೇಱಿ - ಪ್ರವಾಹ, ಮಹಾಮಾರ

ಮೋರೆ - ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ;

ಮೋಣಿ - ಗೋಳಾಟ, ಗುಂಯ್ ಗುಡು. (ದುಂಬಿ ಮೋಣಿಯುತ್ತದೆ)

ಭಂದಸ್ಸು ಮುಂದುವರಿದುದು-

ಕಂದ ಪದ್ಯ

ಲಕ್ಷ್ಣ : ಇದು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ. ಒಂದು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಗಳ ಮೂರು ಮೂರು ಗಣಗಳಿಂದ ಹೂಡಿವೆ. ಎರಡು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಗಳ ಇದ್ದೆಂದು ಗಣಗಳಿವೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪೂರ್ವಾರ್ಥವೆಂತಲೂ ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾದಗಳು ಉತ್ತರಾರ್ಥವೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : U U U U | - - | U U U U
ಒಡೆಯಲ | ಜಾಂಡಂ | ಕುಲಗಿರಿ

U U - | U U - | U - U | U U - | U U - |
ಕೆಡೆಯಲ್ | ನಡುಗ | ಲ್ಲೇಧಾತ್ಮ | ದಿವಿಜರ್ | ಸೆಡೆಯ

U U U U | U - U | - U U |
ಲೊಽ್ಲೆಡರಿಸು | ವಿನಂಜ | ಟಾಸುರ |

U - U | U U - | U - U | - - | - - |
ಹಿಡಿಂಬ | ಬಕ್ಕೆ | ರಿಸಿಂಹ | ನಾದಂ | ಗೆಯ್ಯಂ |

ಉತ್ಪಲಮಾಲಾವೃತ್ತे

ಲಕ್ಷಣ : ಇದು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದವೂ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ತಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಭ, ರ, ನ, ಭ, ಭ, ರ, ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಫು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರು ಇರುತ್ತವೆ.

ಸೂತ್ರ : ಉತ್ಪಲಮಾಲೆಯಪ್ಪದು ಭರಂ ನಭಭಂರಲಗಂ ನೆಗಟ್ಟರಲ್

ಉದಾ :

ಭ	ರ	ನ	ಭ	ಭ	ರ	ಲಗ
- U U	- U -	U U U	- U U	- U U	- U -	U -
ಚಾಗದ	ಭೋಗದ	ಕ್ಷರದ	ಗೇಯದ	ಗೊಟ್ಟಿಯ	ಲಂಪಿನಿಂ	ಪ್ಪಗ
ಖಾಗರ.....						

ಸ್ರಗ್ಧರಾವೃತ್ತे

ಲಕ್ಷಣ : ಇದು ಕೂಡಾ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮ,ರ,ಭ,ನ,ಯ,ಯ,ಯ ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಸೂತ್ರ : ತೋರಲ್ ಮಂರಂ ಭನಂ ಮೂಯಗಣಮುಮದ ತಾಂ ಸ್ರಗ್ಧರಾವೃತ್ತಮಹ್ಕುಂ

ಉದಾ :

ಮ	ರ	ಭ	ನ	ಯ	ಯ	ಯ
- - -	- U -	- U U	U U U	U - -	U - -	U - -
ಸೂಟ್ಟಿಸೆ	ಚೆಚ್ಚೆಬಿ	ಲ್ಲಂರಧ	ದಹುದು	ರೆಯಂಸೂ	ತನಂಬಿಂ	ಡಿಸುತ್ತಾ

ಮಹಾಸ್ರಗ್ಧರಾವೃತ್ತे

ಲಕ್ಷಣ : ಇದು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಅಕ್ಷರಗಣಾಧಾರಿತ ಪದ್ಯ. ಇದರ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳಿದ್ದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ,ತ,ತ,ನ,ಸ,ರ,ರ, ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರು ಇರುತ್ತವೆ.

ಸೂತ್ರ : ಸತತಂನಂಸಂರರಂಗಂ ನೆಜೆದೆಸೆಯ ಮಹಾಸ್ರಗ್ಧರಾವೃತ್ತಮಹ್ಕುಂ

ಉದಾ :

ಸ	ತ	ತ	ನ	ಸ	ರ	ರ	ಗು
U U -	-- U	-- U	U U U	U U -	- U -	- U -	-
ಇದುಚ	ಕ್ರಮ್ಮಾಹ	ಮಿಂಬ್ರಾಹ	ಮನೋಡೆ	ವದಟಂ	ಪಾಥನಂ	ತಾತನುಂ	ಗೆಂ

ಶಾಧೂಳ ವಿಕ್ರೀಡಿತ ಪ್ರತ್ಯೇ

ಲಕ್ಷ್ಣ : ಇದು ಅಕ್ಷರಗಳಾದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಮ,ಸ,ಜ,ಸ,ತ,ತ, ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಸೂತ್ರ : ಕಚ್ಚೋಪ್ಪಲ್ ಮನಸಂ ಸತಂತಗಮುಮಾ ಶಾಧೂಳವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಉದಾ :

ಮ	ಸ	ಜ	ಸ	ತ	ತ	ಗು
- - -	U U -	U - U	U U -	- - U	- - U	-
ಮಾತಂಗಾ	ಸುರವೈ	ರಿಯಲ್ಲಿ	ಪದೆದುಂ	ಬಿಲ್ಲಂಧ	ನುರ್ವಿದ್ಯೆ	ಗಂ

ಭಾಷಾ ಚರ್ಚೆಪಟಕಿ

೧. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯ ಹೆಸರು ಬರೆಯಿರಿ.
ಪೋಗಲ್‌ವೇಯ್ಯಂ, ತಕ್ಕನಿತ್ತು, ಪೂಣಿದೆ,
೨. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಶವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.
ಅತಿಕುಟಿಲ, ಕೈಕೆಳಷ್ಟುದು, ಕರ್ಷೇಕಾಂತ, ಸ್ವಾಮಿದ್ವೈಹ, ಪರಧನ, ಧನವರಣ, ಸಾಕ್ಷಿಮಾಡಿ, ಬಲವಂದು,
೩. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ ಥಂಡಸನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಣ ಬರೆಯಿರಿ.
 - ಆ. ಅತಿಕುಟಿಲಮನಂ ಧನಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮತೀಯಿಂದಂ ದುಷ್ಪಳುಂಡಿ ನುಡಿದಂ ಪ್ರಸಿಯಂ॥
 - ಇ. ಮೇದಿನಿಯಂ ಕ್ರಮಕ್ರಮದೆ ಪರ್ವದುದಾತ್ನಭೋ ವಿಭಾಗಮಾ
ಚ್ವಾದಿತ.....

* * * * *

ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೀತे

-ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್

ಮುನ್ಸುಯಾರಿ : ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೇತ್ತ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಂತೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಹೊಸಹೊಸ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ ಎಂಬ ಬೆರಳೆಗಳಿಕೆಯಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯದಿಂದ ಭಾವಗೀತೆ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಕಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ, ಹರಣಿಯ ರೂಪದ ಪ್ರಬಂಧ, ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಬಂಧ, ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಬಂಧ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಬಂಧ, ಪ್ರವಾಸ ಪ್ರಬಂಧ ಮೊದಲಾದ ಒಳಪಡಿಸಿದಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಲಿತಪ್ರಬಂಧವೊಂದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಿಸಿದಾರೆ. ಹಿಂಸ್ತಪಶುಗಳು ಸಹ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಾಗ ಪೂಜ್ಯಭಾಮಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಹಿರಿಯರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರಾಗದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಧಂಬಸಿರುವುದೊಂದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ.

ಅಧ್ಯೇತಾಸಿ ಓದಿ

ಇರಣಾಲು,	ಶಿದ್ರ್ಯ,	ಘಾಣೇಂದ್ರಿಯ,	ಮದಲಿಂಗನ ಕರೀವೆ,	ಶಾನುಭೋಗ,
ಕುಲಾಲಚಕ್ರ,	ಜೀಣಾವಸ್ತು,	ಅಭಿಮುಖ,	ಸತ್ಯವೃತ್ತಿ,	ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ

“ಎಲೆ ಬೆಕ್ಕೆ ರೂಪಿನಿಂದಲೆ ಹುಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರ್ದೆನೆಂದು ಗರ್ವಸಬೇದ” ಎಂದು ಬರೆದ ಕವಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವವುಂಟು. ಆತ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಹಿಂಸ್ತಪಶುವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವೆಂದು ಮನಗಂಡಿದ್ದನು. ಹುಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದೇನೋ ಉಂಟು. ಆದರೆ ನಿಷ್ಕಪಾತವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಶಾಕಾಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕಬಹುದಾದ ಮಾನವನೇ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದಾದರೆ ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧವೆ? ಅದು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆಯೆ, ಅಥವಾ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇ ಇಡದೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಹುಲಿಗೆ ಧರ್ಮವೇನು ಬಂತು, ಎನ್ನಬಹುದು. ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಗೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಆದರೆ ಯಾವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನಂಥ ದೊರೆಗಳು ಆಳಿದರೋ, ಭಗದ್ವಿತೀಯಂಥ ಗ್ರಂಥ ಉದ್ಧವಿಸಿತೋ, ಆ ಭರತ ಭಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳಾದರೂ ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆಡೆಗೊಡುವುದುಂಟೆ? ಈಚೆಗೆ ನನ್ನ ಬಂಧು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ತನ್ನ ವಂಶದವರೊಬ್ಬರ ಅನುಭವದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹುಲಿಯ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯ ಅಜ್ಞಂದಿರು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯವರು. ಅವರ ಹಿರಿಯರು ಸಣ್ಣದೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ರಾಜಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದವರು. ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿತ್ವ ಹೋಗಿ ಕೇವಲ ಶಾಸುಭೋಗಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಶಾಸುಭೋಗರು ತಮ್ಮ ವಂಶದ ಕೇರ್ಮಿಗೆ ಕುಂದುತರದಂತೆ ಖಿರ್ದ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಮಸಿಯ ಕಣಿಕೆಗಾಗಿ ರೈತರನ್ನು ಹೀಡಿಸಿದೆ, ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪರಲ್ಲಿ ತೃತೀಗೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಖಿರ್ದ ಮಸ್ತಕ ಕೇವಲ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಲ್ಲ; ಅವರ ರಾಜಭಕ್ತಿಯ ಲಾಂಘನ.

ಒಂದು ಬಾರಿ ಅವರು ಇರಸಾಲಿಗಾಗಿ ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ವಿಜಾನೆಗೆ ಹೊ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಚೆ ಆರು ಫಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಲಪಬೇಕಾದರೆ ಮದಲೀಂಗನ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಕಾಡುದಾರಿ, ಆದರೂ ಬೆಳುದಿಂಗಳ ದಿನ ; ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದರೆ ಉಪಟ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉರು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ಬೇಗಬೇಗ ನಡೆದರು. ಆದರೂ ಕಣಿವೆಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹಸಿವಿನ ಜೊತೆಗೆ ಭಯವೂ ಸೇರಿ ಅವರ ಕಾಲು ಮತ್ತಪ್ಪು ಚುರುಕಾಯಿತು.

ರಸ್ತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯೊಂದು ಮಲಗಿತ್ತು. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೇಮಾಡಿ ಆಗ ತಾನೆ ಆಕಳಿಸುತ್ತ ಎದ್ದ ಹುಲಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬರಿದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾಸವಾಯಿತು. ವಿಧಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಒಂದರಡು ಸಾರಿ ಮೈಮುರಿದು ಹೊರಟಿತು. ಬಂಡೆಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಧುರವಾದ ಗಂಧವೊಂದು ಅದರ ಫ್ರಾಂಕೇಂಡ್ರಿಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ಆ ಸುವಾಸನೆಯ ಜಾಡನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ರಸ್ತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಶಾಸುಭೋಗರನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಅವರ ದುಂಡುಂಡಾದ ಶರೀರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಲಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಹುಲಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಹೊರತೆ ಒಂದಿತ್ತು ; ಆ ಶಾಸುಭೋಗರು ಹುಲಿಗೆ ಅಭಿಮುಖಿರಾಗಿರದೆ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನುತ್ತಿರುಗಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಭರತವಿಂಡದ ಹುಲಿಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಾರಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುವಾನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಆತ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿರುವಾಗ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲವಷ್ಟು

ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಶಾಸುಭೋಗರಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಹಾದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದು, ಅನಂತರ ಅವನ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೆಗೆದು, ಕೂಡಲೇ ತಿರುಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬೇಕು. ತನ್ನ ಬಡಬಂಧುವಾದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ದೇಹವನ್ನು ಮಧುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಶಾಸುಭೋಗರ ಹತ್ತಿರ ಸರಿಯಿತು.

ಇತ್ತೆ ಶಾಸುಭೋಗರಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಳುಕು ಹುಟ್ಟಿತು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದಿರುವಂಧ ಅಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಆರನೆಯ ಇಂದ್ರಿಯವೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸುಭೋಗರಲ್ಲಿ ಆ ಇಂದ್ರಿಯ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಹುಲಿ ಒಂದರ್ದ್ದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹುಲಿಯೇ ಆದರೂ ಅದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಸುಭೋಗರು ಬಲ್ಲರು. ಹುಲಿಗೆ ಹೊಳೆದ ಯೋಚನೆಯೇ ಅವರಿಗೂ ಹೊಳೆಯಿತು. ಹುಲಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೆಗೆಯಿತು. ಅದು ತಮ್ಮ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸುಭೋಗರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿದರು. ಹುಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದರೊಳಗೆ ಅವರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮನಃ ನಡೆದರು. ಹುಲಿ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಶಾಸುಭೋಗರು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನುತ್ತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ!

ಹುಲಿಯ ಮುಖ ಪೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಾಸುಭೋಗರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯೂ ಆಯಿತು-ತನಗೆ ಎದುರಾಳಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ. ತಿಂದರೆ ಇಂಥವನನ್ನೇ ತಿನ್ನಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ನೆಗೆಯಿತು. ಈ ಸಲವೂ, ಹುಲಿಗೆ ಕಂಡದ್ದು ಶಾಸುಭೋಗರ ಬೆನ್ನೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಸಿವು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಧಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ. ನಾಳೆ ಇತರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಗೌರವ ಎಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಿಂತೀತು, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೇ ಬಿಡಲೆ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಅದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದುಹೋಯಿತು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ.

ಆದರೆ ಆ ಗೊಂದಲ ಕ್ಷಣಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸದ್ಗುಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹುಲಿ. “ಎಂಡವಿದೆಕೋ, ಮಾಂಸವಿದೆಕೋ, ಗುಂಡಿಗೆಯ ಬಿಸಿರಕವಿದೆಕೋ” ಎಂದು ಆ ಹಸು ಆಹ್ವಾನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ತನ್ನ ಅಜ್ಞ ಬಾಯಿ ಚಪರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಸುವನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಆ ಹುಲಿರಾಯ ಸತ್ಯವೆತೆಯಾದ ಮಣ್ಣಕೋಟಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಪವಿತ್ರ ಕಥೆ ಸುವಣಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಹುಲಿಗಳಿಗೂ ಹಸುಗಳಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ಹುಲಿಯ ಮೊಮ್ಮೆಗನಾಗಿ ಮಟ್ಟ ತಾನು ಅಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕ್ಯೆ ಹಾಕುವುದೆ? ಹುಲಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು; ಸ್ವಧಮ್ಮೇ ನಿಧನಂ ಶ್ರೀಯಃ, ಬ್ಯಂಬಲ್ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು; “ಸೃತಾನ ಹಿಂದಿರುಗು” ಎಂದುಕೊಂಡಿತು.

ಆ ಹಾಪದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಹೊರದ್ದಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಸುಭೋಗರ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯಿತು. ಕತ್ತೆತ್ತಿದರೆ ಶಾಸುಭೋಗರು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿದ್ದಾರೆ. ಹುಲಿಗೆ ಅವರ ಬೆನ್ನು ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಲೊಳ್ಳದು. ಈ ಸ್ವಧ್ರ್ಮ ಇದಾರು ಸಾರಿ ನಡೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರ ವೇಗವೂ ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈಗ ಶಾಸುಭೋಗರಿಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಂತ ಕಡೆಯಲ್ಲೇ ಹುಲಿಯ ವೇಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದಂತೆ ತಮ್ಮ ವೇಗವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಲಾಲಚಕ್ರದಂತ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಹುಲಿಗೆ ಅವರ ಮುಖಿದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದೊಂಬರಾಟವನ್ನು ಎಪ್ಪು ಕಾಲ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ! ಶಾಸುಭೋಗರ ತಲೆ ಸುತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆ ವಿಪ್ರತೀನ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಖಿದ್ರ ಪುಸ್ತಕದ ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಹುಲಿಯ ಪಂಚಾದಿಂದ ಒಂದೇಟು ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು-ಮುಂದ ಯಾವುದರ ಅರಿವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೋವೇನಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಾತು. “ಮಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಡಿಯುತ್ತೇನೆ,” ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ಅವರಲ್ಲಿ ಆಯುಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಖಿದ್ರ ಪುಸ್ತಕ ಶಾಸುಭೋಗರ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ, ಅದನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಹುಲಿಯ ಮೇಲೇನು ಫಲಿಸಿತು! ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹುಲಿ ಸಾಯುವುದಂತಿರಲಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಹುಲಿ ಅಪ್ರತಿಭವಾದರೆ, ಅದರ ಗಮನ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಲಿಸಿದರೆ, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಸಮೀಪದ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಬಹುದೆಂಬ ಮಜ್ಜು ಆಸೆ, ಅಂತೂ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಆದರ ಮೇಲೆ-ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾ ಫಲೇಪು ಕದಾಚನ!

ಇತ್ತೆ ಹುಲಿಗೂ ವಿಪರೀತವಾದ ಆಯಾಸ. ಖಿದ್ರ ಪುಸ್ತಕ ಅದರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಡಿದಾಗ ಹುಲಿಗೆ ಪೆಟ್ಟೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಜಡವಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಾಗಲು ಅರೆನಿಮಿಷ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ಅರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಶಾಸುಭೋಗರು “ದೇವರೆ, ಮರ ಹತ್ತುವಪ್ಪು ಅವಕಾಶ ಕರುಣಿಸು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಮರದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಆದರೆ ದೇವರ ರಕ್ಷಣಾ

ನೀವೆವಸ್ಸೆ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. ಮರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಡವಿ ಶಾನುಭೋಗರು ಬಿದ್ದರು, ಹೊದಲೆ ದಣಿವಾಗಿತ್ತು. ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞ ತಪ್ಪಿತು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಖೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೂ ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯವೂ ಚುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ವಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು; ಕಣ್ಣಿ ಮಂಜು ಮಂಜು, ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗಂತೂ ತಿಳಿಯದು. ಎಚ್ಚಿತ್ತಾಗ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಶ್ಯೆಯ ಜನ ನಿಂತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮುಖವಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು, ಇನ್ನೂ ಯಾರೋ ನೀರು ಚಿಮುಕಸ್ತುಲೇ ಇದ್ದರು.

ಶಾನುಭೋಗರು ಮೂರ್ಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದದ್ದು ಇಷ್ಟು ; ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ರೈತರು ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾನುಭೋಗರು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಹರದಾರಿಯಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಎತ್ತಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗದೆ ಕಣಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡವು. ಅದೇ ವೇಳಿಗೆ ಎದೆ ನಡುಗುವಂತೆ ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಎತ್ತಗಳ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹುಲಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ತಡೆದು ನೋಡಿತು. ಆದರೆ ರೈತರ ಮಾತು ಕೇಳಿಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿರಾಶೆಯಿಂದಲೂ ಕೋಪದಿಂದಲೂ ಗರ್ಜಸಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿತು. ಗಾಡಿಯವರು ಎದು ಜನಪಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಹುಲಿಯಿಂದರೆ ಭಯವಲ್ಲವೇ! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಗಾಡಿಯ ಬಳಿಯಲೇ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಅನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋವಿಯಿಂದ ಒಂದರಡು ತೋಟಾ ಹಾರಿಸಿ, ಕ್ಯಾಲಾದಪ್ಪ ಗಲಭೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತೆಂಗಿನಗರಿಯ ಪಂಜು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದರು. ಮೂರ್ಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶಾನುಭೋಗರನ್ನು ಕಂಡು ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನೀರೆರಚಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ಹೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಾನುಭೋಗರು ಗಟ್ಟಿಮನಸ್ಸಿನವರು. ಬೇಗ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡೆದ್ದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡರು. ಮೈಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಅವರಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಗಾಯವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿಯ ಭಯವೇನೋ ಕಳೆದಿತ್ತು, ಖಿದ್ರ ಮಸ್ತಕವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಪಡೆದು ಭದ್ರಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಸ್ಯಯ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ತಾವು ಉಳಿದದ್ದು ಹೇಗೆ? ನಿಸ್ಪಹಾಯರಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ ಹುಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇಕೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ಗಾಡಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. “ನಾನು ಮುಖ ಮೇಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನೇ?” ಎಂದು. ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಬಿದ್ದಿದ್ದದ್ದು ಬೆನ್ನು ಮೇಲಾಗಿ. ಶಾನುಭೋಗರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಆ ಪ್ರಾಣಿ ತನ್ನ ಕುಲಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿತ್ತು! ಉದಾರಹೃದಯರಾದ ಶಾನುಭೋಗರ ಭಾಯಿಂದ ‘ಭಲೆ’ ಎಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೊರಟಿತು. ಸಂದರ್ಭವನ್ನುರಿಯದೆ, “ಈ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೋ” ಎನ್ನುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಡಿಯವರಿಗೆ ಅಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು.

ಶಾನುಭೋಗರು “ಕುಡಿದ ನೀರು ಅಲುಗದ ಹಾಗೆ” ಎನ್ನಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಜೀವ ಸಹಿತ ಮನ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ರಸದೂಟವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. “ಹುಲಿ ಈಗ ಎಪ್ಪು ಹಸಿದಿರಬೇಕು” ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ವದನಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳನಗೆ ಮೂಡಿತು; ಉಟದ ರುಚಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಅರೆ ನಿಮಿಷದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಖಿದ್ರ ಮಸ್ತಕ

ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಜೀರ್ಣವಸ್ತೆಯ ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೋಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾನುಭೋಗರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಅನಂತವಾಸ್ತಲ್ಯದಿಂದ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು.

ಆನುಭೋಗರಂತೂ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿದ್ರೋಹ ಮಸ್ತಕ ಇಂದಿಗೂ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಮಂದಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿ ಶಾನುಭೋಗರ ಸಂತತಿಯವರಿಂದ ಈಗಲೂ ಮಾಡಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಶಾನುಭೋಗರು ಉಳಿದದ್ದು ವಿದ್ರೋಹ ಮಸ್ತಕದಿಂದಲ್ಲ, ಮಲಿಯ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ. ಆ ಗುಣವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುವ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಕರ್ತೃತ್ವ, ಭಾವ, ಆಕರ್ಷ

ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೧೦) ಇವರು ಮಂಡಿಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಕ್ಷಿಪೆಬ್ಬಾಳಿನವರು. ಇವರ ಪೂರ್ವ ಹೆಸರು ಅಕ್ಷಿಪೆಬ್ಬಾಳು ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿರಾವ್. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಗದ್ಯಬರಹಗಾರರಾದ ಇವರು ಪ್ರಬಂಧಕಾರರಾಗಿಯೇ ಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹಗಲುಗನಸುಗಳು. ಅಲೆಯುವಮನ, ಅಪರವಯಸ್ಕನ ಅಮೆರಿಕಾಯಾತೆ, ಚಂಡಮಾರುತ, ಮಿನುಗು-ಮಿಂಚು, ಪೂರ್ವಸೂರಿಗಳಾಡನೆ ಮೊದಲಾದವು ಶ್ರೀಯುತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು, ಜಿತ್ರಗಳು- ಪತ್ರಗಳು ಎಂಬ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ದೇವರು ಎಂಬ ಕೃತಿಗೆ ಪಂಪಪತ್ಸಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಚ್ ಪದವಿ ನೀಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಾರಲ್ಲಿ ಕೈವಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಜಿತನೆಯ ಅಶ್ವಿಲಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷಾನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

* * *

ಜೀವ ಜಗತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಬದುಹುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅವಿಗಳು ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮದಂತೆ ಬಾಳುತ್ತವೆ. ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಆಧರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ, ಇಂತಹ ಪರಿಷ್ಫಿತಿಯನ್ನು ಹಾಸ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಹಲವು ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳು ತೋರಬಹುದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿರುವ ಭಯ ಮತ್ತು ಸಹಜಜೀವನ ಧರ್ಮ-ವಾಗಿಯೂ ತೋರಬಹುದು. ಅದರ ಮರ್ಮವನ್ನರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ (ಮಾನವ) ಕೌಶಲದಿಂದ ಮೇಲ್ಮೈ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಬಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದೆಂಬುದು ಧ್ವನಿತವಾಗಿದೆ.

* * *

ಎ.ಎನ್.ಮೂರ್ತಿರಾವ್ ವಿರಚಿತ ಸಮಗ್ರಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಸಂಕಲನದಿಂದ ‘ವ್ಯಾಘ್ರಗೀತೆ’ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ - ಅಧ್ಯ

ವಿದ್ರೋಹ - ಕಂದಾಯ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಸ್ತರ; ಲಾಂಭನ-ಗುರುತು, ಜಿಹ್ವೆ; ಗಂಧ-ವಾಸನೆ; ಘ್ರಾಣೋಂದ್ರಿಯ-ಮೂಗು; ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ-ಕಣ್ಣ, ಕಿವಿ, ಮೂಗು, ನಾಲಿಗೆ, ಚರ್ಮ; ಪಂಜಾ- ಮಲಿಯ ಅಂಗಾಲು; ಜಡ-ಮಂದ, ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲದ; ತೋಟಾ-ಬಂದೂಕಿನ ಗುಂಡು.

ಪಠ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಭಗವದ್ಗೀತೆ : ಭಾರತೀಯರ ಮೊಜ್ಯ ಗ್ರಂಥ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಮಹಾರ್ಷಿ ವೇದವ್ಯಾಸರು. ಮಹಾಭಾರತಾಯಿದ್ದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು.

ಮಣಿಕೋಟಿ : ಗೋವಿನಹಾಡು ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಜನಪದ ಕಥನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗೋಪಿನ ಹೆಸರು.

ಬೈಬಲ್ : ಕ್ರೀಸ್ತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರವಿಶ್ತ ಗ್ರಂಥ.

ಕುಲಾಲ ಚಕ್ರ : ಮಹಡಕೆ ಮಾಡಲು ಕುಂಬಾರನು ಬಳಸುವ ಸಾಧನ.

ಹರದಾರಿ : ದೂರವನ್ನು ಅಳೆಯುವಮಾಪನ, ಮೂರುಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಹರದಾರಿ ಎನ್ನುವರು.

ಮಸಿಕಾಣಿಕೆ : ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾನುಭೋಗರು ರ್ಯಾತ್ರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರು ಕಾಣಿಕೆ;

ಇರಸಾಲು : ರ್ಯಾತ್ರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಂದಾಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ವಿಜಾನೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು

ಅಭಾಸ

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಯಾರು?
- ಹುಲಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಶಾನುಭೋಗರ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ ಯಾವುದು?
- ಹಸಿದು ಮಲಗಿದ್ದ ಹುಲಿಯು ಏನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿತು?

ಆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಮದಲಿಂಗನ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಶಾನುಭೋಗರು ಏನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು?
- ಹುಲಿಯು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಾರಿ ಕೊಲ್ಲಿದಿರಲು ಕಾರಣಗಳೇನು?
- ಶಾನುಭೋಗರು ಮೂರ್ಖ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಫಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

ಇ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯು ಬೇಟಿಯಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಶಾನುಭೋಗರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದುದು ಖಿದ್ರ ಮಸ್ತಕವೇ? ಹುಲಿಯ ಧರ್ಮವೇ? ಸಮಧನವೆಯೋಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ.

ಈ. ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

- “ಎಂಡವಿದೆಕೋ, ಮಾಂಸವಿದೆಕೋ, ಗುಂಡಿಗೆಯ ಬಿಸಿರಕ್ತವಿದೆಕೋ”
- “ಸ್ವಧಮ್ಮೇ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ”
- “ದೇವರೆ, ಮರ ಹತ್ತುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕರುಣಿಸು”

- ಇ. “ನಾನು ಮುಖಿ ಮೇಲಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದನೆನೆ?”
- ಈ. “ಹುಲಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಹಸಿದರಬೇಕು”
- ಉ. ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ.
- ಗ. ಮಂತ್ರಿಶ್ವ ಹೋಗಿ ಕೇವಲ _____ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು.
- ಅ. ಶಿದ್ರ ಮುಸ್ತಕ _____ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ
- ಆ. ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದಕೊಂಡಿದ್ದ _____ ಎಡವಿ ಶಾನುಭೋಗರು ಬಿಡ್ಡರು.
- ಇ. ರ್ಯಾತರು ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ _____ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.
- ಈ. ಶಾನುಭೋಗರು ಉಳಿದದ್ದು _____ ಮುಸ್ತಕದಿಂದಲ್ಲ.

ಸೃಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಸ

ನಾಮಪದ

ನಾಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗೆ ನಾಮ ವಿಭಕ್ತಿಗಳು ಸೇರಿ ಆಗುವ ಪದವೇ ನಾಮಪದ.

ಉದಾ : ‘ಭೀಮ’ ಎಂಬುದು ನಾಮ ಪ್ರಕೃತಿ, ಭೀಮನನ್ನು ಎಂಬುದು ನಾಮಪದ.

ನಾಮವಾಚಕಗಳನ್ನು ವಸ್ತುವಾಚಕ, ಗುಣವಾಚಕ, ಸಂಶ್ಯಾವಾಚಕ, ಸಂಖ್ಯೀಯವಾಚಕ, ಭಾವನಾಮ, ಪರಿಮಾಣವಾಚಕ, ದಿಗ್ಂಜಿಕ, ಸರ್ವನಾಮ ಎಂಬ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ವಸ್ತುವಾಚಕಗಳನ್ನು ರೂಢ, ಅಂಕಿತ, ಅನ್ವಯಧ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ರೂಢನಾಮ - ನದಿ, ಪರ್ವತ, ಉರು, ಮನುಷ್ಯ, ದೇಶ

ಅಂಕಿತನಾಮ - ಸಹದೇವ, ಧರ್ಮರಾಯ, ರಾಹುಲ, ಕಮಲಾಕ್ಷ್ಯ

ಅನ್ವಯಧ್ರನಾಮ - ವ್ಯಾಪಾರಿ, ವಿದ್ವಾನ್, ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಪೂಜಾರಿ

ಗುಣವಾಚಕ - ಒಳ್ಳೆಯ, ಕೆಟ್ಟ, ದೊಡ್ಡದು, ಹಳತು

ಸಂಶ್ಯಾವಾಚಕ - ಹನ್ನೆರಡು, ಐವತ್ತು, ಎಂಬತ್ತು

ಸಂಖ್ಯೀಯವಾಚಕ - ಹನ್ನೆರಡನೆಯ, ಎಂಬತ್ತನೆಯ, ಮೂರು

ಭಾವನಾಮ - ಕೆಂಪು, ಹಿರಿಮೆ, ನೋಟಿ, ಆಟ, ಮಾಟ

ಪರಿಮಾಣವಾಚಕ - ಅಷ್ಟು, ಎಷ್ಟು, ಹಲವು, ಅನಿತು, ಇನಿತು

ದಿಗ್ಂಜಿಕ - ಮೂಡಣ, ತೆಂಕಣ, ಪಡುವಣ, ಈಶಾನ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ

ಸರ್ವನಾಮಗಳನ್ನು ಪುರುಷಾರ್ಥಕ, ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ, ಆತ್ಮಾರ್ಥಕಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷಾರ್ಥಕಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಅನ್ಯ(ಪ್ರಥಮ) ಪುರುಷಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷ - ನಾನು, ನಾವು

ಮಧ್ಯಮ ಪುರುಷ - ನೀನು, ನೀವು

ಅನ್ಯಪುರುಷ (ಪ್ರಥಮಪುರುಷ) - ಅವನು, ಅವರು, ಅದು, ಇವನು, ಇವು, ಅವಳು, ಇವಳು

ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ - ಯಾರು?, ಏನು?, ಯಾವುದು?

ಆತ್ಮಾರ್ಥಕ - ತಾನು, ತಾವು, ತನ್ನ, ತಮ್ಮ

ಕೃದಂತ

ನಮ್ಮ ಧಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ, ಹೋಗುವ, ಬರೆಯುವ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಮಾಡು+ದ+ಅ ಹಾಗೆಯೇ ‘ಹೋಗುವ’ ಪದದಲ್ಲಿ ಹೋಗು+ವ+ಅ ‘ಬರೆಯುವ’ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರೆ+ಉವ+ಅ ಎಂಬ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ‘ಧಾರು’ ಎಂತಲೂ ಎರಡನೆಯದು ಮೂರನೆಯದು ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಧಾರುಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳು ಸೇರಿದ ರೂಪವನ್ನು ನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೃದಂತನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಈ ಕೃದಂತ ನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳು ಕೃದಂತನಾಮಪದಗಳನಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಅ’ ಎಂಬುದೇ ಕೃತ್ಪ್ರತ್ಯಯ.

ಸೂತ್ರ : ಧಾರುಗಳಿಗೆ ಕೃತ್ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರಿ ಕೃದಂತಗಳನಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೃನಾಮಗಳಿಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ.

ಕೃದಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೃದಂತನಾಮ, ಕೃದಂತಭಾವನಾಮ, ಕೃದಂತಾವ್ಯಯಗಳೆಂದು ಮೂರು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ಕೃದಂತನಾಮ ಕೃದಂತಭಾವನಾಮ ಕೃದಂತಾವ್ಯಯ

ಇ. ಮಾಡಿದ ಮಾಟ ಮಾಡಿ

ಇ. ತಿನ್ನುವ ತಿನ್ನುವಿಕೆ ತಿಂದು

ಇ. ನಡೆಯುವ ನಡೆತ ನಡೆಯುತ್ತ

ಇ. ಓಡಿದ ಓಟ ಓಡಿ

ಕೃದಂತನಾಮಗಳು :- ಧಾರುಗಳಿಗೆ ಕರ್ತೃ ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ‘ಅ’ ಎಂಬ ಕೃತ್ಪ್ರತ್ಯಯ ಬರುವುದು. ಧಾರುವಿಗೂ ಕೃತ್ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಸೂಚಕ ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೇ ಕೃದಂತನಾಮಗಳನ್ನು ವರು.

ಉದಾ :

ವರ್ತ-ಮಾನಕೃದಂತಕ್ಕೆ :

ಓಡು+ವ+ಅ = ಓಡುವ

ಬಾಳು+ವ+ಅ = ಬಾಳುವ

ಬರೆ+ಲುವ+ಅ = ಬರೆಯುವ

ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ :

ಓಡು+ದ+ಅ = ಓಡಿದ

ಬಾಳು+ದ+ಅ = ಬಾಳಿದ

ಬರೆ+ದ+ಅ = ಬರೆದ

ನಿಷೇಧ ಕೃದಂತಕ್ಕೆ

ಓಡು+ಅದ+ಅ = ಓಡದ

ಬಾಳು+ಅದ+ಅ = ಬಾಳದ

ಬರೆ+ಅದ+ಅ = ಬರೆಯದ

ಇಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ಲಿಂಗಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಓಡುವ+ಅವನು+ಉ = ಓಡುವವನು

ಓಡುವ+ಅವನು+ಇಂದ = ಓಡುವವನಿಂದ

ಓಡುವ+ಅವಳು+ಅಲ್ಲಿ = ಓಡುವವಳಲ್ಲಿ

ಓಡುವ+ಲುದು+ಅನ್ನ = ಓಡುವುದನ್ನು

ಕೃದಂತಭಾವನಾಮು :

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

- ಆಶನ ಓಟೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು
- ಗಡಿಗೆಯ ಮಾಟ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ
- ಅದರ ನೆನಮು ಇಲ್ಲ
- ಇದರ ಕೊರೆತೆ ಹಸನಾಗಿದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೆರೆವಳಿದಿರುವ ಪದಗಳು ವಿಶೇಷರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

- ಓಡುವ ರೀತಿಯೇ - ಓಟ - ಓಡು + ಟ
- ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯೇ - ಮಾಟ - ಮಾಡು + ಟ
- ನೆನೆಯುವ ರೀತಿಯೇ - ನೆನಮು - ನೆನೆ + ಅಪು
- ಕೊರೆದಿರುವಿಕೆಯೇ - ಕೊರೆತೆ - ಕೊರೆ + ತ

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾವವನನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಇಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಭಾವಕೃದಂತಗಳಿಂದೂ ಕರೆಯುವ ರೂಢಿ ಇದೆ.

ಸೂತ್ರ :- ಧಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೃತ್ಯಾ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ಕೃದಂತ ಭಾವನಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :-

ಧಾತು	ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ	ಕೃದಂತ	ಇತರ ರೂಪಗಳು
ಕೃತ್ಯಾಪ್ರತ್ಯಯ		ಭಾವನಾಮ	
- ಓಡು	ಟು	ಓಟು	ನೋಟು
- ಬಾಳು	ವಿಕೆ	ಬಾಳುವಿಕೆ	ಬರೆಯುವಿಕೆ
- ಅಂಚು	ಇಕೆ	ಅಂಚಿಕೆ	ನಂಬಿಕೆ
- ಉಡು	ಗೆ	ಉಡುಗೆ	ತೊಡುಗೆ
- ನಗು	ಉದು	ನಗುವುದು	ತಿನ್ನುವುದು

ಹೀಗೆ... ಉದು, ವಿಕೆ, ಇಕೆ, ಇಗೆ, ಅವು, ವು, ತೆ, ಟು, ವಳಿ, ಮು, ಅವು, ಅಲು, ಏ, ಅಕೆ, ವಳಿಕೆ, ವಣಿಗೆ ಎಂಬ ಕೃತ್ಯಾಪ್ರತ್ಯಯಗಳು ಭಾವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಮೂಲಕ ಕೃದಂತಭಾವನಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಕೃದಂತಾವ್ಯಯಗಳು

ಧಾತುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಲಾವ್ಯಯದ ಸೂಜಿವನ್ನು ಪಡೆದಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಕೃದಂತಾವ್ಯಯಗಳು ಅಥವಾ ಅವ್ಯಯಕೃದಂತಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ :- ಉಣಿದೆ, ಬರುತ್ತ, ಬರೆದು, ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ

ಸೂತ್ರ :- ಧಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಉತ್ತ, ಅದೆ, ದರೆ, ಅಲು, ಅಲಿಕೆ, ಅ, ಇ, ದು ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರತ್ಯೆಗಳು ಸೇರಿ ಕೃದಂತಾವ್ಯಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :- ಮಾಡು	+	ಉತ್ತ	=	ಮಾಡುತ್ತ
ಮಾಡು	+	ಅದೆ	=	ಮಾಡದೆ
ಮಾಡು	+	ಅಲು	=	ಮಾಡಲು
ಮಾಡು	+	ಅಲಿಕೆ	=	ಮಾಡಲಿಕೆ
ಮಾಡು	+	ಅ	=	ಮಾಡ
ಮಾಡು	+	ಇ	=	ಮಾಡಿ
ಬರೆ	+	ದು	=	ಬರೆದು

ಎಮ್ಮೆನುಡಿಗೇಳ್ಳು

- ಅದಿಕವಿ ಪಂಪ

ಮುನ್ತಯಾರಿ : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ. ಹತ್ತನೇಯ ಶತಮಾನ ಸುವರ್ಚಾಯುಗ. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಪೂನ್ನರಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕವಿಗಳು ಇದ್ದ ಕಾಲ. ನಮ್ಮೆ ದೇಶದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನು ಹೊಸದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಕಾಲ. ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ದುಷ್ಪಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೋಂದನ್ನು ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ನೀಡಿದ. ಹಿಂದೂ, ಜ್ಯೇಂದ್ರ, ಬೌದ್ಧ ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ “ಮಾತ್ರ ದೇವೋ ಭವ”, “ಪಿತ್ರ ದೇವೋ ಭವ”, “ಗುರು ದೇವೋ ಭವ” ಎಂಬ ನಿತ್ಯಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳು, ಗುರುಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರ ಬಗೆಗೆ ಎಂತಹ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತುಂಬ ಮಹತ್ವದ್ದು. ವ್ಯಧರೂ ಅಂಥರೂ ಆದ ಧೃತರಾಪ್ತ ಗಾಂಥಾರಿಯರು ಸಮರೋತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿದ್ದ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎಂದು ಪಾಣಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾವ್ಯಭಾಗ.

ಅಧ್ಯೇತ್ಸಿ ಓದಿ

ಉತ್ತಮಾಂಗ ಪರಿಷೇಕ ಬಾಷ್ಟವಾರಿ ಪಚ್ಚಾಳ್ಮಾ ಘಟವಂಭೂತ ಗಾಂಡಿವಿ
ಕುರುಕುಳನಂದನ ಪವನನಂದನ ಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರ.

ವ ॥ ಎಂಬೆನ್ನಗೆಂಯ್ದ ವಂದ ಪಿತ್ರದ್ವಂದ್ವ ಚರಣಕ್ಕೆ ವಿನಯವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗ ನಾದನನಿರ್ವರುಂಪರಸಿತದವರಸಿಯುಂ ತೆಬ್ಬಿರಿಸಿಯುಮಣಿಜ್ಞಾಳಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೃತವಷ್ಟಿ ಕರ ಪರಿಷೇಕದಿಂದ ಮತ್ತುಷ್ವರ್ಣಮಾಪ್ಯಾಯನಕೋಟಿಯಾಗಿ ಮಳಕಿತಗಾತ್ರರುಮಾನಂದ ಬಾಷ್ಟವಾರಿ ಧಾರಾಪರಿಕಲಿತನೇತ್ತರುಮಾಗಿ ಕಿಟ್ಟಿದಾನುಂ ಬೇಗಮಿರ್ವಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವ್ಯಗ್ರ ಪಾಪಿಪಾಶಾತ್ಮಿತರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳಲೆಂದು ಮಹಿಳಭೂಜನಿಂತೆಂದಂ-

ಮ ॥ ಎನಗಂ ಪಾಂಡುಗಮಿಲ್ಲ ಬೇದಮಿಳೆಯಂ ಪಚ್ಚಾಳ್ಮಾ ಪಾಂಡುನಂ ದನರುಂ ಸೈದರೆ ನಿನ್ನೊಳೀ ಕಲಹಮುಂ ನಿನ್ನಿಂದಮಾಯ್ತಿಂದೊಡಿಂ | ಮನಿವೈ ಗಂಗೆಯ ಪರ್ಮಗಂಗೆ ಘಟಸಂಭೂತಂಗೆ ಕಣಂಗಸಾ ಧ್ಯನೋಳಾ ಗಾಂಡಿವಿಯೋಳ್ಳ ಕಜುತ್ತಿಜೆವರಾರಿಂ ಮಾಡುವಂ ಸಂಧಿಯಂ ||

ಹರಿಣಿ॥ ಪಗೆಗೆ ಕಣಿಯೋಂದುಂಟೇ ನಣ್ಣಿಂಗಮಾಗರಮುಂಟೇ ನೀಂ ಬಗೆಯ ಪಗೆಯುಂ ನಣ್ಣಿಂ ಕಯೋಂಡ ಕಜ್ಜದಿನಲ್ಲೇ ಮ । ಟ್ಟಿಗುಮರಸುಗಳೆಂದೀ ಸಂದರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರದೋಳೇಕೆ ಪೇಣ್ಣ ಮಗನೆ ನೆಗಟ್ಟೆ ಕಾರ್ಯಂ ಮಿತ್ರಾದಿ ಕಾರಕಮೆಂಬುದಂ ||

ನ್ಯಾ ಕಂ || ನೀನುಳ್ಳಿಡೆಲ್ಲರೊಳರೆಮ
ಗೇನುಮಟ್ಟು ಮನದೊಳಿಲ್ಲದೆಂತೆನೆ ಮಗನೇ |
ಭಾನುವೇ ಸಾಲದೆ ಪಗಲೆನಿ
ತಾನುಂ ದೀವಿಗೆಗಳುರಿದೊಡೇಂ ನಂದಿದೊಡೇಂ ||

- ವ || ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಾಂಡವರಪ್ಪಾದೆನಗ ಪಾಂಡುರಾಜಂಗ ಬೆಸಕಯ್ಯಾದೆನ ಬೆಸಕಯ್ಯಾರೆಂದುದಂ
ಮೀಇವರಲ್ಲರವರನಾಸೆಂತುಮೊಡಂಬಡಿಸಿ ನೀನೆಂದುದನೆನಿಸುವೆನಿದಕ್ಕ ಮಾಕೋಳ್ಳಿಮೊಡಂಬಡ
ನಿನ್ನಂ ಕಯ್ಯನೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿದಪ್ಪೆನೆಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನುಡಿಗನುಬಲಮಾಗಿ ಗಾಂಥಾರಿಯಿಂತೆಂದಳ್ಳ -
ಚಂ || ಕುರುಕುಳನಂದನಂ ಪವನನಂದನನೆಂಬ ಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂ
ಧುರಮೆ ಕಣ್ಣತ್ವ ಪಾಯೆ ಪಡಲಿಟ್ಟಪೋಲಾದು ಮಣಿಯೋಂದು ಹೆ |
ಮರನುಟೆವಂತೆ ನೀನುಟಿದೆಯಿನ್ನಿಜೆವನ್ನರುಮಿಲ್ಲ ಮುತ್ತರುಂ
ಕುರುಡರುಮೆನ್ನದೆಮ್ಮೆ ನುಡಿಗೇಳಾ ಮಗನೇ ಬಗೆ ತಂದೆಗಿಂಬುಕೆಯ್ಯೋ ||

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಪಂಪ ಮಹಾಕವಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. ಉಳಿಗ) ವೆಂಗಿ ಮಂಡಲದ ವೆಂಗಿಪಳು ಎಂಬ ಆಗ್ರಹಾರದವನು. ಕೃಷ್ಣ
ಮತ್ತು ಗೋದಾವರಿ ನದಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಳವಾದ ವೆಂಗಿಪಳು ನಿಸರ್ಗಸೌಂದರ್ಯದ ತಾಣ. ಚಾಲುಕ್ಯರ
ಅರಿಕೇಸರಿಯ ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಂಪ ಆದಿಪುರಾಣ ಮತ್ತು ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ ಎಂಬ
ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಕರ್ತೃ. ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಂಪಭಾರತ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ.
ಕಲಿಯೂ ಕವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಪಂಪ ರತ್ನತ್ಯಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸರಸ್ವತೀ ಮಹಿಳಾರ, ಸಂಸಾರ ಸಾರೋದಯ,
ಕವಿತಾಗುಣಾವ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕವಿ.

* * * *

ವೇದವ್ಯಾಸರ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು
ಬರೆದ ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ಅರಿಕೇಸರಿಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದೊಂದು ಲೋಕ ಕಾವ್ಯವೆಂದು
ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾನೆ.

“ಪುತ್ರಶೋಕನಿರಂತರಂ” ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧ ಅಂತಃಕರಣ
ಮಿಡಿಯುವಂಥದ್ದು. ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತಂದೆ, ತಾಯಿಯ ದುಃಖ
ತೀವ್ರವಾದುದು. ತೊಂಬತೊಂಬತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಧಿ ದಂಪತಿಗಳಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು
ಗಾಂಥಾರಿ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಧೃತ್ಯ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾದುದು. ಉಳಿದಿರುವ
ದುರೋಧನನೊಬ್ಬನಾದರೂ ಬದುಕಲಿ ಎಂಬ ಭಾವ ಅವರನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಯುದ್ಧ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ,
ಕೀರ್ತಿಯ ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿದು ಹೋದರೆ ಎಂತಹ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದು
ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ತಿತವಾಗಿದೆ.

* * * *

ಪಂಪಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ ವಿಕ್ರಮಾಜುನ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಜಾಯ್ಯರು
ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಶ್ರಯೋದರಾಶ್ವಸದಿಂದ ‘ಎಮ್ಮೆನುಡಿಗೇಳಾ’ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಥೆ

ದಾಯಾದಿ ಮತ್ತರ ಮತ್ತು ಭಲದಿಂದಾಗಿ ಕೌರವನು ಯುದ್ಧವನ್ನೇ ಬಯಸಿದ ಕಾರಣ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯ್ತು, ಕೌರವನ ಹನ್ಮೌಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯ ಪಾಂಡವರ ಏಳು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದೊಳಗೆ ನಡೆದ ಹದಿನೆಂಟು ದಿನಗಳ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹತ್ತಿನ ಬೀಷಣ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅನಂತರದ ಐದು ದಿನ ದ್ರೋಣರ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಎರಡು ದಿನ ಕಣಣ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು ಕಣಣ ಅವಸಾನದೊಂದಿಗೆ ಕೌರವನ ಹನ್ಮೌಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯ ಸಹಿತ ಅವನ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಹೋದರರು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಕಣಣ ಸಾವನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಾಲಾದ ಕೌರವ ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖ ಹೋದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಅಶ್ವತಾಮು, ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ, ಶಕುನಿ ಇವರು ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ ದುರ್ಮೋಧನನು ಕಣಣ ಸಾವಿಗಾಗಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಗಾಂಥಾರಿ ತನ್ನಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂತ್ಯೇಸಲಿ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಉಳಿದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಗಾಂಥಾರಿ ಸುಯೋಧನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವ ಸನ್ನೇಶವೇ ಈ ಪದ್ಯಭಾಗ.

ಪದವಿಂಗಡಣಾ ಓದು

ಮಾ॥ ಎಂಬೆ+ಅನ್ನಗಮ್+ಎಯ್ದ ವಂದ ಹಿತ್ಯದ್ವಂದ್ವ ಜರಣಕ್ಕೆ ವಿನಯ ವಿನಮಿತ+ಉತ್ತಮ+ಅಂಗನ್+ಆದನನ್ ಇವರುಂ ಪರಸಿ ತಡವರಿಸಿಯುಂ ತೆಬ್ಬರಸಿಯುಂ+ಅಣ್ಣ(ಳ್ಳ)ಜೊ(ರೊ)ಳ್ಳ+ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಮೃತ ವರ್ಣಿಕರ ಪರಿಷೇಕದಿಂದ ಮತ್ತಸ್ವರ್ವನಮ್+ಆಪ್ಯಾಯನ ಕೊಟೆ+ಆಗೆ ಮಳಕಿತ ಗಾತ್ರರುಮ್ ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪಾರಿಧಾರಾ ಪರಿಕಲಿತ ಸೇತ್ಯುಮ್+ಆಗಿ ಕಿಂಡಿ(ರಿ)ದು+ಅನುಮ್+ಬೇಗಮ್+ಇದ್ರು+ಅಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವ್ಯಗ್ರ ಪಾಪಿಪಾಶ+ಆಶ್ರಿತರೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳಲೆಂದು ಮಹಿಳಭಜನ್+ಇಂತು+ಎಂದಂ.

ಮಾ॥ ಎನಗಂ ಪಾಂಡುಗಮ್+ಇಲ್ಲ ಭೇದಮ್+ಇಳಿಯಂ ಪಚ್ಚಿ+ಆಳ್ಳಪ್ಪು+ಆ ಪಾಂಡುನಂದನರುಂ ಸೈದರೆ ನಿನ್ಮೊಳ್ಳ+ಈ ಕಲಹಮುಂ ನಿನ್ನಿಂದಮ್+ಆಯ್ತು+ಎಂದೊಡೆ+ಇಂ ಮುನಿವೈ, ಗಂಗೆಯ ಪೆಮ್ರಗಂಗೆ ಘಟಸಂಭಾತಂಗೆ ಕಣಂಗೆ+ಅಸಾಧ್ಯನೊಳ್ಳ+ಆ ಗಾಂಡಿವಿಯೊಳ್ಳ ಕಜು(ರು)ತ್ತು+ಇಂಡಿ(ರಿ)ವರ್ ಆರ್+ಇಂ+ಮಾಡುವಂ+ಸಂಧಿಯಂ.

ಹರಿಣಿ॥ ಪಗೆಗೆ ಕಣಿ+ಒಂದು+ಲಂಟೇ, ನಣ್ಣಿಂಗಮ್+ಆಗರಮ್+ಲಂಟೇ, ನೀಂ ಬಗೆಯ, ಪಗೆಯಂ ನಣ್ಣಿಂದ ಕಯೊಂಡ ಕಜ್ಜದಿನ್+ಅಲ್ಲೆ ಮಟ್ಟಿಗ್ನಮ್+ಅರಸುಗಳ್ಳಿ+ಎಂದು+ಈ ಸಂದ+ಅಧರಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳ+ಪಕೆ ಪೇಟ್ಯು ಮಗನೆ ನೆಗಡ್ಡಿತ್ತ ಕಾರ್ಯಂ ಮತ್ತಾದಿ ಕಾರಕಮ್+ಎಂಬುದಂ.

ಕಂ॥ ನೀನ್+ಲಂಳೊಡೆ+ಎಲ್ಲರ್+ಒಳರ್, ಎಮಗೆ+ವನುಮ್+ಅಯ(ಳ)ಲ್+ಮನದೊಳ್ಳ+ಇಲ್ಲ ಅದು+ಎಂತು+ಎನೆ ಮಗನೇ ಭಾನುವೆ ಸಾಲದೆ ಪಗಲ್+ವನಿತು+ಅನುಂ ದೀವಿಗೆಗೊಳ್ಳ+ಲಂರಿದೊಡೆ+ಪಂ ನಂದಿದೊಡೆ+ಪಂ.

ವ್ಯಾ ಅದು ಅಲ್ಲದೆಯುಂ ಪಾಂಡವರ್+ಅಮ್ಮಡೆ+ಎನಗೆ ಪಾಂಡುರಾಜಂಗೆ ಬೇಸಕಯ್ಯಾದನೆ ಬೇಸಕಯ್ಯಾರ್, ಎಂದುದಂ ಮೀಜು(ರು)ವರ್+ಅಲ್ಲರ್ ಅವರನ್+ಆನ್+ಎಂತುವರ್+ಒಡಂಬಡಿಸಿ ನೀನ್+ ಎಂದುದನೆ+ಎನಿಸುವೆನ್+ಇದಕ್ಕೆ ಮಾಕೋಳ್ಳಢೆ+ಒಡಂಬಡು, ನಿನ್ನಂ ಕೈಯನ್+ಒಡಿ ಬೇಡಿದಪ್ಪೆನ್+ಎಂದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ನುಡಿಗೆ ಅನುಬಲಮ್+ಆಗಿ ಗಾಂಥಾರಿ+ಇಂತು+ಎಂದಳ್.

ಚಂ|| ಕುರುಕುಳಿನಂದನಂ ಪವನನಂದನನ್+ಎಂಬ ಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರಮೆ ಕಣು(ರು)ತ್ತು ಪಾಯೆ ಪಡಲಿಟ್ಟಪೋಲ್+ಅದುದು ಮುಣ್ಣದೊಂದು ಪೆಮ್ರರನ್+ಉಟಿ(ಇ)ವಂತೆ ನೀನ್+ಉಟಿ(ಇ)ದೆಯ್ ಇನ್+ಇಟಿ(ಇ)ವ+ಅನ್ನರುಮ್+ಇಲ್ಲ, ಮುತ್ತರುಂ ಕುರುಡರುಮ್+ಎನ್ನದೆ+ಎಮ್ಮೆ ನುಡಿ+ಕೇಳ್ ಮಗನ್+ಬಗೆ ತಂದೆಗೆ+ಇಂಬುಕೆಯ್

ಪದ - ಅಧ್ಯ

ವ್ಯಾ ಎಂಬೆನ್ನೆಗಮ್-ಎನ್ನವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಎಯ್ದ್-ಸಮೀಪಕ್ಕೆ, ಪಿತ್ರ್-ತಂದೆ, ದ್ವಂದ್ವ-ಎರಡು, ಉತ್ತಮಾಂಗ-ತಲೆ, ಪರಸಿ-ಹರಸಿ, ಅಟ್ಟರು-ಪ್ರೀತಿ, ವರ್ಷಿ-ಸುರಿಸು, ಪರಿಷೇಕ-ಅಭಿಷೇಕ, ನೇತ್ರ್-ಕಣ್ಣ.

ಮ್ಯಾ ಭೇದ-ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಇಳಿ-ಭೂಮಿ, ಪಚ್ಚಿ-ಹಂಚಿ, ಸ್ವೇದರೆ-ಹೊಂದಿಕೊಂಡರೆ, ಕಲಹ-ಯುದ್ಧ, ಜಗಳ, ಮುನಿ-ಕೋಪಿಸು, ಪೆಮ್ರ-ಹಿರಿಯ, ಘಟ-ಗಡಿಗೆ, ಸಂಭೂತ-ಹುಟ್ಟಿದ, ಕಣುತ್ತು-ಕೋಪಗೊಂಡು, ಇಟಿ(ಇ)ವರ್+ಯುದ್ಧಮಾಡುವವರು, ನೆಗಳ್-ಮಾಡು.

ಹರಿಣ್|| ಪಗೆ-ಶತ್ರು, ಕಣೀ-ಗಣೀ, ಆಶ್ರಯ; ನಣ್ಣು-ನಂಟು, ಆಗರ-ಮನೆ, ಕಜ್ಜು-ಕಾಯ್, ಕಾರಕ-ಕಾರಣ ವ್ಯಾ ಬೆಸಕ್ಕೆ-ಹೇಳು, ಮಾಕೋಳ್ಳು-ಪ್ರತಿಯಾಡು, ಅನುಬಲ-ಬೆಂಬಲ(ಸಹಾಯಕ)

ಚಂ|| ನಂದನ-ನಂದನವನ, ಪವನ-ವಾಯು, ಗಾಳಿ, ಮದ+ಅಂಧ-ಮದದಿಂದ ಕುರುಡಾದ, ಸಿಂಧುರ-ಆನೆ, ಪಾಯ್-ನುಗ್ಗು, ಇಟಿ(ಇ)ವನ್ನರ್-ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರು, ಇಂಬು-ಬೆಂಬಲ, ಮುತ್ತರ್-ಮುದುಕರು.

ಪರ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಪಾಂಡು : ಪಾಂಡವರ ತಂದೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ತಮ್ಮ, ಕಿಂದಮಮುನಿಯ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅಕಾಲಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಘಟಸಂಭೂತ : ಘಟ-ಕುಂಭ, ಸಂಭೂತ-ಜನಿಸಿದವನು, ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು ದ್ಯೌಣ. ಕುರುಪಾಂಡವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಿದ್ದೆ ಕಲಿಸಿದವನು.

ಗಾಂಡಿವಿ : ಗಾಂಡಿವ (ಗಾಂಡೀವ) ಎಂಬ ಬಿಲ್ಲಿನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು - ಗಾಂಡೀವ - ಅಜುವನ

ಅಧ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ : ಸಂಪತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ. ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅಧ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಿಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು.

ಪವನನಂದನ : ಪವನ - ವಾಯು, ನಂದನ - ಮಗ, ವಾಯುವಿನ ವರಬಲದಿಂದ ಕುಂತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು - ಭೀಮಸೇನ.

ಮದಾಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರ : ಮದ+ಅಂಧಗಂಧಸಿಂಧುರ, ಮದ - ಸೊಕ್ಕು ; ಅಂಧ - ಕುರುಡ ; ಗಂಧ ಸುವಾಸನೆ; ಸಿಂಧುರ-ಆನೆ = ಮದದಿಂದ ಕುರುಡಾದ ಆನೆ.

ಹರಿಣ್ : ಇದು ಅಕ್ಕರಗಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೃತ್ತ, ಖ್ಯಾತ ಕಣಾರಟಕದಲ್ಲಿ ಇದು ಸೇರಿಲ್ಲ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಭೀಮನಿಗೆ ಪವನನಂದನನೆಂದು ಹೆಸರುಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ?
 - ಫಟ ಸಂಭೂತ ಯಾರು?
 - ಗಾಂಡೀವಿ ಎಂದು ಅರ್ಜುನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.
 - ಪಂಪ ಭಾರತದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೇನು?
- ಆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಸಂಧಿಯೇ ಉಚಿತವೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿದನು?
 - ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಗಾಂಥಾರಿ ನೀಡಿದ ಉಪದೇಶವೇನು?
- ಇ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ:
- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊ ಎಂದು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?
 - ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂದೆತಾಯಿಯರು ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಈ. ಪಂದಭರ ಸಹಿತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- “ಎನಗಂ ಪಾಂಡುಗಮಿಲ್ಲ ಭೇದಂ”
 - “ಈ ಕಲಪಮಂ ನಿನ್ನಿಂದಮಾಯೆಂದೊಡಿಂ ಮುನಿವೇ”
 - “ಪಗೆಗೆ ಕಣಿಯೋಂದುಂಟೇ”
 - “ಪಗೆಯುಂ ನಳ್ಳಿಂ ಕಯೊಂಡ ಕಜ್ಜದಿನಲ್ತೇ”
 - “ಪಗಲೆನಿತಾನುಂ ದೀವಿಗೆಗಳುರಿದೊಡೇಮೋ.”
 - “ಪೆಮುರನುಟಿವಂತೆ ನೀನುಟಿದೆ.”
- ಉ. ಮೊದಲೆರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ.
- ಪಾಂಡು - ಕುಂತಿ : : ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ - _____
 - ಗದಾಯುಧ - ರನ್ನ : : ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ _____
 - ಬಾನು - ಆಕಾಶ : : ಭಾನು _____
 - ಕುರುಕುಳನಂದನ - ದುರ್ಯೋಧನ : : ಪವನನಂದನ _____
 - ಫಟಸಂಭೂತ - ದ್ರೋಣ : : ಗಾಂಡೀವಿ _____

ಸ್ವೇದ್ವಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಭಂದಸ್ಸು

ಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು, ಬರೆಯಲು ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಗೆ ಅಗತ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪದ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಲೂ ಕೆಲವು ನಿಮಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪದ್ಯರಚನಾ ನಿಯಮವನ್ನು ಭಂದಸ್ಸು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ೯೦ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದನೆಯ ನಾಗವರ್ಮ ಎಂಬವನು ಭಂದೋಂಬುಧಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಳಗನ್ನಡದ ಮತ್ತು ನಡಗನ್ನಡದ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಭಂದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸ, ಯತಿ, ಗೊಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಸ : ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಸ್ವರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಆದಿಪ್ರಾಸ ವೆಂತಲೂ ಪ್ರತಿ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ವ್ಯಂಜನವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸವೆಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಪರಾಪಕ್ಕೆ ಸಾಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರಗಳು ಬರುವುದುಂಟು ಅದನ್ನು ಒಳಪ್ರಾಸ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರದ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ಕ್ರಿಸ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸಿಂಹಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವರವು ದೀರ್ಘವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಗಜಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಅನುಕ್ಷಾರವಿದ್ದರೆ ವೃಷಭಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ವಿಂಗಳವಿದ್ದರೆ ಅಜಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಎರಡು ಮೂರು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಪ್ರಾಸಕ್ಷರಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಶರಭಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಒಂದೇಜಾತಿಯ ಎರಡು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಹಯಪ್ರಾಸ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಆರು ವಿಧಧ ಪ್ರಾಸಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಯತಿ : ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಉಸಿರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಯತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಓದುವಾಗ ಅಥವಾ ಹಾಡುವಾಗ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬಾರದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿದೆ. ಹೀಗೆ—

ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅಥವಾ ಹಾಡುವಾಗ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಲೋಪಬಾರದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಯತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಯತಿಯ ಸಾಫನವನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂಕೇತಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯತಿಯ ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಸ್ಕೃತಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಗಣ : ‘ಗಣ’ ಎಂದರೆ ‘ಗುಂಪು’ ಅಥವಾ ‘ಸಮೂಹ’ ಎಂದರ್ಥ. ಭಂದಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಗಣ’ ಎಂದರೆ ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಅಕ್ಷರ ಅಥವಾ ಅಂಶಗಳ ಗುಂಪು ಎಂದರ್ಥ.

ಮಾತ್ರಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದೊಂದಿಗೆ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಗಣವನ್ನು ಮಾತ್ರಗಣ ಎಂತಲೂ ಅಕ್ಷರಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಗಣವನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಣ ಎಂತಲೂ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಗಣವನ್ನು ಅಂಶಗಣ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಅಂಶಗಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ರುದ್ರ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಧದ ಗಣಗಳಿವೆ. (ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರವನ್ನು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.)

ಅಕ್ಷರಗಣ

ಇದರ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಗಣದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಪ್ರಥಾನವಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರಗಳು ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಗಣ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೇ ಅಕ್ಷರಗಣದ ಪದ್ಧತಿ. ಹೀಗೆ ಪದ್ಯದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಗಣವನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳು ಉಳಿಯಬಹುದು. ಅಂತಹ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ‘ಲ’, ‘ಗು’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಗಣಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಕ್ಷರಗಳ ಮಾತ್ರಾ ಕ್ರಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆ ಗಣಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಗಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಯಮಾತಾರಾಜಭಾನಸಲಗಂ ಎಂಬುದೇ ಆ ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯ.

ಈ ಸೂತ್ರವಾಕ್ಯದ ಎಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳು ಗಣಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ—

ಗಣಗಳು	ಅಕ್ಷರಗಳು	ಮಾತ್ರಾವಿನ್ಯಾಸ
ಯಗಣ	ಯಮಾತಾ	U - -
ಮಗಣ	ಮಾತಾರಾ	- - -
ತಗಣ	ತಾರಾಜ	- - U
ರಗಣ	ರಾಜಭಾ	- U -
ಜಗಣ	ಜಭಾನ	U - U
ಭಗಣ	ಭಾನಸ	- U U
ನಗಣ	ನಸಲ	U U U
ಸಗಣ	ಸಲಗಂ	U U -

ಈ ಎಂಟು ಗಣಗಳನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದ ಆಧಾರದಿಂದಲೂ ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಗುರು ಲಪ್ಪು ಮೂರಿರೆ ಮ - ನ - ಗಣ |

ಗುರು ಲಪ್ಪು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಬರಲು ಭ - ಯ - ಗಣಮೆಂಬರ್ ||

ಗುರು ಲಪ್ಪು ನಡುವಿರೆ ಜ - ರ - ಗಣ |

ಗುರು ಲಪ್ಪು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸ - ತ - ಗಣ ಮಕ್ಕಂ ||

ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷರಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ವಿಧದ ಗಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ವ್ಯಾತ್ಸರಿ

ಅಕ್ಷರಗಳಾಗಳ ಶಾಸಕನುಗಳಾಗಿ ರಚಿಸಲಬ್ಬ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಾತ್ಸರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವ್ಯಾತ್ಸರಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈನ್ಯಾಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಸಿರುವುದು ಅರು ವ್ಯಾತ್ಸರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ಖ್ಯಾತಕಣಾರ್ಥಕಂ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವು ಇಂತಿವೆ—

ಗುರುವೋಂದಾದಿಯೊಳ್ಳಲಂ ಗುರುಮೋದಲ್ ಮೂರಾಗೆ ಶಾದೂಲಮಾ |

ಗುರುನಾಲ್ಕಾಗಿರಲಂತು ಸ್ವಗ್ರಹ ಲಘು ದ್ವಂದ್ವಂ ಗುರುದ್ವಂದ್ವಮಾ |

ಗಿರೆ ಮತ್ತೇಭ ಲಘುದ್ವಯ ತ್ರಿಗುರುವಿಂದಕ್ಕುಂ ಮಹಾಸ್ವಗ್ರಹಾ |

ಹರಿಣಾಷ್ಟೀ, ಲಘು ನಾಲ್ಕು ಚಂಪಕಮಿವಾಸುಂ ಖ್ಯಾತಕಣಾರ್ಥಕಂ ||

ವ್ಯಾತ್ಸರಿ ಲಕ್ಷಣ : ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಗಣಗಳ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದವೂ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿಪ್ರಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಾತ್ಸರಿ ಗಣಾಧಾರಿತ ನಿಯಮ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಯಾವ್ಯಾತ್ಸರಿ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಾಗ ಗಮನಿಸೋಣ.

ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ತೀದಿತ ವ್ಯಾತ್ಸರಿ

ಉದಾ :	ಸ		ಭ		ರ		ನ		ಮ		ಯ		ಲಗಂ
	U U -		- U U		- U -		U U U		- - -		U - -		U -
	ಕರೆಯಂ		ಕಟ್ಟಸು		ಬಾವಿಯಂ		ಸವೆಸು		ದೇವಾಗಾ		ರಮಂ ಮಾ		ಡಿಸ
	ಜ್ಞೀರೆಯೋಳ್ಳ.....												

ಲಕ್ಷಣ : ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಪಾದವೂ ಸ,ಭ,ರ,ನ,ಮ,ಯ ಎಂಬ ಗಣಗಳಿಂದಲೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಘು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರುವಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿ ಪ್ರಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಮೂತ್ರ : ಸಭರಂಸಂಮಯಲಂಗಮುಂ ಬಗೆಗೊಳಲ್ ಮತ್ತೇಭವಿಕ್ತೀದಿತಂ

ತಾಳಿ ಸೋಡುವುದು : ಈ ಮೂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ ಗಣ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಗಣ ವಿನ್ಯಾಸ ಬರಬೇಕು.

ಸ		ಭ		ರ		ನ		ಮ		ಯ		ಲಗಂ
U U -		- U U		- U -		U U U		- - -		U - -		U -
ಸಭರಂ		ಸಂಮಯ		ಲಂಗಮುಂ		ಬಗೆಗೊ		ಭಲ್ ಮತ್ತೇ		ಭವಿಕ್ತೀ		ಡಿತಂ

ಚಂಪಕಮಾಲಾ ವ್ಯಾತ್ಸರಿ

ನ		ಜ		ಭ		ಜ		ಜ		ಜ		ರ
UUU		U - U		- UU		U - U		U - U		U - U		U - U
ಎನೆನ		ಸುನಕ್ಕು		ಮಾರರಿ		ಪುವಾತ		ನ ಧೈರ್ಯ		ಮನಾತ		ನೇಳಿವೆ

ತ್ತನುಗತ.....

ನೀಲಕ್ಷಣ :- ಪ್ರತಿಪಾದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಪಾದವೂ ನ, ಜ, ಭ, ಜ, ಜ, ಜ, ರ ಎಂಬ ಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಆದ ಪ್ರಸದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಮೂತ್ರ :- ನಜಭಜಜಂಜರಂ ಬಗೆಗೊಳುತ್ತಿರೆ ಚಂಪಕ ಮಾಲೆಯೆಂದಪರ್

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಗಣ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷಣ ಬರೆಯಿರಿ.
- ಅ. ಎನಗಂ ಪಾಂಡುಗಮಿಲ್ಲ ಭೇದ ಮಿಳೆಯಂ ಪಚ್ಚಾಳ್ಳಮಾ ಪಾಂಡುನಂ
- ಆ. ಕುರುಕುಳನಂದನಂ ಪವನನಂದನನೆಂಬ ಮದಾಂಥ ಗಂಥಸಿಂ
೨. ಅ. ತತ್ಸಮ-ತತ್ವವ ಬರೆಯಿರಿ.
ಅಮೃತ, ಕಾರ್ಯ, ದೀರ್ಘಿಗೆ, ಪುಣ್ಯ, ಕಣೆ.
- ಆ. ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಸವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.
ಪೆರ್ಮಾಗ, ಫ್ರಾಟಸಂಭೂತ, ಗಾಂಡಿವಿ, ಪವನನಂದನ, ಮದಾಂಥ, ಪೆರ್ಮರ.

ಚಟುವಟಿಕೆ

ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ:-

- ನೀನು - - - - - ನಂದಿದೊಡೇಂ.
- ಕುರುಕುಳ - - - - - ತಂದೆಗಿಂಬುಕೆಯೋ.

ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ

- ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಮನಸ್ಯಯಾರಿ : ನವೋದಯ ಕಾಲದ ಜನಸ್ತಿಯ ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಗಿಂತೆ ಮೊದಲನೆಯದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯೋವ ಯಾವುದಾದರೂಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ, ಕೇಳಿದ, ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವು ನಲಿವುಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ಕರೂಪ ನೀಡುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆಗುವಂಧದ್ದು. ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಭವ ಭಾವತೀವೃತ್ಯೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಗೇಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಅಭಿವೃತ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಅದು ಭಾವಗಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭಾವಗಿಂತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ್ವಿ ಸೂರ್ಯತ್ವಿಕ ಮನಸ್ಯಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಭಾವಗಿಂತೆಯ ಸೂಗಸು ಮತ್ತಪ್ಪು ಹಜ್ಜುತ್ತದೆ. ಭಾವಗಿಂತೆ ದ್ವನಿಪೂರ್ವಾಗಿದ್ದರೆ ಗೇತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತಪ್ಪು ಮರಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭಾವಗಿಂತೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಅಧ್ಯೇತಸಿ ಓದಿ :

ಗಾವುದ, ಎವೆತರೆ, ಕರಿನರೆ, ಗರಿಗರಿ, ಮನ್ಸಂತರ, ಹಸುಮಕ್ಕಳು, ಚೇತನ, ನೀಲಮೇಘ

೧

ಇರುಳಿರುಳಳಿದು ದಿನ ದಿನ ಬೇಳಗೆ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಮೇಲಕೆ ಕೆಳಗೆ
ಗಾವುದ ಗಾವುದ ಗಾವುದ ಮುಂದೆ
ಎವೆತೆರೆದಿಕ್ಕುವ ಹೊತ್ತಿನ ಒಳಗೆ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

೨

ಕರಿನರೆ ಬಣ್ಣಿದ ಮುಚ್ಚಗಳುಂಟು
ಬಳಿ-ಹೊಳಿ ಬಣ್ಣಿದ ಗರಿ-ಗರಿಯುಂಟು
ಕೆನ್ನನ ಹೊನ್ನನ ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣಗಳ
ರೆಕ್ಕಿಗಳಿರಡೂ ಪಕ್ಕದಲುಂಟು
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

೩

ನೀಲಮೇಘಮಂಡಲ-ಸಮ ಬಣ್ಣ
ಮುಗಿಲಿಗೆ ರೆಕ್ಕಿಗಳೊಡೆದವೇ ಅಣ್ಣ
ಚಿಕ್ಕೆಯಮಾಲೆಯ ಸೆಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು
ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರನು ಮಾಡಿದೆ ಕಣ್ಣ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ತನೆ ಒಕ್ಕೆ
ಮಂಡಲ-ಗಿಂಡಲಗಳ ಗಡ ಮುಕ್ಕೆ
ತೇಲಿಸಿ ಮುಖುಗಿಸಿ ಖಂಡ-ಖಂಡಗಳ
ಸಾರ್ವಭೌಮರಾ ನೇತ್ತಿಯ ಕುಕ್ಕೆ
ಹಕ್ಕೆ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

ಝ

ಯುಗ-ಯುಗಗಳ ಹಣ ಬರೆಹವ ಒರಸಿ
ಮನ್ವಂತರಗಳ ಭಾಗ್ಯವ ತರೆಸಿ
ರಕ್ಷೆಯ ಬೀಸುತ ಚೇತನಗೊಳಿಸಿ
ಹೊಸಗಾಲದ ಹಸುಮಕ್ಕಳ ಹರಸಿ
ಹಕ್ಕೆ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ?

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆ (ಕ್ರಿ.ಶ ೮೮೯) ಧಾರವಾಡದವರು. ಪ್ರಾಣಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ. ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ರಾಜಾರಾಮ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ. ಧಾರವಾಡದ ಬಾನುಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸಲಹಗಾರರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನವೋದಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರು ಗರಿ, ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಮಾರಿ, ಉಯ್ಯಾಲೆ, ಸಮೀಗೀತ, ನಾದಲೀಲೆ, ಮೇಘದೂತ, ಗಂಗಾವತರಣ, ಸೂರ್ಯಪಾನ, ನಗೆಯ ಹೊಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿರಾಟ್ ಸ್ವರೂಪ ಹೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳ ಕರ್ತೃ. ಮರಾಟ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅರಳು-ಮರಳು. ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ನಾಕುತಂತೆ ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಜಾಣಪೀಠಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿರುವ ಬೇಂದ್ರೆ. ಅವರು ಇಂಳಿರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೋಗ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಲಿಖನೆಯ ಅವಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರು.

ಚಲನಶೀಲತೆ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಗುಣ. ನಿಸರ್ಗದ ಹೊಂದಣಿಕೆಯಂತೆ ಕಾಲ ಉರುಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದರೂ ನಿಸರ್ಗದತ್ತವಾದ ಕಾಲಜಕ್ರದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯೂ ಕಾಲ ಉರುಳಿದಂತೆ ಇತಿಹಾಸವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರು ಕಾಲದಗತಿಯನ್ನು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾರುವಿಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಯುಗಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ತರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಕೇತವೂ ಆಗಿದೆ.

ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ ವಿರಚಿತ ‘ಗರಿ’ ಕವನಸಂಕಲನದಿಂದ ಹಕ್ಕೆ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ-ಅರ್ಥ

ಗಾವುದ-ದೂರವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣ, ನಾಲ್ಕು ಹರಡಾರಿ, ಇಂಥೀ ಮೈಲುಗಳ ಅಂತರ; ನರೆ-ಬಿಳಿಬಣ್ಣಿ; ಕೆನ್ನು-ಕೆಂಪು; ಹೊನ್ನು-ಹಳದಿ; ಎವೆ-ಕಣ್ಣರೆಪೆ; ಒಕ್ಕೆ-ತೆನೆಯಿಂದ ಕಸಕಡ್ಡಿ ಬೇಪ್ರೇಚಿಸಿ; ಗಡ-ಸಣ್ಣ ಕೋಟಿ; ಮುಕ್ಕೆ-ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು; ಮನ್ನಂತರ-ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲ;

ಅಭ್ಯಾಸ

A. ಶೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಇ. ಹಕ್ಕಿ ಯಾವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ?
- ಉ. ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳಿವೆ ?
- ಇ. ಹಕ್ಕಿಯ ಕಣ್ಣಗಳು ಯಾವುವು ?
- ಍. ಹಕ್ಕಿಯು ಯಾರ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಕುಕ್ಕಿದೆ ?
- ಈ. ಹಕ್ಕಿ ಯಾರನ್ನು ಹರಿಸಿದೆ ?
- ಇ. ಹಕ್ಕಿಯು ಯಾವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ?

B. ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಇ. ಹಕ್ಕಿಯ ಹಾರಾಟವನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ?
- ಉ. ಹೊಸಗಾಲದ ಹಸುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿ ಹೇಗೆ ಹರಿಸಿದೆ ?

C. ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕಾಲಗತಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾ ಕವಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತುಗಳಾವುವು ?

D. ಪಂದಭರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

- ಇ. “ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮೃಜ್ಯದ ತೆನೆ ಒಕ್ಕೆ”
- ಉ. “ಸಾರ್ವಭೌಮರೂ ನೆತ್ತಿಯ ಕುಕ್ಕಿ”
- ಇ. “ಮನ್ನಂತರಗಳ ಭಾಗ್ಯವ ತೆರೆಸಿ”
- ಍. “ಹೊಸಗಾಲದ ಹಸುಮಕ್ಕಳ ಹರಿಸಿ”

E. ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಇ. ಹಕ್ಕಿ	ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ
ಉ. ನಾಕುತಂತಿ	ಪದ್ದಿ
ಇ. ನೀಲಮೇಘಮಂಡಲ	ವಿಂಡ-ವಿಂಡಗಳ
಍. ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮೃಜ್ಯದ	ತೆನೆ ಒಕ್ಕೆ
ಈ. ತೇಲಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸಿ	ಸಮ ಬಣ್ಣ
	ಭಾಗ್ಯವ ತೆರೆಸಿ

ಸ್ವೇಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಷೆ

ಅವ್ಯಯಗಳು

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ :-

- ಅವನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು.
- ಅವಳು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಜು.
- ಅವರು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು.
- ಅದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿತು.

ಈ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ‘ಸುತ್ತಲೂ’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದು ಪುಲ್ಲಿಂಗ್, ಸೀಲಿಂಗ್, ನಪುಸಕಲಿಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಏಕವಚನ, ಬಹುವಚನಗಳಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಏಕರೂಪದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ‘ಸುತ್ತಲೂ’ ಎಂಬ ಪದದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಾಮಪದ, ಶ್ರಿಯಾಪದಗಳ ಹಾಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ— ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೊಂದದ— ಚೆನ್ನಾಗಿ, ನೆಟ್ಟಾಗಿ, ಮೆಲ್ಲಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ, ತರುವಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪದಗಳೇ ಅವ್ಯಯಗಳು ಹಾಗಾಗಿ—

‘ನಾಮಪದ, ಶ್ರಿಯಾಪದಗಳಿಂತೆ ಲಿಂಗ, ವಚನ, ವಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ರೂಪಫೇದವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಅವ್ಯಯ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯಾವ್ಯಯ, ಅನುಕರಣಾವ್ಯಯ, ಭಾವಸೂಚಕಾವ್ಯಯ, ಶ್ರಿಯಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯ, ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯ, ಕೃದಂತಾವ್ಯಯ, ತದ್ವಿತಾಂತಾವ್ಯಯ, ಅವಧಾರಣಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯ :— ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಶ್ರಿಯ ನಡೆದ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹ ಅವ್ಯಯಗಳೇ ಸಾಮಾನ್ಯಾವ್ಯಯಗಳು. ಇವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ— ಬೇಗನೆ, ಮೆಲ್ಲಾಗಿ, ಸೌಗಸಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ, ತಟ್ಟನೆ, ತರುವಾಯ, ಹಾಗೆ, ಅಂತು, ಬೇರೆ, ಬಳಿಕ, ಕೂಡಲೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಅನುಕರಣಾವ್ಯಯಗಳು :— ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ದ್ವಾರಿ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ತಾನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಂತೆ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಪದಗಳನ್ನು ‘ಅನುಕರಣಾವ್ಯಯಗಳಿಂದು’ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ— ಚಟುಚಟ, ಕರಕರ, ಚುರುಚುರು, ಧಗಧಗ, ರೊಯ್ಯನೆ, ಸುಯ್ಯನೆ, ಘುಳುಘುಳು, ದಡದಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳು.

ಭಾವಸೂಚಕಾವ್ಯಯಗಳು :— ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕೊಪ, ಹಷಟ, ದುಃಖ, ಮೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅಕ್ಕೆಪ, ತಿರಸ್ಸೂರ —ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾವಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಭಾವಸೂಚಕ ಅವ್ಯಯಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ— ಆಹಾ! ಭಳಿರೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಓಹೋ! ಹೋ!, ಅಃ! ಆಃ, ಓ — ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳು, ಅರ್ಥವಾ ಪದರೂಪದ ಅಕ್ಕರಗಳು.

ನ್ಯಾಕ್ಟೀವ್ ಕಾವ್ಯಯಗಳು:- ಶ್ರೀಯಾಪದದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಅವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ:- ಅಹಮು, ಸಾಕು, ಅಲ್ಲ, ಹೌದು, ಬೇಡ, ಉಂಟು-ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯಗಳು:- ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಹಲವು ಪದಸಮುಚ್ಛಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಜೋಡಿಸುವಂತಹ ಅರ್ಥವಾ ಸಂಬಂಧಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಪದಗಳೇ ಸಂಬಂಧಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯಗಳು.

ಉದಾ:- ಮತ್ತು, ಅರ್ಥವಾ, ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ, ಉಂ, ಅಲ್ಲದೆ -ಇತ್ಯಾದಿ.

ಪದಗಳ ಜೋಡಣಣಿ :- ರಾಮನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಸೀತೆಯೂ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಪದಸಮುಚ್ಛಯ ಜೋಡಣಣಿ:- ಅವನು ಬರುವುದೂ ಬೇಡ; ಆ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದೂ ಬೇಡ.

ವಾಕ್ಯಗಳ ಜೋಡಣಣಿ:- ಅವನು ಬರಲಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕ್ಯಾದಂತಾವ್ಯಯ ಮತ್ತು ತದಿತಾಂತಾವ್ಯಯಗಳ ವಿವರವನ್ನು ಕ್ಯಾದಂತ ಮತ್ತು ತದಿತ ಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಅವಧಾರಣಾರ್ಥಕಾವ್ಯಯ:- ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಅವಧಾರಣಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಅವ್ಯಯವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:- ಅವನೇ, ಅದುವೇ, ನಿನೇ, ಅವಳೇ, ಅವರೇ, ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ‘ವಿ’ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರವೇ ಅವಧಾರಣಾರ್ಥಕ ಅವ್ಯಯ.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ.
ಸೂರ್ಯ, ಎದೆ, ಮೇಘ, ಗಡ, ಹರಸು, ಒಕ್ಕೆ, ಕೆನ್ನು
೨. ತತ್ಸಮ-ತದ್ವಪ ಬರೆಯಿರಿ.
ಹಕ್ಕೆ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಚಂದ್ರ
೩. ಸಂಧಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೆಸರಿಸಿ.
ಇರುಳಳಿದು, ತೆರೆದಿಕ್ಕುವ, ಹೊಸಗಾಲ

ಚಟುವಟಿಕೆ

‘ಹಕ್ಕೆ ಹಾರುತಿದೆ ನೋಡಿದ್ದಾ’ ಪದ್ಯದ ಮೂರು ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂತಪಾಠ ಮಾಡಿ.

ಹಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ‘ಗರಿ’ ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಓದಿ.
೨. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಜ್ಞಾನಪೀಠ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಕವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಹಲಗಲಿ ಬೇಡರು

-ಜನಪದ

ಮುನ್ಯಯಾರಿ : ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಜ ಸ್ವಾತ್ಮಯಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ನುಡಿಮುತ್ತು. ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಣೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ. ಜನಪದ ಕತೆ, ಗಾದೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಾವಣಿಗಳೂ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರಗಳು. ನಾಡು, ನುಡಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಸಾಧಕರನ್ನು ಕುರಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃತ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧನ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೂಲವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಬಿಟ್ಟಿಷ್ಟು ಸಿಪಾಯಿದಂಗೆಯ ಅನಂತರ ನಿಶ್ಚಯಿಕರಣ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ಯಪ್ರಯರಾಗಿದ್ದ ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕರಸ್ತ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ಯಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ದೇಶ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಆಶಯ.

ಅಧ್ಯೇತಾ ಓದಿ

ವಿಲಾತಿ	ಕುಂಪಣಿ	ಮನಸಲತ್ತ	ಕಾರಕೂನ	ಜಡಗ	ಕವರತ್ತು	ಚಿರಗಿ
--------	--------	---------	--------	-----	---------	-------

ಹೊತ್ತು ಬುಂದಿತು ಮತ್ತು ನೋಡಿರಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಜನಕ
ಸಿಟ್ಟಿನ ಮಂದಿ ಹಲಗಲಿ ಬಂಟಿರು ಮುಟ್ಟಿಲಿಲ್ಲೊ ದಡಕ || ಪ ||

ವಿಲಾತಿಯಿಂದ ಹುಕುಮ ಕೆಳಿಸಿತು ಕುಂಪಣಿ ಸರಕಾರ
ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಜೋರ ಮಾಡಿ ಕಸಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಹತಾರ
ಹಲಗರಹಳ್ಳಿ ಮುಧೋಳ ಹತ್ತರ ಮೆರೆಯಿತೋ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಪೂಜೇರಿ ಹನುಮಾ ಬ್ಯಾಡರ ಬಾಲ ಜಡಗರಾಮ ಮನಸಲತ್ತ
ಕೈಯಾನ ಹತಾರ ಕೊಡಬಾರದೋ, ನಾವು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಜತ್ತ
ಹತಾರ ಹೋದಿಂದ ಬಾರದು ಜೀವ ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು ಗೊತ್ತ
ಹೊಡಿರಿ ಜಗಳ ಕೂಡಿ ತೀತೇರವು ಕುಮಕಿ ನಮ್ಮದ್ಯಾವತ್ತ
ಒಳಗಿಂದೊಳಗ ವಚನ ಕೊಟ್ಟರೋ ಬ್ಯಾಡರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲ.
ಕಾರಕೂನನ ಕಪಾಳಕ ಬಡಿದರ ಸಿಪಾಯಿ ನೆಲಕಬಿತ್ತ
ಆಗಿಂದಾಗ ದು:ಖಿದ ಸುದ್ದಿ ಸಾಹೇಬಗ ಹೋಯ್ತು ||೨||

ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ಮುಂಗ್ಯ ಕಟ್ಟನೆ ಕಡಕೊಂಡ, ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟಿ ಸಾಹೇಬಾಗ
ಹುದರಿ ಮಂದಿ ಹೂಡಿ ಮುಟ್ಟಿತೋ ಹಲಗಲಿ ತಳದ ಮ್ಯಾಗ

ಬಳಗಿನ ಮಂದಿ ಗುಂಡು ಹೊಡಿದರೋ ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿದ್ದಾಂಗ
ಹೊರಗಿನ ಮಂದಿ ಗುಂಡ ಹತ್ತಿ ಸರಿದು ನಿಂತರೋ ಹಿಡಿದು ದಂಗ
ಕಾಗದ ಬರೆದು ಕಳುವ್ಯಾರೆ ಬೇಗ, ದಂಡು ಬರಲೆಂತ ಹಿಂಗ
ದಂಡ ಬಂದಿತೋ ತಯಾರಾಗಿ ಜಲದ ಮಾಡಿ ಹಲಗಲಿಗಿ

॥೧॥

ಬೆನ್ನುಬೆನ್ನೆತ್ತಿ ತಿರಿತಿವಿ ಕಡಿದರೋ ಏನು ಉಳಿಯದ್ದಾಂಗ
ನಡುವೆ ಹಾಕೊಂಡು ಹೊಡಿದರೋ ಗುಂಡ ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ್ದಾಂಗ
ಚಟೆಕಾರರು ಚೋಕಿ ಮಾಡುತ್ತ, ನಡಿದರೋ ಹೇಳಿದೆ ಗುಡದಾಗ
ಅಗಸಿಗೆ ಬಂದು ‘ಹೆಬಲಕ್’ ಸಾಬ ಹೇಳತಾನ ಬುದ್ದಿಮಾತ
ಕೊಡುತ್ತಿವಿ ಕಬುಲ ಕೇಳರಿ ಮಾತ, ಹೋಗಬ್ಬಾಡರಿ ಸತ್ತ
ಅನುವ ಮಾತಿಗೆ ನಂಬಿಗೆ ಸಾಲದೆ ‘ಹನುಮು’ ಬಂದನೋ ಮುಂದಿತ್ತ
॥೨॥

ಜಡಗ ಹೇಳತಾನೋ ಹೊಡಯಿರಿ ಇವರ ಪೂರ ಫಾತಕರೂ
ಇಸವಾಸಫಾತಕ ಮಾಡಿದರಿವರ, ನಂಬಿಗಿಲ್ಲ ನಮಗ ವಿಶೂರಾ
ಮೋಸ ಮಾಡಿ ನಮದೇಶ ಗೆದಿತಾರೋ ಮುಂದ ನಮಗ ಷೋರಾ
ಅಂದು ಹೊಡೆದಾನೋ ಒಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ಆದ ಸಾಹೇಬನ ಟಾರಾ
‘ಕಾರ’ ಸಾಹೇಬ ಬೆಂಕಿ ಚೂರಾದ ಲೂಟಿ ಮಾಡಂತನೋ ಉರಾ
ಸಿಟ್ಟಿಲೆ ಹೊಡೆದರು ಸಿಡಿಲಸಿಡಿದ್ದಾಂಗ ಗುಂಡು ಸುರಿದಾವ ಭರ್ಪೂರ
ಹನುಮ ಹೇಳತಾನ ಗುಂಡು ಹೊಡಿದು ಕೆರ ಕೆಡವು ನಷ್ಟ ಬಾರ
ಮುನೂರ ಮಂದಿ ಮೈಮ್ಯಾಗ ಬಂದರ ಆಗ ನೋಡೊ ಜೋರಾ
ಭೀಮನು ಇದುರಿಗೆ ನಿಂತಾ ಇನ್ನೊಮ್ಮಂದಿಗೆ ಮತ್ತಾ
ಬಾಲನು ಮಾಡಿದ ಕಸರತ್ತಾ. ಕುದುರಿಯ ಕಡಿದು ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತಾ
ರಾಮನ ಕಡಿತ ವಿಪರೀತಾ. ಕಾಲುವೆ ಹರಿತೋ ರಕ್ತ
ಸಾವಿರ ಆಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೂಗತಾನೋ, ಕಡಿಕಡಿರಿ ಅಂತ ಮತ್ತಾ
ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಹಿಂಗ ಕಡಿದು ಸತ್ತರೋ ಹಲಗಲಿ ಬಂಟರಣ್ಣ ಜನಕೆ

॥೩॥

ಕೊಡಲಿ ಕೋರೆ ಕುಡ ಕಬ್ಬಿಣ ಮೋಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಲಾ
ಉಪ್ಪ ಎಣ್ಣೆ ಅರಿಸಿಣ ಜೀರಗಿ ಅಕ್ಕಿಸಕ್ಕಾರಿ ಬೆಲ್ಲಾ
ಗಂಗಳ ಚರಿಗಿ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರ ಹೋದವು ಬೀಸುಕಲ್ಲಾ
ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಅತ್ತು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಲಿ ನಾನೆಷ್ಟ
ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ತಗೊಂಡು ಸರದ ನಿಂತರೋ ಉರಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಕೊಟಪ್ಪ
ಬೂದಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಹಲಗಲಿ ಸುಟ್ಟು ಗುತ್ತುಳಿಯಲಿಲ್ಲೆಳ್ಳಪ್ಪ
ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತು ಕೆಟ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಕಂಡಪ್ಪ
ಕುರ್ತ ಕೋಟಿ ಕಲ್ಲೇಶನ ದಯದಿಂದ ಹಾಡಿದೆನಣ್ಣ ಜನಕಾ

॥೪॥

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಲಾವಣೀಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ. ಏರೆತನ, ಸಾಹಸವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದರಿಂದ ಲಾವಣೀ ಎಂದರೆ ಏರೆಗಿಂತ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ವಾಡಿಕೆ. ಏಕ ಫಳನೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿದ್ದ ಕಥನಾಶ್ಚಕವಾಗಿರುವ ಲಾವಣೀಗಳು ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಲೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯದು ರಚಿಸಿರುವ ಲಾವಣೀಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ವಾಕ್ಯರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿವೆ. ಗದ್ಯದ ಹೊಳಹನ್ನು ಭಾವಗೀತದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಲಾವಣೀಗಳು ದ್ವಿನಿ ರಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಪರಗಡಿಗಳಿಂದ ದಾಳಿ-ದಂಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಏರೆರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಗೌರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನಗಳಿಂದ ಅಮರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಏರ ಕಲಿಗಳ ಏರಸಾಹಸ, ಉಜ್ಜ್ವಲ ಜೀವನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಕಥನಾಶ್ಚಕ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ಲಾವಣೀಗಳು. ಜನತೆಯನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉರುಗಳನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರ ಲಾವಣೀ ಅದಕ್ಕೊಂದು ನೈಜ ನಿದರ್ಶನ.

ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರ ಉರು. ಮುಧೋಳ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಇಂದಿನ ಭಾಗಲಕೋಟಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಂದು ಕಲಾದಗಿಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಭಾನ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇದಾರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಲಗಲಿ ಇದೆ. ‘ಹಲಗಲಿಯ ಬಂಟರ ಹತಾರ ಕದನ’ ಎಂಬ ಏರ ರಸಯುಕ್ತವಾದ ಹಾಡುಗಳೇ ಹಲಗಲಿ ಬೇಡರ ಲಾವಣೀಗಳು.

ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದರು. ಐಣಿಲ ರ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಅನಂತರ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿತ ಕರಣದ ಮುಕುಮನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಈ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿಯಿರದೆ ಭಾರತೀಯರ ಶಸಾಸಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮುಕುಮನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಂಗೆಭಾದ್ರವು. ಹಲಗಲಿಯ ರಾಮ, ಬಾಲ, ಹನುಮ, ಜಡಗ ಮೊದಲಾದ ಏರೆರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೊಪ್ಪದೆ ದಂಗೆ ವಬ್ಬಿಸಿ ಹೆಬಲಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲೆಗೆದರು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡ ಕಾರಸಾಹೇಬ ಕಲಾದಗಿಯಿಂದ ದಂಡು ಕಳುಹಿಸಿ ಹಲಗಲಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ದಂಗೆ ವಧ್ಯವರನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿದನು. ಕಂಪೆನಿ ಸರ್ಕಾರದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಕಥಾನಕವೇ ಈ ಲಾವಣೀ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಾವಣೀಯನ್ನು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಗದ್ದಗಿಮತ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪದ - ಅರ್ಥ

ವಿಲಾತಿ - ವಿಲಾಯತಿ; ಮುಕುಂ - ಆದೇಶ ; ಹತಾರ - ಆಯುಧ ; ಮಸಲತ್ತು - ಪಿಶಾರಿ ; ಕುಮಕಿ - ಸಹಾಯ, ಒತ್ತಾಸೆ ; ಕಾರಕೊನ - ಗುಮಾಸ್ತ ; ದಂಡು - ಸೈನ್ಯ; ಜಲದ - ತೀವ್ರ ; ಅಗಸಿ - ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ; ಘಾತಕ - ದೇಶೋಹಿ ; ಘೋರ - ಆಪತ್ತ, ತೀಕ್ಷ್ಣ ; ಕಸರತ್ತು - ಜಮತ್ತಾರ ; ಜರಿಗೆ - ತಂಬಿಗೆ ; ಕೊಳ್ಳಿ - ಬೆಂಕಿ; ಲೂಟಿ - ಸುಲಿಗೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ
ಇ. ಕುಂಪಣಿ ಸರಕಾರ ಹೋರಡಿಸಿದ ಆದೇಶ ಏನು?
ಉ. ಹಲಗಲಿಯ ನಾಲ್ಕುರು ಪ್ರಮುಖರು ಯಾರು?
ಇ. ಹಲಗಲಿ ಗುರುತು ಉಳಿಯದಂತಾದುದು ಏಕೆ?
ಉ. ಯಾವ ಘಟನೆ ಹಲಗಲಿ ಲಾಷೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ?
ಇ. ಹಲಗಲಿ ಗ್ರಾಮ ಎಲ್ಲಿದೆ?
- ಆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ
ಇ. ಹಲಗಲಿಯ ಬೇಡರು ದಂಗೆ ಏಳಲು ಕಾರಣವೇನು?
ಉ. ಹಲಗಲಿಗೆ ದಂಡು ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?
ಇ. ದಂಡು ಹಲಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿತು?
ಉ. ಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ವೀರಗಿಳೆಗಳು ಘನ್ಯಲಾಗಿದೆ?
- ಇ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ
ಇ. ಹಲಗಲಿ ದಂಗೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಸರಕಾರ ಅಡನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿತು?
ಉ. ಹಲಗಲಿ ದಂಗೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನು?
- ಈ. ಫಂದಭಾಂಸುಫಾರ ಸ್ವಾರ್ಥಪನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
ಇ. “ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಜೋರ ಮಾಡಿ ಕಸಿದು ಕೊಳ್ಳಿ ಹತಾರ್”
ಉ. “ಬೀವ ಸತ್ತು ಹೋಗುವದು ಗೊತ್ತ”
ಇ. “ಹೊಡೆದರೋ ಗುಂಡ ಕರುಣ ಇಲ್ಲದ್ದಂಗ”
ಉ. “ಕೆಟ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಕಂಡಷ್ಟು”
- ಉ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದದನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಇ. ಹಲಗಲಿ ಬಂಟರ ಕದನ ವೀರರಸ ಪ್ರಧಾನವಾದ _____
[ಕತೆ, ಗಾದೆ, ಒಗಟು, ಲಾಷೆ]
ಉ. ಹಲಗಲಿಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳ _____
[ಬಾಗಲಕೋಟಿ, ಕಲಾಡಗಿ, ಮುಧೋಳ್, ಹೆಬಲಕ]
ಇ. ಕುಂಪಣಿ ಸರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಶಾಸನ _____
[ಯುದ್ಧಶಾಸನ, ನಿಶ್ಚಯಿಕರಣ, ಕಬುಲಶಾಸನ, ಕುರ್ತಾಕೋಟಿಶಾಸನ]

೪. ಲಾವಣೀಕಾರ ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿರುವ ದ್ಯೇವ _____

[ಕಲ್ಲೇಶ, ಹನುಮ, ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ]

೫. ‘ವಿಲಾತಿ’ ಪದದ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದ _____

[ಆಯುಧ, ವಹಾರ, ವಿಲಂತಿ, ವಿಲಾಯಿತಿ]

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭೌಸ್

ಪದಗಳು

ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಾಲ್ತಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದಾಗ ಪದರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದೇ ಅಕ್ಷರವೂ ಪದವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಉದಾ : ಆ ಮನೆ, ಈ ತೋಟ ಇಲ್ಲಿರುವ ಆ, ಈ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪದಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಭಾಷೆಯೆಂಬುದು ನಿಂತ ನೀರಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದಲೂ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಅದರದೇ ಆದ ಮೂಲ ಪದಗಳು ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಪದಗಳನ್ನು ‘ದೇಶ್ಯಪದ’ ಎಂತಲೂ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ‘ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ’ ಪದ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲ ಪದಗಳು ದೇಶ್ಯಪದಗಳನ್ನಿಸಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಾಸ್ರ ಪೋಂಚುಗೀಸ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಉದ್ಯುಕ್ತ - ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಪದಗಳಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ತಡ್ವ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯೋಣ.

ದೇಶ್ಯ ಪದಗಳು : ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಅದರದೇ ಆದ ಮೂಲ ಪದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪದಗಳೇ ದೇಶ್ಯಪದಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ದೇಹದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ, ಸಂಬಂಧವಾಚಕಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ, ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ, ಸರ್ವನಾಮಗಳಿಗೆ, ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳಿಗೆ, ಧಾರುಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವಂತ ಪದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಕನ್ನಡದ ದೇಶ್ಯಪದಗಳು

ಅಂಗಾಂಗಗಳು : ಕೈ, ತಲೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ಕಾಲು, ಬೆನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ

ಸಂಬಂಧವಾಚಕ : ಅಪ್, ಅಮ್ಮ, ಅಜ್ಞ, ಅಜ್ಞಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಮಾವ, ಬಾವ, ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ, ತಮ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳು : ಇಲಿ, ಹಾವು, ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮ, ದನ, ಹೋಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಪದಾರ್ಥಗಳು : ಬಾಗಿಲು, ಉಪ್ಪು, ಹಾಲು, ಚಿಲಕ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸರ್ವನಾಮಗಳು : ನಾನು, ಅವನು, ನೀನು, ಅವಳು, ಅದು, ಅವು, ಅವರು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು : ಒಂದರಿಂದ ಒಂಬೆನೂರತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತರವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು.

ಧಾರುಗಳು : ತಿನ್ನು, ಹೋಗು, ಕೇಳು, ಬಿಡು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅನ್ವಯದೇಶಪದಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯದೇಶ ಪದಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅನ್ವಯದೇಶಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ – ದಮ್ಮಡಿ, ದಮಡಿ, ದಮ್ಮು, ದೀನಾರ ಗಡ್ಯಾಣ-ಇತ್ಯಾದಿ.

ಫಾಸಿಕೆಯಿಂದ – ಅಬಕಾರಿ, ರಸ್ತೆ, ದವಾಶಿಂಬಿನೆ, ಚೈಕಾಷಿ, ಜಮೀನು, ಅಜಮಾಯಿಸಿ, ಆಮದು, ದಲ್ಲಾಳಿ – ಇತ್ಯಾದಿ

ಅರಬ್ಬಿಯಿಂದ – ಅಮಾನತು, ಅಸಲು, ಇನಾಮು, ಕಾಯ್ದು, ಗಲೀಜು, ತಕರಾರು, ತರಬೇತು, ನಕಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ

ಪ್ರೋಚೆನ್‌ಗೀಸೋನಿಂದ – ಮೇಜು, ತಂಬಾಕು, ಅನಾನಸು, ಸಾಬುನು, ಆಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಜೊಂಬು, ಚೂ, ಇಸ್ತಿ, ರಸೀದಿ – ಇತ್ಯಾದಿ.

ಉದ್ದುವಿನಿಂದ – ಕಿಮ್ಮತ್ತು, ತಾರೀಕು, ತಾಲೂಕು, ಅಹವಾಲು, ಇಲಾಖೆ, ದರ್ಜೆ, ಬಂದೂಕು, ರುಜು, ಶುರು, ಶಾಮೀಲು – ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ – ಅರ್ಚಿ, ಕಚೇರಿ, ಕಾಶಿಂಗ್‌ನೆ, ಸಲಾಮು, ದಬಾರು, ಕುಚಿ, ಕಾಗದ, ಹೆಕುಂ – ಇತ್ಯಾದಿ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದ – ಬಸ್ಸು, ಕಾರು, ಕಾಲೇಜು, ಲೈಟ್, ಪೆನ್ಸು – ಇತ್ಯಾದಿ.

ತತ್ವಮ-ತದ್ಭವ

ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡು ಬಂದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮೂರ್ತಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ತತ್ವಮ-ತದ್ಭವಗಳಿಂದು ಕರೆಯುವ ರೂಢಿಯಿದೆ.

ತತ್ವಮಗಳು : ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಬರುವಾಗ ವಿಕಾರ ಹೊಂದದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಳಸಲ್ಪಡುವ ಪದಗಳನ್ನು ‘ತತ್ವಮ’ಗಳಿಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ತತ್ವ’ ಎಂದರೆ ‘ಅದಕ್ಕೆ’ (ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ) ‘ಸಮು’ ಎಂದರೆ ‘ಸಮಾನ’ ಎಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಎಂದರ್ಥ. ತದ್ಭವಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪವನ್ನೂ ತತ್ವಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ : ರಾಮ, ವಸಂತ, ಸೋಮ, ಚಂದ್ರ, ಗ್ರಹ, ಸ್ತ್ರೀ, ಶ್ರೀ ಭುವನ, ಶ್ರುತಿ, ಕಾವ್ಯ, ಪಶು – ಇತ್ಯಾದಿ.

ತದ್ಭವಗಳು : ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ, ಪ್ರಾಣ ವಿಕಾರವನ್ನಾಗಲೀ ಹೊಂದಿ ಬಂದಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ‘ತದ್ಭವ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ತತ್ವ’ ಎಂದರೆ ಅದರಿಂದ, ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ‘ಭವ’ ಎಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಅಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದರ್ಥ.

ನೀ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡ ತದ್ಭವರೂಪಗಳು : ಶಶಿ-ಸಸಿ, ಶಿರ-ಸಿರ, ಕಲಶ-ಕಳಸ, ಅಂಕುಶ-ಅಂಕುಸ, ವರ್ಷ-ವರುಸ ಇತ್ಯಾದಿ

ಪೂರ್ವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿದ ತದ್ಭವರೂಪ : ದ್ಯುತಿ-ಜೂಜು, ವಂಧ್ಯಾ-ಬಂಜೆ, ವಿದ್ಯಾಧರ - ಬಿಂಜ್ಲೋದರ, ವೈಶಾಖಿ-ಬೇಸಗೆ, ಕುತಾರ-ಕೊಡಲೆ, ಪಾದುಕಾ-ಹಾವುಗೆ, ಅರ್ಕ-ಎಕ್ಕೆ-ಇತ್ಯಾದಿ.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳನ್ನು ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಶವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.
ಮುಂಗ್ಯೆ, ನಡುರಾತ್ಮಿ, ಹನುಮಭೀಮರಾಮ, ಮೋಸಮಾದು
೨. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಪದಗಳಿಗೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥರೂಪ ಬರೆಯಿರಿ.
ಹಿಂಗ, ಮ್ಯಾಗ, ಕಳುವ್ಯಾರೆ, ಇಲ್ಲದ್ಯಂಗ, ಇಸವಾಸ, ಸಕ್ಕಾರಿ.
೩. ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ.
 - ಆ. “ಒಳಗಿನ ಮಂದಿ ಗುಂಡು ಹೊಡಿದರೋ ಮುಂಗಾರಿ ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿದ್ದಾಂಗ”
 - ಆ. ಸಿಡಿಲ ಸಿಡಿದ್ದಾಂಗ ಗುಂಡು ಸುರಿದಾವ.
೪. ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.
ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ, ನುದ್ದಿ, ಮಂದಿ, ಕಸರತ್ತು
೫. ದೇಶ್ಯ-ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
ಹೊತ್ತು, ಹತಾರ, ಮಸಲತ್ತು, ಬಂಟರು, ಹುಕುಮ, ಮುಂಗ್ಯೆ, ಸಾಹೇಬ,
ಕಾರಕೊನ, ಸಿಪಾಯಿ, ಮುಂಗಾರು, ಕಟುಲ.

ಚಟುವಟಿಕೆ

ನೀಡಿರುವ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿ.

ಕೊಡಲಿ ಜನಕಾ ॥

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ಡಾ. ರಾಗ್ರಾ ಅವರ ‘ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳು’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ.
೨. ಡಾ. ಹಾಮಾನಾಯಕರ ‘ಜಾನಪದ ಸ್ವರೂಪ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ.

ವಚನಸೌರಭ

ಮುನ್ತುಯಾರಿ : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನರಡನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಹೊಸತನವನ್ನು ತರಬೇಕು, ತನ್ನಾಲಕ ನವಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕನಸುಕಂಡ ವಚನಕಾರರು ನಿತ್ಯ ಸೃಂಗೇಯರು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕು ಹಸನಾಗಬೇಕು, ವರ್ಗರಹಿತ ಸಮಾಜ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದ ಜಿಂತನೆ ಇಂದಿಗೂ ಸ್ವಾಗತಾಹ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡುಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗದ್ದಗೆಗೆ ಏರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಇವರದೆ. ಆರಾಧ್ಯ ದೈವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದ ದ್ವಿನಿಯನ್ನು ಅಧಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಅಙ್ಗನ್ನಡ ಶೈಲಿ, ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ಲಯಬದ್ಧತೆ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿವೆ. ಮೌಳ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ ವಚನಯುಗದ ವಿಶೇಷ. ಆದ್ಯವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಂಧ್ರೋಸಿ ಓದಿ :

ನಟ್ಟಡವಿ, ಅಂದಣ, ಸೋಣಗ, ಮೃಡ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ದೀಪಿ, ಸ್ವಟಿಕ, ಶಲಾಕೆ,
– ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ

ಸತಿಪತಿಗಳೊಂದಾದ ಭಕ್ತಿ ಹಿತವಾಗಿಪ್ಪದು ಶಿವಂಗೆ

ಸತಿಪತಿಗಳೊಂದಾಗದವನ ಭಕ್ತಿ

ಅಮೃತದೊಳು ಏಷ ಬರೆದಂತೆ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥ

೧

ನಿಷ್ಠೆಯಳ್ಳಿ ಭಕ್ತ ನಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದದೇನು

ಅದು ಪಟ್ಟಣವೆಂದೆನಿಸುವುದು

ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಢೂ

ಅದು ನಟ್ಟಡವಿ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥ

೨

* * * *

ಮರನನೇರಿದ ಮರ್ಕಟನಂತೆ

– ಬಸವಣ್ಣ

ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾಯುತಲಿದೆ

ಬೆಂದಮನವ ನಾನೆಂತು ನಂಬುವೆನಯ್ಯಾ?

ಎಂತು ನಚ್ಚುವೆನಯ್ಯಾ?

ಎನ್ನ ತಂದೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೀಯದಯ್ಯಾ

೩

ಅಂದಣವನೇರಿದ ಸೋಣಗನಂತೆ-

ಕಂಡೊಡೆ ಬಿಡದು ಮುನ್ನಿನ ಸ್ವಭಾವವನು;
ಸುಡು! ಸುಡು!! ಮನವಿದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿವುದು;
ಮೃಡ, ನಿಮ್ಮನನುದಿನ ನೆನೆಯಲೀಯದು
ಎನ್ನೂಡೆಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ
ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ನೆನೆವಂತೆ ಕರುಣೆಸು
ಸೆಂಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ, ನಿಮ್ಮಧರ್ಮ.

೨

ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿದ್ದಾನೊ ಇಲ್ಲವೋ?
ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲು ಮಟ್ಟಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಜ ತುಂಬಿ,
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿದ್ದಾನೊ ಇಲ್ಲವೋ?
ತನುವಿನೊಳಗೆ ಹುಸಿ ತುಂಬಿ, ಮನದೊಳಗೆ ವಿಷಯ ತುಂಬಿ
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿಲ್ಲ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ

೩

ನುಡಿದರೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಂತಿರಬೇಕು
ನುಡಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪಿಯಂತಿರಬೇಕು
ನುಡಿದರೆ ಸೃಜಕದ ಶಲಾಕೆಯಂತಿರಬೇಕು
ನುಡಿದರೆ ಲೀಂಗ ಮಣಿ ಅಹುದಹುದೆನಬೇಕು
ನುಡಿಯೊಳಗಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ
ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೆಂತೊಲಿವನಯ್ಯ ?

೪

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಶಿವಶರಣ. ಯಾದಗಿರಿ ಸನಿಹದ ಮುದೇನೂರಿನವನಾದ ದಾಸಿಮಯ್ಯ ಆದ್ಯವಚನಕಾರನೆಂದೇ ಮಾನ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ‘ರಾಮನಾಥ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ ಈತನ ಗ್ರಂಥ ವಚನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಸರಳ ಮತ್ತು ನೇರ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ವಚನಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಜನಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆ ಬದುಕಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಬಂಧ. ಮನಕ್ಕೂರ್ವಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಒಂದಾದ ಸತಿ-ಪತಿಯರ ಭಕ್ತಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಿಯವಾದುದು. ನಿಷ್ಪತ್ತಿಶ್ವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ. ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿರದ ಭಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ಭಕ್ತಿಯ ಸಾಕಾರಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಮುಖ್ಯ, ನಡೆ-ನುಡಿ ಒಂದಾದ ಭಕ್ತಿ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಸಾತ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ದೃಢವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಕಾರವಾಗಬಲ್ಲದು.

ವಚನಸೌರಭದ ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ವಚನಗಳನ್ನು ಫ.ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ‘ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ವಚನಗಳು’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

* * * *

ಬಸವಣ್ಣ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಚನಕಾರರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಗೇವಾಡಿಯವರಾದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕಳಿಪುರಿ ವಂಶದ ಬಿಜ್ಞಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಂಡಾರಿಯಾಗಿ, ರಾಜ್ಯದ ಮಹಾಭಂಡಾರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ’ ಅಂಕಿತದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ ಇವರ ಸಾವಿರಾರು ವಚನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಸರಳವಾದ ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಸಾದರಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರು ನೈತಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರು. ಸಮಾನತೆ, ಸರ್ವೋಽದಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಸೌಹಾದರ್ಶಗಳ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಜಂಂಕಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸತ್ಯಾರ್ಥದಿಂದ ದೃಢವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಜ್ಞಾನ, ಮೌಧ್ಯ, ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಗಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಿಷಂದ್ರಗ್ರಂಥ ಹೊಳಕು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಬಿಹಿರಂಗ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಡೆ-ನುಡಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಒಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಶುದ್ಧ, ಸ್ವಷ್ಟ ; ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಅದರಂತೆ ನಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸುಖೀಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಲ್ಲದು.

ವಚನಸೌರಭದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಂ.ಶಿ.ಭೂಷಣೂರುಮರ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯಸಂಗ್ರಹ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಆಯ್ದುಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

* * * *

ಪದ-ಅರ್ಥ

ಹಿತ-ಒಳಿತು; ನಿಷ್ಠೆ-ಶ್ರದ್ಧೆ; ನಟ್ಟಡವಿ-ಕಾಡಿನವಮ್ಮೆಭಾಗ; ಮಕ್ಕಟ-ಕೋತಿ; ನಚ್ಚು-ನಂಬಿ; ಅಂದಣ-ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ(ಮೇನೆ); ಸೊಣಗ(ಧ್ವ)-ಶುನಕ(ತ್ವ)(ನಾಯಿ); ಮೃಡ-ಶಿವ; ರಜ-ದೂಳ; ಹುಸಿ-ಸುಳ್ಳಿ; ವಿಷಯ-ಕಾಮನೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ
 - ಶಿವನಿಗೆ ಯಾರ ಭಕ್ತಿ ಹಿತವನಿಸುತ್ತದೆ?
 - ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಿಗೆ ನಟ್ಟಡವಿಯೂ ಸಹ ಏನಿನಿಸುತ್ತದೆ?
 - ವಚನಕಾರರು ಯಾವುದನ್ನು ಮರನನೇರಿದ ಮಕ್ಕಟ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ?
 - ಮಾನವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಚನಕಾರರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ?
 - ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಯಾವಾಗ ಒಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ?
- ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
 - ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?
 - ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಜಂಂಕಲ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
 - ಮಾತಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಗೆ ವಿಶೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ?

ನೀಂ. ಸಂದರ್ಭದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

೧. “ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಜೂ ಅದು ನಟ್ಟಡವಿ”
೨. “ಸುದು! ಸುದು! ಮನವಿದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿವುದು!”
೩. “ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾಯುತಲೀದೆ.”
೪. “ಸುಧಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪ್ತಿಯಂತಿರಬೇಕು.”

ಶ್ಲೋಕ: ಮೊದಲಿನರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧದಂತೆ ಮೂರನೆಯ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ.

೧. ಅಲ್ಲಮಹಿಷಭು - ಗುಹೇಶ್ವರಾ : : ಜೀಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ _____
೨. ಅಟವಿ - ಅಡವಿ : : ಅಮೃತ _____
೩. ಮನದೊಳಗೆ - ಲೋಪಸಂಧಿ : : ಮನೆಯೊಳಗೆ _____
೪. ಹುಸಿ - ನನ್ನಿ : : ಮಿಥ್ಯ _____
೫. ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು - ದ್ವಾಂದ್ವಸಮಾಸ : : ನಟ್ಟಡವಿ _____

ಸ್ವೀದಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಸ

ಅಲಂಕಾರಗಳು

‘ಅಲಂಕಾರ’ ಎಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಸಾಧನ. ಮಾನವ ತನ್ನ ದೇಹದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಲಂಕಾರ ವಾದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಾನು ಆಡುವ ಮಾತಿಗೂ, ರಚಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾ : ‘ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಿದನು’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲಿಗೆ ‘ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಸೂರ್ಯನು ಮುತ್ತೆದೆಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಂಕುಮದಂತೆ ಕಂಡನು’, ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾತಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತದೆ.

ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ‘ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ’, ಮತ್ತು ‘ಅಧಾರಲಂಕಾರ’ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಮಾತಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅದನ್ನು ‘ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ’ ಎಂತಲೂ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ಚರ್ಮತ್ವಾರದಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ಅಥವಾ ಅರ್ಥದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅಧಾರಲಂಕಾರ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ : - ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಪ್ರಾಸ, ಯಮಕ ಮತ್ತು ಜಿತ್ರಕವಿಶ್ವ ಎಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಅನುಪ್ರಾಸವನ್ನು ವೃತ್ತ್ಯಮಪ್ರಾಸ ಮತ್ತು ಘೇಕಾನಪ್ರಾಸ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವೃತ್ತ್ಯಮಪ್ರಾಸ : - ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವೃಂಜನಾಕ್ಷರಗಳು ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ ಅಂದರೆ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ವೃತ್ತ್ಯಮಪ್ರಾಸ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ:- “ಎಳಗಿಳಿಗಳ ಬಳಗಗಳು ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಕಳೆವೆಯ ಎಳೆಯ ಕಾಳಿಗೆ ಎಳಿಸಿ ಬಂದವು”

ಭೇಕಾನುಪ್ರಾಸ : - ಎರಡೆರಡು ವ್ಯಂಜನಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಭೇಕಾನುಪ್ರಾಸ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ:- ಕೆಲದೊಳ್ಳೋ ಪ್ರಳಿಂದಿಯಿರೆ ಹೇ |

ಬುಫಲಿ ಬಂದೊಡಮಂಜನಳ್ಳು ನೋಡಂನೋಡಂ ||

ಚಲದಿಂ ಕಾಡಂಕಾಡಂ |

ಸಲೆ ಪಸಿವಂ ಮರೆದು ತಣೆದು ಬೇಡಂಬೇಡಂ ||

ಯಂತ್ರ : - ಮೂರು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಪದವಾಗಲಿ, ಪದಭಾಗವಾಗಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಆದಿ, ಮಧ್ಯ, ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾಗಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ಬಂದರೆ ಅದು ಯಂತ್ರಾಲಂಕಾರ ವೆನಿಸುವುದು.

ಅಮಳ್ಳಾ ನಯವಿಕ್ರಮಗುಣ |

ದಮಳ್ಳಾ ನೃಪಶಾಸ್ತಿ ಪರಿಣತರವರಂ ||

ಸಮರದೊಳಗ್ಗೆ ಶೋರ್ಣಂ |

ಸಮರಸ ಸಂಪನ್ನನಾವನುದಾರನಪ್ಪನ್ ||

ಚಿತ್ರಕವಿತ್ತ : - ಪ್ರೌಢಪಂಡಿತ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲದಿಂದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನೂ ಪದಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಪದ್ಯರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಕವಿತ್ತ ಅಥವಾ ಬಂಧ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರೋಹಿತ್ಯೆ ತಾಲವ್ಯ, ಏಕಾಕ್ಷರ, ದ್ವಾಕ್ಷರ, ತ್ರಿಕ್ಷರ, ಹಾರಬಂಧ, ಮುರಜಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ.

ಅಧಾರಲಂಕಾರ

ಅಧಾರಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೂ ಮೀಕ್ಕೆದ ಅಲಂಕಾರಗಳಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಈಗಳೇ ಎಂಟು ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತುನೇಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಾ, ರೂಪಕ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಾಂತಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದ ಮೂರು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಈ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ದೃಷ್ಟಾಂತಾಲಂಕಾರ : ಎರಡು ಬೇರೆಬೇರೆ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಸಾದೃಶ್ಯದಿಂದ ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಭಾವವು ತೋರಿಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಾಲಂಕಾರ ಎನ್ನುವರು.

ಉದಾ : ಮಾತು ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಜಗಳವಿಲ್ಲ; ಉಟಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರ : ಉಪಮೇಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಥವಾ ಸನ್ವೇಶವನ್ನು ಉಪಮಾನವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಸನ್ವೇಶವನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೇ ಉತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರ.

ಉದಾ : ಅಚ್ಚೋದ ಸರೋವರವು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಲಕ್ಷಿತ ಯ ತನ್ನ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನೋಡಲು ಮಾಡಿಟ್ಟಿರನ್ನಗನ್ನಡಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು.

ಉಪಮೇಯ : ಅಚ್ಚೋದ ಸರೋವರ

ಉಪಮಾನ : ರನ್ನಗನ್ನಡಿ

ಅಲಂಕಾರ : ಉತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರ

ಸಮನ್ವಯ : ಉಪಮೇಯವಾದ ಅಚ್ಚೋದ ಸರೋವರವನ್ನು ಉಪಮಾನವಾದ ರನ್ನಗನ್ನಡಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಉತ್ತೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:-

‘ನೀಚರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವು ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೆರೆದಂತೆ’

ನೀಚರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅಧಿಕ.

ಇಲ್ಲಿ ‘ನೀಚರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರ’ ಎಂಬುದು ‘ವಣ್ಣ’. (ವಣ್ಣಸಲ್ಲದುವ ವಾಕ್ಯ) ಇದನ್ನು ‘ಉಪಮೇಯ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ‘ಹಾವಿಗೆ ಏರೆದ ಹಾಲು’ ‘ಅವಣ್ಣ’. (ವಣ್ಣಸಲು ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ವಾಕ್ಯ) ಇದನ್ನು ‘ಉಪಮಾನ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಅಂತೆ’ ಎಂಬುದು ‘ವಾಚಕ’ ಪದ ಅಂದರೆ ಉಪಮೇಯಕ್ಕೂ ಉಪಮಾನಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಅಂದರೆ ಹೋಲಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ಹೀಗೆ—

ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಇರುವ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಉಪಮಾಲಂಕಾರವನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾ:- “ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರು ಮದಗಜಗಳಂತೆ ಹೋರಾಡಿದರು.”

ಇಲ್ಲಿ ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರ ಹೋರಾಟವು ಮದಗಜಗಳ ಹೋರಾಟದಂತೆ ಇತ್ತು ಎಂದು ವಣ್ಣಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಪಮೇಯ (ವಣ್ಣ):— ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರು

ಉಪಮಾನ (ಅವಣ್ಣ) :— ಮದಗಜಗಳು

ವಾಚಕ ಪದ :— ಅಂತೆ

ಸಮಾನಧರ್ಮ :— ಹೋರಾಟ

ಅಲಂಕಾರ :— ಉಪಮಾಲಂಕಾರ

ಸಮನ್ವಯ :— ‘ಉಪಮೇಯ’ವಾದ ಭೀಮದುರ್ಯೋಧನರನ್ನು ‘ಉಪಮಾನ’ವಾದ ಮದಗಜಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ‘ಅಂತೆ’ ಎಂಬ ‘ವಾಚಕ’ ಪದವಿದ್ದು ‘ಹೋರಾಟ’ ಎಂಬ ‘ಸಮಾನಧರ್ಮ’ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ‘ಪೂರ್ವಹೋಪಮಾಲಂಕಾರ’ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ.

— “ಸತಿಪತಿಗಳೊಂದಾಗದವನ ಭಕ್ತಿ ಅಮೃತದೊಳು ವಿಷಬೆರೆದಂತೆ”

ಚಟುವಟಿಕೆ

— ‘ವಚನ ಶೌರಭ’ ಪಾಠದಲ್ಲಿರುವ ‘ದಾಸಿಮಯ್ಯನವರ’ ಎರಡನೆಯ ವಚನ ಮತ್ತು ‘ಬಸವಣ್ಣನವರ’ ‘ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಚನ’ಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ.

ಸಂಕಲ್ಪ ಗೀತೆ

- ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

ಮುನ್ನಯಾರಿ : “ಹಿಂದೆ ಗುರುವಿದ್ದ, ಮುಂದೆ ಗುರಿಯಿತ್ತು, ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಧೀರರ ದಂಡು” ಎಂಬ ಪಾಠಕ್ಕಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಯುವಕರಿಗಿದ್ದ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಾರಿ ತಲುಪಬೇಕಾದ ಗುರಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನ್ನ ಆಜನ್ನಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು’ ಎಂದ ತಿಲಕರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸುವುದೇ ಜೀವನದ ಏಕೈಕ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದುಕೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಗಾಂಧಿಜಿ ಸಾಧಕರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇತಿಹಾಸ ದಾಖಲಿಸುವುದು, ನೆನಷಿಸುವುದು ಇಂತಹ ಸಾಧಕರನ್ನು ಸಾಧಕನು ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಅದೆಷ್ಟೇ ತೊಡಕುಗಳು ಬಂದರೂ ಅಡ್ಡಾತಂಕಗಳು ಎದುರಾದರೂ ನನಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಕಲ್ಪದತ್ತ ದೃಢನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಶೀಲರಾದರೆ “ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.” ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಏನೇನನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕೆ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ‘ಸಂಕಲ್ಪ’ ಎಂಬ ಭಾವಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯೇತಿ-ಒಂದಿ

ಹೋಯಾದು ಕಲುಷಿತ ಮುಂಗಾರು ಬರಡು ಕಾಡುಮೇಡು ಭರವಸೆ ಪಥ ಸಂಶಯ

ಸುತ್ತಲು ಕವಿಯುವ ಕತ್ತಲೆಯೋಳಗೆ
ಪ್ರೀತಿಯ ಹಣತೆಯ ಹಚ್ಚೋಣ.
ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಹೋಯಾದುವ ಹಡಗನು
ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸೋಣ.

ಕಲುಷಿತವಾದೀ ನದೀಜಲಗಳಿಗೆ
ಮುಂಗಾರಿನ ಮಳಿಯಾಗೋಣ.
ಬರಡಾಗಿರುವೀ ಕಾಡುಮೇಡುಗಳ
ವಸಂತವಾಗುತ ಮುಟ್ಟೋಣ.

ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಹೋಸ ಭರವಸೆಗಳ ಕಟ್ಟೋಣ.
ಮನುಜರ ನಡುವಣ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳ
ಕೆಡವುತ ಸೇತುವೆಯಾಗೋಣ.

ಮತಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಥಗಳು ಎನ್ನುವ
ಹೊಸ ಎಚ್ಚರದೊಳ್ಳು ಬದುಕೋಣ
ಭಯ-ಸಂಶಯದೊಳು ಕಂದಿದ ಕಣ್ಣೊಳು
ನಾಳಿನ ಕನಸನು ಬಿತ್ತೋಣ.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್

ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಗುಗ್ಗರಿ ಶಾಂತವೀರಪ್ಪ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೨೬) ಇವರು ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಕಾರಿಪುರದವರು. ಮೈಸೂರು, ಉಸ್ಕಾನಿಯಾ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧುನಿಕ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯ, ಚೆಲುವು-ಒಲವು, ದೇವತೀಲ್ಪು, ದೀಪದಹೆಚ್ಚಿ, ಅನಾವರಣ, ವಿಮರ್ಶೆಯ ಪೂರ್ವಪಟ್ಟಿಮು, ಮಾಸ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ದಿನಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವ್ಯಾಧಿಕಿಂತನ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ನಾಡೋಜ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಟ್‌ ಪದವಿ. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಅಭಿಧಾನ ಮತ್ತು ಪಂಪಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡೀರಲ್ಲಿ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಟೆಗನೆಯ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಇವರು ದಿನಾಂಕ ೨೫-೧೧-೧೯೬೫ರಂದು ವಿಧಿವರ್ಶರಾದರು.

* * * *

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು, ಧೃಥಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾದಾಗಲೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾದಾಗ ಯಶಸ್ವಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಒಕ್ಕದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾದಾಗ ಬಲ ವರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಭಯ ಮತ್ತು ಅನುಮಾನ ಆವರಿಸಿರುವ ಸಮಾಜವನ್ನು ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ನೆಲೆಯಾಗಿಸುವ ಹಣತೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಕತ್ತಲೆ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ.

* * * *

ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ವಿರಚಿತ 'ಎದೆತುಂಬಿಹಾಡಿದೆನು' ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ 'ಸಂಕಲ್ಪಗೀತೆ' ಕವಿತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪದ-ಅಧ್ಯ

ಹಣತೆ-ದೀಪ, ಹಡಗು-ನಾವೆ, ಕಲುಷಿತ-ಮಲಿನ, ಬರಡು - ಪೂಳು, ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ; ಪಥ-ದಾರಿ, ವಸಂತ - ಸಮೃದ್ಧಿ; ಕಂದಿದ-ಮಸುಕಾದ

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಯಾವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕು ?
 - ನದೀಜಲಗಳು ಏನಾಗಿವೆ ?
 - ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಗಾರಿನ ಮಳೆಯಾಗಬೇಕು ?
 - ಕಾಡುಮೇಡುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆದೆ ?
 - ಯಾವ ಎಚ್ಚರದೊಳು ಬದುಕಬೇಕಿದೆ ?
- ಆ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಹಡಗನ್ನು ಯಾವುದರ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕಿದೆ ?
 - ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕಿದೆ ?
 - ಹೊಸ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ಯಾವುದರ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಬೇಕಿದೆ ?
 - ನಾಲಿನ ಕನಸನ್ನು ಬ್ರಿತ್ತಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕು ?
- ಇ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ನಾವು ಯಾವ ಸಂಕಲ್ಪ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಕವಿ ಶಿವರುದ್ರಪ್ರಾನವರ ಆಶಯ ?
 - ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕುರಿತು ಕವಿ ಶಿವರುದ್ರಪ್ರಾನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಈ.** ಸಂದಭಾಾಸುಧಾರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- “ಪ್ರೀತಿಯ ಹಣತೆಯ ಹಚ್ಚೋಣ.”
 - “ಮುಂಗಾರಿನ ಮಳೆಯಾಗೋಣ.”
 - “ಹೊಸ ಭರವಸೆಗಳ ಕಟ್ಟೋಣ.”
 - “ಹೊಸ ಎಚ್ಚರದೊಳು ಬದುಕೋಣ.”
- ಉ.** ಬಿಟ್ಟ ಜಾಗವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪದದಿಂದ ತುಂಬಿ.
- ‘ಸಂಕಲ್ಪ ಗೀತೆ’ ಪಡ್ಡವನ್ನು _____ ಕವನಸಂಕಲನದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.
 - ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ _____ ಹಚ್ಚೋಣ.
 - ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊಸ _____ ಕಟ್ಟೋಣ.
 - ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ರಾನವರು _____ ಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಅವಿಲಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಕ್ರಿಯಾಪದ

ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಮೂಲ ರೂಪವನ್ನು ‘ಧಾತು’ (ಕ್ರಿಯಾಪಕೃತಿ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇವಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸಕಮಾಕ’ ಮತ್ತು ‘ಅಕಮಾಕ’ ಧಾತುಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ಸಕಮಾಕ:— ಕೊಡು, ಬಿಡು, ಉಣ್ಣಿ, ಉಜ್ಜ್ವಲಿ, ತಿದ್ದು, ಮುಚ್ಚು — ಇತ್ಯಾದಿ.

ಅಕಮಾಕ:— ಮಲಗು, ಓಡು, ಬದುಕು, ಹೋಗು, ನಾಚು — ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕರ್ತವೀರ್ಯಾಗ:— ಧಾತುಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗವಾಚಕ ಮತ್ತು ವಚನವಾಚಕಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣವಾಕ್ಯವಾದಾಗ ಅದು ‘ಕರ್ತವೀರ್ಯಾಗದ’ ವಾಕ್ಯವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:— ಭೀಮನು ಅನ್ನವನ್ನು ಉಂಡನು

ಕರ್ಮಾಂಪ್ರಯೋಗ:— ಸಕಮಾಕ ಧಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ‘ಅಲ್ಲಡು’ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ಸೇರಿ ಕಾಲಸೂಚಕ ಮತ್ತು ಆಶ್ವಾತ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು ಸೇರಿದಾಗ ‘ಕರ್ಮಾಂಪ್ರಯೋಗದ’ ವಾಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:— ಭೀಮನಿಂದ ಅನ್ನವು ಉಣಿಲಿಟಿತು.

ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳಲ್ಲಿ ‘ವಿಘ್ನಾರ್ಥಕ’, ‘ನಿರ್ವೇಧಾರ್ಥಕ’, ‘ಸಂಭಾವನಾರ್ಥಕ’ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳೆಂದು ಮೂರು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ವಿಘ್ನಾರ್ಥಕ:— ಮಾಡಲಿ, ತಿನ್ನಲಿ, ಓದಲಿ

ನಿರ್ವೇಧಾರ್ಥಕ:— ಮಾಡನು, ತಿನ್ನಿಸು, ಓದರು

ಸಂಭಾವನಾರ್ಥಕ:— ಮಾಡಿಯಾನು, ತಿಂದಾಳು, ಓದಿಯಾರು

ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯ

ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

“ಭೀಮನು ತನ್ನ ಬಲಗಾಲಿನಿಂದ ಚೆಂಡನ್ನು ಒದೆದನು”

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೀಮ, ತಾನು, ಬಲಗಾಲು, ಚೆಂಡು ಎಂಬ ಪದಗಳು ನಾಮಪ್ರಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ನಾಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ‘ಒದೆದನು’ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಭೀಮ ತಾನು ಬಲಗಾಲು ಚೆಂಡು ಒದೆದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ) ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಾಮ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಕಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ ವಾಕ್ಯವು ಅರ್ಥಪ್ರಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಭೀಮ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಕರ್ತ್ವಾರ್ಥ’ದಲ್ಲಿ ‘ಉ’ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನೂ ‘ತಾನು’ ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮಕ್ಕೆ ‘ಸಂಬಂಧಾರ್ಥ’ದಲ್ಲಿ ‘ಅ’ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನೂ ‘ಚೆಂಡು’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಕರ್ಮಾರ್ಥ’ದಲ್ಲಿ ‘ಅನ್ನ’ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನೂ

‘ಬಲಗಾಲು’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಕರಣಾಧರ’ದಲ್ಲಿ ‘ಇಂದ’ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ‘ಒದೆದನು’ ಎಂಬ ‘ಕ್ರಿಯಾಪದ’ವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಾಗ – ‘ಭೀಮನು ತನ್ನ ಬಲಗಾಲಿನಿಂದ ಚಿಂಡನ್ನು ಒದೆದನು’ ಎಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾದ ವಾಕ್ಯದ ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ.....

ಕತ್ತ್ರು, ಕರ್ಮ, ಕರಣ, ಸಂಪ್ರದಾನ, ಅಪಾದಾನ, ಅಧಿಕರಣಾದಿ ಕಾರಕಾಧರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳೇ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು.

ಈ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯಗಳು ಹಳಗನ್ನಡ ಮತ್ತು ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ವಿಭಕ್ತಿ	ಕಾರಕಾಧರ	ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪ್ರತ್ಯೇಯ	ರೂಪ	ಹಳಗನ್ನಡ ಪ್ರತ್ಯೇಯ	ರೂಪ
ಪರಧಮಾ	ಕತ್ತ್ರಾಧರ	ಉ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯು	ಮ್ರೋ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯಮ್ರೋ
ದ್ವಿತೀಯಾ	ಕರ್ಮಾಧರ	ಅನ್ನು	ಸಾವಿಶ್ರಿಯನ್ನು	ಅಂ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯಂ
ತೃತೀಯಾ	ಕರಣಾಧರ	ಇಂದ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯಿಂದ	ಇಂ, ಇಂದಂ, ಇಂದೆ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯಿಂ
ಚತುರ್ಥಿ	ಸಂಪ್ರದಾನ	ಗೆ, ಇಗೆ, ಕ್ಕೆ	ಸಾವಿಶ್ರಿಗೆ	ಗೆ,ಕೆ,ಕ್ಕೆ	ಸಾವಿಶ್ರಿಂಗೆ
ಪಂಚಮೀ	ಅಪಾದಾನ	ದೆಸೆಯಿಂದ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ	ಅತ್ಯಂತೆಂ ಅತ್ಯಂತೆಂದಂ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯತ್ಯಂತೆಂ
ಷಟ್ತೀ	ಸಂಬಂಧ	ಅ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯ	ಅ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯ
ಸಪ್ತಮೀ	ಅಧಿಕರಣ	ಅಲ್ಲಿ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯಲ್ಲಿ	ಒಳ್ಳೋ	ಸಾವಿಶ್ರಿಯೋಳ್ಳೋ

ವಿಭಕ್ತಿ ಪಲ್ಲಟ : ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಬಳಸದೆ ಬೇರೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದುಂಟು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯದ ಬದಲಿಗೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗದಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಯವನ್ನು ಬಳಸುವ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ‘ವಿಭಕ್ತಿಪಲ್ಲಟ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ದ್ವಿತೀಯಾದ ಬದಲಿಗೆ ಚತುರ್ಥಿವಿಭಕ್ತಿ ಸೇರಿದಾಗ –

- ಉರಣ್ಣ ಸೇರಿದನು (ದ್ವಿತೀಯಾ) ಉರಿಗೆ ಸೇರಿದನು (ಚತುರ್ಥಿ)
- ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿದನು (ದ್ವಿತೀಯಾ) ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದನು. (ಚತುರ್ಥಿ)

ಪಂಚಮೀ ಬದಲಿಗೆ ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಸೇರಿದಾಗ –

- ಮರದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು (ಪಂಚಮೀ)
- ಮರದಿಂದ ಹಣ್ಣು ಬಿತ್ತು (ತೃತೀಯಾ)

- ಕೌರವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೇಡಾಯ್ತು (ಪಂಚಮೀ)

ಕೌರವನಿಂದ ಕೇಡಾಯ್ತು (ತೃತೀಯಾ)

ಷಟ್ಕೀ ಬದಲಿಗೆ ಚತುರ್ಥಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಸೇರಿದಾಗ

- ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ (ಷಟ್ಕೀ) ನಮಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ (ಚತುರ್ಥಿ)

- ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಜ (ಷಟ್ಕೀ) ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ರಾಜ (ಚತುರ್ಥಿ)

ಭಾಷಾಚಣಪಾಠಿಕೆ

೧. ನೀಡಿರುವ ಪದಗಳ ಧಾತುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ನಿಲ್ಲಿಸು, ನಡೆಸು, ಹಚ್ಚುವುದು, ಮುಟ್ಟೊಣ, ಕಟ್ಟುವುದು, ಆಗೋಣ.

೨. ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಪ್ರೀತಿಯ, ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ, ಜಲಕ್ಕೆ, ಬಿದ್ದುದನ್ನು, ಭರವಸೆಗಳ

ಚಣಪಾಠಿಕೆ

‘ಸಂಕಲ್ಪಗೀತೆ’ ಪದ್ಯದ ಎರಡು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂತಪಾಠ ಮಾಡಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿ ಓದಿ.

೨. ‘ರಾಷ್ಟ್ರಕವೆ’ ಮರಸ್ಕುತರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿ ಓದಿ.

* * * * *

ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು

-ಹುಮಾರವ್ಯಾಸ

ಮುನ್ತುಯಾರಿ : ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ಪೂಜನೀಯ ಕೃತಿಗಳು. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರು. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಹುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ಶ್ರವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲೂ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾವ್ಯಗಳು ಉಳಿದು ಬೆಳೆದುಬಂದಿವೆ. ಉತ್ತಮಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೇ ಶಾಯ್, ಸಾಹಸ, ವೀರತನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಸ್ವತಃ ಅವನಿಗಾಗಲಿ, ಅವನ ಹಿರಿಯರಿಗಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ದಾಯಾದಿಗಳಿಗಿನ ದ್ವೇಷಾಸೂಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮನವನ್ನೂ ಮನ್ಯನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ಮಹಾಭಾರತ” ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನವು ದುರ್ಯೋಧನನ ಹತದಿಂದ ಶಿರಸ್ಕುತ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದಾದಾಗ ಧರ್ಮಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಭೇದತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂಕೋಷವನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿ, ಅಸಾಮಾನ್ಯನೂ ಶಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ದಾನಕ್ಕೆ, ಉದಾತ್ತತೆಗೆ, ಕರುಣಾಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಎಂತಹ ಸಂಕಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು; ಅವನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಯೆಯ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಡಿದ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಹೇಗೆ ವ್ಯಧಗೊಂಡಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಆಶಯ.

ಅಧ್ಯೇತಾಸಿ ಓದಿ

ಮುದಾರಿ, ಶಾರಿ, ರವಿಸುತ್ತ, ಹಸ್ತಿನಾಪುರ, ಚಿತ್ತಗ್ರಾನಿ, ರಾಜೀವಸಬಿ, ಮಾನನಿಧಿ, ಚತುರಂಗಬಲ.

ಇನತನೂಜನ ಕೂಡೆ ಮೈಯನ
ತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು
ದನುಜರಿಮ ಬರಸೆಳಿದು ಕುಳಿರಿಸಿದನು ಹೀತದಲಿ
ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲಿ ಸಮಸೇ
ವನೆಯೆ ದೇವ ಮುರಾರಿಯಂಜವೆ
ನೆನಲು ತೊಡೆಸೋಂಕನಲಿ ಸಾರಿದು ಶಾರಿಯಿಂತೆಂದ

॥ ೮ ॥

ಭೇದವಿಲ್ಲೆಲೆ ಕರ್ಣ ನಿಮೋಳು
ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂ
ವಾದಿಸುವಡನ್ನಯಕೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಳೆ
ಮೇದಿನೀಪತಿ ನೀನು ಚಿತ್ತದೊ
ಖಾದುದರಿವಿಲ್ಲೆನುತ ದಾನವ
ಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ

॥ ೯ ॥

ಲಲನೆ ಪಡೆದಿಯ್ಯೆದು ಮಂತ್ರಂ
 ಗಳಲಿ ಮೊದಲಿಗ ನೀನು ನಿನ್ನಾಯ
 ಬಳಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ
 ಫಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿದನೆ
 ಯಲಿ ನಕುಲ ಸಹದೇವರಾದರು
 ಬಳಿಕ ಮಾಡಿಯಲೊಂದು ಮಂತ್ರದೊಳಿಬ್ಬರುದಿಸಿದರು

॥ ೨ ॥

ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ
 ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವ
 ಜನಪ ಕೌರವ ಜನಪರೋಲ್ಯಸುವರು ಗದ್ದುಗೆಯ
 ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರವೆರಡು ಸಂತತಿ
 ಯೆನಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋ
 ಧನನ ಬಾಯ್ದಿಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ಹೇಳಿಂದ

॥ ೩ ॥

ಎಡದ ಮೃಯಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರರ
 ಗಡಣ ಬಲದಲಿ ಪಾಂಡು ತನಯರ
 ಗಡಣವಿದಿರಲಿ ಮಾಡ್ರ ಮಾಗಧ ಯಾದವಾದಿಗಳು
 ನಡುವೆ ನೀನೋಲಗದೊಳೊಪ್ಪುವ
 ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಬಿಸುಟು ಕುರುಪತಿ
 ನುಡಿಸೆ ಜೀಯ ಹಸಾಧವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆಂದ

॥ ೪ ॥

ಕೌರಳ ಸೆರೆ ಹಿಗ್ಗಿದವು ದೃಗುಜಲ
 ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು ನೊಂದನಕಳೂ
 ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ
 ಹರಿಯ ಹಗ ಹೊಗದೇರದುರುಹದೆ
 ಬರಿದೆ ಹೋಮದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ
 ನರುಹಿ ಕೊಂಡನು ಹಲವು ಮಾತೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ

॥ ೫ ॥

ಏನು ಹೇಳ್ಯೆ ಕಣಾ ಚಿತ್ತ
 ಗಳ್ಳನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀ
 ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ
 ಹಾನಿಯಿಲ್ಲನ್ನಾಣೆ ನುಡಿ ನುಡಿ
 ಮೌನವೇತಕೆ ಮರುಳುತನ ಬೇ
 ಡಾನು ನಿನ್ನಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕೇಳಿಂದ

॥ ೬ ॥

ಮರುಳು ಮಾಡವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನಲ್ಲ ಕೊಂತೇ
 ಯರು ಸುಯೋಧನರೆನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆವಲ್ಲಿ ಮನವಿಲ್ಲ
 ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗೆ ಹಗೆವರ
 ಶಿರವನರಿದೊಷಿಸುವೆನೆಂಬಿಂ
 ಭರದೊಳಿದೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂದೆ ನೀನೆಂದ

॥ ೪ ॥

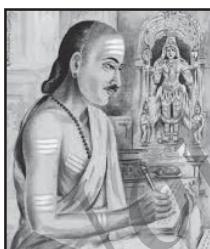
ಏರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾ
 ತಾರನಾತನ ಹಗೆಯೆ ಹಗೆ ಕೈ
 ವಾರವೇ ಕೈವಾರವಾದಂತಹನು ಕುರುನೃಪತಿ
 ಶೌರಿ ಕೇಳ್ಣಿ ನಾಳೆ ಸಮರದ
 ಸಾರದಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭೂಜ
 ಶೌರಿಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲ್ಲಿ

॥ ೫ ॥

ಮಾರಿಗೊತ್ತಣಾವಾಯ್ತು ನಾಳಿನ
 ಭಾರತವು ಚತುರಂಗ ಬಲದಲ್ಲಿ
 ಕೌರವನ ಶುಂಗ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲ್ಲಿ ಸುಭಟಕೋಟಿಯನು
 ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶ
 ರೀರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ
 ಏರರ್ಯೇವರ ನೋಯಿಷೆನು ರಾಜೀವಸಖಿನಾಳೆ

॥೧೦॥

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೫೦) ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಗದುಗಿನ ನಾರಾಣಪ್ಪ
 ಗದಗ ಪ್ರಾಂತದ ಕೋಳಿವಾಡದವನು. ಆದಿಕವಿ ಪಂಪನ ಅನಂತರ ವ್ಯಾಸರ
 ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪರ್ವಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪಂಡಿತರಿಗೆ
 ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ಪಾಮರಿಗೂ ಕಾಮಧೀನು ಎಂಬ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ.
 ಕನ್ನಡಭಾರತ, ಗದುಗಿನ ಭಾರತ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ
 ಕಣಾಟಿಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು ಖ್ಯಾತನಾದ ಈತ ಐರಾವತ
 ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವನ್ನು ನಿರಗ್ರಜಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ
 “ರೂಪಕಾರಮಾಞ್ಜ್ಞ ಚಕ್ರವರ್ತಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಏರನಾರಾಯಣನ ಪರಮಭಕ್ತನಾದ
 ಈತ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸರಳ, ಸುಂದರ ಹಾಗೂ ರಂಜನೀಯವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸಿ
 ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನ ಭಾರತ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ
 ಮಹಾಕಾವ್ಯ.

జీవనదల్లి పరస్పర హండాణికి మత్తు సామరస్యద బదుకు అపేక్షణీయ. అదు సాధ్యవాగదె మత్తర, భల ప్రథానవాదరే సంఘాం అనివార్యవాగుత్తదె. ఒబ్బరనొబ్బరు నాలమాడువచరేగూ అదు బెళియుత్తదె. అదర పరిణామ ఫోరవాదుదు ఎంబ అరివిరువుదాదరూ ప్రతిష్టేయింద హత సాధిసిదాగ గెల్లలు, ఉళియలు వివిధ తంత్రగళన్న బళసువుదు సవజ, శత్రువినోందిగి సమరశీలిదు కాదాడువ మున్న శత్రుబలద వివిధ ఆయామగళన్న శమనగోళిసిదాగ గెలవు సాధ్య ఎంబుదు ఒందు రాజతంత్ర. అదరంతే ధమ్య పాండవర పరవిద్యదరింద శ్రీకృష్ణ కౌరవర పశ్చద ఏరెకణాన జన్మరహస్యవన్న హేళి, తన్నవరిగే ఆతనింద అపాయవాగదంతే మాడువ వ్యదయివిద్యావక సన్నిఖేత కౌరవేంద్రున కొండే నీను ఎంబ ఈ పద్మభాగదల్లి ధ్వనితమాగుత్తదె. పాండవర రక్షణేగే నింత కృష్ణ ఒందు కడె స్వామినిష్టేగే బద్ధనాద కణా ఇన్నోర్ధు కడె. ప్రతిభోభనేగే ఒళగాగదే అసహాయకనాద స్థితియల్లి నోపు, సంకటదింద ఒళలువ కణాన వ్యక్తిత్వద హిరిమే ఇల్లి బిత్తరగోండిదె.

పుమారవ్యాస ఏరిచిత కణాంటిభారతకథామంజరి కావ్యద ఉచ్చోగపవచదింద ‘కౌరవేంద్రున కొండే నీను’ కావ్యభాగవన్న ఆయ్మ మాడికోళ్లాగిదె.

పూవకథ

ధమ్యరాయన మయనిమిత అరమనేయల్లి అవమానితనాద కౌరవను ధమ్యరాయనన్న ద్వ్యాతక్ష ఆహ్వానిసి జూజాటదల్లి సోలిసుత్తానే. ద్వ్యాతద పణదంతే హన్సేరదు వషా వనవాస ఒందు వషా అజ్ఞాతవాసవన్న యతస్మియాగి ముగిసిబంద పాండవరు తమ్మ పాలిన రాజ్యవన్న కేళుత్తారే. అజ్ఞాతవాసవు పూర్వావాగిల్ల ఎంబ సమవనొబ్బడి కౌరవను రాజ్య నీడలు నిరాకరిసుత్తానే. సంధానద ముఖీన రాజ్యవన్న మరళి పెఁచెయువ ప్రయత్నదల్లి ధమ్యరాయ కృష్ణనన్న సంధిగాగి కళుహిసుత్తానే.

కపటనాటక సూత్రధారియాద శ్రీకృష్ణ సంధియ నేపదల్లి దుర్యోధనన బలవన్న కుగ్గిసువ సలువాగి మోదలు విదురనల్లిగే బరుత్తానే. ఇదరింద కుపితనాద కౌరవ విదురనన్న తుంబిద సభెయల్లి హిగళియుత్తానే, సిట్టుగోండ విదుర అప్రతిమవాద తన్న బిల్లన్న మురిదు యుద్ధదింద విముఖినాగుత్తానే. సంధి విఫలగోళ్లత్తదె. యుద్ధవే సిద్ధ ఎంబ తీమానక్కే బరలాగుత్తదె.

కౌరవన సేనేయల్లి పాండవరన్న కొల్లబల్ల ఇన్నోవ బలశాలి కణానింద పాండవరన్న రక్షసబేందు నిధరిసిద కృష్ణ అదక్కాగి వేదికి సిద్ధపడిసుత్తానే. ఆ సందభావే ప్రకృత పాతభాగ.

పద వింగాధిసి ఓది

- గ. ఇన+తనోజన కొడె మ్మెదునతనద సరసవనేసగి రథదోళు దనుజరిపు బరసేళేదు కుళ్లరిసిదను పీతదలి, ఎనగే నివ్వు+అడిగళలి సవుసేవనేంచే దేవ మురారి+అంజువేను+ఎనలు తొడె సోంకినలి సారిదు శౌరి+జంతు+ఎంద.

೭. ಭೇದ+ಇಲ್ಲ ಎಲೆ ಕೊರ್ನ್ ನಿಮ್ಮೊಳ್ಳು ಯಾದವರು ಕೌರವರೊಳಗೆ ಸಂಪಾದಿಸುವಡೆ+ಅನ್ನಯಕೆ ಮೊದಲು+ಎರಡು+ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ+ಆಣಿ ಮೇರಿನೀಪತಿ ನೀನು ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳೋ+ಆದುದು+ಅರಿವಿಲ್ಲ+ಎನುತ್ತ ದಾನವಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ.
೮. ಲಲನೆ ಪಡೆದ+ಕ್ಷಾ+ಬದು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಬಳಿ ಯುದ್ಧಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ ಘಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಬದನೆಯಲ್ಲಿ ನಕುಲಸಹದೇವರಾದರು ಬಳಿಕ ಮಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಮಂತ್ರದೊಳ್ಳೋ+ಇಬ್ಬರು ಉದಿಸಿದರು.
೯. ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು, ಪಾಂಡವ ಕೌರವಜನಪರು+ಬೀಳ್ಯಿಸುವರು ಗದ್ದುಗೆಯ ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರ+ಎರಡು ಸಂತತಿ+ವನಿಸಲು+ಬಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋಧನನ ಬಾಯೋ+ತಂಬುಲಕೆ ಕೈ+ಆನುವರೆ ಹೇಳು+ಎಂದ
೧೦. ಎಡದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೌರವ+ಇಂದ್ರರ ಗಡಣ ಬಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು ತನಯರ ಗಡಣವು +ಇದಿರಲ್ಲ ಮಾದ್ಯ ಮಾಗಧ ಯಾದವ + ಆದಿಗಳು ನಡುವೆ ನೀನು + ಓಲಗದೊಳ್ಳು + ಒಪ್ಪುವ ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಬಿಸುಟು ಕುರುಪತಿ ನುಡಿಸೆ ಜೀಯ ಹಸಾದ + ಎಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆ + ಎಂದ.
೧೧. ಕೌರಳ ಸೆರೆ ಹಿಗಿದವು ಧೃಗುಜಲ ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು + ನೊಂದನು + ಅಕಟ್ಟಾ ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡು + ಆದುದು + ಎಂದನು ಮನದ + ಒಳಗೆ ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೊಗೆ + ತೋರದೆ + ಉರುಹದೆ ಬರಿದೆ ಹೋಹುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವನು + ಅರುಖಿ ಕೊಂದನು ಹಲವು ಮಾತು + ಏನು + ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ.
೧೨. ಏನು ಹೇಳ್ಯೆ ಕೊರ್ನ್ ಚಿತ್ತಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀಸೂನಾಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ಹಾನಿ + ಇಲ್ಲ + ಎನ್ನ + ಆಣೆ ನುಡಿ ನುಡಿ ಮೌನವು + ಏತಕೆ ಮರುಳುತ್ತನ ಬೇಡ + ಆನು ನಿನ್ನ + ಅಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೇಳು + ಎಂದ
೧೩. ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೌಂತೀಯರು ಸುಯೋಧನರು + ಎನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆವಲ್ಲಿ ಮನವು + ಇಲ್ಲ ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗ ಹಗೆವರ ಶಿರವನು + ಅರಿದು + ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು + ಎಂಬ + ಈ ಭರದೊಳ್ಳು + ಇದ್ದನು ಕೌರವ + ಇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು + ಎಂದ
೧೪. ಏರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾತಾರನ್ + ಆತನ ಹಗೆಯೆ ಹಗೆ ಕೈವಾರವೇ ಕೈವಾರ + ಆದಂತೆ + ಅಹೇನು ಕುರುನ್ಯಪತಿ ಶೌರಿ ಕೇಳ್ಯೆ ನಾಳೆ ಸಮರದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭುಜ ಶೌರಿಯೆದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನು ಪಾಂಡುತ್ತನೆಯರಲ್ಲಿ.
೧೫. ಮಾರಿಗೆ + ಜೀತಣವು + ಆಯ್ದು ನಾಳಿನ ಭಾರತವು ಚಕುರಂಗ ಬಲದ ಕೌರವನ ಮುಣ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲ್ಲಿ ಸುಭಟು ಕೋಟಿಯನು ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯು + ಅವಸರಕ್ಕೆ ಶರೀರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ ಏರರು + ಐವರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಚೀವ ಸವಿನ + ಆಣೆ

ಪದ - ಅಧ್ಯಾತ್ಮ

ಇನ-ಸೂರ್ಯ; ತನೂಜ-ಮಗ; ದನುಜ-ರಾಕ್ಷಸ; ರಿಪು-ಶತ್ರು; ಅಡಿ-ಪಾದ; ಮುರಾರಿ-ಕೃಷ್ಣ; (ಮುರ+ಅರಿ) ಶೌರಿ-ಕೃಷ್ಣ; ಭೇದ-ವೃತ್ಯಾಸ; ಅನ್ನಯ-ವಂಶ; ಮೇರಿನಿ-ಭೂಮಿ; ರವಿಸುತ್ತ-ಕೊರ್ನ್; ರವಿ-ಸೂರ್ಯ; ಸುತ-ಮಗ; ಲಲನೆ-ತರುಣಿ; ಬಳಿ-ಅನಂತರ; ಗದ್ದುಗೆ-ಪೀಠ; ಕಿಂಕರ-ಸೇವಕ; ಸಂತತಿ-ವಂಶ;

ನೀ ಎನಿಸಲೊಲ್ಲದ-ಇತ್ತಪಡದ, ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ-ಎಂಜಲಿಗೆ, ಕೈಯಾನು-ಕೈಚಾಮು; ಗಡಣ-ಸಮೂಹ; ಕಡು-ಅತಿ; ಹಸಾದ(ಧ್ವ)-ಪ್ರಸಾದ(ತ್ವ); ದೃಗುಜಲ-ಕಳ್ಳನೀರು; ಉರವಣಿಸು-ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಕಡು-ಅತಿ; ಹಗೆ-ಶತ್ರು; ಅರುಮ-ಹೇಳು; ಗಳಿನಿ-ತಲ್ಲಣ; ಚಿತ್ತ-ಮನಸ್ಸು; ಸೂನುಗಳು-ಮಕ್ಕಳು; ಕೈವಾರ-ಹೋಗಳಿಕೆ; ಶಾರಿಯ-ಶೌಯ; ಮೂರಿ-ಹಂಗು; ರಣ-ಯುದ್ಧ; ಅವಸರ-ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯ; ರಾಜೀವಸವಿ -ಸೂಯ.

ಪತ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

- ಮುರಾರಿ = ಮುರ+ಅರಿ; ಮುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವಧಿಸಿದವನು ಮುರಾರಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.
 ಯಾದವರು = ಯದುವಿನ ವಂಶಸ್ಥರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯದುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ನಿಣಾಯಾನುಸಾರ ಯಾದವರು ಕುರುಕ್ಕೇಶ್ವರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು.
 ಮಾಡ್ರಿ = ಪಾಂಡುರಾಜನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ. ಮದ್ರದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಕುಂತಿಯಿಂದ ಪಡೆದೊಂದು ಮಂತ್ರ ಬಲದಿಂದ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಸಿ ನಕ್ಕಲ ಸಹದೇವರೆಂಬ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು.
 ಜತುರಂಗಬಲ = ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳಗಳನ್ನೂ ಲೋಂಡ ಸ್ವೇನ್ಸ್ ಸಮೂಹ.
 ರಾಜೀವ ಸವಿ = ರಾಜೀವ-ಕಮಲ (ತಾವರೆ); ಸವಿ-ಗೆಳೆಯ = ತಾವರೆಯ ಗೆಳೆಯ=ಸೂರ್ಯ.
 ಮಾಧವ = ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಧವ-ಧರಿಸಿದವ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವ-ವಿಷ್ಣು-ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ(ಕಪ್ಪನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ)

ಅಭಾಸ

A. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕಣಣನನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಏನೆಂದು ಕರೆದನು?
- ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಆರಾಧ್ಯಧೈರ ಯಾರು ?
- ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ವರಬಲದಿಂದ ಜನಿಸಿದವರು ಯಾರು?
- ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗಿರುವ ಬಿರುದು ಯಾವುದು?
- ನಾರಣಪ್ಪನಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೆಂಬ ಹೆಸರು ಏಕೆ ಬಂತು?

B. ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

- ಕೃಷ್ಣನು ಕಣಣ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಬಿಡ್ಡಿದನು?
- ಹುಂತಿ, ಮಾಡ್ರಿಯರ ಯಾರ್ಥಾರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರು?
- ಕೃಷ್ಣನು ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿದಾಗ ಕಣಣ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಭಾವನೆಗಳೇನು?
- ಕೃಷ್ಣನು ಕೌರವೇಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಂದನು ಎಂದು ಕಣಣ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಯುದ್ಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಣಣ ತೀವ್ರಾನವೇನು?

೫. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಕರ್ಣನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಒಡ್ಡಿದ ಆಮಿಷಗಳೇನು?
 - ಪಾಂಡವರು ಸೋದರರೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಕರ್ಣನ ಮನಸ್ಸಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
 - ಕರ್ಣನ ನಿಧಾರ ಸರಿ ಎನ್ನುವಿರಾ? ಏಕೆ?

೬. ಸಂದಭಾಂಸುವಾರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

- “ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ.”
- “ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ.”
- “ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ”
- “ನಿನ್ನಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ”
- “ಮಾರಿಗೌತ್ತಣವಾಯ್ತು ನಾಳಿನ ಭಾರತವು.”

೭. ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ.

- ಕರ್ಣಾಟಭಾರತಕಥಾಮಂಜರಿಯನ್ನು _____ ರಚಿಸಿದನು.
- ಗದುಗಿನ ಭಾರತವು _____ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ.
- ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳ ವರಭಲದಿಂದ _____ ಜನಿಸಿದರು.
- ಕರ್ಣನು _____ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜನಿಸಿದನು.
- ಗದುಗಿನ ಸಮೀಪದ _____ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹುಟ್ಟಿದನ್ನಿಂದ.

ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ಮಾತ್ರಾಗಣ

ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಉಚ್ಛರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾಲವನ್ನು ‘ಮಾತ್ರೆ’ ಎಂಬ ಮಾನದಿಂದ ಅಳೆಯಲಾಗುವುದು. ಈ ಮಾತ್ರಾಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ‘ಗಣ’ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ‘ಮಾತ್ರಾಗಣ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗಣಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವಾಗ ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಮಾತ್ರಾಗಳ ಗಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದು, ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಕ್ಷರಗಳ ಮಾತ್ರಾಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಗಣಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಯಾವ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಗಣ ವಿಂಗಡಣ ಆದ ಬಳಿಕ ಮಾತ್ರೆ ಉಳಿಯಬಾರದು. (ಷಟ್ಪದಿಯ ಮೂರು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳ ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು).

ಮಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ‘ಸುರು’, ‘ಲಘು’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮಾತ್ರಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ‘ಲಘು’ ಎಂತಲೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ್ರಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ‘ಸುರು’ ಎಂತಲೂ ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಲಘುವನ್ನು ‘U’ ಚಿಹ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಗುರುವನ್ನು ‘-’ ಚಿಹ್ನೆಯಿಂದಲೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುರು, ಲಘುಗಳನ್ನು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ‘ಪ್ರಸ್ತಾರಹಾಕುವುದು’ ಎನ್ನುವರು.

ಅಕ್ಷರವು ಗುರುವೆನಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು :

- ದೀಪಾರ್ಕ್ಷರ

-U

ಸೀತೆ

- ಒತ್ತಕ್ಷರದ ಹಿಂದಿನ ಅಕ್ಷರ

-UU

ಅಕ್ಷರ

- ಅನುಸ್ವಾರ ಅಥವಾ ವಿಸಗ್ರಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿರುವ ಅಕ್ಷರ

- U U -

ಶಂಖಿ, ಪುನಃ

- ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಅಕ್ಷರ

U U -

ಬಯಲೋಳ

- ಷಟ್ಪದಿಯ ಮೂರು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ
ಸಾಲಿನ (ಪಾದದ) ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರ

ಇದು ಗುರು ಎನಿಸುವ ಯಾವುದೇ
ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದದಿದ್ದರೂ
ಗುರುವಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.
(ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು)

ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ‘ಲಘು’ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದು. ಕಂದ, ಷಟ್ಪದಿ ಮತ್ತು ರಗಳೆ ಭಂದಸ್ಸಗಳು ಮಾತ್ರಾಗಣಾಧಾರಿತ ಭಂದಸ್ಸಗಳು.

ಷಟ್ಪದಿಗಳು

ಆರು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯವನ್ನು ‘ಷಟ್ಪದಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಒಂದು, ಎರಡು, ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಪಾದಗಳು ಮಾತ್ರಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರೆಗಳ ಒಂದೂವರೆಯವು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರು ಮೂರನೆಯ ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರವು ಪ್ರಸಾಕ್ಷರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶರ, ಕುಸುಮ, ಭೋಗ, ಭಾಮಿನಿ, ಪರಿವಧಿನಿ ಮತ್ತು ವಾಧ್ರಕ ಎಂಬ ಆರು ವಿಧಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಭಾವಿನಿ ಪಟ್ಟದಿ

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : ಒಂದು, ಎರಡು, ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಎರಡೆರಡು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಮವಾಗಿದ್ದು ಮೂರು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಅನಂತರ ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರೆಗಳ ಮೂರು ಮೂರು ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುರು ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು, ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪೂರ್ವಾರ್ಥವೆಂತಲೂ ನಾಲ್ಕು, ಬದು, ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಉತ್ತರಾರ್ಥವೆಂತಲೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :

-U | - U U | - U | U U U U |
 ಮಕ್ಕಳೆವರೊ | ಖಾನು | ಹಿರಿಯನು |

 -U | - U U | - U | - - |
 ತಕ್ಕಾ | ಮಾತೆಯ | ಮಾತು | ಸಂದೇ |

 -U | U U - | U U U | U U - | U U U | U U U U | -
 ಹಕ್ಕೆ | ನೆಲೆಯಿ | ಲ್ಲಾದುನಿ | ಲಲಿಫಾ | ರುಣೆಯ | ಬಯಸುವ | ರೆ |

 - U | - - | - U | U U U U |
 ತಕ್ಕು | ದೇದಾ | ತಾರ | ನರಸಿಯೋ |

 -U | U U U U | - U | - U U |
 ಜೊಕ್ಕಾ | ತನವಿರ | ಲಾರು | ಮೆಚ್ಚುವ |

 -U | - - | - U | - U U | - U | U U - | -
 ರಕ್ಕಾ | ಹೇಳಾ | ಹೇಸ | ಜೇಜಯ | ಲ್ಲಾಕ್ಕಾ | ತನಗೆಂ | ದ ||

ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ

ಅತಿ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಉಪಮೇಯ ಉಪಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಭೇದವನ್ನು ಹೇಳಿ ವರ್ಣಿಸಿದಾಗ ಅದು ‘ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ’ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ‘ಅಭೇದರೂಪಕ’ ಮತ್ತು ‘ತಾದ್ವಾಷ್ಟರೂಪಕ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿಂಟು.

ಉದಾ : ಅಳ್ಳಿರಿಯುತ್ತಿಪ್ಪ ಎಮ್ಮೆ ಒಡಲಬೇಗೆಯ ಬೆಂಕಿಯುರಿ ನಿನ್ನನಿರಿಯದೆ ಪೇಳು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ -

ಉಪಮೇಯ - ಒಡಲಬೇಗೆ

ಉಪಮಾನ - ಬೆಂಕಿಯುರಿ

ಅಲಂಕಾರ - ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ

ಸಮನ್ವಯ – ಉಪಮೇಯವಾದ ಅರ್ಥಾದ್ಯೈ ಪ್ರಚೆಗಳ ಒಡಲಬೇಗೆಯನ್ನು ಉಪಮಾನವಾದ ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿಗೆ ಅಭೇದವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ.

ಭಾಷಾಚಣಪವಟಿಕೆ

ಗ. ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ.

“ಮಾರಿಗೌತೊವಾಯ್ಯ ನಾಳಿನ ಭಾರತವು”

ಉ. ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಸವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.

ಇನತನೂಜ, ದನುಜರಿಪು, ಮುರಾರಿ, ಮೇದನಿಪತ್ತಿ, ಕೃಯಾನು, ಮಾದ್ರಮಾಗಧಯಾದವರು, ಹೋಗೆದೋರು, ರಾಜೀವಸ್ವಾ

ಇ. ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ, ಗಣವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷಣ ಬರೆಯಿರಿ.

ಎನು ಹೇಳ್ಯೇ ಕಣ್ಣ ಚಿತ್ತ

ಗಳ್ಳನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀ

ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ॥

ಚಟಪವಟಿಕೆ

‘ಕೌರವೇಂದ್ರನಕೊಂಡೆನೀನು’ ಪದ್ಯದ ‘ಆರು’ ಮತ್ತು ಹತ್ತನೆಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠಮಾಡಿ.

ವೀರಲವ

-ಲಕ್ಷ್ಮಿ ೯

ಮುನ್ಸಯಾರಿ : ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ವ್ಯಾಸರು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳು ತ್ರಿಮೂಲಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ವಿಷ್ಣುವು “ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ, ಶಿಷ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ” ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಕರ್ತಯಾಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವೆರಡು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಶಾಯ್, ಧ್ಯೆಯ್, ಸಾಹಸ, ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಸಹ್ಯದಯಿರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಆಶಯದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕವಿಯು “ಜ್ಯೇಷ್ಠಿನಿ ಭಾರತ”ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕುಶಲವರ ಕರೆ ಸರಳವೂ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ಕೈಗೊಂಡ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಾಲಸಹಜ ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ಲವನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಕಾವ್ಯಸೂಬಗನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಆಶಯ.

ಅಧ್ಯೇತಾಸಿ ಓದಿ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ರಘೂಧ್ವಾಹ, ವಾಲ್ಯೇಕಿ, ಅಭಿಪಂ, ಪೇಟ್ಟದಲೀಲಿತ, ಜಾನಕಿ, ಉರ್ವಾ

ಬಲ್ಗಾಯ್ ನೃಪರಂಜಿ ತಡೆಯದೆ ರಘೂಧ್ವಾಹನ |

ಸೋಗ್ಗೇಣಿ ನಮಿಸಲಿಳಿಯೋಳಾ ಜರಿಸುತ್ತಧ್ವರದ |

ನಲ್ಗುದುರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ನಿಜಾಶ್ರಮದ ವಿನಿಯೋಗದುಪವನದೊಳು ||

ಪುಲ್ಗಳ ಪಸುಗೆಗಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಾಡಾ ತೋಟಗಾ |

ವಲ್ಲಿ ತನ್ಮೋಡನಾಡಿಗಳ ಕೂಡಿ ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ |

ಬಿಲ್ಲೋಂದು ನಡೆತಂದವಂ ಕಂಡನಚಿತ ಸುವಾಚಿಯಂ ವೀರಲವನು

|| ೧ ||

ಎತ್ತಣ ತುರಂಗಮಿದು ಪ್ರೋಕ್ಷು ಪೂದೋಟಮಂ |

ತೋತೆಳಿದುಳಿದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಮುನಿನಾಥನೇ |

ಮೋತ್ತಮಾರ್ಯೇವುದೆಂದೆನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಮೋದನಬ್ಳಿಪಂ ಕರೆಸಲಾಗಿ ||

ಮತೆ ವರುಣನ ಲೋಕದಿಂ ಬಂದು ಮುಳಿದಪನೆ

ನುತ್ತೇ ಹಯದಡಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡಲ್ಪುದರ |

ನೆತ್ತಿಯೋಳಾ ಮರೆವ ಪಟ್ಟದ ಲಿವಿತಮಂ ಕಂಡು ಲವನೋದಿಕೊಳುತ್ತಿದ್ದನು

|| ೨ ||

ಉರ್ವಾಯೋಳಾ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮ |

ಸೋವರ್ನೇ ವೀರನಾತನ ಯಜ್ಞತುರಗಮಿದು |

ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಪರಾದಾದೊಡಂ ತಡೆಯಲೆಂದಿದ್ರ ಲೇಖಿನವನೋದಿ ||

ಗವರ್ಮಂ ಬಿಡಿಸದಿಮೋಡ ತನ್ನ ಮಾತೆಯಂ |

ಸವರ್ಜನಮುಂ ಬಂಜೆಯೆನ್ನದಿದ್ರ ಮುದೆ ತನ |

ಗುರ್ವತೋಳಿವೇತಕೆಂದು ಸಲೆ ವಾಸಿಯಂ ತೋಟ್ವ ಲವನುರಿದೆದ್ದನು

|| ೩ ||

ತೆಗೆದುತ್ತರೀಯಮಂ ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯ ಗಳಕೆ ।

ಬಿಗಿದು ಕದಳೀದ್ರುಮುಕೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪೇ ಮುನಿಸುತ್ತರೋ ।

ಮಿಗೆ ನಡುಗಿ ಬೇಡಬೇಡರಸುಗಳ ವಾಚಿಯಂ ಬಿಡು ಬಡಿವರೆಮೃನೆನಲು ॥

ನಗುತೆ ಪಾರ್ವತ ಮಕ್ಕಳಂಜಿದೊಡೆ ಜಾನಕಿಯ ।

ಮಗನಿದಕೆ ಬೆದರುವನೆ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದು ಲವ ।

ನಗಡುತನದಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿರುವನೇರಿಸಿ ತೀಡಿ ಜೇಗೈದು ನಿಂತಿರುವುದು

॥ ೪ ॥

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್ಷ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶಕವಿ [ಕ್ರಿ.ಶ.ಉಖಿಂ] ಜಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೂರು ತಾಲೂಕಿನ ದೇವನೂರಿನವನು. ಈತನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇವೆ. ಜ್ಯೇಮಿನಿಭಾರತಪೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯದ ಕರ್ತೃ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿಗೆ ಉಪಮಾಲೋಲ, ಕಣಾಟಕವಿಚೂತವನಚೈತ್ರ ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳಿವೆ.

* * * *

ನಮ್ಮ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು. ಯಾವುದೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳು ಇವೆ. ಪರಸ್ಪರರ ಸಂಬಂಧದ ಅರಿವಿರದೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ. ಅನಂತರ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿದಾಗ ಸಂಘರ್ಷ ಮರಯಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ರೂಪದ ಸುಖಾಂತ್ರವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಭೀಮ-ಫೋತ್ಸಚ, ಅರ್ಜುನ-ಬಬುವಾಹನ. ಕುಶಲವ-ಶ್ರೀರಾಮ ಇವರ ಬೇಟಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು.

“ಹುಟ್ಟಿಗುಣ ಗಟ್ಟಿಹತ್ತಿದರೂ ಹೋಗದ್” ಎಂಬುದು ನಾಣ್ಯಾಡಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲವೋಂದು ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅದರ ವಂಶವಾಹಿನಿ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನಾದ ಲವ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶುಷ್ಪಾತ್ಮವುದಲ್ಲಿ, ಬೆಳೆದದ್ದು ಶುಷ್ಪಿಕುಮಾರರ ಜೊತೆಗೆ. ಆದರೂ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಗುಣವುಳ್ಳರಕ್ತ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೇಖನದ ಒಕ್ಕಣ ಓದಿಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಹಜಗುಣ ಅವನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಂಡ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಣಬಹುದು.

* * * *

ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ವಿರಚಿತ ಜ್ಯೇಮಿನಿಭಾರತ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ದೇವಪುನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಬಿ.ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಇವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಇಪ್ತವನೆಯ ಸಂಧಿಯಿಂದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಥೆ

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಾಗವತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಭಾಲಕರ ಕಥೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ, ಲವನ ಕತೆಯೂ ಒಂದು. ರಾಣಿನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ, ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಸೀತಾಸಮೇತನಾಗಿ ಒಂದ ರಾಮ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಭಿರಣೆಯಾದ ಸೀತೆ ಒಂದು ದಿನ ವಾಲ್ಯೇಕ ಮಹಣಿಗಳ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಜೆಯೊಬ್ಬ ಸಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಮಾನದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಮನು

ತಮ್ಮನಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಣನನ್ನು ಕರೆದು ತುಂಬುಗಳಿಂದೆಯಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದ ರಾಮನ ಈ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯಣ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೆಪಡೊಂದಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀತೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಮಹಣಿಗಳು ಸೀತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೀತೆ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಮಹಣಿಗಳು ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಶ, ಲವರೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಯ ಅಗಲುವಿಕೆಯಿಂದ ರಾಮ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ದುಃಖಿಕಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಾಘಣನ ವೆಧೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕಾಗಿ ಮಹಣಿಗಳ ಆದೇಶದಂತೆ ರಾಮ ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಕ್ರೊಂಡು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಕುದುರೆಯ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಶತ್ರುವುನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇಶದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆ ಒಂದು ದಿನ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮನೇ ತನ್ನ ತಂದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ಲವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸನ್ನಿಹಿತವೇ ಈ ಪಾಠ ಭಾಗ.

ಪದ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಓದಿ

१. ಬಲ್ಯಯ್ಯ ನೃಪರ್+ಅಂಜಿ ತಡೆಯದೆ ರಥು+ಉದ್ದಹನ ಸೋಲ್+ಕೇಳಿ ನಮಿಸಲ್+ಇಳಿಯೋಳಿ ಚರಿಸುತ್ತ+ಅಧ್ಯರದ ನಲ್+ಕುದುರೆ ಬಂದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಯ ನಿಜ+ಆಶ್ರಮದ ವಿನಿಯೋಗದ+ ಉಪವನದೊಳು ಮಲ್ಲಿಕ ಪಸುಗ್ರ್+ಎಳಿಸಿ ಹೊಕ್ಕೊಡ್+ಆ ತೋಟ+ಕಾವಲ್ಗೆ ತನ್ನ+ಒಡನಾಡಿಗಳ ಕೂಡಿ ಲಿಂಲಿಮಿಗೆ ಬಿಲ್+ಕೊಂಡು ನಡೆತಂದ+ಅವಂ ಕಂಡನು+ಅರ್ಚಿತ ಸುವಾಚಿಯಂ ಏರಲವನು.
२. ಎತ್ತಣ ತುರಂಗವ್ರ್+ಇದು ಹೊಕ್ಕು ಹೊದೊಂಟವುಂ ತೊತ್ತಳ್+ತುಳಿದುದು ವಾಲ್ಯೇಕಿಮನಿನಾಥ್+ಎಮೋತ್ತಮ್+ಆರ್ಯವುದು+ಎಂದು+ಎನಗೆ ನೇಮಿಸಿ ಹೋದನ್+ಅಳಿಪಂ ಕರೆಸಲಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ವರುಣನ ಲೋಕದಿಂ ಬಂದು ಮುಳಿದವನ್+ಎನ್ನತ್ತ ಹಯದ+ಎಡಗೆ ನಡೆತಂದು ನೋಡಲ್ತ್+ಅದರ ನೆತ್ತಿಯೋಳಿ ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟದ ಲಿಖಿತಮಂ ಕಂಡು ಲವನ್+ ಓದಿಕೊಳುತ್ತ+ಇರ್ವನು.
३. ಉಮಿಯೋಳಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮನ್+ಒರ್ವನೇ ಏರನ್+ಆಶನ ಯಜ್ಞಪುರಗಮ್+ಇದ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್+ಆರ್ವರ್+ಆರ್+ಆದೊಡಂ ತಡೆಯಲಿ+ಎಂದು+ಇರ್ವ ಲೇವಿನವನ್+ಓದಿ ಗರ್ವಮಂ ಬಿಡಿಸದೆ+ಇದೋಡದೆ ತನ್ನ ಮಾತೆಯಂ ಸರ್ವ ಜನಮುಂ ಬಂಜೆ+ಎನ್ನದೆ+ಇರ್ವಮದೆ ತನಗೆ+ಉರ್ವ+ತೋಳ್ಗಳ್+ಇವು+ಪತಕೆ+ಎಂದು ಸಲೆ ವಾಸಿಯಂ ತೋಟ್ಟು ಲವನ್+ಉರಿದು+ಎದ್ದನು.
४. ತೆಗೆದು+ಉತ್ತರೀಯಮಂ ಮುರಿದು ಕುದುರೆಯ ಗಳಕೆ ಬಿಗಿದು ಕದಳೀದ್ದುಮಕೆ ಕಟ್ಟಲ್ತ್ ಮುನಿಸುತ್ತರ್ ಮಿಗೆ ನಡುಗೆ ಬೇಡ ಬೇಡ ಅರಸುಗಳ ವಾಚಿಯಂ ಬಿಡು ಬಡವರ್+ಎಮ್ಮನ್+ಎನಲು ನಗುತ್ತ

ಪಾರ್ವತಿ ಮಹಿಳೆ+ಅಂಜಿದೊಡೆ ಜಾನಕಿಯ ಮಗನ್+ಇದಕೆ ಬೆದರುವನೆ ಹೋಗಿ ನೀವೋ+ಎಂದು ಲವನ್+ಅಗಡುತನದಿಂದ ಬಿಲ್‌+ತಿರುವನ್+ಪರಿಸಿ ತೀಡಿ ಜೇಗೈದು ನಿಂತು+ಇದನು.

ಪದ-ಅಥ

೧. ನೃಪ-ದೊರೆ, ಅಂಜಿ-ಹೆದರಿ, ಚರಿಸು-ಸಂಚರಿಸು, ಉಪವನ-ಉದ್ಯಾನವನ, ಪಸುರು-ಹಸುರು.
೨. ತುರಂಗ-ಕುದುರೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ-ವರುಣ, ಮುಳಿ-ಕೋಪ, ಹಯ-ಕುದುರೆ, ನೆತ್ತಿ-ಹಣೆ, ಲಿಖಿತ-ಬರಹ.
೩. ಉರ್ವಿ-ಭೂಮಿ, ಆರ್ವರ್-ಸಮಧರು, ಬಂಚೆ(ಧ್ವ)-ವಂಧ್ಯ (ತ್ವ) - ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದವರ್ತು; ವಾಸಿ-ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ.
೪. ವಾಚಿ-ಕುದುರೆ, ಗಳಿ-ಕೊರಳು, ಕದಳಿ-ಬಾಳಿ, ಬಡಿ-ಹೊಡೆ, ಚಚ್ಚೆ, ಅಗಡು-ಶೌಯ್ಯ.

ಪಶ್ಯಾಧಾರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ರಘು : ಸೂರ್ಯ ವಂಶದ ಅರಸ. ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಭೂಮಂಡಳವನ್ನು ಗೆದ್ದು ‘ವಿಶ್ವಜಿತ್’ ಎಂಬ ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಸ್ವತವನ್ನು ದಾನಮಾಡಿ ಪುಸಿದ್ಧನಾದ. ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅರಸನಾದ ಕಾರಣ ಈತನ ಕಾಲಾನಂತರ ಸೂರ್ಯವಂಶಕ್ಕೆ ರಘುವಂಶ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ವಾಲ್ಯೇಕಿ : ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ. ಪ್ರಜೀತನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀತಸ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಯಶೇವನಾಸ್ಥೇಯಲ್ಲಿ ಬೇಡರ ಸಂಗಡ ಸೇರಿ ದಾರಿಗಳ್ಳನಾಗಿದ್ದ. ನಾರದ ಮಹಿಂಗಳ ಜೋಧನೆಯಿಂದ ರಾಮನಾಮ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈತನ ಮೈಮೇಲೆ ಹುತ್ತ (ವಲ್ಯೇಕ) ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾರದ ಮಹಿಂಗಳಿಂದಾಗಿ ವಲ್ಯೇಕದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಈತನು ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಎಂದು ಪುಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆದಿಕಾವ್ಯ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೀರ್ತಿವಂಶನಾದ.

ವರುಣ : ಅಪ್ಯಾದಿಕಾಲಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಈತ ಪಾಣಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಡೆಯ. ಜಲಾಧಿಪತಿ ಎಂದು ಪುಸಿದ್ಧನಾದವ.

ಲಪ : ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಸೀತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅವಳಿ ಮಹ್ಯಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವ. ಶ್ರೀರಾಮನಿಂದ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಠಾದ ತುಂಬಗಭ್ರಂಣ ಸೀತೆ ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವ. ವಾಲ್ಯೇಕಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಅಣ್ಣ ಕುಶನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಭಿಪ್ರಾಯ : ಅಭಿಪ್ರಾಯ - ಸಮುದ್ರ, ಪ - ಒಡೆಯ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ - ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯ - ವರುಣ

ಜೇಗೆಯ್ : ಬಿಲ್‌ಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೆದೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೆದೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಿಗಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧನಾದಾಗ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹೆದೆಯ ಬಿಗಿತ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಣ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಆಕಣಾಂತ (ಕೆವಿಯವರೆಗೆ) ಎಳೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆ ಹೆದೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ‘ರ್ಮುಂ’ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಧ್ವನಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ಹೆದೆಯ ಬಿಗಿತ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ‘ಜೇಗೆಯ್’ವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಅ.** ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಬಂದೋಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ‘ಜ್ಯೇಮಿನಿ ಭಾರತ’ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿ ಯಾರು?
 - ಯಜ್ಞಾಶ್ಚವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು ಯಾರು?
 - ಕುದುರೆಯನ್ನು ಲವನು ಯಾವುದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿದನು?
 - ಮುನಿಸುತ್ತರು ಹೆದರಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಆ.** ಮೂರುನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ವಾಲ್ಯೇಕಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚವು ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
 - ಯಜ್ಞಾಶ್ಚದ ಹಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು?
 - ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸುತ್ತರಿಗೂ ಲವನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಘಾದವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- ಇ.** ಎಂಟುಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ಲವನು ಯಜ್ಞಾಶ್ಚವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಕಾರಣವೇನು?
 - ಲವನ ನಡೆವಳಿಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಯಿತೇ? ಏಕೇ?
- ಈ.** ಪಂದಭಾಾನುಶಾರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- “ರಘೂದ್ವಹನ ಸೋಲೀಳಿ ನಮಿಸಲ್”
 - “ತನ್ನ ಮಾತೆಯಂ ಸರ್ವಜನಮುಂ ಬಂಜೆಯೆನ್ನದಿರ್ವಪುದೆ”
 - “ಅರಸುಗಳ ವಾಜಿಯಂ ಬಿಡು”
 - “ಜಾನಕಿಯ ಮಗನಿದಕೆ ಬೆದರುವನೆ”
- ಉ.** ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ

- ದೇವನೂರು
- ಕೌಸಲ್ಯೆ
- ವರುಣ
- ವಾಲ್ಯೇಕಿ
- ತುರಂಗ

ಬ

- ರಾಮ
- ಲಕ್ಷ್ಮಿಶ್
- ಅಶ್ವ
- ಅಭಿಪ್ರ
- ಮುನಿ
- ಮಳೆ
- ಶತ್ರುಘ್ನ

ಸ್ವೇದಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ

ವಾಧ್ಯಕ ಷಟ್ಪದಿ

ಲಕ್ಷಣ : ಒಂದು, ಎರಡು, ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಐದನೆಯ ಪಾದಗಳು ಮಾತ್ರಾಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಮಾತ್ರೇಗಳ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಇದು ಮಾತ್ರೇಗಳ ಆರಾರು ಗಣಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಗುರು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದಿ ಪ್ರಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

ಉದಾ :

 | - U U U | U U U - | U U U U U |
ಸತಿಮಡಿಸಿ | ನೀಡುವೆಲೆ | ವಿಡಿದಕ್ಕೆ | ಬಸವಳಿದು |
U U - U | U U U U U | U U - U | U U U - |
ದತ್ತಿಚಿಂತೆ | ಯೋಜುಮಣಿದೆ | ತನುಚೊಮ್ಮೆ | ವಿಡಿದಪ್ಪು |
U U - U | - U - | - U - | U U U U U | - - U | - U U U | -
ಬರತಿಭಾರ | ವಾಗಿಕ | ಇಂಡಿಕ್ಟೋಳ್ | ತೊಡೆಮಿಡುಕ | ಸುಯೋಸೂಸೆ | ನಿದ್ರೆ ಕವಿ | ದು
 | - U U U | - U - | - - U |
ವಿತತಸುಖಿ | ದಿಂದಿರುತ್ತಿ | ರಲ್ನೈನಾ | ನಾದುಃಖಿ |
U U - U | - U U U | - - U | - U - |
ಯುತವಪ್ಪು | ದೊಂದುಕನ | ಸಂಕಂಡು | ನೊಂದುಭೂ |
 | - U - | U U - U | - U U U | - U U U | - - U | -
ಪತಿಬೆದಜೆ | ದಂತೆಭೋಂ | ಕನೆಂದ್ದ್ಯಾ | ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ | ನಾಲ್ದೆಸೆಯ | ನಾರಯ್ಯ | ನು

ರಗಳಿ

ಲಕ್ಷಣ : ಇದು ಒಂದು ಬಹುಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾದಗಳು ಮಾತ್ರಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಎರಡೆರಡು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಸಾದಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿಪ್ರಾಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಅಂತ್ಯಪಾಸವೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ **ಉತ್ಸಾಹ**, ಮಂದಾನೆಲ ಮತ್ತು ಲಲಿತ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಧದ ರಗಳಿಗಳು ಪ್ರತಿಕಲಿತವಾಗಿವೆ.

ಉತ್ಸಾಹರಗಳಿ : ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ. ಒಂದನೆಯ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರೇಗಳ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳು ಇದ್ದರೆ ಎರಡನೆಯ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರೇಯ ಮೂರು ಗಣಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಗುರುವು ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ ೧ :

UUU | - U | - U | - U
 ಕುಳಿವರ್ | ಮೂಗೋ | ಇಂಗ | ಇಲ್ಲಿ

UUU | - U | - U | - U
 ತಳಿರ್ | ಕಾವ | ಇಂಗ | ಇಲ್ಲಿ

ಇಲ್ಲಿರುವ ಮೊದಲ ಪಾದದ ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ 'ಫ್' ಎಂಬುದು ದ್ವಿತ್ಯಾಕ್ಷರ (ಸಂಯುಕ್ತಾಕ್ಷರ)ವಾಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ದ್ವಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನೆ ಶಿಧಿಲವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಅಕ್ಷರವಾದ 'ಳ್' ಎಂಬುದು ಸುರುವೆನಿಸದೆ ಲಘುವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ 'ಶಿಧಿಲದ್ವಿತ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು.

ಉದಾ ೨ :

- U | UUU | - U | -
 ಮಾವಿ | ನೆಡೆಯೋ | ಭಾಡು | ತುಂ
 - U | - U | - U | -
 ಪಾಡ | ನೆಯ್ಯೆ | ಕೇಳು | ತಂ

ಮಂದಾನಿಲರಗಳೇ : ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಏರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಗಳ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಏರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರಗಳ ಅನಂತರ ಇದು ಮಾತ್ರಗಳ ಏರಡೆರಡು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ - ೧ :

- UU | - UU | - U U | U U - |
 ಪಂಕಜ | ದಂತಿರೆ | ಮಟ್ಟಿದ | ಜೊಲವಿಂ |
 - UU | - - | - U U | UU - |
 ಪಂಕವ | ನೆಂದುಂ | ಮೊದರ್ದೆ | ನಲವಿಂ |

ಉದಾ - ೨ :

- U | - UUU | UUU | - U - |
 ಸುತ್ತ | ಲುಂ | ಪರಿವ | ಜರಿವೋ | ನಲ್ಗಳಿಂ |
 - U | - UUU | U UU | - U - |
 ಎತ್ತ | ಲುಂನಲಿವ | ಮೊಸನ | ವಿಲ್ಗಳಿಂ |

ಲಲಿತರಗಳೇ : ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಮಾತ್ರಗಳ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :

- U- | - UUU | - UUU | - - U |
 ಸೊಂಪಿನಿಂ | ಕಂಪಿಡುವ | ಸಂಪಗೆಗ | ಇಂಕೊಂಡು |
 - UUU | - - U | UU - U | - - U |
 ಹೊಂಪೆಸೆವ | ಹೊಂಗೇದ | ಗೆಯಹೊಗ | ಇಂಕೊಂಡು |

ಶ್ಲೇಷಾಲಂಕಾರ

ಲಕ್ಷ್ಣ : ಒಂದು ಪದವು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಕೊಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಶ್ಲೇಷಪದ’ ಎಂದು ಹೆಸರು, ಇಂತಹ ಶ್ಲೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಪದಗಳಿರುವ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಶ್ಲೇಷಾಲಂಕಾರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾ : ಅತಿಶಯ ಪದಾರ್ಥ ನಿಕರ |

ಪ್ರತೀತಿಯಂ ಪಡೆವ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸಂ ಭೂ ||

ನುತ್ತಮಾಗದಲೈನಿದೋಽ |

ಷತೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಸಮಂತು ಕವಿಗಂ ರವಿಗಂ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಮತ್ತು ರವಿ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪದಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥ, ಪಾದ, ನಿದೋಽಷತೆ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಶ್ಲೇಷಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಪದ

ಕವಿಯ ಪರವಾಗಿ

ರವಿಯ ಪರವಾಗಿ

೧. ಪದಾರ್ಥ - ಪದದ ಅರ್ಥ (ಶಬ್ದಾರ್ಥ)

- ವಸ್ತು

೨. ಪಾದ - ಪದ್ಯದ ಸಾಲು

- ಕಿರಣ

೩. ನಿದೋಽಷತೆ - ದೋಷವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ

- ಕತ್ತಲಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ (ಹಗಲು)

ಭಾಷಾಚಣಪುವಟಿಕೆ

೧. ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಸವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ.

ಸೊಲ್ಲೇಜಿ, ನಲ್ಲಿದುರೆ, ಬಿಲ್ಲೋಂಡು, ಬಿಲ್ಲಿರುವನೇರಿಸಿ, ಘೂದೋಟ

೨. ತತ್ತ್ವಮ-ತದ್ವಾಪ ಬರೆಯಿರಿ.

ವೀರ, ಯಜ್ಞ, ಬಂಜಿ

೩. ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಂಧಿಯ ಹೆಸರು ಬರೆಯಿರಿ.

ಚರಿಸುತ್ತದ್ದರದ, ನಿಜಾಶ್ರಮ, ಲೇಖನವನೋದಿ, ತೆಗೆದುತ್ತರೀಯಮಂ, ಬೇಡಬೇಡರಸುಗಳ, ನಿಂತಿದ್ವನು.

೪. ಪ್ರಸ್ತಾರಹಾಕಿ ಗಣ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಣ ಬರೆಯಿರಿ.

ಉವಿಯೋಳ್ಳ ಕೌಸಲ್ಯ ಪಡೆದ ಕುವರಂ ರಾಮ |

ನೋವನೇ ವೀರನಾತನ ಯಜ್ಞ ತುರಗಮಿದು |

ನಿವರ್ಹಿಸಲುಪರಾರಾದಾದೋಡಂ ತಡೆಯಲೆಂದಿದ್ವ ಲೇಖನವನೋದಿ ||

ಚಟುವಟಿಕೆ

ಈ ಪದಭಾಗವನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ.

ತೆಗೆದು ನಿಂತಿದ್ವನು ||

* * * * *

ಸಾರ್ಥಕತೆ

ಮನಸ್ಯಾರಿ: ‘ಕೈಕೆಸರಾದರೆ ಬಾಯಿ ಮೋಸರು’ ಎಂಬುದೊಂದು ಗಾದೆಮಾತು. ಕಷ್ಟ ಪಟವನಿಗೆ, ಶ್ರಮಿಕನಿಗೆ ಸುಖವಿದೆ ಎಂಬುದು ಈ ಗಾದೆಯ ಅರ್ಥ. ಜಾತಿ, ಮತ ಹೌಳ್ಳಗಳ ಅಂಥಾನುಕರಣೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮುಗ್ಗರ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ, ನೋವಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರಮಿಕ ತನ್ನ ಶ್ರಮದ ಲಾಭವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಲೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ನೋವ ಕಾಲದೇಶಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿದೆಯಾದುದರಿಂದ ನೋವಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹಿರಿದಾದುದೆಂಬ ಲೇಖಿಕರ ಆಶಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿದೆ.

* * * *

ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಇದಂ ಶರೀರಂ ಎಂಬ ನುಡಿಯಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲು ಆಶನ ಬದುಕು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಪ್ರತಿಯಾಂಜ್ಞರಲ್ಲಾ ಮೂಡುವುದು ಸಹಜ. ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಆಸೆ ಕವಿಮನದ ಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

೧. ಸಂಕಟಕೆ ಗಡಿ ಇಲ್ಲ

-ದು.ಸರಸ್ವತಿ

ಅಧ್ಯೇತಿ ಓದಿ
ಹಮ್ಮ ಕಾದಾಟ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ವೀರಯೋಧಿ ಒಡಲು
ಮಾನವ ಎಂಬೋನು
ಮಣಿಗೆ ‘ಮಾಲೀಕ್’
ಆದನೆಂಬ ‘ಮತೀನಲಿ’
ಗರೆ ಎಳೆದು ‘ಗಡಿ’
ಎಂದ
ಹಮೈನಲ್ಲಿ ‘ಬೀಗಲು’
ಕಾದಾಟದಾಟ ಆಡಿದ
ಜೀವಗಳು ಶವವಾದವು
ಗಡಿ ಆಚೆ-ಈಚೆ
ಎರಡೂ ಕಡೆ
ಹರಿದ ನೆತ್ತರೋಂದೆ
ಆದರೂ
ಗಡಿಯ ‘ಮ್ಯಾಜಿಕ್’ನಿಂದ
ಜೀವತೆತವರು
‘ವೀರಮರಣ’ ಹೊಂದಿದರು
ಜೀವ ತೆಗೆದವರು
‘ವೀರಯೋಧಿ’ರಾದರು
ಒಡಲು ಅನುಭವಿಸುವ
ಸಂಕಟಕೆ
ಗಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ
ಆಚೆ ಈಚೆಯೂ ಇಲ್ಲ

ಅಧ್ಯೋಸಿ ಓದಿ

ಬಲೆ ಬತ್ತಿ ವರತೆ ದಾಹ ಜೋಗುಳ ವಾಗ್ದೇವಿ ಮುಸ್ಸಂಜಿ ಉರುಗೋಲು
 ಗೆಲ್ಲಬೇಕು; ಬೀಸಲು ಬರುವ
 ಬಲೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು
 ತನ್ನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟು -
 ಬೆಳೆಕು ನೀಡುವ ಬತ್ತಿ ನಾನಾಗಬೇಕು.
 ಮಣಿಲ್ಲಿ ಮಣಾಗಿ -
 ಮಣಿ ಮೇಲೊಂದು ಮರವಾಗಿ -
 ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ನೆರಳಾಗಬೇಕು.
 ಬತ್ತದ ವರತೆ -
 ಸದಾ ಜಿಮ್ಮೆತ್ತಲಿರುವ ಜಿಲುಮೆ ನಾನಾಗಿ ;
 ದಾಹಗೊಂಡವರ ತನುವ ತೆಶಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.
 ಅಳುವ ಕಂದನ ನಗಿಸಲು
 ಅಮೃನ ಕಂತದ ಜೋಗುಳ ನಾನಾಗಬೇಕು.
 ಮಾನವನ ಅಜಾನತೆ ತೊಲಗಿಸಲು -
 ವಾಗ್ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಗ್ರಂಥ ನಾನಾಗಿ
 ಧನ್ಯಭಾಗಬೇಕು...
 ಮುಸ್ಸಂಜಿ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ನರಳಾಡುವ -
 ದೀನರ ಉರುಗೋಲು ನಾನಾಗಬೇಕು....
 ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡ ಹೊರೆಯಾಗುವ ಮನ್ನ
 ಅಂತ್ಯ ನನ್ನದಾಗಬೇಕು.

ಕರ್ತೃ-ಭಾವ-ಆಕರ್

೧. ದು. ಸರಸ್ವತಿ ಅವರು (ಜನನ ೧೯೬೫) ದಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕವಯಿತ್ರಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಇವರು ರಂಗಕಲಾವಿದರಾಗಿ, ಸಮಾಜಸೇವಾಕರ್ತರಾಗಿ ದುಡಿಯತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣೆದರೆ ಜೀಡನಂತೆ ಮತ್ತು ಜೀವಸಂಪಿಗೆ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಈಗೇನ್ನಾಡಿರಿ? ಎಂಬ ಅನುಭವ ಕಥನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನಿಸರ್ಗಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ತರದ ಜೀವಿಗಳೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೇಲಿನವನೆಂದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಾನವ ತಾನೇ ಸವಾರಿಕಾರಿ, ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಭೂಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಅವಂಕಾರದಿಂದ ಗಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಭೇದಭಾವದ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದಾದ ಕಾದಾಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜೀವಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದಾದ ಪರಿಣಾಮದ ಅಂತರಂಗದ ನೋವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವೇದ್ಯವಾಗುವಂಥದ್ದು.

ದು. ಸರಸ್ವತಿ ವಿರಚಿತ ‘ಹೆಣೆದರೆ ಜೀಡನಂತೆ’ ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ ‘ಸಂಕಟಕೆ ಗಡಿ ಇಲ್ಲ’ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

* * * *

೨. ಇಂದುಮತಿ ಲಮಾಣಿ ಅವರು (ಜನನ ೧೯೫೫) ವಿಜಯಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಬರಟಗಿಯ ಮೂರನೇ ತಾಂಡಾದವರು, ದಲಿತಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಯಿತ್ರಿ. ಬಂಜಾರ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮಹಿಳಾ ಸ್ವೇಹಸಾಹಿತ್ಯಸಂಗಮ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ‘ಕಿತ್ತಲೂರು ರಾಣಿಕೆನ್ನಮ್ಮೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ’ (ಕನಾರಟಕ ಸರ್ಕಾರ), ‘ಡಾಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ನೇಲ್’ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ಟಿಎಫ್), ಮೈತ್ರೇಯಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (ಕುಜಾರ), ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಂದಿವೆ. ‘ತಾಯಿಲೋಕ’ (ಕವನಸಂಕಲನ), ‘ಭಾವಲೋಕ’ (ಜನಪದ ಕವನಸಂಕಲನ) ‘ವಿಕಾದಶ’ (ಕಥಾಸಂಕಲನ) ‘ಕೊರಡು ಕೊನರುವುದು ಬರಡುಹಯನಹುದು’ (ಕಾದಂಬರಿ) ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಚೈತನ್ಯದಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಆನಂದಮಯವಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಪಾರ್ಥವಾದ ತ್ಯಾಗಜೀವನ ನಮ್ಮದಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಇನ್ನೊಳಿಬಿರ ಪಾಲಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾದಾಗ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ‘ಸಾಧ್ಯಕ್ಕವನ್ನು’ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಈ ಕವನದ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

‘ನನ್ನಾಸೇ’ ಕವನವನ್ನು ಇಂದುಮತಿ ಲಮಾಣಿ ಅವರು ‘ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಸತ್ಯಗಳು’ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪದ-ಅಧ್ಯಾತ್ಮ

ಮಾಲೀಕ-ಯುಜಮಾನ, ಮತ್ತು-ಅಮಲು, ಗಡಿ-ಎಲ್ಲೆ, ಹಮ್ಮು-ಗವ್ರ, ಬೀಗು-ಗವ್ರಪಡು, ಶವ-ಹೆಣ, ನೆತ್ತರು-ರಕ್ತ, ಮ್ಯಾಚ್-ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಯೋಧ-ಸ್ವನಿಕ, ಒಡಲು-ಶರೀರ. ವರತೆ-ಚಿಲುಮೆ, ವಾಗ್ದೇವಿ-ಶಾರದೆ, ತೊಲಗಿಸು-ಹೋಗಲಾಡಿಸು, ತನು-ದೇಹ, ತಣಿಸು-ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು, ಪುಣ್ಯ(ಶ್ವರ್ಮ)-ಹಂಸ(ಧೃ).

ಅಭ್ಯಾಸ

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

ಇ. ಮಾನವ ಗಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡ?

ಇ. ಮಾನವನ ಕಾದಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಇ. ‘ಸಂಕಟಕೆ ಗಡಿ ಇಲ್ಲ’ ಕಾವ್ಯದ ಆಕರ್ಗಂಧ ಯಾವುದು?

ಇ. ಅಜ್ಞಾನ ತೊಲಗಿಸಲು ಕವಯಿತ್ರಿ ಏನಾಗ ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ?

ಇ. ಸದಾ ಚಿಮ್ಮಿವ ಚಿಲುಮೆಯಾಗಬೇಕು. ಏಕೆ?

ಅ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

ಇ. ಗಡಿಯ ಆಚೆ-ಕುಚೆ ಜೀವಿಗಳು ಏಕೆ ಶವವಾದವು?

ಇ. ನನ್ನಾಸೇ ಕವನದಲ್ಲಿ ಕವಯಿತ್ರಿಯವರ ಆಸೆಗಳೇನು? ಏವರಿಸಿ.

ಇ. ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

ಇ. 'ಸಂಕಟಕೆ ಗಡಿ ಇಲ್ಲ' ಕವಿತೆಯ ಭಾಬಾರ್ಥವನ್ನು ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಇ. ಇಂದುಮತಿ ಲಮಾಣಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಈ. ಸಂದರ್ಭ ಸಹಿತ ಸ್ವಾರ್ಥ ಬರೆಯಿರಿ.

ಇ. "ಗರೆ ಎಳೆದು 'ಗಡಿ' ಎಂದ"

ಇ. "ಗಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಆಚೆ ಈಚೆಯೂ ಇಲ್ಲ."

ಇ. "ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ನೆರಳಾಗಬೇಕು."

ಇ. "ದೀನರ ಉರುಗೋಲು ನಾನಾಗಬೇಕು."

ಉ. ಬಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪದದಿಂದ ತುಂಬಿ.

ಇ. ಮಾನವ ಎಂಬೋನು _____ ಮಾಲೀಕ.

ಇ. ಸದಾ ಜಿಮ್ಮೆತಲಿರುವ _____ ನಾನಾಗಿ.

ಇ. ಅಮೃತ ಕಂತದ _____ ನಾನಾಗಬೇಕು.

ಇ. ವಾಗ್ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ _____ ನಾನಾಗಿ ಧ್ಯಾನ್ಯಾಳಾಗಬೇಕು.

ಸೃಧಾಂತಿಕ ಭಾಷಾಭಾಸ

ಅಧಾರಂತರನ್ಯಾಸಾಲಂಕಾರ

ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ -

ಆತನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸಥಾನ ಪಡೆದು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದನು. ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ?

ಇಲ್ಲಿ 'ಆತನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸಥಾನ ಪಡೆದು ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದನು' ಎಂಬ ವಿಶೇಷವಾಕ್ಯವನ್ನು (ಉಪಮೇಯ) ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನಯವಾಗುವಂತಹ 'ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ?' ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಕ್ಯದಿಂದ (ಉಪಮಾನ) ಸಮರ್ಥಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ -

ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅಧಿವಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುವುದೇ ಅಧಾರಂತರನ್ಯಾಸಾಲಂಕಾರವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾ : ಜಲನಿಧಿಜಲಮಂ ಜಲಭ್ಯಾ

ತ್ವಾಲಕ್ಷೆ ನಲಿದಿತ್ತದತ್ತಮಿತನದೀನಿ ।

ಮರ್ಮಲ ಸಲಿಲಂ ದೊರೆದುದು ಗಡ ।

ನೆಲದೊಳೆ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ ಬಡತನಂ ಬಂದಪುದೇ ॥

ಉಪಮೇಯ : ಜಲನಿಧಿ ಜಲಮಂ ಜಲಭ್ಯತ್ವಾಲಕ್ಷೆ ನಲಿದಿತ್ತದು ; ಇತ್ತ ನದೀನಿಮರ್ಮಲ ಸಲಿಲಂದೊರೆದುದು.' (ಸಮುದ್ರವು ನೀರನ್ನು ಮೋಡಗಳಿಗೆ ನೀಡಿತು; ಮೋಡದಿಂದ ಮಳೆಸುರಿದು ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಪುನಾಃ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.)

ಉಪಮಾನ : ‘ನೆಲದೊಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಂಗೆ ಬಡತನಂ ಬಂದಪುದೇ’ (ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ
(ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಕ್ಯ) ಬಡತನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ)

ಸಮನ್ವಯ : ‘ಇಲ್ಲಿಜಲನಿಧಿಜಲಮಂ ಜಲಭೃತ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ನಲಿದಿತ್ಯದು; ಇತ್ತೇ ನದಿ ನಿಮ್ಮಲ
ಸಲಿಲಂ ದೊರೆದುದು’ ಎಂಬ ಉಪಮೇಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆಲದೊಳ್ಳ ಹೊಟ್ಟಂಗೆ
ಬಡತನಂ ಬಂದಪುದೇ’ ಎಂಬ ಉಪಮಾನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ
ವಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಧಾರಂತರನ್ಯಾಸಾಲಂಕಾರ ಎಂದು
ಹೇಳಬಹುದು.

ಭಾಷಾ ಚಟುವಟಿಕೆ

೧. ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಮತ್ತು, ಹಮ್ಮ, ನೆತ್ತರು, ವರತೆ, ಗುಂಧ, ತನು

೨. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಮಣಿಗೆ, ಮ್ಯಾಚೆಸೊನಿಂದ, ಯೋಧನು, ಆಡಿದ, ಕೈಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನನ್ನು

೩. ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.

ಎರಮರಣ, ಆಚೆ-ಆಚೆ, ಏರಯೋಧ, ಕಾದಾಟ, ಉರುಗೋಲು, ತೊಲಗಿಸು

೪. ಸಂಧಿವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೆಸರಿಸಿ.

ಕಾದಾಟದಾಟ, ಆದನೆಂಬ, ಶವವಾದವು, ಜೀವತೆತ್ತವರು, ವಾಗ್ದೇವಿ, ಉರುಗೋಲು, ಹೊರೆಯಾಗು

ಚಟುವಟಿಕೆ

ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ.

೧. ಹಮ್ಮನಲಿ ಏರಯೋಧರಾದರು

೨. ಸಧಾ ಧನ್ಯಾಗಬೇಕು.

ಹಚ್ಚಿನ ಓದು

೧. ದು. ಸರಸ್ವತಿ ವಿರಚಿತ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಓದಿ.

೨. ಮೂಡಾಂಕೊಡು ಚಿನ್ನಾಸ್ಸಮಿಯವರ ‘ಎಲುಬಿನ ಹಂದರದೊಳಗೆ’ ಕವನ ಓದಿರಿ.

* * * *

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ

- ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

‘ವಿಜ್ಞಾನದ ಯಾವುದೇ’ ವಿಭಾಗ ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ನೆರವಾಗಬಲ್ಲದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಅವರುವು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದು ಮನುಕುಲದ ಪ್ರಗತಿಗೆ(ಪ್ರಳಿಗೆ) ಕಾರಣೀಭೂತವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ವರ್ತನೆ, ಮನೋಭಾವ ಅವನು ದಂತಗೋಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪೂರ್ವಬುದ್ಧಿಶಾಲೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತಿರಬಾರದು. ಸಮಾಜದ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಯೋಜನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದು ಆಶನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಹೊರತು ಉಪಕಾರವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ, ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವ ಬಹು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವೈರುಧ್ಯದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಯೋಜನಾಶಕ್ತಿ ‘ರಜೆ’ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು ಒಮ್ಮೆ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಸೂತ್ರತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಪಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಫಿನ್ಸ್‌ನ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚರ್ಚೆನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಸಂಗತವಾದ ವಿಕಾಸವಾದವನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲುಪಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಘಟಿಸುವ ಗ್ರಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಹುತೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹಸ್ತಸಾಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬುವುದೂ ಉಂಟು.

ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬನ ವಸ್ತುಸ್ಥಿರತೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಸಮಾಜದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದು ಶತಮಾನೀಯತನ. ಕ್ಯಾಡಿಯಾರಪ್ಪೊಂದು ಶೊನ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮೂಲೀಕ್ತಿನದ ಪರಮಾಧಿಯಲ್ಲವೇ? ಅಶ್ವಿಕೆನೊಬ್ಬ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ, ಜಗತ್ತಿನ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶೋಧನೆಗಳೂ ಅರ್ಥರಹಿತವಾಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಹುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅವಿದ್ಯಾವಂತನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಖಂಡನಾರ್ಥ. ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳ ಒಗ್ಗೆ ತಳೆಯುವ ಉದಾಸೀನಭಾವ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕೃತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟಿರುವುದುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ತಟಸ್ಯ ಮನೋಭಾವ, ಅರ್ಥರಹಿನ ಹಾಗೂ ಅವೇಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೌನ ಸಮೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಆಗಿಬಿಡಬಹುದು.

ಪ್ರಚಲಿತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರವಾಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಅಂತ ಪ್ರವಾಡಗಳ ಕೆಡುಕನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯೂ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರಾಕರಣವಾಗಬೇಕು. ಭಯ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾಟಮಂತ್ರದಂತಹ ಪ್ರಗತಿ ವಿರೋಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಘಾತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿವೆ.

ಪವಾಡ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಮಾಟಮಂತ್ರ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಭೆ, ಸಮೈಜನಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇಕು. ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವಿಮುಖರಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನ ಶೋಧನೆಯ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಶೋಧನೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ಜನರ ನಿತ್ಯಚಿವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಆತನ ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಬೇಕು. ಹಲವಾರು ಅಶಾಕ್ರಿಕವಾದ ನಡಾವಳಿಗಳಿಂದ ಸಮಾಜ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದ್ದ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಫಲಿತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದೃತ ಹೊಡುವುದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ವಿಜ್ಞಾನದ ನೆಲೆ ಅಪರಿಮಿತ ವಿಷಯಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮ, ವಿಚಾರಗಳು ಪರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡಿಯಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಮೊದಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಜಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಟುಲಾತಿಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ವೈಜ್ಞಾನಿಕಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗುಗಳ ಪರಿಹಾರವೂ ಸಹ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯ ಹಾಗೂ ನೀತಿಯಾಧಾರಿತ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ರೂಪಿತವಾಗಬಲ್ಲದು. ಧರ್ಮ

ನೀತಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹದು. ಈ ರೀತಿಯ ಧರ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಮೂಲವಾದ ಬೇಲಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಫಿತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ವಿಶ್ವವಾಸ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತದರ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಡತನ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಣೆಗಳ ನಾಶ ಸಾಧ್ಯ. ಅದು ಪ್ರಗತಿವಿರೋಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕಿಂತಿನ್ನೂ ದೂರಮಾಡಬಲ್ಲದು. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದವರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರದೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಂತ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಬೇಕು. ಅಂತಹೇ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ, ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯ.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು-ಎರಡು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

೧. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ವ್ಯೇರುಧ್ಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಿ.
೨. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಯಾವಾಗ ಅರ್ಥರಹಿತವಾಗುತ್ತವೆ?
೩. ಲೇಖಕರ ಪ್ರಕಾರ ‘ವಿಶ್ವಧರ್ಮ’ ಯಾವಾಗ ರೂಪಿತವಾಗಬಲ್ಲದು?
೪. ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆ ಯಾವಾಗ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಲೇಖಕರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ?

ನಾಮಫಲಕ

- ಆರ್. ನಿಮಣಳ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂಗೋಡೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಪುಟ್ಟ ನಾಮಫಲಕವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ‘ಇವರ’ ಹೆಸರಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮದುವೆಗೆ ಮನ್ನ ಇವರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅದು. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯ ಅಡ್ಡ ಸರಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳ ಮರಿಯ ಜೊತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಾಗ, ನಮ್ಮೆಡನೆಯೇ ಅದೂ ಬಂದು ಈಗಿಲ್ಲಿ ಮುಂಗೋಡೆಯ ಮೇಲು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ತಳವೂರಿದೆ.

ನಾನೆಂದೂ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಇಂಥದೊಂದು ಫಲಕ ಬರೆಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟಿವಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆನ್ನುವಿರೋ? ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯೇಯವರ ನಾಮಫಲಕವೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ‘ಸೋಸೆಯ ಮುದ್ದಿನ’ ಹೆಸರಿನ ಹಲಗೆಯ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮಪ್ರಮತ್ತು ಮಾವ ಕೂಡ ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಹಲಗೆಯನ್ನು ತೂಗು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು (ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರೆಂದು ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ) ತಲೆಗೊಂದು ಸೂರು ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರೇ ವಿನಾ ಸೂರಿಗೊಂದು ಹೆಸರೂ ಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಿಡುವುದು ದೂರ ಉಳಿಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಹೆಸರು ಮಾಡುಕುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೇಳಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಸರಿನ ಅಗತ್ಯವೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾತನ ಹೆಸರನ್ನು ಮೊಮ್ಮೆಗಿನಿಗೆ ಇಟ್ಟರಾಯಿತು. ಮೊಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೂ ಅಜ್ಞಿಯ ಹೆಸರಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಮನ ದೇವರ ಹೆಸರೂ ಅಜ್ಞ-ಅಜ್ಞಿಯ ಹೆಸರೂ ಸಮನ್ವಯಗೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೇಕೆ ಹೊಸ ಹೆಸರು?

ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಸತನದ ಗಾಳಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಸ ಹೆಸರು ಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಮನೆಗೊಂದು ಹೆಸರು ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೂಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಮಫಲಕವೂ ಬೇಕು. ಯಾರೂ ಇಟ್ಟಿರದ ಹೆಸರಾಗಬೇಕು. ಕರೆಯಲು ಮುದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ತುಂಬ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರಬಾರದು, ತುಂಬ ಉದ್ದಪ್ಪಾ ಇರಬಾರದು. ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಹಿಗುತ್ತಿವೆ.

ಮನೆಗೆ ಹೆಸರಿಡುವಾಗ ಶ್ರೀಕೃಪ, ಹರಿಕೃಪ, ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸ, ಆನಂದಭವನ, ಶ್ರೀನಿಲಯ, ದಶಿನಿ, ದೀಪ, ಕುಟೀರ ಇಂತವುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ. ಇವೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲದವು. ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ‘ಗೃಹ ಪ್ರವೇಶ’ ಮಾಡಲು ಇಪ್ಪಿಟಡದೆ ‘ಮನೆಯೊಕ್ಕಲು’ ಮಾಡಿ ಅಜ್ಗಣನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇಬೇಕು. ‘ನೆಲೆ’, ನೆರಳು, ಚುಕ್ಕೆ, ಬೇಳಕು, ಹಸಿರು, ಹಂದರ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ’ ಇವು ಚಂದದ ಹೆಸರೇ ಹೌದು. ಆದರೆ ಕಲ್ಲತರು ಎಂದು ಮನೆಗಿಟ್ಟಿ

ಹೇಸರನ್ನು ‘ತೆಗಿನಮರ’ ಎಂದು ಕನ್ನಡಿಸಬಾರದು ಅಪ್ಪೆ ನಾಮಪದಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೆತ್ತಿಳೆ ಎಂದೂ, ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನನ್ನು ಷೇಕ್ಪಿಯನೆಂದೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರೆ ಈಗ ಯಾರೂ ಒಮ್ಮೆವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಸ್ಥಳದ ಹೇಸರನ್ನು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತವಕ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮಾರ ಬೆಟ್ಟದ, ಹೊಳೆಯ ಚೆಲುವನ್ನು ಮನೆಯ ಹೇಸರಾಗಿಸುವ ಬಯಕೆ.

ಮನೆಗೊಂದು ಹೇಸರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನೊಂದು ಚೆಂದದ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯತ್ತದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಮನೆ ಹೇಸರನ್ನು ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಸುವುದು ಅಪರೂಪವೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಪೋಳಿಗೋಡೆಯ ನಡುವೆ ಅಥವಾ ಒಂದಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಸುವುದು ರೂಡಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಗೇಟಿನ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಗೋಡಮೋಟಗಳ ಮೇಲ್ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಕಲ್ಲಿನ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ಹೇಸರು ಕೆತ್ತಿಸುವುದು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಸರು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಿರಬೇಕು. ಮನೆ ನಂಬರು ಮನೆಯಾತನ ಹೇಸರೂ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ. ಕೆಲವು ಸಲ ಮನೆಯಾತನ ಹೇಸರನ್ನು ಹೀಗೆ ಫಲಕದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಆತನಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆ ನಟಸುತ್ತ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಚೋಪಿ ಹಾಕುವವರಿಗೂ ಹೊರತೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಸರು ಕೆತ್ತಿಸದೆ ಇರಲು ಯಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ?

ಕನ್ನಡದ ಕವಿ ರನ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೇಸರು ಕೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಟ್ಟ ಫಲಕ ಸಾಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರವಣ ಬೆಳಗೊಳಿದ ಚಿಕ್ಕಬೆಟ್ಟದ ವಿಸ್ತಾರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ಶ್ರೀಕವಿರತ್ಯಂ’ ಎಂದು ಹೊರೆಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ಅವನೇ ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅವನು ಅಂದಿನ ಯುವಕವಿ. ತನ್ನ ಹೇಸರ ಅಗ್ಗಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಲೂ ಇತ್ತು; ಪ್ರತಿಭೆಯೂ ಇತ್ತು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಪ್ಪೆ. ತನ್ನ ಹೇಸರು ತನಗೆ ತ್ವಿಯವಾದದ್ದು.

ರನ್ನಿನ ಹೇಸರನ್ನು ಹೊತ್ತ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಬದಿ, ಇಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನವುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಚಿಕ್ಕಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಹಲವಾರು ಜ್ಯೇಂಧ್ರಾಮಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಎದುರಿನ ದೊಡ್ಡಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರದ ಗೊಮ್ಮಟಮೂರ್ತಿ, ನಡುವೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಕೊಳ. ಅಂದಿನ ಜನ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರೆದರೆ ದೀಘಕೃತಿಗಳನ್ನೇ ಬರೆದು ‘ಮಹಾಕಾವ್ಯ’ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆತ್ತಿದರೆ ಗೊಮ್ಮಟನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನೇ ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸದ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಹೊಯ್ದಳ ಯುಗವು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ಆಯಾ ಯುಗದ ಹೆಮ್ಮೆಯೂ ಹೌದು.

ರನ್ನಿನ ಹಿರಿಯ ಸಮಕಾಲೀನನಾದ ಪಂಪ ಯಾಕೆ ತನ್ನ ಹೇಸರನ್ನು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ? ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೂ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯೂ ದೂರೆತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಂಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೇಸರನ್ನು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿಸಿದದ್ದರೂ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ದಿಗ್ಂಜಿಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು

ಅಂದ್ಭುತವಾಗಿ ಅದಿಪರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಸರು ಕೊರೆಸುವುದು ವ್ಯಧನ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಮಗ ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಷಡ್ಯಂಡಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ತನ್ನ ಗೆಲುವಿನ ಶಾಸನವನ್ನು ವೃಷಭಾಚಲದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಬರೆಸಿದ ಆತ್ಮ ಪ್ರಶಂಸನೆಗಳು ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದು ಭರತೇಶನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಬರೆಸಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳವೇ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ—“ಅಂತವನೊಯ್ಯನೇ ನೋಡಿ ಸೋದ್ಯದು ಕೊಳೆಕೊಂಡ ಗವರರಸಂ”

ಪಂಪ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅವನದೇ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ರನ್ನನಿಗೂ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನದೇ ಆದ ಕಾರಣಗಳು ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಏನನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆತ್ತೇತ್ತೇ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಡವರಾರು? ಇತಿಹಾಸವೂ ಅರ್ಥಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಭವಿಷ್ಯವಂತೂ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಮಫಲಕದ ಸಂಭ್ರಮ ಇರುವಪ್ಪು ದಿನ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮುಲಕ.

ಅಭ್ಯಾಸ

- ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು-ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.
- ನಾಮಫಲಕ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ ?
- ಬಿಳಿಯ ಕೊಳೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?
- ಭರತಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ತನ್ನ ಗೆಲುವಿನ ಶಾಸನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬರೆಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ?
- ಪಂಪನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಏಕೆ ಕೆತ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ?
- ಭರತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆಸಲು ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ?

ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನೆಗಳು

ಸಂಗ್ರಹ

ರ. ಅಂಬೇಧ್ಕರ್

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದರೇನು? ಮುಕ್ತಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅದು ಏಕೆ ಅಗತ್ಯ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಹೌರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಹೌರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. (೧) ಜಲವಲನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ-ಸೂಕ್ತ ನಾಯಾಂಗ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲದ್ದು. (೨) ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ (ಅಲೋಚನೆ, ಓದು, ಬರಹ, ಚಚೆ ಇವುಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ); ಮತ್ತು (೩) ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಗೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂಲಭೂತವಾದದ್ದು. ಮೂಲ ಸ್ಥರಾಪ ಮಾತ್ರದಲ್ಲ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು ಹಾದು. ಅದರ ಹೌಲ್ಯದ ಬಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಹತ್ವದಾಗುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸ್ಯಾತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅದು ಇಲ್ಲದ ಕಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏಕತಾನದ್ವಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜಲನಶೀಲತೆ ಕುಂದುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂದರೆ, ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು. ಅದು ಜೀವಚಾರಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಕೂಡ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇರುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶೋಷಣೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆಯೋ ಒಂದು ವರ್ಗವು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ತುಳಿಯತ್ತಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲವೋ, ಬಡತನವಿಲ್ಲವೋ. ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಫಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸ, ಮನೆ, ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುವ ಭೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ವಿಸರ್ಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇರುವ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ. ಸರಕಾರ ಇರುವುದಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಸ್ತೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರವು ಯಾರನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ, ಆ ಜನರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಳಿಲ್ಲದುವರ ಸಮೃತಿಯಿಂದಲೇ ಸರಕಾರದ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಇರುವ ಅರ್ಥ ಇದೇ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳ ತತ್ವದಿಂದ ಅನುಗಮನ ಮಾಡಿದ ತತ್ವವೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯವಾದ ಸಮಸ್ತ ಅಧಿಕಾರವೂ ಜನತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ಶಾಸಗಿಯಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವರು ತಾವೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಸಮಾಜವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಈ ಎರಡು ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಅಪುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡೊಡನೆ ಎರಡನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು

ತನಗೆ ತಾನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ವೈಕೀಕ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸೋದರಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ ವೈಕೀಕ್ಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಗಾಂಧಿಜಿ

ಅಂದವಾದ ಅಕ್ಷರ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬರೆವಣಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಆವಶ್ಯಕ ಅಂಶವಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೋ ಕಾಣೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಅನಂತರ ದಾಖಿಲಾ ಆಪ್ತಿಕಾಕ್ಷರೋದ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಯುವಕರ ಮತ್ತು ವರ್ಕೆಲರ ಮುತ್ತು ಮೋರಿಸಿದಂತಿದ್ದ ಸುಂದರ ಬರೆವಣಿಗೆ ನೋಡಿ, ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕೆಬ್ಬ ಅಕ್ಷರದ ಬರೆವಣಿಗೆ ಅಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಚಿಹ್ನೆ ಎಂದು ನಾನು-ಅರಿತೆನು. ಈಚಿಗೆ ನನ್ನ ಬರಹವನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದೆ. ಸುಟ್ಟಮುಡಕೆಗೆ ಹಸಿಮಣಿನ್ನು ಮೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಆ ವೇಳೆಗೆ ಕಾಲ ಏರಿ ಹೋಗಿತ್ತೆ. ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಸಡ್ಡ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬರೆವಣಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯವಾದ ಅಂಶವಿಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕನೂ, ಯುವತಿಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ.

ರಸ್ವಿನ್ನಾನ “ಅನೊಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್ಟ್” ಎಂಬ ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದೇ ತಡ, ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿಯಿತು. ಆ ಮುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಧೈಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸರಕಳ ಹೂರತು ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಓದಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಜೀವನದ ಕರ್ಮರಂಗವನ್ನು ಪ್ರುವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಏನನ್ನೂ ಓದಲು ನನಗೆ ಸಮಯವೇ ದೂರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮಿತವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗ ನಾನು ಓದಿದುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾರಧ್ಯಮಾಡಿದೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಕ್ರಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದು ‘ಅನೊಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್ಟ್’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ. ಅನಂತರ ನಾನು ಆ ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ಸರ್ವೋದಯವಿಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುಜರಾತಿ (ಭಾಷೆ)ಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದೆ.

“ಅನೊಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್ಟ್” ಗ್ರಂಥದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿದೆ.

೧. ಎಲ್ಲರ ಒಳ್ಳೆಯದರಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಡಗಿದೆ.
೨. ವರ್ಕೆಲನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇರುವ ಬೆಲೆಯೇ ಕೌರಿಕನ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಿಂದ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕಿದೆ.
೩. ಶ್ರಮ ಜೀವಿಯ ಜೀವನ, ಉಳಿವವನ ಅಥವ ಕೈಕೆಸುಬುಗಾರನ ಜೀವನವೇ ಯೋಗ್ಯ ಜೀವನ.

೩. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

ದೇಶದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ. ಅವರು ವಿಷಯಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡುವ ತನಕ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗೆಲಾರದು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾತ್ರ ಆಫಾಲೆವನ್ನು ಸಹಿಸಬಲ್ಲದು. ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಗೆ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯನ್ನೇ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹರಿಯಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿರುವೆವೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅವರು ಕಾಡುಜನರಿಂತೆ ಇರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ, ಮತ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕೆಲವೇ ವೈಕಿಗಳ ಸ್ವತ್ತಾಗಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕರತ್ನಗಳನ್ನು ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ವೇದವೇದಾಂತಗಳ ಮುಖ್ಯ ಪಲ್ಲವಿಯೇ ಶ್ರದ್ಧ. ಯಾವ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮೂಲಕ ನಚಿಕೆತನು ಯಮರಾಜನನ್ನು ಕೊಡ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಹೊಂದಿದನೋ, ಯಾವ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ— ಅಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯಾನ್ನ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು.

ಯಾರೂ ದುರ್ಬಲರಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಏಳಿ, ಯಾರಿಗೂ ಮಣಿಯಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ವೈಕಿಗೊಳಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯಬೇಡಿ. ಏಳಿ, ದುರ್ಬಲತೆಯ ಪರವಶತೆಯಿಂದ ಹಾರಾಗಿ. ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ನಿಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನಿಜವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿ, ಇತರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ, ನಿದಿಸುವವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಗ ಶಕ್ತಿ ಬರುವುದು. ಮಹಿಮೆ ಬರುವುದು, ಶೈಯಸ್ಸು ಬರುವುದು, ಹಾವಿತ್ಯ ಬರುವುದು. ಈಗ ನಿದಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಕಾಯೋಽನ್ಮುಖಿನಾಗುವಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳೂ ಬರುವುವು.

ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಇಡಿಯ ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಾಯೋಽನ್ಮುಖಿರಾಗಿ, ವೇದಾಂತದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಸಾರಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಪ್ತ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ. ಅನಂತರ ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೂ ನೀವು ಒಂದು ಮಹಾ ಆದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಳಿ ದುಡಿದು ಮಡಿದಿರಿ ಎಂಬ ಶೈಲಿಯಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದರೆ ಹಲವು ಭೌತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗಳಾಗುವುವು. ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ ತನ್ನ ಪರಾಕಾಷ್ಟೇಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು, ತನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಅದನ್ನು ಬೀರಿಕೊಂಡರೆ ಮಾನವನನ್ನು ದೇವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಮೊದಲು ನಾವು ದೇವರಾಗೋಣ. ಅನಂತರ ಇತರರು ದೇವರಾಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಯುರ್ವಾತೆಯ ಮತ್ತರಿರಾ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿ, ಎದ್ದೇಳಿ; ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಬೇಡಿ; ಗುರಿಯು ದೊರಕುವವರೆಗೂ ನಿಲ್ಲಬೇಡಿ.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು-ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

೧. ಕ್ರಿಯಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂದರೆನು?
೨. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮಹತ್ವವೇನು?
೩. ಅಂದವಾದ ಬರವಣಿಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?
೪. ‘ಅನೋಟು ದಿಸು ಲಾಸ್ಪು’ ಕೃತಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು?
೫. ವಿವೇಕಾನಂದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ?
೬. ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಶೈಲಿ ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?

ಪಾರಿವಾಳ

- ಸು. ರಂ. ಎಕ್ಕಂಡಿ

ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆರದ ಹೊದರಿನಲ್ಲಿ
ಇರುತ್ತಿತ್ತು ಮಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿ
ಮುದ್ದು ಬಿಳಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಜೋಡಿ ॥೧॥

ಹಗಲಿರುಳು ಜೋಡಿಗೂಡಿ ಬಾಳಿದವು ಈ ಜೋಡಿ
ಎಂದಿಗೂ ಅಗಲಿರವು ಒಂದನೊಂದು
ಹಿಗ್ನಿ ತುಂಬಿತು ಹೊದರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ॥೨॥

ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಯನೊಡೆದು ಹಿಗ್ನಿತಿಪುಗಳ ಪ್ರೀತಿ
ಮುದ್ದು ಮರಿಗಳ ಮಥುರ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ
ದಿನಕಳೆದವಾನಂದದಿಂದ ಬಾಳಿ ॥೩॥

ಬೇಡವೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಬಲೆಯ ಹರಡಿದನೊಮ್ಮೆ
ಮಟ್ಟ ಮರಿಗಳು ಹಾರಿ ಸಿಲುಕಿ ಸೆರೆಗೆ
ಚೀತ್ತರಿಸಲೊಡಗಿದವು ಬರಲು ಹೊರಗೆ ॥೪॥

ಕಂಡು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಪಾಡು ತಾಯಿ ಧುಮುಕಿತು ಬಲೆಗೆ
ಹೆಂಡತಿಯನಗಲಿರದ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿ
ಒಳಗೆ ಬಂದಿತು ಬಳಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ॥೫॥

ಕುರುಡು ವಾಶ್ಲೇಧಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿವೇಕ
ಬಲೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಪಾರಿವಾಳ ಹಿಂಡು
ಹಸಿದ ಬೇಡನು ನಡೆದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ॥೬॥

ಮೋಹ ಮುಸುಕಿದ ಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವನಾಶದ ಸಿದ್ಧಿ
ವ್ಯಾಮೋಹವನು ತೋರೆದು ಬಾಳಬೇಕು
ವನು ಬಂದರು ಕೂಡ ತಾಳಬೇಕು ॥೭॥

ಅಭ್ಯಾಸ

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು-ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

೧. ಮುದ್ದು ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಜೋಡಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿತ್ತು?
೨. ಜೋಡಿಪಾರಿವಾಳಗಳು ಹೇಗೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು?
೩. ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?
೪. ಮೋಹ ಮುಸುಕಿದ ಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವನಾಶದ ಸಿದ್ಧಿ'- ಈ ಮಾತಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಿ.
೫. ಜೋಡಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ದುಡುಕಿನ ನಿರ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಜನಪದ ಒಗಟುಗಳು

ಸಂಗ್ರಹ

ಜನಪದ ಬೆಡಗಿನ ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮತ್ತು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎದುರಾಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಒಗಟನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಕ್ರಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ವಾದದ್ದು. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಅಸ್ವಾದಿಸಬಹುದು.

ಒಗಟು ೧ : “ಕ್ಯಾಯುಂಟು ಕಾಲೀಲ್ಲ ಶಿರಹರಿದ ಮುಂಡ
ಮೃಯೋಜಗೆ ನವಗಾಯ ಒಂಬತ್ತು ತುಂಡ
ಒಯ್ಯನೊಯ್ಯನೇ ಬಂದು ಹೆಗಲೇರಿಕೊಂಡ
ರಾಯ ರಾಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಾನೇ ಪ್ರಚಂಡ”

ಉತ್ತರ: “ನೀನು ಹೇಳಿದ ಬೆಡಗು ‘ಅಂಗಿ’ ಕಾಣಣ್ಣ
ನಾಮೋಂದ ಬೆಡಗ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಣ್ಣ”

ಒಗಟು ೨ : “ಅಂಗ್ಯೈ ಹೊಟ್ಟರೆ ಮುಂಗ್ಯೈ ನುಂಗುವುದು
ಸಿಂಗಳುಕನಲ್ಲ ಶಿವಬಲ್ಲ | ಬೆಡಗಿನ
ಜಾಹೆ ಕನ್ನಡವಾ ತಿಳಿದ್ದೇಳೆ”

ಉತ್ತರ: “ಕನ್ನಡವ ಹೇಳಲಿಕೆ ಇನ್ನಾವ ಸೋಜಿಗವು
ಪನ್ನಂಧರನಾ ಶಿವಬಲ್ಲಾ ನ್ಯಾರೋರ
ಕಪ್ಪಸಲ್ಲವೇನೇ ಹಸೆಯವಳೆ”

ಒಗಟು ೩ : “ನೀರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋದು ನೀರಲ್ಲಿ ಬೇಳಿಯೋದು
ನೀರು ತಾಕಿದರೆ ಮಟಮಾಯಾ ಕನ್ನಡದ
ಬೆಡಗಿನ ಜಾಹೆ ತಿಳಿದ್ದೇಳೆ”

ಉತ್ತರ: “ಕನ್ನಡವ ಹೇಳಲಿಕೆ ಇನ್ನಾವ ಸೋಜಿಗವು
ಪನ್ನಂಧರನಾ ಶಿವಬಲ್ಲ | ತಿನ್ನುವ
ಉಪ್ಪಲ್ಲವೇನು ಅರಸರೆ”

ಒಗಟು ೪ : “ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋದು ಹೊತ್ತು ನೀರ ಹುಯ್ಯೋದು
ಅದು ಒಂದು ಗಿಡದ ಪರಿಕಾರ- ಎಲೆಬಾಲೆ
ಬಾಲೆ ನಮ್ಮಧ್ವ ಒಡೆದ್ದೇಳೆ”

ಉತ್ತರ : “ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥವು ನಮ್ಮೀಗೆ ತಿಳಿಯಾವು
ನೀವಾಡಿದ ಮಾತು ಹಸಿಯಲ್ಲ - ಮಾತಿವನೆ
ಹಿತ್ತವರೆ ಹೂವ ಅರಸೋರು”

ಒಟ್ಟು ೫ : “ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋದು ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋದು
ಅದು ಒಂದು ಗಿಡದ ಪರಿಕಾರ-ಎಲೆಬಾಲೆ
ಬಾಲೆ ನಮ್ಮರ್ಥ ಒಡೆದ್ದೇಳೆ.”

ಉತ್ತರ: “ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥವು ನಮ್ಮೀಗೆ ತಿಳಿಯಾವು
ನೀವಾಡಿದ ಮಾತು ಹಸಿಯಲ್ಲ - ಮಾತಿವನೆ
ತಾವರೆ ಬೇರ ಅರಸೋರು”

ಒಟ್ಟು ೬ : “ಬದಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋದು ಬದಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋದು
ಹೋಗೋರ ಮುಂಜರಗ ಹಿಡಿಯೋದು-ಎಲೆಬಾಲೆ
ಬಾಲೆ ಇದರರ್ಥ ಒಡೆದ್ದೇಳೆ”

ಉತ್ತರ: “ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥವು ನಮ್ಮೀಗೆ ತಿಳಿಯಾವು
ನೀವಾಡಿದ ಮಾತು ಹಸಿಯಲ್ಲ - ಮಾತಿವನೆ
ಉತ್ತರಾಣಿ ಗಿಡ ಅರಸೋರು”

ಒಟ್ಟು ೭ : “ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟೋದು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋದು
ಉಳುವಾನ ಕಂಡು ನಗುವುದು - ಎಲೆಬಾಲೆ
ಬಾಲೆ ನಮ್ಮರ್ಥ ಒಡೆದ್ದೇಳೆ”

ಉತ್ತರ: “ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥವು ನಮ್ಮೀಗೆ ತಿಳಿಯಾವು
ನೀವಾಡಿದ ಮಾತು ಹಸಿಯಲ್ಲ - ಮಾತಿವನೆ
ಗರಕೇಯ ಹುಲ್ಲ ಅರಸೋರು”

ಒಟ್ಟು ೮ : “ಕಲ್ಲಲ್ಲ ಕುಕ್ಕಾದಲ್ಲ ನೀರಲ್ಲ ಸೆಳೆವುದಲ್ಲ
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಕಂಡ್ಲು ಮಡಿವಸ್ತು - ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಜಾಣಿ ಕನ್ನಡವ ತಿಳಿದ್ದೇಳು”

ಉತ್ತರ: “ಕನ್ನಡದ ಹಾಡನ್ನ ಹನ್ನೆಯ್ದ ನಾಬಲ್ಲ
ಕನ್ನಡದ ಶಿವನ ಪದನವು - ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಕೊಕ್ಕಳಿಕೆ ಮೇಲೆ ಅತುರಂಟಾ?”

ಒಟ್ಟು ೯ : “ತಂದಿ ಮದಿಗ್ನ್ಯಾಪ್ತಲ್ಲ ತಾಯ್ನಿಗೆ ಹೋಪ್ಪಲ್ಲ
ಮುಂದದು ಧಾರಿ ಮೂರುತಕ - ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಜಾಣಿ ಕನ್ನಡವ ತಿಳಿದ್ದೇಳು”

ಉತ್ತರ:

“ಕನ್ನಡದ ಹಾಡನ್ನು ಹನ್ನೆಯ್ದು ನಾಬಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಶಿವನ ಪದನವು – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಸಂಪ್ರಾಯಗಿನ ಮುಂದೆ ಅರ್ಥಾಂಟಾ?”

ಒಟ್ಟು ೧೦ : “ದರಿಯ ಮ್ಯಾಲ್ ಹುಟ್ಟಪುದು ದೊರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಪುದು
ಅರಮನೆಗುತ್ತೇರವ ಕೊಡುಪುದು – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಜಾಣಿ ಕನ್ನಡವ ತಿಳಿದ್ದೀಳು”

ಉತ್ತರ:

“ಕನ್ನಡದ ಹಾಡನ್ನು ಹನ್ನೆಯ್ದು ನಾಬಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಶಿವನ ಪದನವು – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಹನಿಮರನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾಂಟಾ?”

ಒಟ್ಟು ೧೧ : “ಹಸಿಹಸಿಯ ಬೀಳೆ ಮಸಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬೀಳೆ
ಬಿಸಿನೀರ ಹಾಕಿ ಸಲಗುವಿ – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಜಾಣಿ ಕನ್ನಡವ ತಿಳಿದ್ದೀಳು”

ಉತ್ತರ:

“ಕನ್ನಡದ ಹಾಡನ್ನು ಹನ್ನೆಯ್ದು ನಾಬಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಶಿವನ ಪದನವು – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ತಲೆಕುಲ್ಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾಂಟಾ?”

ಒಟ್ಟು ೧೨ : “ಬಗಲಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕಪುದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಿಂಬೂದು
ನಂಗ್ಗೋಳಿ ಅರ್ಥ ಈ ಹಾಡಿನ – ಹೇಳಿರೆ
ಕೃಗ ಹಲ್ಮಾರ್ಯದ ಕೊಡುವೆನು”

ಉತ್ತರ:

“ಕನ್ನಡದ ಹಾಡನ್ನು ಹನ್ನೆಯ್ದು ನಾಬಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಶಿವನ ಪದನವು – ಅಂಬಲ್ಹಾಡು
ಬೀಸುಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾಂಟಾ?”

ಪದ-ಅಧ್ಯಾತ್ಮ

ನ್ಯಾರೋರ-ನಾರಿಯರ, ಮಡಿವಸ್ತು-ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆ, ಕೊಕ್ಕಕ್ಕೆ-ಕೊಕ್ಕರೆ, ಮೂರುತಕ-ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ,
ಹನಿಮರ-ತಾಳಿಮರ, ತಲೆಕುಲ್ಲು-ತಲೆಕೊದಲು.

ಅಭ್ಯಾಸ

ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು-ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

೧. ಒಂದನೆಯ ಒಗಟಿನ ಉತ್ತರ ‘ಅಂಗಿ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿರಿ.
೨. ಎರಡನೆಯ ಒಗಟಿಗೆ ‘ಕುಪ್ಪಸ’ವು ಉತ್ತರ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರಿ?
೩. ಐದನೆಯ ಒಗಟಿಗೆ ‘ತಾವರೆ ಬೀರು’ ಎಂಬುದು ಉತ್ತರ –ಹೇಗೆ?
೪. ಎಂಟನೆಯ ಒಗಟಿನ ಉತ್ತರ ‘ಕೊಕ್ಕರೆ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ
೫. ಒಗಟುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರವಾಗಿ ಏನು ಲಾಭ?

ಪರ್ಯಾಧಾರಿತ ಪದಕೋಶ

ಸಂಕೇತಾಕ್ಷರಗಳ ವಿವರ:- [ಅ] ಅವ್ಯಯ; [ಕ್ರಿ] ತ್ರಿಯಾಪದ; [ಗು] ಗುಣವಾಚಕ; [ನಾ] ನಾಮಪದ; [ಎ] ವಿಶೇಷಣ; [ಧಾ] ದಾತು; [ಇಂ] ಇಂಗ್ಲಿಷ್; [ಗ್ರೀ] ಗ್ರೀಕ್; [ದೇ] ದೇಶ; [ಸಂ] ಸಂಸ್ಕೃತ

ಅ

ಅಂಜನ[ನಾ] ಕಾಡಿಗೆ. ನಿಧಿ, ನಿಕ್ಕೇಪ ಮೊದಲಾದುವು ಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಕೆಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಕವ್ಯ. ಅಂದಣ[ನಾ] ಮೇನೆ,ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ. ಕೆಣಿನ ಪೂರೆ.

ಅಗಡು[ನಾ]ತುಂಟತನ.[ಗು] ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಗದ.

ಅಗಸಿ[ಅಗಸಿ][ನಾ] ಉಂಟು,ಕೋಟಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.

ಅಗ್ಗಳಿಕೆ [ದೇ][ನಾ] ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ. ಸಾಮಧ್ಯ ಅಡಿ[ನಾ] ಹೆಚ್ಚಿ. ಪಾದ. ಱಾಲಂಗುಲದ ಉದ್ದಳತೆ. ಕೆಳಭಾಗ.

ಅಣಿ[ಕ್ರಿ] ಸಿದ್ಧವಾಗು. ರಚಿಸು.[ನಾ] ಅಚ್ಚಕಟ್ಟಿ ಸಿದ್ಧತೆ,ಸಚ್ಚಿ. ಅವಕಾಶ. ನೆಯ್ಯಿ ಮಂಗದ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕುಗಳ ಜೋಡಣೆ.

ಅತಿ [ನಾ] ಹೆಚ್ಚು. [ಗು] ಮಿತಿಮೀರಿದ.

ಅಧ್ಯರ [ಸಂ][ನಾ] ಯಜ್ಞ ಯಾಗ

ಅನುಬಲ[ನಾ]. ಸಹಾಯಕ ಸೈನ್ಯ ಒತ್ತಾಸೆ, ಬೆಂಬಲ.

ಅನೃತ[ನಾ] ಸತ್ಯವಲ್ಲದುದು, ಸುಖು.

ಅನ್ವೇಗಂ[ಅ] ಆವರೆಗೆ. ಅಪ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ. ಅಡಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ.

ಅನ್ವಯ[ನಾ] ವಂಶ,ಕುಲ. ಸಂಬಂಧ. ಅನುಯಾಯಿ. ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಅಭ್ಯ[ನಾ] ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟದುದು,ತಾವರೆ. ಶಂಖಿ. ಚಂದ್ರ. ರತ್ನ,ಮುತ್ತು. ಐರಾವತ. ಧನ್ಯಂತರಿ.

ಅಬ್ಜೆ[ನಾ] ತಾಯಿ. ಸದರ,ಹಗುರ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಳು. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ.

ಅಬ್ಧಿ[ನಾ] ಸಮುದ್ರ,ಕೊಳ.

ಅಯ್ಯ[ನಾ] ತಾತೆ,ಅಜ್ಞ. ಜಂಗಮ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. ಒಡೆಯ, ಯಜಮಾನ.

ಅರಿ[ಕ್ರಿ] ಕತ್ತರಿಸು,ಕಡಿದು ಹಾಕು. ತಿಳಿ,ಗ್ರಹಿಸು. ಅಕ್ಕೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಲಿಸಿ ಶೋಧಿಸು.[ನಾ] ಹಗೆ,ಶತ್ರು. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೆಣಿನ ರೋಗ.

ಅರುಹು[ಕ್ರಿ] ತಿಳಿಸು,ಹೇಳು.[ನಾ] ತಿಳಿವಳಿಕೆ,ಜ್ಞಾನ.

ಅತ್ಯಿ[ನಾ] ತ್ರೀತಿ,ಆಸ್ತಕಿ. ಹಷಟ,ಸಂತೋಷ.

ಅವಸರ[ನಾ] ಸಮಯ, ಸನ್ನಿವೇಶ. ಅವಕಾಶ. ಹೊತ್ತುವೇಳೆ. ಆತುರ. ಮಳೆ.

ಅವಾಂಶರ[ನಾ] ಸೈನ್ಯ, ಯುದ್ಧ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ. ಗದ್ದಲ,ಗಡಿಜಿಡಿ.

ಅಶ್ರುತ[ನಾ] ವೇದ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ಅಪರಿಭಿತ.[ಗು] ದು:ಖಿ;ಕೇಳಲ್ಲಿದ.

ಅಸುರ[ನಾ]ರಾಕ್ಷಸ.

ಅಸ್ತಿಭಾ[ವಾ]ರ[ನಾ]ತಳಹದಿ: ಬುನಾದಿ.

ಅಳಲು[ಕ್ರಿ] ದು:ಖಿಸು;ಶೋರಿಸು.[ನಾ] ದು:ಖಿ; ಶೋರ.

ಅಣ್ಣರು[ಕ್ರಿ] ತ್ರೀತಿಸು; ವಿಶ್ವಾಸಶೋರು. [ನಾ] ತ್ರೀತಿ;ಅಕ್ಕರೆ

ಆ

ಆಗಮ[ನಾ] ಬರುವುದು; ಸೇರುವುದು. ಪೂರ್ವ ದಿಂದಲೂ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥ,-ಶಾಸ್ತ್ರ. ದೇವಪೂಜಾತಂತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಆಗರ[ನಾ] ಆಧಾರವಾದ ಸ್ಥಳ, ಆಶ್ರಯ, ನೆಲೆ. [ಲಾಪ್ಪಿನ]ಗಳೆ. ಮನೆ,ವಾಸಸ್ಥಾನ. ಸ್ಥಳ,ಜಾಗ.

ನ್ಯಾ ಆಭಾಷಾದಿತ[ಗು] ಮರೆಮಾಡಿದ,ಮುಚ್ಚಲಪಟ್ಟ..

ಆದರ[ನಾ] ಗೌರವ,ಮಯ್ಯಾದೆ. ಆಸಕ್ತಿ. ತ್ವಿತಿ. ಸತ್ಯಾರ್ಥ, ಉಪಕಾರ.

ಅನು[ತ್ತಿ] ಎದುರಿಸು,ಪ್ರತಿಭಟಟಿಸು. ವಹಿಸು, ಕೈಗೊಳ್ಳು, ಹೊಂದು, ಪಡೆ ಆಶ್ರಯವಾಗು.

ಆಸಕ್ತಿ[ನಾ] ತತ್ತರತೆ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಳ್ಳಿ ವ್ಯಕ್ತಿ. [ಗು] ಮಗ್ಗವಾದ, ತತ್ತರವಾದ. ಸ್ಥಿರವಾದ,

ಇ

ಇಂಬು[ನಾ] ಎಡೆ, ಆಶ್ರಯ. ಅಳತೆ,ಮೀತಿ. ತ್ವಿತಿ. ಸುಖಿ. ಸಂತೋಷ. ಸೌಕರ್ಯ.

ಇನ[ನಾ] ಸೂರ್ಯ. ಗಂಡ. ಒಡೆಯ.

ಇರಿ [ದೇ][ತ್ತಿ] ತಿವಿ. ಚುಚ್ಚು. ಕೊಲ್ಲು,

ಇರುಳು [ದೇ][ನಾ] ರಾತ್ರಿ. ಅಜಾಣ.

ಇಳಿ[ನಾ] ಭೂಮಿ. ಹಸು, ಆಕಳು.

ಇಟಿ[ತ್ತಿ] ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರು; ಬೀಳು. ಕುಗ್ಗು,ಪುಸಿ, ಸೂರಗು. ಜೋಲು ಬೀಳು.

ಇ

ಇಂಫ್ಲಾರ್ [ಸಂ] [ನಾ] ಒಡೆಯ, ಪ್ರಭು. ಶಿವ. ಏಕಾದಶ ರುದ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ.

ಇ

ಉತ್ತಮಾಂಗ [ನಾ] ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಂಗ; ತಲೆ.

ಉತ್ತರೀಯ [ಸಂ] [ನಾ] ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ, ಶಾಲು.

ಉದರ[ನಾ] ಹೊಟ್ಟಿ;ಜರರ.ಆಹಾರ. ಮದ್ದಭಾಗ.

ಉಪಾಜಿಸು [ಸಂ] [ನಾ] ಸಂಪಾದಿಸು, ಗಳಿಸು.

ಉಯ್ಯಾ[ತ್ತಿ] ಒಯ್ಯು; ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗು. ತಡೆದು; ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದು; ನಿಬಂಧಿಸು.

ಉರವಣಿಸು[ತ್ತಿ] ರಭಸದಿಂದ ಮುಂದೆನುಗ್ಗು. ಆಕ್ರಮಿಸು. ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳು.

ಉರಿ[ತ್ತಿ] ಜ್ಞಾಲಿಸು. ಸುಡು;ಸುಟ್ಟುಹೋಗು. ತಾಪಲಂಟಾಗು. ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗು;

ಉರುಹು [ದೇ] [ತ್ತಿ] ಬಾಯಿಯಿಂದ ಗಾಳಿ ಉದು.

ಉವಿಟ[ನಾ] ನೆಲ; ಭೂಮಂಡಲ.

ಉಲ್ಲೈ[ನಾ] ಉಲ್ಲೈ [ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುವ ತೇಜಪುಂಜವಾದ ವಸ್ತು. ಉರಿಯವ ಕೊಳ್ಳಿ. ಆಕಾಶಕಾಯ

ಉಸಿರಾ[ಉಸಿರು][ತ್ತಿ] ಉಸಿರಾಡು. ಮಾತನಾಡು; ಹೇಳು. ದ್ವೀಪಮಾಡು;ಸದ್ಯಮಾಡು. [ನಾ] ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಣವಾಯು.

ಇ

ಇಂಣ[ನಾ] ಸಾಲ. ಹಂಗು.

ಇ

ಇಕ್ಕಡ[ನಾ] ಕೆರವು. ಮೆಟ್ಟು; ಕಾಲ್ಪೋದು, ಜಪ್ಪಲಿ.

ಇಡೆ[ನಾ] ಸ್ಥಳ. ಅಂತರ. ಅಧಿಕ. ಉಂಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದ್ದು. ಕಾಣಿಕೆ. ಅವಕಾಶ.

ಇಯ್ಯಿ [ಅ] ಚೆನ್ನಾಗಿ. ಮೂರಾ. ತುಂಬಾ.

ಇರಿ[ಧಾ] ಬೇಡು.[ತ್ತಿ] ಹೊಯ್ಯು. ದಾನಮಾಡು.

ಇವೆ[ಎಮೆ][ನಾ] ಎಮ್ಮು. ರೆಪ್ಪೆ. ಬಿಳಿಗೋಡಿ.

ಇ

ಇರಿ[ನಾ] ಎತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ, ಕಟ್ಟಿ; ಕರೆಯ ದಂಡ.

ಇ

ಒಡಂಬಡು[ತ್ತಿ] ಒಪ್ಪು. ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗು.

ಒಡಲು[ನಾ] ಶರೀರ; ದೇಹ. ಹೊಟ್ಟೆ.

ಒಳರ್ಹ[ರು] [ದೇ] [ತ್ತಿ] ಕೊಗು, ಅರಚು.

ಇ

ಇಂಪು[ನಾ] ಪರಿಮಳ. ಸಿಹಿತನ.

ಇಜ್ಜು[ನಾ] ಕಾಯ್. ಕೆಲಸ. ಉದ್ಯೋಗ.

ಇಟ್ಟಳಿ [ದೇ] [ನಾ] ನಿಯಮ, ಸರದಿ, ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯದ ಏಪಾರ್ಡು. ಸೇವಾಕಾಣಿಕೆ.

<p>ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಕಾಂತ[ನಾ] ಅತಿ ರಹಸ್ಯ; ಅತಿ ಗುಟ್ಟು..</p> <p>ಕಡು[ವಿ] ಕಡು. ಬಹಳ. ಸ್ಥಿರವಾದ. ಬಿರುಸಾದ. ದೊಡ್ಡ. ಕಡವು-ನದಿ ದಾಟುವ ಸ್ಥಳ.</p> <p>ಕಣೀ[ನಾ] ಗಣೀ. ಭವಿಷ್ಯ ಕಥನ. ಕಟ್ಟು. ಗಂಟು. ಶುಭಾಶುಭಶಕುನ.</p> <p>ಕರ[ನಾ] ಕ್ಯಾ. ಆನೆಯ ಸೋಂಡಿಲು. ತೆರಿಗೆ. ಕರಣ. ಆಲಿಕಲ್ಲು. ಅತಿಶಯ.</p> <p>ಕರಂ[ಅ] ಜೆನಾಗಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ಮೂರಾ.</p> <p>ಕರುಕ[ಕರುಕು][ನಾ] ಇದ್ದಲು. ಕಪ್ಪು. ಮಸಿ.</p> <p>ಕರುತ್ತು [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ಕೋಪಗೊಂಡು.</p> <p>ಕಲಹ[ನಾ] ಜಗಳ; ಕಾದಾಟ. ವೈಮನಸ್ಸು.</p> <p>ಕಸರತ್ತು [ನಾ] ಕವಾಯಿತು. ಶಕ್ತಿ; ಚಮತ್ವಾರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ.</p> <p>ಕಳಪು [ನಾ] ನದಿ ದಾಟುವ ಸ್ಥಳ. ಕಳ್ಳತನ; ತುಡುಗು; ಚೌರ್ಮುಖ.</p> <p>ಕಳೆ[ಧಾ] ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳು. ಬಿಸಾಡು. ಅಲ್ಲಾಗಳೆ. ಕಾಂತಿ. ಭಾಗ.</p> <p>ಕಾಂತಿ[ನಾ] ಶೋಭೆ. ಹೊಳಪು, ಚೆಲುವು, ಇಚ್ಛೆ.</p> <p>ಕಾಪು[ನಾ] ರಕ್ಷಣೆ; ಕಾವಲು. ದೃಷ್ಟಿಚೋಟಿ.</p> <p>ಕಾಯ[ನಾ] ಮೈ; ದೇಹ. ಮರದ ಬೊಡ್ಡ. ಸಂಘ. ಸಂತೆ. ರಾಜಧಾನಿ. ವಸತಿ; ಮನೆ.</p> <p>ಕಾರಕ [ನಾ] ಮಾಡುವವ. ಒಡಯ. ವಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪದಗಳು. ಕೊಳ್ಳು.</p> <p>ಕಾರಕೂನ[ನಾ] ಲೆಕ್ಕಿಗೆ; ಬರಹಗಾರ; ಗುಮಾಸ್ತ; ಕರಣಿಕ.</p> <p>ಕಿಂಕರ[ನಾ] ಸೇವಕ; ಉಳಿಗದಾಳು. ಕೋಗಿಲೆ.</p> <p>ಕಿಡಲ್ಲುಡಿ[ನಾ] ಕೆಟ್ಟನುಡಿ.</p> <p>ಕಿಡಿ[ನಾ] ಕಿಷ್ಟಿನಕಣ; ಬೆಂಕಿಯ ಸಣ್ಣಭಾಗ.</p> <p>ಕುಪ್ಪು [ದೇ] [ಕ್ರಿ] : ಚೆಚ್ಚು. ತಿವಿ. ಕುಟ್ಟು. ಕೆಳ್ಳು ಕೋರ್ನೆಸು. ಪಾತ್ರ. ಮುಂತಾದುವನ್ನು ರಭಸದಿಂದ ಇಡು.</p>	<p>ಕುಟಿಲು[ವಿ] ಬಗ್ಗಿದ; ಓರೆಯಾದ. [ನಾ] ಮೋಸ; ಕೈಚೆಳಕ. ಅನ್ಯಾಯ; ನಕಲೆ.</p> <p>ಕುಟೀರ [ನಾ] ಗುಡಿಸಲು; ಆಶ್ರಮ. ಚಪ್ಪರ.</p> <p>ಕುಮಕಿ[ಗು] ಸಹಾಯಕ.</p> <p>ಕುಸುರಿ [ದೇ] [ನಾ] ಸೂಕ್ತವಾದ, ನಾಜೂಕಿನಿಂದ ಹೊಡಿದ ಆಭರಣ. ಬೆಂಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ ಎಂಜಲು. ಎಳೆಯ ಕಾಯಿ. ಹಣ್ಣಿನ ತಿರುಳು</p> <p>ಕುಳಿ[ನಾ] ತಗ್ಗಿ; ಹೊಂಡ. ತುಂಡಾಗು. ಕೋಲಾಹಲ.</p> <p>ಕೂರೆ[ನಾ] ಸ್ವೇಚ್ಚಾ; ನಲ್ಲಿ; ಪ್ರೀತಿ. ಮೋಹನ.</p> <p>ಕೃತಿಮು[ನಾ] ಕೃತಕ. ಮೋಡಿ; ಮಾಟಗಾರಿಕೆ. ದಶ್ಮಮುಗ.</p> <p>ಕೆನ್ನು [ದೇ] [ನಾ] ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ದುಃಖಿ. ಕಪ್ಪು</p> <p>ಕೆಲ[ವಿ] ಕೆಲವು; ಸ್ವಲ್ಪ. [ನಾ] ಪಕ್ಕೆ; ಬದಿ.</p> <p>ಕೇಡು [ದೇ] [ನಾ] ಆಪತ್ತು, ಕೆಡುಕು. ಅಳಿವು. ನಾಶ.</p> <p>ಕೃಷ್ಣೋಽಃ[ಧಾ] ಆರಂಭಿಸು. ಅಂಗಿಕರಿಸು.</p> <p>ಕೈಯರಾಸು[ನಾ] ಕೈಯೊಡ್ಡು. ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. ಅಣಿಯಾಗು. ಸ್ವೀಕರಿಸು.</p> <p>ಕೈವಾರ[ನಾ] ಹೊಗಳಿಕೆ. ವರ್ತುಲವನ್ನು ತೀಡುವ ಭೂಮಿತಿಯ ಒಂದು ಉಪಕರಣ. ಆಯುಥ.</p> <p>ಕೊಳ್ಳು[ನಾ] ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ. ಸೂಟಿ.</p> <p>ಕೋಟರ[ನಾ] ಮರದಪೊಟರೆ. ಮೊಳ್ಳು.</p> <p>ಕ್ರಮ[ನಾ] ಹೋಗುವುದು. ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ರೀತಿ. ನೀತಿ. ನಿಯಮ.</p> <p>ಕ್ಷೋಭಿ[ನಾ] ಚಲನವಲನ. ಆಂದೋಲನ. ಕಲಕುವಿಕೆ. ಕಂಪನ. ಉದ್ದೋಜ. ಅಂಜಿಕೆ.</p>
<p>ವಿ</p> <p>ಖಿದ್ರ[ನಾ] ಆಯುವ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಪುಸ್ತಕ; ಜಮಾವಿಚಿನ ಪುಸ್ತಕ; ಕಿದ್ರ.</p> <p>ಗ</p> <p>ಗಂಧ[ನಾ] ವಾಸನೆ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಲ್ಲು. ಹೆಮ್ಮೆ. ನರೆಯುವ. ಸ್ವಲ್ಪ.</p>	

ಚ

ಚರಣ [ಸಂ] [ನಾ] ಪಾದ, ನಡೆ, ಸಂಚಾರ, ಆಚರಣ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವಣಣ, ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಕಡೆಯ ಭಾಗ.

ಚರಿಗೆ[ನಾ] ಚಂಬು. ಅನ್ವಯಪಾಠ. ಹೋಗುವಿಕೆ. ಆಚರಿಸುವಿಕೆ.

ಚರಿಸು[ಧಾ] ಹೋಗು. ಅಲೆದಾಡು. ಕೈಕೊಳ್ಳು. ನೋಡು. ಆಚರಿಸು.

ಚಿಕ್ಕೆ [ದೇ] [ನಾ] ಬಿಕ್ಕೆ, ತಾರೆ, ನಕ್ಕತ್ತು, ತಿಲಕ ಚಿತ್ತವಿ] ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ಬಯಸಿದ.[ನಾ] ಮನಸ್ಸು. ಹೃದಯ. ಯೋಜನೆ. ಧೈಯ. ಉದ್ದೇಶ.

ಚಿರ[ವಿ] ಸ್ಥಿರವಾದ; ಬಹುಕಾಲ ಬಾಳುವ; ಶಾಶ್ವತ.

ಚೀತ್ತರಿಸು [ಚೀತ್ತಾರ+ಇಸು] [ಕ್ರಿ] ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚು ಆರ್ತನಾದ ಮಾಡು ಸಣ್ಣ ಗುರುತು.

ಚೋದ್ಯ[ವಿ] ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಸೋಜಿಗ. ಆಕ್ಷೇಪಕಾರಕ ದ್ವಾರಾ ವಿಷಯ.

ಜ

ಜಟಿಲ [ಸಂ] [ನಾ] ತೊಡಕು, ಸಮಸ್ಯೆ.

ಜನಪ [ಸಂ] [ನಾ] ರಾಜ, ಒಡೆಯ, ಜನರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವ.

ಜಲದ [ಸಂ] [ನಾ] ತೀವ್ರ ನೀರನ್ನು ನೀಡುದಂತಹ ಮೋಡ. ಒಂದು ವಿಧದ ಗಡ್ಡೆ.

ಜಡ[ವಿ] ಮಂದ. ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಲ್ಲದ. ಮೂರ್ಖ. ದಡ್ಡ; ಅಲಸ. [ನಾ] ಪರವತೆ.

ಜಬುಕ[ಧಾ] ಕಣಿನ್ನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸು. ಗದರಿಸು. ಕೀಳುಮಾಡು.[ನಾ] ಹೆಮ್ಮೆ. ಗದರಿಕೆ.

ಜಲದ[ನಾ] ಮುಗಿಲು. ನೀರುಕೊಡುವುದು.

ತ

ತಡಿ [ಸಂ. ತಟೀ] [ನಾ] ದಡ, ತೀರ. ಎಲ್ಲೆ, ಮಿತಿ. ಸಮೀಪ, ಹತ್ತಿರ.

ತಣಿ[ಕ್ರಿ] ತೆಪ್ಪಿಹೊಂದು; ಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳು. ಆಯಾಸಹೊಂದು; ಸೋತುಹೋಗು. ತಣ್ಣಾಗಾಗು; ಆರು.[ನಾ] ತಪ್ಪಣ; ತನಿ.

ತನುಜ[ತನೂಜ][ನಾ] ಮಗ; ಸುತ. ಮರಿ; ಮೋತ.

ನ್ನಗಡ[ಅ] ಗಳ. ಕಂಡೆಯಾ. ಅಲ್ಲದೆ. ಸಹಜವಾಗಿ. ನಿಜ. ಬೇಗಬೇಗನೆ.[ನಾ] ಕೋಟೆ. ಒತ್ತೆ. ಕಡ. ಸೀಮೆ. ನಿಶ್ಚಯ.

ಗಡೋ[ನಾ] ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು; ರಾಶಿ.

ಗಡಿ[ನಾ] ಮೇರೆ. ಸಣ್ಣಕೋಟೆ. ತೊಂದರೆ, ಕಂಬ. ವಾಸ. ಇಕ್ಕೆ. ಗಳಿಗೆ. ಗಡಿಯಾರ.

ಗದ್ದಗೆ[ಗದ್ದಿಗೆ][ನಾ] ಸಿಂಹಾಸನ. ಮಣಣ; ಆಸನ; ಪೀಠ. ಸಮಾಧಿ. ಕಟ್ಟೆ.

ಗರ[ನಾ] ಗರ ಗರ ಶಬ್ದ. ಗ್ರಹ. ಗ್ರಹ ಸ್ವಾತಾದಿಗಳು. ಪಿಶಾಚಿ-ಭೂತ. ನುಂಗುವಿಕೆ. ಸುಡಿಯುವಿಕೆ.

ಗಹನ[ವಿ] ಆಶ್ಚರ್ಯಜನಕ. ಆಳವಾದ.[ನಾ] ಅರಣ್ಯ. ಮೋದ. ಗುಟ್ಟು.

ಗಳ[ನಾ] ಕೊರಳು. ಬಿದಿರ ಕೋಲು. ಬಾವು.[ಅ] ಗಡ. ಕಂಡೆಯಾ; ಅಲ್ಲವೇ.

ಗಾವುದ [ನಾ] ಗಾವು ಮೈಲುಗಳ ದೇಶೀಯ ಅಳತೆ.

ಗಿರಣೆ[ನಾ] ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಯಂತ್ರಶಾಲೆ. ಹಿರಿಯಬೇನೆ,

ಗ್ರಾಮಣಿ [ಸಂ] [ನಾ] ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ

ಗ್ರಾನ[ನಾ] ಆಯಾಸ. ಶ್ರಮ. ನೋವು. ತಲ್ಲಿ. ಅವನತಿ

ಫ

ಫಣ[ವಿ] ಹೊಂದುವ. ಭಯಂಕರ.[ನಾ] ಮಣಿನ ಪಾತ್ರ; ಹೊಡ. ಹೊಟ. ಬಡಿತ. ಆನೆಯ ಹಿಂಡು.

ಫಣಿ[ಕಾ] [ಸಂ] [ನಾ] ಗಳಿಗೆ. ಇಪ್ಪತ್ತ ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಧಿ.

ಫಣ[ವಿ] ಶೈಷ್ಟ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ.[ನಾ] ಹೋಡ. ಗುರುತರವಸ್ತು. ಗಡ್ಡೆ. ದೇಹ. ವೇದವನ್ನು ಉಚ್ಛರಿಸುವ ಹೇಳುವರೀತಿ.

ಫಾತಕ[ನಾ] ಫಾತ[ಪೆಟ್ಟು] ಮಾಡುವವ. ವಂಚಕ.

ಫೋರೆ[ವಿ] ಭಯಂಕರ. ಬಲವತ್ತರ. ಶಿವ.

ಫ್ರಾಣೆಂದ್ರಿಯ[ನಾ] ಮೂಗು.

ತಮ [ನಾ] ಕತ್ತಲೆ. ಮೂರು ಮೂಲಗಣಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದು; ತಮೋಗುಣ. ರಾಹು. ಅಜ್ಞಾನ. ಸಲ್ಲಿದ
ಕಾರ್ಯ; ಪಾಪ.

ತಮಾಲ[ನಾ]ಹೊಂಗೆಯ ಮರ. ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಥಕಾರ.

ತಪಸಿ[ನಾ] ತಪ್ಪಿಸಿ. ಮಿಷಿ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ;
ಇಂಗುಳಿದ ಮರ.

ತಷ್ಣರ[ನಾ]ಕಟ್ಟಿ;ಚೋರ.

ತಾಂತ್ರಿಕ[ನಾ] ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.[ಸು]
ವೃಜ್ಜಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

ತಿರಿಕಲ [ದೇ] [ನಾ] ಅಲೆಮಾರಿಗಳು, ತಿರುಗಾಡುವವರು.

ತೀಡು [ದೇ][ಕ್ರಿ] ಮುಟ್ಟು, ಸ್ವರ್ತಿಸು. ಬೀಸು. ಲೇಪಿಸು,
ಉಷ್ಣ, ತಿಕ್ಕು, ನೇವರಿಸು, ಹೊಡೆ. ಆರಿಸು, ನಂದಿಸು
ಉಂಟಾಗು ಪರಿಷ್ಕರಿಸು, ಸರಿಪಡಿಸು.

ತುರಂಗ[ನಾ] ಕುದುರೆ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರ ಕಾವ್ಯ.
ಸರೆಮನೆ;ಜ್ಯೇಲು.

ತ್ಯಜಿ: [ನಾ] ನೀರಿಡಿಕೆ;ಬಾಯಾರಿಕೆ, ಆಸೆ;ಅಪೇಕ್ಷೆ

ತೆಬ್ಬಿ [ದೇ][ನಾ] ಜಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ, ನಾರಿ.

ತೇಜ[ನಾ] ಹೊಳಪು. ಕದಿರು;ರಶ್ಮಿ. ಬೆಂಕಿ. ರವಿ.
ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ; ಗೌರವ. ವುನೆ. ಶೈಕ್ಷಿ. ಚೆನ್ನ.

[ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ]ಬೆಲೆಯೇರಿಕೆ;ಉತ್ಪಾದ.

ತೊತ್ತಳ (ದೇ)(ನಾ) ನುಗ್ಗನುರಿ,
ಜರ್ಜರಿತವಾದುದು, ರಭಸ. ವೇಗ.

ದ

ದಸುಜ [ನಾ] ದೃಶ್ಯ, ರಾಕ್ಷಸ

ದಂಡ[ನಾ] ಕೋಲು; ದಡಿ, ವೀಣೆ;ತಂಬೂರ
ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ದಂಡ, ವಟು;ಸಂನ್ಯಾಸಿ
ಮೊದಲಾದವರು ಹಿಡಿದಿರುವ ಕೋಲು, ಸೈನ್ಯ.
ಗುಂಪು; ಸಮಾಹ. ಸೈನ್ಯ ಇರುವ ಸ್ಥಳ.

ದಾತಾರ [ನಾ] ಕೊಡುವವನು, ಒಡೆಯ

ದಿಗ್ಘಮೆ[ನಾ]ದಿಪ್ಪತೋರದಿರುವುದು;ಗಾಬರಿ;ಕಳವಳ.
ದಿಟ್ಟಿ[ನಾ] ಕಣ್ಣಿ. ದೃಷ್ಟಿ. ಕೆಟ್ಟಿದೃಷ್ಟಿ. ಲಕ್ಷ್ಯ.
ದೀವಿಗೆ [ಸಂ-ದೀಪಿಕಾ] [ನಾ] ಸೊಡರು, ದೀಪಿಕೆ.
ದೂಷಣ[ನಾ] ನಿಂದಿಸುವುದು. ದೋಷಾರೋಪಣ.
ದೃಗುಜಲ[ನಾ]ಕಣ್ಣೀರು;ಕಂಬನಿ.

ದೃಷ್ಟಿ[ನಾ] ಕಣ್ಣಿನನ್ನೋಟ. ಕೆಳ್ಳಿ. ಅಲೋಚನೆ. ಅರಿವು.
ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ದುಮು [ಸಂ] [ನಾ] ಮರ, ವ್ಯಕ್ತ
ದ್ವಾಂದ್ವ[ನಾ] ಎರಡು;ಜೊತೆ. ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳ
ಜೊಡಿ. ಜಗತ್. ಸಂದೇಹ. ಗುಟ್ಟು. ಒಂದು
ಸಮಾಸದ ಹೆಸರು. ಬೇರೆಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವ;
ದ್ವೇತಭಾವ.

ಧ

ಧಡೂತಿ[ನಾ] ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿರುವುದು; ದಪ್ಪಪುಷ್ಟ
ದೃಢಕಾಯ.

ಧೃತಿ[ನಾ] ಧೈಯೆ; ಕೆಚ್ಚಿ. ತಾಳ್ಳಿ. ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವುದು.
ತಾಳುವಿಕೆ.

ನ

ನಂದನ[ನಾ] ಆನಂದ. ಮಗ. ಇಂದ್ರನ ತೋಟ
[ಲುದ್ದಾನವನ] ತೋಟ. ಅರುವತ್ತು ಸಂವನ್ನರಗಳಲ್ಲಿ
ಇನೆಯಿದು.

ನಷ್ಟು [ಕ್ರಿ] ನಂಬು. ಮೆಚ್ಚು; ಬಯಸು. [ನಾ] ವಿಶ್ವಾಸ.
ತ್ರೀತಿ. ಮೋಹ. ಬಯಕೆ. ಗೀಳು; ಹಂಬಲ.

ನಟಿಡವಿ[ನಾ]ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

ನಣ್ಣಿ[ನಾ] ನಂಬು; ಬಾಂಧವ್ಯ. ಗೆಳತನ. ನಂಬಿಕೆ;
ತ್ರೀತಿ.

ನರೆ [ದೇ][ಕ್ರಿ] ಬಿಳಿಬಣ್ಣಿ. ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಿಗಾಗು.
ಮುಪ್ಪಾಗು

ನಲುಗು [ದೇ][ಕ್ರಿ] ಸುಕ್ಕಸುಕ್ಕಾಗು, ಮುದುಡು.
ಕೊರಗು, ಸೊರಗು. ಅಲ್ಲಾಡು, ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು.

ನೀನಲ್ಲೇ [ನಾ] ತ್ರೀತಿ. ಅನುಗ್ರಹ. ಕ್ಷೇಮ. ಒಳಿತು.

ನಾಡು [ದೇ][ನಾ] ಜನವಸತಿಯಿಂಥ್ಯಾ ಪ್ರದೇಶ.

ನಿವಾಸಾಹ [ನಾ] ನಿವಾರಣೋಪಾಯ. ವಾಸದ ವಿಪಾಣಣು. ಬೇರೆಯದಾರಿ. ಬದುಕು, ಕೊನೆ.

ನಿಷ್ಪತ್ತಿ [ನಾ] ಭಕ್ತಿ; ಏಕಚಿತ್ತ; ಸ್ಥಿತಿ. ಕ್ರಮತಪ್ಪದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ. ಶ್ರದ್ಧೆ; ನಂಬಿಕೆ. ಆಸಕ್ತಿ; ಆಧಾರ.

ನೀರದ [ನಾ] ಮೋಡ. ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದುದು.

ನಿವಾಸಿಸು [ಸಂ][ಕ್ರಿ] ಪೂರ್ವೇಸು, ನೆರವೇರಿಸು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸು. ಅನುಭ್ವವಿಸು ನಾಶಮಾಡು. ಸಾಗು. ಗೆಲ್ಲು. ಬದುಕು. ತಾಳು, ಪಡೆ.

ನೂಕು [ದೇ][ಕ್ರಿ] ತಳ್ಳು. ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆ. ಆಕ್ರಮಣ ವಾಡು. ಶೈಕ್ಷಿಸು. ಮುಂದುವರಿ. ಚಿಮ್ಮು, ಹೊರಸೂಸು.

ನೃಪ [ಸಂ.][ನಾ] ರಾಜ, ದೂರೆ.

ನೆಗಳ್ಳ [ಕ್ರಿ] ಇರು. ತೊಡಗು. ಆಚರಿಸು. ಘ್ಯವಹರಿಸು; ವರ್ತಿಸು. ಲಭಿಸು. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆ. [ನಾ] ಮೋಸಳೆ; ನಕ್ರ.

ನೆಗಳ್ಳಾ[ಳು][ದೇ][ಕ್ರಿ] ಮಾಡು. ಆಚರಿಸು. ಉಂಟಾಗು ಸಂಭವಿಸು. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಳಿಸು. [ನಾ] ಮೋಸಳೆ.

ನಚ್ಚು [ಕ್ರಿ] ನಂಬು. [ನಾ] ನಂಬಿಕೆ; ವಿಶ್ವಾಸ.

ನೆಟ್ಟಗೆ [ಅ] ನೇರವಾಗಿ. ಅಣೆಯಾಗಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ.

ನೆತ್ತಿ [ನಾ] ತಲೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ನಡುದಲೆ. ಹಣೆ; ನೊಸಲು. ತುದಿ; ಶೀಲಿರ.

ನೆರವಿ[ನಾ] ಗುಂಪು. ಅತಿಶಯತೆ. ಬೀಗರಾಟ.

ನೆರವು [ನಾ] ಸಹಾಯ. ಹಾಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹೆಪ್ಪು. ಸಂಪೂರ್ಣತೆ.

ನೇತ್ತೆ [ಸಂ] [ನಾ] ಕಣ್ಣು. ಕಡೆಗೋಲಿನಹಗ್ಗ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ. ಅಡಿಕೆಯ ಮರ. ಎರಡು ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಕೇತ.

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ[ನಾ] ಕಣ್ಣು; ಕಿವಿ; ಮೂಗು, ನಾಲಗೆ, ಚೆಮು ಎಂಬ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು.

ಪಂಚಾ[ನಾ] ಪಂಚ. ವೇಹರಂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಸಿಮರು ಪೂಜಿಸುವ ಲೋಹದ ಹಸ್ತಗಳು.

ಪಗೆ [ಕ್ರಿ] ದ್ವೇಷಿಸು; ವಿರೋಧಿಸು. [ನಾ] ದ್ವೇಷ; ಹಗೆತನ. ಶತ್ರು; ವೈರಿ.

ಪಚ್ಚಿ [ನಾ] ಪಿತ್ತಕೋಶ. ಗೇಲಿ.

ಪಚ್ಚು [ಕ್ರಿ] ಪಾಲುಮಾಡು. ತಿಸುಮಾತನಾಡು; ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳು. ಜಾಡಿ ಹೇಳು. ಸೇರಿಸು, ಬಳಿದುಹೊಳ್ಳು. [ನಾ] ಕಿರಿಮಾತು. ಚೆಸುಗೆ. ಗುಳಿ; ತಗ್ಗಿ. ಭಾಗ; ಪಾಲು.

ಪತ್ತೆ [ನಾ] ಗುರುತು; ಸುಳಿವು; ಜಿಹ್ವೆ. ವಿಳಾಸ.

ಪಥ [ನಾ] ದಾರಿ; ಮಾಗ್ರ; ಹಾದಿ.

ಪರಮ [ನಾ] ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಹೆಚ್ಚು. ಮಿಗಿಲು. (ಅ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ.

ಪರಸು [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ಹರಸು, ಆಶೀರ್ವದಿಸು.

ಪರಾಕಾಷ್ಟ [ಸಂ] [ನಾ] ತುತ್ತ ತುದಿ, ಪರಮಾವಧಿ.

ಪರಿಧಿ [ಸಂ] [ನಾ] ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿರುವ ಆವರಣಗೋಡೆ. ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಸುತ್ತು ಇರುವ ಪ್ರಭಾ ಮಂಡಲ. ವೃತ್ತ; ಮಂಡಲ, ದಿಗಂತ. ಮರ, ವೃಕ್ಷ. ನೀರು, ಜಲ. [ಗಳಿತದಲ್ಲಿ] ಸುತ್ತಳತೆ.

ಪಲ್ಲವಿ [ಸಂ] [ನಾ]ಹಾಡಿನ ಆರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರತಿಚರಣ ಆದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರನರಾವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳುವ ಮಾತು.

ಪವನ [ಸಂ] [ನಾ] ವಾಯು, ಗಾಳಿ. ಉಸಿರು, ಶ್ವಾಸ. ವಾಯುದೇವತೆ.

ಪಸುರು [ದೇ] [ನಾ] ಹಸುರು

ಪಾರ್ [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. ಬಂರುಸು. ವಿಚಾರಮಾಡು.

ಪಾಪಂಡ [ಸಂ] [ನಾ] ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿರೋಧಿಸುವ, ನಾಸ್ತಿಕ. ಕಲ್ಲು, ಶಿಲೆ. ಮಣಿ, ರತ್ನ. ಬಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷ

ಪಿತ್ರೆ [ಸಂ] [ನಾ] ತಂದೆ. ಮೂರ್ವಜ. ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ ಹಿರಿಯ.

ಪುದು [ನಾ] ಗುಂಪು. ಸೇರುವಿಕೆ ನಂಟು, ಸಹವಾಸ. ದಶ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಹಣ. ಸಮ, ಸಾಟಿ. ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. (ಸುಖ, ರಾಜ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳ) ಪಾಲು, ವಿಭಾಗ, ಹಿನ್ನೆ. ಪ್ರಭಾವ.

ಪುಯ್ಯಲಿಡು [ಕ್ರಿ] ಮೋರೆಯಡು, ಗೋಳಿಡು. ಅರಚು, ಗದ್ದಲಮಾಡು.

ಪುಳ್ಳಿ [ನಾ] ಪುಡಿಸ್ತಾದೆ, ಮರದಿಂದ ಉದುರಿದ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಒಣಕಡ್ಡಿ. ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಉರುವಲ, ಸೌದೆ. ಹೀನಮಾಡುದು, ಸ್ವಾದುವಾದುದು.

ಮೊಳ್ಳೆ [ಕ್ರಿ] ಹೊಳು. ತಗ್ಗು, ಕುಳಿ, ಬಾವಿ ಮುಂತಾದು ವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಣಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚುವುದು. ಮುಳ್ಳಿಗಿಸು. ಕವಿಯು. ಮುಚ್ಚು. ಮರೆತುಹೋಗು.

ಪೃಷ್ಟಿ [ಸಂ] [ನಾ] ಭೂಮಿ.

ಫಲಕ [ಸಂ] [ನಾ] ಲೋಹ, ಗಾಜು, ಮರ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ತೆಳುವಾದ ಹಾಳೆ, ಹಲಗೆ. ಹರಿಗೆ, ಗುರಾಣಿ. ಹಣ್ಣಿ.

ಪೇರೆ [ನಾ] ಚಂದ್ರ. ಅರ್ಥಚಂದ್ರ. ಹಾವಿನ ಪೋರೆ.

ಪೆಮೆರ್ [ನಾ] ಹೆಮ್ಮೆ, ಹಿರಿಮೆ. ಗವರ್, ಅಹಂಕಾರ. ಪೆರರ್ ಬೇರೆಯವರು. ಅನ್ನರು.

ಪೊಗಳು (ಮೊಗ್ಗೆ) [ಕ್ರಿ] ಕೊಂಡಾಡು, ಬಣ್ಣಿಸು.

ಪೊನ್ನು [ನಾ] ಗದ್ದ್ಯಾಣ. ಧನ. ಹೊಂಬಣಿ. ಹೊನ್ನು.

ಪೊಟ್ಟು [ನಾ] ಹೊತ್ತು, ಸಮಯ, ಕಾಲ. ನೇಸರು, ಸೂರ್ಯ. ಹರಿಗೆಯ ಸಮಯ.

ಪ್ರಕರ [ನಾ] ಗುಂಪು. ಸಮೂಹ.

ಪ್ರಭ [ವಿ] ಸಮಾನವಾದ, ಹೋಲಿಕೆಯುಳ್ಳ. [ನಾ] ಕಾಂತಿ, ಬೆಳಕು.

ಒ

ಬಂಚಿಸು [ಕ್ರಿ] ಮೋಸಮಾಡು, ವಂಚಿಸು. ತಪ್ಪಿಸು.

ಬಡಬಾ [ಸಂ] [ನಾ] ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆ.

ಬಡವಾ ಮುಖಾಗ್ನಿ [ಸಂ] [ನಾ] ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮುಖಿದಿಂದ ಹೊರಟಿ ಬೆಂಕಿ.

ಬವರ [ನಾ] ಕಾಳಗ. ಜಗಳ. ಸಂಕಟ, ತೈಂದರೆ, ಭೂಮರ.

ಬಸಿ [ನಾ] ಬಸದಿ, ಜ್ಯೇನದೇಹಾಲಯ

ಬಹೆನು [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಂರ್ಗ್ [ನಾ] ಬಾಯಿ. ಪಾತ್ರೆ, ಚೀಲ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ತೆರೆಯುವ ಭಾಗ. ಜೂರಿ, ಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಅಂಚು. ಮಾತು, ನುಡಿ.

ಬಾಯಾದುರ್ [ಬಾಯಾರು] [ಕ್ರಿ] ಬಾಯಿ ಒಣಗಿ. ಹಂಬಲಿಸು ಗಾಬರಿಯಾಗು.

ಬಳಿ [ದೇ] [ಅ] ಅನಂತರ, ತರುವಾಯ.

ಬಿನ್ನಹ [ಸಂ. ವಿಜ್ಞಾಪನಾ] [ನಾ] ಅರಿಕೆ, ವಿನಂತಿ.

ಬೀಯ [ನಾ] ತೌಡನ್ನು ತೆಗೆದ ಅಕ್ಕಿ. ಆಹಾರ. ವ್ಯಯ, ಹಾಳು, ನಷ್ಟ.

ಬೆಸಕ್ಕೆ [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ಹೇಳು.

ಬೆರಗು [ನಾ] ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಮೊಫ್ಫೆರೋಗ. ವೇಗ. ಉದ್ದ್ವಿಟನ. ಉಪಾಯ. ಕೌಶಲ, ಚಾತುರ್ಯ.

ಬೇಗೆ [ನಾ] ಬೆಂಕಿ. ಉರಿ. ತಾಪ. ಸಂಕಟ, ದುಃಖ

ಭ

ಭಾನು [ಸಂ] [ನಾ] ಸೂರ್ಯ. ಹೊಳಪು, ಪ್ರಕಾಶ ರಶೀ. ರಾಜ.

ಭಾಸ [ನಾ] ಹೊಳಪು, ಕಾಂತಿ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರು. ಹದ್ದು. ಒಬ್ಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಾರ.

ನ್ಯಾಬ್ಯಂಗ [ನಾ] ತುಂಬಿ. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ. ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ.

ಭೇದ[ನಾ] ಬಿರುಕು. ಅಂತರ. ಚತುರೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮ

ಮತ್ತು [ನಾ] ಮದ, ಅಮಲು, ಸೊಕ್ಕು. [ಅ] ಅಲ್ಲದೆ, ಜೊತೆಗೆ.

ಮದಾಂಧ [ನಾ] ಗವರ್ಡಿಂದ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು.

ಮಧುಪಕ್ಷ [ನಾ] ಮೋಸರು, ತುಪ್ಪ, ನೀರು, ಜೀನುತ್ಪಮ್ಮ, ಸಕ್ಕರೆ-ಕ್ಷಾ ಇದರ ಮಿಶ್ರಣ.

ಮನದನ್ನ [ನಾ] ಶ್ರಿಯ, ಇನಿಯ, ಗಂಡ.

ಮನ್ವಂತರ [ನಾ] ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮನುಗಳಲ್ಲಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುವಿನ ಆಳ್ಳಕ್ಕೆಯ ಕಾಲ. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾಲ, ಹೊಸಯುಗ.

ಮಸಲತ್ತು [ಅರ-ಮಸಲಹತ್] [ನಾ] ಒಳಸಂಚಯ, ಪಿತೂರಿ, ಹಂಚಿಕೆ.

ಮಹಾ [ನಾ] ದೊಡ್ಡದು, ಮಹತ್ವವಾದುದು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

ಮಾಕೋಳ್ [ಕ್ರಿ] ಎದುರಾಗು ಪ್ರತಿಭಟಿಸು ಆಕ್ಷೇಪಿಸು. ಮಿಗು [ದೇ][ಕ್ರಿ] ಹೆಚ್ಚಾಗು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗು. ಮೀರು. ದಾಟು. ತಿರಸ್ಕರಿಸು. ಸೋಲಿಸು.

ಮುಕ್ಕಿ [ನಾ] ಮೂಲ್ವಹೆಂಗಸು. ದಡ್ಡಿ.

ಮುಕ್ಕು [ಕ್ರಿ] ಗಬಗಬನೆ ತಿನ್ನು, ನಾಶಮಾಡು, [ನಾ] ತುಂಡು, ಅಹಂಕಾರ, ರಂಧ್ರ.

ಮುಕ್ಕಂತ [ನಾ] ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುವ.

ಮುತ್ತೂರ್ [ದೇ][ಕ್ರಿ] ಮುದುಕರು ಅಜ್ಞ, ತಾತ ಹಿರಿಯರು.

ಮುನಿ [ಕ್ರಿ] ಸಿಟ್ಟಾಗು, ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು, [ನಾ] ತಪಸ್ಸಿ, ಮುಷಿ.

ಮಂಡಳ [ಲ] [ಸಂ] [ನಾ] ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾದುದು ದುಂಡಾದ ವಸ್ತು. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾವು. ಗುಂಪು. ನಾಡು. ಯುದ್ಧದ ಒಂದು ಗತಿ.

ಯ

ಯತಿ [ಸಂ] [ನಾ] ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದವ ಯೋಗಿ, ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅಥವ ಕೆಡದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯತ ಸ್ಥಳ.

ರ

ರಜ [ನಾ] ಧೂಳು, ಪ್ರಡಿ, ಪರಾಗ, ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ. ರಜೆ.

ರಣ[ನಾ] ಯುದ್ಧ, ಮೂಳ್ಳು, ಹಡಗಿನ ಒಂದು ಭಾಗ.

ರವಿ [ನಾ] ಸೂರ್ಯ, ನೇಸರು, ಬೆಟ್ಟ, ಪರವತ.

ರವಿಸುತ್ತ [ನಾ] ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಕಣಿಕ, ಸುಗ್ರೀವ, ಶನಿ, ಯಮ, ವಾಲಿ.

ರಾಗ [ನಾ] ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ, ಒಲುಮೆ, ಸಂಗೀತದ ರಾಗ.

ರಾಜೀವ [ನಾ] ಕರುಲ, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೀನು, ನೀರು, ಜಲ.

ಲ

ಲಾಂಘನ [ನಾ] ಗುರುತು, ಜಿಹ್ವೆ, ಕಳೆಂಕ ಅಪಕೀರ್ತಿ.

ಲೇಸು [ನಾ] ಹಿತವಾದುದು, ಮಂಗಳಕರವಾದುದು, ಶುಭಕಾರ್ಯ.

ವ

ವಾಜಿ[ನಾ] ಕುದುರೆ, ಬಾಣ, ಪಕ್ಕಿ, ಹಗೆ, ಶತ್ರು.

ವಾಸಿ[ನಾ] ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವರ್ಥ, ಭಲ, ಕೀರ್ತಿ, ಗುಣಮಟ್ಟ.

ವಿಟಪಿ [ನಾ] ಕೊಂಬೆಗಳುಳ್ಳದ್ದು, ಮರ, ಅತಿಮರ.

ವಿಜಯತೇ [ಸಂ] [ನಾ] ಗೆಲುವಾಗಲಿ.

ನ್ನೇ

ವಿಲಾತಿ [ಪಾರ, ಹಿಂ, ಮರಾ - ವಿಲಾಯತ್] [ನಾ] ವಿದೇಶ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮೊದಲಾದ ಅನ್ಯದೇಶ ವಿವೇಕ [ಸಂ] [ನಾ] ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿಚಾರ ವಿವೇಚನೆ, ವಿಮರ್ಶೆ. ಜ್ಞಾನ.

ವ್ಯವಹಿತ [ಗು] ಮುಚ್ಚಲಟ್ಟ, ಮರೆಮಡಿದ.

ತ

ಶಾಸನವ ನಡು [ಸಂ] [ಕ್ರಿ] ಅಪ್ಪಣಿಮಾಡು.

ಶೀತಿಕಂಠ[ನಾ] ಕಪ್ಪಾದ ಹೊರಳುಳ್ಳವನು, ತಿವ ನವಿಲು.

ಶೌರಿ[ನಾ] ಶೂರಸೇನನ ವಂಶದವನು ಕೃಷ್ಣ, ನವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಶನಿ.

ಶ್ರವಣ[ನಾ] ಕೇಳುವಿಕೆ, ಕಿರಿ, ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ.

ಸ

ಸಮಯಿ [ಸಂ-ಸಮಯಿನಾ] [ನಾ] ಒಂದು ಮತಯಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವ್ಯಾಪಿ; ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವೆ.

ಸಲೆ [ದೇ[ನಾ] ವಿಸ್ತೀರ್ಣ, ಕ್ಷೇತ್ರಭಲ [ಅ] ಒಂದೇಸವನೆ, ಸರಿಯಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ನಿಜವಾಗಿ.

ಸಾಪಂತ [ಸಂ] [ನಾ] ಬಿಬ್ಬಿ ರಾಜನ ಅರ್ಥನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪ ಕಾರ್ಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಿಸುವ ಆಶ್ರಿತ ರಾಜ, ಮಾಂಡಲಿಕ.

ಸೆಕ್ಕು [ದೇ] [ಕ್ರಿ] ಒಳಸೇರಿಸು. ನೆಡು, ಜೋಡಿಸು. ಹಿಡಿದಳಿ [ನಾ] ಒಳ ಸೇರುವಿಕೆ ಹುಗ್ಗುವಿಕೆ.

ಸೊದೆ [ಸಂ-ಸುಧಾ] [ನಾ] ಅಮೃತ. ಹಾಲು. ಸುಳ್ಳ, ಗಾರೆ, ನುಚ್ಚ ಮುಂತಾದ ಲೇಪನ ವಸ್ತು.

ಸಂಕರ [ನಾ] ಶಿವ, ಕಲಬೆರಕೆ, ಕಸ, ತಿಪ್ಪೆ.

ಸಮನಿಸು [ಕ್ರಿ] ಘಟಿಸು, ಉಂಟುಮಾಡು, ಪಡೆ.

ಸೈದ [ನಾ] ಸರಳ ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ.

ಸೈಯ್ಯಿಕ್ [ನಾ] ಮನಸಿನ ಗಟ್ಟಿಕನ, ಮನೋದಾಢ್ಯೆ.

ಹ

ಹಗೆ [ಕ್ರಿ] ದ್ವೇಷ, ಶತ್ರು, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕುಳಿ, ಹಗೇವು.

ಹರಣ [ನಾ] ಜೀವ, ಪೂರ್ಣ, ಕಳ್ಳಿತನ, ನಾಶಗೊಳಿಸು.

ಹವಣಿ [ನಾ] ಕಟ್ಟಳೆ, ನಿಯಮ ಸಮಾನ, ಕ್ರಮ, ನೀತಿ.

ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕ [ಸಂ] [ನಾ] ಅಂಗ್ಯ ರೇಖೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವೈಕಿಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಹಿಂಗು [ಸಂ] [ನಾ] ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಾಲಿನಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ [ಅಡುಗೆ] ಮತ್ತು ಓಷಧಿಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ, ಇಂಗು.

ಹೊಗೆದೊರು [ದೇ-ಹೊಗೆಯಂರಾದು] [ಕ್ರಿ] ಹೊಗೆಯನ್ನು ಸೂಸು. ಕೊಪ, ದ್ವೇಷ ಮುಂತಾದವು ಒಳಗೊಳಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗು.

ಹೊದರು [ದೇ] [ನಾ] ಹೊದ. ತೊಡಕು, ತೊಂದರೆ ಹೊಟರೆ. ಕುಳಿ, ಬಿರುಕು, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ.

ಹೊಯ್ದಾಡು [ದೇ-ಹೊಯ್] [ಕ್ರಿ]ಹೊಡ. ಕಡಿ. ಬಡಿದಾಡು.

* * * *